

A L - K O R Á N.

И Л И О Н - Д А

A L - K O R Á N.

I-ső S ú r a.

Kezdet, vagy Megnyitás. *) Mekkaí.

Hét Kommából (Versekből) álló. —

1. **A'** könyörülő irgalmas Istennek nevében. **) 2. Dicséret az Istennek, a' Világok' ***) (az-az teremtmények') Urának. 3. A' könyörülő Irgalmasnak. 4. Az Itélet-nap Királyjának. 5. Téged tisztelünk: 's Téged hívunk segedelmünkre. 6. Vezérelj bennünket az igaz úton. 7. Azoknak (t. i. a' hív Profétáknak 's a' t. ****) útjokon, kik

---

*) Másoknál más e' Súra' Czímje, másképp is fordítottak, lásd Acoluth. Specim. p. 2. ki Kezdet Főnek teszi. Megnyitó Súrának pedig Marrakeziusnál azért mondatik, mert mintegy Elő-szó, megnyitja a' Könyvet. Neveztetik Dicséret, vagy Könyörgés Súrájának is; mert minden Könyörgésnek rendszerint elébe tétetik. Mondatik Mekkaíknak is, mert közönségesen úgy hiszik; hogy Mekka Várossában adattatott - ki:

**) A' kegyesség' ezen színével tetszett Mohammednek lépegetni, melly szavak minden Súraít megelőzik, kivéven a' 9-ik Súrát, melly hajdan az azt megelőző 8-ikkal egy lehetett.

***) Némelyek innét gondolják, hogy Mohammed több Világokat állított lenni, mi felől az Al-Korán' régi magyarázói is úgy gondolkodnak, de a' mai Mohammedánusok a' Világok helyett, inkább szeretik ezt tenni: Teremtmények; melly értelemben másutt is elő-fordúl az Al-Koránban,

****) Némelyek ezeket illy módon kapcsolják-öszsze: kik eránt jó-akaró voltál; nem is haragudtál reájok, 's nem is tévelyedtek-el azok az igaz Hittől. A' Török fordítás így van e' helyen. „Nékünk egyenes utat mutass, azoknak útjokat, kikre kiöntöd Kegyelmedet, melly az igaz hitűeknek útjok; nem pedig azoké, kikre felgyullada haragod, kik is Zsidó-nép, sem pedig nem azoknak útjokat, kik

eránt kegyes és jó akaró valál, nem is bánál vélek haraggal, és boszszúval mint amazokkal (t. i. a' Zsidókkal,) és nem a' tévelygők' *) (az-az a' Keresztények') útjokon.

II-ik Súra.

A' Tehené Medinai. **)

(Gelál. szerint Mekкаи, vagy Medinai). 286 Kommából álló.

1. **A'** könyörülő irgalmas Isten' nevében. A. L. M. ***)
2. Nincs arról kétség, hogy ez a' Könyv az Istentől való, 's útmutatás az Ótet félőknek. 3. Kik hisznek a' titokban ****) és megállapítják az Imádságot (az-az, megtartják annak idejét,) és azokból, mellyeket táplálásokra adtunk, alamizsnálkodnak. 4. És kik hisznek abban, a' mi néked alá-szállított (t. i. az Al-Koránban,) és abban, a' mi te előtted alá-bocsáttatott (az - az Mo'ses öt Könyveiben, Zsoltárokban és Evangyéliomban), valamint a' jövendő életben; azok hisznek erőssen. 5. Ezek fognak vezéreltetni az ő Urok által, és ezek lesznek boldogok. 6. Továb-

eltévelyedtek az igaz útról, kik a' Keresztény nép." Mi illeti ezen tévelygőket, ezek épen a' Mohammedánusok közt vagynak, és a' Keresztényeket tévelygéssel nem vádolhatják, mert az egyenes út az Ó és Új Testamentomi Sz. Irásokban mutattatik-meg, mellyen a' Keresztények járnak, Súra 3, 113. 114; de ettől szörnyen el van hajolva az Al-Korán. A' Zsidókat pedig másutt is úgy írja-le, mint a' kikre megharagudt az Isten. Lásd a' 60-ik Súra' 13-ik versét.

- *) Némelly Könyvekben Ámen szóval rekesztetik-be ezen Súra.
- **) A' Tehen cím, a' veres tehen' históriájából, a' 67-ik vers alatt szúratik-bé. De Acoluthus in Specim. Alcor. a' 8-ik lapon azt mondja: hogy ez a' szó, nem csak tehenet, hanem bővséget is jelent, és így ez a' Súra' nagyságáról van így nevezve; 's mint az egész Al-Koránnak, úgy szólván: Kihúzatja, Mohammed által ajánltatik.
- ***) Ezen betűknek A. L. M. valamint másoknak is, mellyek a' Súrák' elébe tétetnek, az 3. 7. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 19. 20. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 36. 38. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 50. 68-ik külömbféle és bizonytalan értelmet 's magyarázatot adnak a' Mohammedánusok.
- ****) „Titok“ az-az: a' mi igen távol vagy, mint a' Feltámadás, Paradicsom, Gyeheenna' tüze.

bá, a' kik hitetlenek, mindegy lesz' azoknak, akár prédikálandasz nékiek, akár nem; nem hiendenek. 7. Pecsétet ütött Isten az ő szívekre, füleikre, és szeméiken lepel van; ezeknek lesz' nagy büntetések. 8. És az emberek között mondandja valaki: Hittünk az Istenben, és a' végső napban: mindazonáltal még sem a' hívők között valók ők. 9. Csalárdul bánnak az Istennel, és azokkal kik hittek, pedig nem mást csálnak-meg, hanem egyedül ön' lelkeiket; de nem érzik ők azt. 10. Nyavalya van szíveikben, 's az Isten megnehezíté nyavalyájokat, és kínos büntetések lesz' azért hogy hazudtak. 11. És mikor mondatik nékiek: ne szerezzetek romlást a' földön, felelni fognak: Valóban mi vagyunk a' helyre-állítók. 12. Vallyon pedig nem ők é a' rontók, csábítók? de nem érzik magokat olyyaknak. 13. És midőn mondják nekik: Hidjetek, a' mint hittek az emberek, azt felelik: Vallyon úgy hidjünk é, mint az esztelenek? pedig nem ők magok é az esztelenek? de nem tudják azt. 14. És ha összeetalálkoznak azokkal, kik hittek, mondják azoknak: hittünk. De ha alattomban össze-jönnek a' sátánokkal, az-az mesterjeikkel, így szólnak: bizony mi veletek vagyunk, mi csak tréfát üztünk belőlök. 15. De majd az Isten fog tréfát üzni ő belőlök, és kiterjeszti életöket, hogy hibáikban mint bódultak tévelyegjenek. 16. Ezek azok, kik felcserélték (megvásárlották) az egyenességet a' tévelygéssel; de nem vala nyertes kereskedésük, mert nem vezéreltettek. 17. Hasonlók ők az emberhez, ki tüzet gerjeszt; azomban minekutánna a' tűz világít a' körültre lévőeknek, az Isten elveszi szemök' világát, sötétben hagyja őket, 's nem látanak. 18. Siketek, némák, és vakok ők: azért nem térnek-meg. 19. Vagy olyanok mint azok, kikre égi háború jön, mellyben setétség, menydörgés és villámlás van, kik hogy ne hallják a' menykő-ütéseket, újjaikkal dugják-be füleiket a' halál' félelme miatt, az Isten pedig hatalmával veszi-körül a' hitetleneket, hogy el ne futhassanak. 20. Majd megvakítja a' villám szeméiket, és valahányszor világít nékiek, járnak; ha pedig sötétséget szerez, megállanak. Ha az Isten akarná, elvehetné hallásokat és látásokat; mert az Isten mindenható. 21. Óh emberek! szolgáljatok Uratoknak, Ki titeket teremtett, és azokat, kik előttetek valának, hogy féljétek Őtet. 22. Ki zsámolyul adta nektek a' földet, és az eget fedélnék, és vizet szállított-alá az égből, melly által különbféle gyü-

mölcs nemeket táplálatul hozott-elő, Ne állítsatok hát az Isten mellé hasonlatosságokat, (az-az: más Isteneket, vagy is bálványokat, mert tudjátok hogy csak egy az Isten. 23. Ha kétségtek van a' felől, mit szállítottunk-alá szolgálóknak (az-az: a' Mohammednek adatott Al-Koránról), állítsatok-elő csak egy Súrát ezekhez hasonlót, és hívjátok segítségül Tanúitokat (az-az Istenteket,) az igaz Istenen kívül, ha igazak vagytok. 24. Hogy-ha nem tselekedtétek ezt, és soha nem is fogjátok; tehát rettegjétek a' tűztől, melly az embereket és köveket (az-az bálványokat,) égetni való, 's a' melly készítettett a' hitetleneknek. 25. És hirdesd azoknak, kik hittek, és igazat tselekedtek, hogy lészen számokra Paradicsomkert, mellybe patakok folynak. Valahányszor enni fognak azon Kert' gyümölcséből, így szólnak: Hlyennel tápláltattunk épen ez előtt, (az-az e' világon). De csak hasonlítani fog az a' gyümölcs ehez (e' világhoz,) színére nézve, íze finomabb lesz'. És tisztult Nők lesznek a' kertben számokra, 's ott mulatnak örökké. 26. Nem fog az Isten átallani akármi csekélységről példa-beszédben szólni, bár legyen az egy szűnyog, vagy olyas valami; mert a' kik hisznek, tudják, hogy az, az ő Uroktól való igazság. A' kik pedig hitetlenek, ezt mondják: Mit akar az Isten azzal, a' mit példa-beszédben elő-adott? (vagy is miért akart Isten ebbe példa-beszéddel szólni.) És sokakat ez által tévelygésbe ejt, másokat pedig vezérel. De nem ejt egyebeket tévelygésbe, csak a' hitetleneket, 27. Kik az Isten' szövetségét a' kötés után felbontják, parancsolatit át-hágják, 's romlást okoznak a' földön, azok elveszendők. 28. Miért nem hinnétek az Istenben? holtak valátok, megelevenített; majd holtakká tesz' ismét, de újra életet ad, 's akkor hozzája fogtok jutni. 29. Ő az, ki teremté néktek, mik a' földön vannak; azután az égre ügyelvén, elrendelé azt hét egekre, és Ő mindentudó. 30. És emlékezz oh Mohammed arra, mit monda Urad az Angyaloknak: En a' földön Helytartót akarok tenni. És mondának az Angyalok: Vallyon olyat tészel é, ki gonoszúl tselekedjék a' földön, és vért ontson? Imé mi dicsérünk és dicsőítünk Téged, 's azért érdemesebbek vagyunk azon tiszteletre. Felele az Isten: En tudom, a' mit ti nem tudtok. 31. És megtanítá Isten Ádámot minden dolgoknak neveire: annakutanna eleikbe terjeszté az Angyaloknak, mondván: szállítsátok tulaj-

don neveiken ezeket a' dolgokat, ha igazak vagytok? 32. Felelének: Dicséret Néked! nincs annyi tudományunk, hanem-ha általad megtanítottunk; mert egyedül Te vagy böles és mindentudó. 33. Mondá az Isten: 'Oh Ádám! nevezd-meg te ezeket! Ő pedig mind megnevezvén, szólla Isten nékiek: Vallyon nem mondám é néktek, hogy előttem a' Föld' és Egek' titkai esmértesek, és hogy tudom mit tselekesztek nyilván, mit rejtekben? 34. És' midőn parancsolának az angyaloknak: Imádjátok Adámot, azonnal imádkák őt'; de Eblis kevélységében felfúvalkodván, őt' imádni átalotta, 's hitetlenné lett. 35. És mondánk: Oh Ádám! lakj a' paradicsomban, te, és nőd egyetek belőlle bőven, hol néktek tetszik; de ne közelítsetek im' e' fához, hogy a' gonoszok közzé ne számíltassatok. 36. De a' sátán kiűzte őket a' Paradicsomból, kiejté előbbi állapotjokból, és mondánk: Jöjjetek-le a' földre, egygyik a' másiknak legyen ellensége, és ott lészen lakastok, használván a' föld' gyümölcseit holtig. 37. És megtanúla Ádám az ő Urától bizonyos igéket, mellyekkel bocsánatot kérne bűneiért. És megtére az Ur hozzá, mert Ő engedelmes, és irgalmazó. 38. Mondottuk: Távozzatok onnan, (az-az: a' Paradicsomtól) mindnyájan. Majd eljövend hozzátok az én vezérlésem. A' kik tehát követni fogják igazgatásomat, nem lesz' félelnök és szomorúságok. 39. A' kik pedig hitetlenek lejedenek, és hazugsággal vádolják a' mi Jeleinket, azok lesznek a' gyehe-na tüzének részesei, 's benne maradnak örökre. 40. Oh Izrael' fiai, emlékezzetek-meg kegyelmemről, mennyi jóval valék erántatok, és tartsátok-meg szövetségemet, és én is megtartom a' tiéteket, 's engem tiszteljétek, engem. 41. És hidjétek abban, a' mit alá-szállítottam, megerősítvén azt, a' mi nálatok van (t. i. a' Mó'ses Könyveit), és ne legyetek elsők, az abban nem hívők közzül, ne is eseréljétek-fel Jeleimet csekély nyereséggel, mellyet vesztek a' meghamisított Mó'ses Könyveiből, és engem, engem féljétek. 42. És ne vegyíttsetek haszontalansággal az igazságot; és ne rejtsétek-el, hiszen ti ösméritek azt. 43. És állyon-fel köztetek a' kiszabott rendes Imádkozás: adván alamizsnát: és hajoljatok-meg a' meghajlókkal. 44. Vallyon miért parancsoljátok az embereknek, hogy igazságot szolgáltatassanak, ha ön' lelkeitekről elfelejtkeztek? Ti olvassátok a' Mó'ses Könyvét, hát nem értitek é? 45. És kérjétek segedelmet, álhatalos türéssel 's könyör-

géssel, mert valóban ez (az iriádság,) bizonynyal terhes, de nem az alázatosokra nézve. 46. Kik gondolják, hogy Urok' színe' eleibe kerülnek (a' Feltámadás' napján), és hogy Ó hozzája fognak jutni. 47. Oh Izráel' fiai! emlékezzetek-meg kegyelmemről, melly kegyes valék hozzátok, és mennyire felemeltelek benneteket minden Világok (az - az minden akkor élő Nemzetek) felett. 48. És rettegjétek azon naptól, mellyen lélek lélekért nem tehet eleget: nem fogadtatik - el semmi közbenjárás, nem semmi vissza-fizetés, sem magok nem fognak segítettetni. 49. Es emlékezzetek-meg, miként szabadítánk-meg titeket Pháaró' nemzetségétől, kegyetlen büntetéseit szenvedtetek; megöldösvén a' fiú szülötteket, és élni engedék leány magzatjaitokat, és ez által nagy próbára tett-ki titeket az Úr. 50. És midőn kétfelé választánk a' tengert, és megszabadítánk benneteket, és elmeríténk Pháaró' népét; ti pedig mind ezt hámulva néztétek. 51. És mikor szövetséget kötöttünk *) Mó'sessel 40 éjjel, akkor fogadtatok - el a' borjút Istennek, utánna, és ti gonoszúl tselekedtetek. 52. Akkor megengedénk néktek e' bűn után, hogy hálát adnátok. 53. És midőn elhozánk Mó'sesnek a' Törvény-könyvet, és a' különböztetéseket, az szabad és tiltottak között, hogy általa vezéreltetnétek. 54. És a' midőn mondotta Mó'ses az ő Népeinek: Oh én Népem, valóban rosszszúl bántatok lelkeitekkel, borjút fogadván Istennek; most tehát térjétek - meg Teremtőtökhöz, és öldössétek - meg egymást, úgy hogy az ártatlan öllje - meg a' gonoszt. Ez léssen néktek idvességes Teremtőtök előtt, és minekutánna ezt megtsелеkedtetek volna, hozzátok fordult Ó is, mert könyörülő, és megengedő. 55. És midőn mondatok; **) Oh Mó'ses semmiképpen nem hiszünk néked, míg az Istent világosan nem látjuk. Azért meglepett titeket a' nyomorúság, és meghaltatok, és ti láttatok, mi történt veletek. 56. Azután halálotok után feltámasztánk, hogy meghalálnátok azt. 57. És árnyékul vertük-össze felettetek a' felhőket, és mannat hulni en-

*) A' borjúnak történeteit lásd a' 67-ik, és következő versekben bővebben.

**) Világosan. — Az Isten' parancsolatja ellen a' Mó'ses II-ik Könyve 19, 21. V. hogy a' Nép azt kívánta volna, sehol sem olvastatik. Lásd a' 20-ikban az ellenkezőt; a' mi pedig a' helyen az Al-Koránban a' halálról, és feltámadásról mondatik, csupa költemény.

gedénk felettetek, és fürjeket küldénk, mondván: egyetek ezen javakból, mellyeket közlünk veletek a' ti táplálásokokra. És nem velünk, hanem ön' magokkal bántak alnokul. 58. És midőn mondánk: menjetekek-e ezen Városba (Jéru'salem, vagy Jérikóba,) és egyetek az ott való jókból, a' mit akartok bővségesen, és bémenvén kapuin leborulván imádkoztatok, és mondjátok: bocsánat bűneinknek tölletek: megbocsátjuk vétkeiteket, és meggazdagítjuk javakkal a' jóltévöket. 59. És a' gonoszok e' szót másra változtatták-el, a' mi nékiek nem vala mondvá; és ezért alá-szállani engedénk a' gonoszokra boszszúnkat az égből, mert vétkes dolgot követtek-el. 60. És midőn italt kért Mó'ses népének, mondottuk: Üsd-meg veszszóddal a' kösziklát, és kifakadtak belőlle tizenkét források. Már mindnyájan minden különböző nemzetségből lévő emberek megismérték ivó helyeiket, és mondánk nékiek: Egyetek, 's igyatok az Isten' adakozásából bőven, és ne legyetek át-hágói a' törvénynek, és a' föld' megvesztegetőji. 61. És midőn mondtátok: Óh Mó'ses, soha ki nem élhetünk ezen egy nemű étken: könyörögj Uradnak érettünk, hogy adjon nekünk a' föld' terméséből kerti veteményt, ugorkát, fok-hagymát, lencsét, és veres-hagymát. Felele Mó'ses: Ha felakarjátok cserélni a' jót rosszal, mennyetek alá Egyiptomba, ott feltaláljátok, a' mit óhajtotok. És meglepte őket a' szegénység és gyalázat, és vissza-estek az Isten' haragjába. És történt rajtok, mivel nem hittek az Isten' jeleiben, megölvén a' Prófétákat igazságtalanul: és azért hogy pártot ütének, a' törvényt át-hágák. 62. Bizonyial kik hittek, Zsidók, Keresztények, vagy *) Sabaiták; ezek közzül akárki, ha hinni fog az Istenben, és a' végső napban, és igazat fog tselekedni, vagy jutalmok lesz' nékiek Úroknál, semmi félelem nem leszen rajtok, meg sem szomorítatnak soha. 63. És midőn elfogadánk egygyezésteket a' Mó'ses Könyveinek megtartásáról, és felemeltük **)

*) Sabaiták. Lásd Súra 5. 78 — S. 22. 17. Ezekről igen különbözőnek az Irók. Lásd Hottinger napkeleti Hisztóriája Könyvének I-só Része 8-ik Szakaszát a' 225-ik lapon. Hakszannak a' Mohammed' hite és követségéről a' 73-ik lapon.

**) Ezt a' hegy' felemelését a' végre történtnek költi Mohammed, hogy azzal rettentse-meg Isten a' Zsidókat, kik a' Törvény-könyvet nem akarnák bévenni; ellenére annak, a' mit olvashatni 2. Mó's. 19: 8.

felettetek a' Sinai hegyet, azt gyökereitől felszakasztván, és mondánk: Vegyétek - el a' mit néktek hoztunk (az - az: a' törvényt,) ennek kötelező erejével, és emlékezzetek reá, mit parancsolok abban, hogy elkerüljétek a' gyehennát és az engedetlenséget. 64. Ezután pedig ismét háttat fordítottatok. Hogy - ha meg nem bővült vala az Isten' kegyelme és irgalma rajtatok, bizonynal elvesztetek volna. 65. Tudjátok hogy jártak, kik közzületek a' Szombatot át-hágták; és mondtuk nékiek: Legyetek elűzetett majmok. *) 66. És például tettük azoknak, kik előttök és utánok valának: és az Istent - felőknek tanúságokra. 67. És midőn mondá Mó'ses az ő népének: Valóban az Isten parancsolja néktek, hogy áldozzatok Tehenet. Felelének: talán nevetségessé akarsz tenni bennünket? Mondá nékiek Mó'ses: Isten bizonyságom! olly esztelen nem vagyok, hogy nevetségre tegyelek - ki tite-

*) Az elűzetett majmok.) Ez a' mese olvasható a' Sciahin-sciák Hízt. a' Dávid című Szakaszban, és Maraccius Prodr. negyedik Szakasz 81. és az Al-Korán' megczafolása' 33-ik lapjain. Valának ugymond Dávid' idejében, kinek békesség légyen, bizonyos Izraeliták, kiknek lakások vala a' tenger - parton Ailae nevezetű Városban; ezek észre-vévén, hogy a' halak a' tengerből Szombat éjjel kiindulván, egész Vasárnap éjjelig helyekből nem is mozdulának, és nem is térnének vissza a' tengerbe. Ezeket látván mondták egymásnak: Valóban az Isten régi Atyáinknak a' halászatot Szombaton megtiltotta, de nékünk nem. Halásztak tehát, 's a' halakat megsütvén, megették. Midőn azonban a' többi Hívek ezt a' szaglás által észre-vették, megtilták őket. De ők fenyegetéseikre nem is ügyeltek a' miért harczolván hát ellenek a' többi hívek, a' Várost feloszták, 's egy nagy magosságu kőfalat építének közepette. Mindazonáltal megásván a' gonoszok a' falat, és forrást hoztak-be a' Varosba házaiknak kapui alatt. és midőn Szombat éjjel a' tengerből a' halak kimennének, ne-hogy vissza-mehessenek, Vasárnap éjjel elgátolták a' patak' forrását a' tenger felől. A' hívek mindazonáltal nem szüntek-meg őket akadályoztatni; de ők még átködébbak lettek a' dologban; azért is megátkozta azokat Dávid, és az Isten majmökká változtatta őket. Eljövén azonban ezek közül egyhez barátja, és találta őt' szemeit ide 's tova forgató majomnak. És mondá nékie: Te vagy - é az? A' ki is fejével inte: mintha mondaná: En vagyok. Mondá azonban nékie barátja, ládd nem tiltottalak é? És a' majom sír vala. Maradának pedig ezen állapotban három napig, azután elveszének. Bocsájtott ugyan is Isten szélvész, melly felkapván a' majmokat, a' tengerbe szórta.

ket, 68. Mondának: könyörülj érettünk Uradnak, hogy jelentené-ki, milyen legyenek az. Felele Mó'ses: Az Ur mondja hát: Ne legyen az sem vén, sem igen fiatal; hanem közép korú, Tselekedjétek hát a' mit parancsoltam. 69. Mondának ismét, esedezz érettünk Urad előtt, hogy nyilatkoztatná-ki, micsoda színű legyen. Felele: Ugyan ő mondja: Legyen fényes sárga, hogy színe, a' nézők' szemeit gyönyörködtesse. 70. Mondának: Imádjad Uradat érettünk, hogy fedezné-fel még jobban, hogy milyen legyen az? mert nálunk a' Tehenek mind hasonlók egymáshoz: mi készek vagyunk a' mit nekünk Isten parancsol, megtselekedni. 71. Felelé: Ugyan az Ur mondja: hogy ez a' Tehén ne legyen törődött sem szántás, sem a' vetemények' öntözése miatt; hanem ép, egészséges, és minden szeplő, fölt nélkül való legyen az, mondának: most jöttél igazsággal. Megáldozták *) tehát azt; de ke-

*) Megáldozták: a' Marrakczius I-só Része 81-ik lapján említett Könyvnek az egygyik meséje: A' meghalálozott atya hagyott csecsemő fiának egy üsző borjút oly formán, hogy valamig a' gyermek ifjú korát el nem éri, az addig mindég pásztor nélkül múlasson a' pusztákban. A' már felserdült Ifjúnak mondja egykor az anyja: hogy a' pusztákon kóborló üsző borjú az övé lenne, mennyen tehát, fogja-meg, tegye eladóvá, kap az árrából három denárt. A' piacon hát vevőnek ajálotta magát egy angyal emberi formában, és hat denárt ígért nékie, úgy, ha az anyának rólla nem szállana semmit. Hanem ő az anyja helyben-hagyása nélkül az árrát elfogadni nem akarta: mellyet megnyervén, viszsza-tére a' piacra, a' hol is megtalálá az Angyalt, a' ki már 12 denárt ajállott néki azon feltétel alatt, hogy az anyának semmit-se szálljon róla. Ő ezen sem nyugodván-meg, az anyához tére, 's megbeszélte, vele mi történt. Az anyja észre-vévén hogy az áros angyal legyen, 's mondá fiának: Térj-viszsza, és tudd-meg azon árostól, mit kellene azon borjúval tselekedni. A' megtért ifjúnak monda az angyal: meg fog történni, hogy annyi aranyon fogják azt tőled az Izrael' fiai megvásárolni, mennyi bőribe férhet. Nem sokára meg is történt, hogy egy Hammiel nevű az Izraeliták közzül nagybátyja által megölettették, ki a' holt testet azon városból, mellyben vala, másba által-vitte (de a' pusztákban nem voltak városok). Eljövén pedig a' holt atyafiai Mó'sesnek, gyanús személyeket bémutatók néki. Ezek tagadván, 's a' dolog is kétséges lévén: az Isten megparancsolá, hogy egy makula 's iga-törés nélkül való, közép idejű, sárgaveres tehén ölettesék-meg. Mivel pedig sehol-se találta-

vesbe múlt, hogy az áldozat el-nem maradt, mivel annak el-adója felette nagy árát kívánta. 72. És midőn megöltétek a' lelket (t. i. az embert,) 's versengettetek egymás között felette: de az Isten világosságra hozta azt, a' mit ti titkolátok. 73. Mondának ugyan: Illessétek-meg őtet (az az: a' megholt embert,) annak részével (az az: a' feláldoztatott tehén' nyelvével, vagy farkával, és azonnal felelevenedett a' holt, és kijelenté gyilkosát). Így eleveníti-meg Isten a' holttakat, és megmutatja csudatételit, hogy értsétek azokat. 74. Még is ezen csudatétel után megkeményedtek szíveitek, és olyanok azok, mint a' kövek, vagy még keményebbek, mert a' kövek közt lehömpölyögnek a' folyók, néha meghasadnak, 's vizek jönnek-ki belőlök, és az Istentől való félelem miatt leszaladnak a' magosságból a' mélységbe. De tudja Isten, mit műveltek. 75. Vallyon hát kívánhatjátok é ó Moszlémok, hogy hidjenek néktek a' Zsidók? mert már azoknak egy része hallá az Isten' beszédét a' Mo'ses Könyvében; de megváltoztaták azt, minekutánna már megértették. 76. És a' midőn a' Zsidók özsze-jönnének azokkal, a' kik hittének, mondák nékik: igazán hiszünk mi is. Midőn pedig alattomosan egygyüve jövének, mondának egygyik a' másiknak: Vallyon elő-beszéltétek é nékik (t. i. a' Moszlemoknak) azt, a' mit kinyilatkoztatott Isten a' Mo'ses' Könyvében Mohammed felől, hogy az Itélet' napján Uratok előtt vetekedjenek veletek, 's kárhoztassanak, hogy tudván Őt' Profétának lenni, még se követtétek? Vaj nem veszitek é észre, hogy ők azt fogják tselekedni? 77. Avagy nem tudják é a' Zsidók, hogy az Isten tudja mind azt, mit eltitkolnak, és mit kinyilvánítanak? 78. Közöttök pedig némelleyek tudatlanok: kik nem is érttik a' Mo'ses Könyvét, hanem csak a' hazug meséket, 's nincs bizonyos tudomány nálok, csak vélemény. 79. De jaj azoknak, kik meghamisítva tulaj-

---

tott olyan, azon kívül, mellyet az árva árult, kéntelenek valának azt annyi aranyon megvásárolni, mennyi bőribe fért. Némelleyek állítják, a' mennyit nyomott az üsző, némelleyek tízszer annyit mondanak. Feláldozták tehát azt, és megillették annak részetskéjével a' megöletett embernek holt testét (a' nyelvvel, vagy farkával a' mint Gelald írja). És felelevenedvén az ember, egyenesen felállván, mondotta: Ez 's ez ölt-meg engemet. És tüstént ezután lerogyván, ismét meghaláloza.

don kezeikkel írják a' Mó'ses' Könyvét, és azután mondják: Ez az Istentől van, hogy azt csekély haszonnal felszereljék: jaj néktek azért, a' mit írtak kezeik; és jaj azért, a' mit nyernek. 80. És mondották: Semmiképpen nem fog érdekelni bennünket a' gyeheenna' tüze, csak bizonyos kevés napokig. Felelj nékiek: vallyon az Istentől vettetek é' ígéretet e' felől? Valóban semmi módon nem fog az Isten ön' ígéretivel ellenkezni, avagy Istentől azt állítjátok é' a' mit nem tudtok. 81. Igen is örökké fognak szenvedni. Ki gonosz dolgot (az az: bálványozást) követénd-el, és megkörnyékezi őt' annyira ezen bűne, hogy benne meg is halna; ez illyek lesznek részesei a' tűznek mind örökké. 82. A' kik pedig hiendenek és jót tselekesznek, ezek lesznek a' Paradiosom' részesei örökké. 83. És a' midőn elfogadánk az Izrael' szövetségét, a' Mó'ses' Könyvében mondánk nékik: ne tiszteljétek mást, csak egyedül az Istent; gyakoroljátok jó tselekedeteket, szüléitek, atyátokfijai, és az árvák és a' szegények iránt: és jót mondjátok az embereknek, igazat parancsolván nékik, a' kiszabott időben végezzétek imádságotokat, és adjatok alamizsnát. De keveset közzületek kivévén, hátat fordítottatok, ezeknek megtartásától megszire eltávoztatok. 84. És a' midőn elfogadtuk szövetségteket, hogy ne ontanátok egymás' véré: ne is hajtánatok-ki egymást lak-helyeitekből. Akkor helybenhagyátok e' szövetséget, és erre nézve ön' magatok valátok a' tanúbizonyságok. 85. Még is öldösétek egymást, kiverétek lak-helyeikből, és segítétek egymást a' gonosz ellenségeskedésben. Ha eljönnek hozzátok a' foglyok, kiváltjátok azokat? mert tiltva van néktek őket házaikból kiűzni. Imé hisztek a' Könyvnek azon Részében, mellyben az Isten megparancsolta a' foglyok' kiváltását: de hitetlenek vagytok azon részére nézve, melly az öldökléseket, és tulajdon hajlékaikból való kiűzéseket tiltja? De a' ki közzületek ezt művelendi, nem leszen annak más jutalma, mint gyalázat e' jelen életbe, a' feltámadás' napján pedig lehányattatnak a' legkegyetlenebb kínok közzé, mert tudja az Úr mind a' mit műveltek. 86. Ezek azok, kik kereskedvén, e' jelen életet a' jövő felett választották, azért is nem könnyebbítetik-meg büntetések, se meg nem segítetnek. 87. Át-adánk Mó'sesnek a' Könyvet, és küldénk utánna több Követeket: és megajándékoztuk Jézust Mária' Fiját csuda-tévő erővel,

és megerősítettük Szent Lélekkel. Hát minden Követet megúttatok é, kik akaratotokkal meg nem egygyeznek, 's némellyeket hamissággal vádoltok, némellyeket megöltök? 88. És csúfolódásból mondának a' Zsidók Mohammednek: környúlmetéletlenek szíveink, nem foghatjuk meg szavaidat. De az Isten megátkozta őket hitetlenségéért: 's ezért kevesen vannak, a' kik hisznek. 89. És imé eljött az Istentől hozzájok az Al-Korán' Könyve, megerősítvén azt, a' mi nálok vala (t. i. a' Mó'ses' Könyvét,) és a' hitetlenek ellen hajdan ön' magok segítségért esedeztek az Istennél: minekutánna pedig megjöve hozzájok a' Mohammed' profétziája, hinni annak nem akarának. De Isten' átka van a' hitetleneken. 90. Kik eladák lelkeiket, 's irigységből nem hittek a' lebecsajtott Könyvben felfedezvén titkait szolgálai közzül annak, kinek ingyen kegyelméből tetszett. Azért is visszaestek az Isten' haragjába, mellyet még az előtt megérdemlettek, azért hogy meghamisíták a' Mó'ses' irásait, és megtagadák a' Jézust. A' megtagadóknak pedig elkészítettett a' gyalázatos büntetés. 91. Midőn azomban mondatik nékiek: HidjeteK abban, mit az Isten alá-szállított (t. i. az Al-Koránban, és más Sz. Könyvekben,) felelnek: Hiszünk abban, a' mi nekünk régen alá-szállítottatott (az az: a' Mó'ses' Könyvében); de megvetik azt, a' mi azután adatott (t. i. az Al-Koránt), pedig ez, a' nálok lévőnek (t. i. Mó'ses' Könyveinek) megállapító igazsága. Mondjad hát nékik Ó Mohammed. Miért öltétek-meg tehát az előtt az Isten' Profétáit, ha hittetek a' Mó'ses' Könyvében, melly azt megtiltotta? 92. És már megérkezett hozzátok Mó'ses a' csuda-tételek' bizonyosságaival; azomban még is elfogadtátok utánna a' borjút Isten' helyében: és gonoszúl tselekedtetek. 93. És midőn elfogadván a' Mó'ses' Könyvei' megtartásáról való szövetséget, és már felemelnénk felettetek a' Sinai hegyet, hogy reátok borítsuk, mondánk néktek: vegyétek szívetekre a' mire tanítlak, szenteljétek magátokat az engedelmességre. Akkor felelték: Hallottuk, a' mellyeket mondál, és nem engedünk. És meg-részegedett szívek a' borjútól hitetlenségek miatt, és mondjad nékiek: haszontalanság a' mit hitetek parancsol, ha hívők vagytok. 94. Szóllj nékiek: Ha van néktek a' több emberektől elválasztó hajléktok Istennél a' Paradicsomban, óhajtsátok tehát a' halált, ha igazak vagytok; mivel az abba vezető ösvény a' halál Iészen. 95. De azon

bűneik miatt, melyeket véghez-vittek kezeik, nem fogják azt óhajtani, és az Isten tudja, kik a' gonosz-tévők. 96. És bizonynal az életre leginkább vágyó embereknek találod őket, még inkább, mint a' kik társat adnak Istennek (az az: a' Pogányok). Némelly ezer esztendőt óhajt magának; de ha hosszú életet élne is, senki meg nem szabadíthatná a' gyehenna' tüzétől, mert az Isten jól látja, miket tselekesznek. 97. Szólj a' Zsidóknak: kicsoda ellensége Gábielnek? hiszen ő szállítá-le lelkedbe azt (az Al-Koránt), Isten' akaratjából megerősítvén az ő előtte adatott Könyveket, hogy lenne idvességre vezérlő, és örvendetes üzenet a' híveknek. 98. A' ki ellensége Istennek, az Ó angyalainak, követeinek, Gábielnek és Mihálynak, szörnyű büntetést von magára, mert Isten ellensége a' hitetleneknek. 99. Leküldénk hozzád a' tiszta világos jeleket (az Al-Koránt,) és senki nem tagadja azt meg, csak a' gonoszok. 100. Bár hányszor tegyenek is ígéretet, egy rész nem fogja tellyesíteni, a' nagyobb rész pedig hitetlen marad. 101. Midőn Isten' Követe jött is hozzájuk, megerősíteni a' régi Írásokat, ők hátok megé veték az Isteni Könyvet, mintha semmit nem tudtak volna felőlle. 102. *) És követték a' Salamon idejebeli sátánok' tudományokat, de Salamon nem volt hitetlen, hanem a'

*) Mesékkel világosítják a' meséket az Al-Korán' magyarázóji Marrakcziusnál Prodr. P. 4. p. 82. et in Refut. p. 43. Többek között Jahiásnál ezeket találhatni. Minekutánna megpróbálta volna Isten Salamont, a' sátán' munkája által (czéloz egy majd alább említendő mesére), tehát sok bűbajos könyveket írtak a' gonosz lelkek, és elrejték azokat az ő királyi Széke alá beásván. Midőn pedig megholt volna Salamon, megszóllíták a' Démonok barátjaikat az embereket: akarjátok é (mondván,) hogy megmutassuk, mi mesterség által uralkoda Salamon az embereken, 's hogy veté hatalma alá a' geniuszokat, 's a' szélveszeket? és midőn feleltek, hogy akarnák, akkor mondták a' Démonok: ássátok-ki a' mi a' királyi Szék alatt van. Ezt megtselkedvén, kiszedtek onnan sok könyveket, melyeket olvasván, úgy találák: hogy istentelen dolgokat foglalnának magokban. Mondának azért az Izrael fiainak Előljárói: Távól légyen, hogy ezeket megtanúljuk: a' köz-nép pedig azt megtanulta, és kihírelték a' Fő-Papok az Izráél' fiai között ezt Salamonnól, míg az Isten meg nem igazítá őt' a' Mohammed nyelve által, mondván: és nem vala Salamon hitetlen; így beszéll Gelál, és más több magyarázók.

sátánok valának gonoszok, tanítván az embereket bűbáj-ra, és követték a' mit Babylonban amaz két angyalok Harut és Marut *) tanítanak. De ezek előre mindég megszokták mondani a' tanítás előtt: mi kísértők vagyunk; vigyázz, ne légy hitetlen. Megtanulák azért az emberek e' kettőtől a' mesterséget, melly elválást okozna a' férj és aszszony között. És ezek a' Mágusok nem ártottak ezzel senkinek, csak az Isten' akaratja szerint; de az emberek azt tanulták-meg, a' mi nékiek ártott, nem pedig a' mi használt. Tudták pedig a' Zsidók, hogy a' ki megtanulja, megszerzi e' mesterséget, nem lesz' annak része a' jövődő élet' gyönyörűségiben. Valóban csekély áron is adák-el lelkeiket, 's nem tselekedték volna, ha a' következő veszélyt tudták vala. 103. Ha ők (t. i. a'

*) Harut és Marut Ahalzán mondja: hogy ezen két angyalok a' feltámadás' napjáig Babylonban mulatnak, és a' ki akarja tanulni a' bűbáj' mesterségét; hozzájuk kell menni, és halgatni szavokat, a' nélkül, hogy látnák őket. És monda Mogiahed: Az angyalok csüdülköztek az ádám fiai-nak gonoszságaikon; minekutánna már az Isten' követjei is elérkeztek hozzájuk. Monda pedig Isten az angyaloknak: válaszszatok - ki magatok között kettőt, kiket leküldjek a' földre ítéletemnek végre-hajtására. És kiválasztának kettőt Harut és Marut nevűeket, kik igazán ítélték, míg alá nem szállott hozzátok az Égből a' legszebb aszszony' képeben Vénus, panaszt indítani akarván férje ellen, kit midőn meglátának az angyalok, felgerjede bennük a' testi kívánság; látták is őt' tulajdon személlýében. Ő pedig elrepült és vissza ment a' honnét jött vala. A' két angyalok is vissza-tértek az Égbe; de eltiltattak az abba való belépéstől, kértek tehát egygyet az Ádám fiai között, hogy vesse magát közben, mondván néki: Hallottuk a' legjobb Istent, midőn rólad emlékezett. De ez mondotta nékiek: Hogyan esedezzenek a' földi emberek a' mennyei angyalokért? mindazonáltal napot adott nékiek, mellyen esedezni fogna érettek. Midőn pedig könyörögne, megengedettett nékiek, hogy válaszszák magoknak az ideig való és örökös büntetések közt a' közép neműt. Egygyike pedig a' másakra tekintvén, mondotta: Hát nem tudod é hogy az Isten más világi büntetéseinek özöne ilyen meg ilyen kemény? 's azon kívül örökké-való? azért is a' világi büntetést választották; és mind a' ketten Babylonban gyötörtetnek. Mondá Mohammed, és már említette a' jelentő Jahiás Mogiaheden kívül: hogy az az aszszony, mellyet oly szemérmetlenül megkívántak, egy e' világi aszszonyok között való volt. De csak az Isten tudja azt legjobban.

Zsidók) hiéndenek, és félik az Istent; valóban a' jutalom, mellyet az Istentől veéndenek, jobb lészen nékiek, mint a' világi nyertt kincs, mellyért eladták lelkeiket. Ha tudnák ezt, bizonynal hinnének. 104. Oh ti kik hittetek Istenben, ne mondjátok: Tekints-meg minket; hanem mondjátok: szánakozz, könyörülj rajtunk, és halgassátok őt'. A' hitetleneknek kínos büntetések lészen. 105. Irigységből nem szeretik sem a' Könyv' nemzetségeből valók (t. i. a' Zsidók és Keresztények,) sem az Istennek Társat adók (t. i. a' Pogányok,) hogy valami Jó alá-szál-líttassék néktek Uratok által. De az Isten különös irgalommal bánhat, a' kivel akar; mert az Isten bő kegyelmű. 106. *) A' mit megsemmisítünk a' mi Jeleinkből (az az: a' melly verseket az Al-Koránban megsemmisítünk,) vagy annak elfelejtését szívedbe visszük, szerzünk helyette mást jobbat, vagy ahoz hasonlót. Avagy nem tudod é, hogy az Isten mindenek felett hatalmas? 107. Nem tudod é, hogy Istené a' Menny' és Föld' Országá, és hogy Istenen kívül nincs semmi pártfogótok, és segítőtok. 108. Avagy a' szerint akartok é valamit kívánni a' jött Követőtől (az az Mohammedtől,) mint hajdan Mó'sestől kívántak az Izraeliták? a' ki felcseréli hitetlenséggel a' hitet; már bizonyára elhajlott az igazság' ösvényétől. 109. Sokan a' Zsidó és Keresztény Irás-tudók közzül, hit-tagadókká akartak tenni titeket, minekutánna hittetek, gonosz irigy szívből, észre-vévén az igazságot Könyveikben (melly Mohammedről szól); de megbocsássatok nékik, 's kerüljétek-el őket, míglen eljő az Isten' hatalmas uralkodása, az Isten ugyan is mindenek felett hatalmas. 110. Es fennállóvá tegyétek az Imádságot, és adjatok alamizsnát: mert a' mi Jót előre-bocsájtandotok lelkeitekért, megtaláljátok azt Istennél. Ugyan is az Isten látja a' mit műveltek. 111. Es mondák az Irás-tudók: nem mennek-bé semmiképpen a' Paradicsomba mások, csak a' Zsidók és Keresztények, és ez az ő kívánságok. Szólj nékiek: Hozzatok-elő bizonyosságokat erről, ha igazak vagytok. 112. Sőt bémennék a' Paradicsomba mások is. A' ki Istennek ajánlja magát, és jót tselekszik, az nagy jutalmat nyerend Istennél a' Paradicsomban; nem lepi-meg őt' a' rettegés, nem fog az megszoríttatni.

*) Az Istentől egynehány versek az Al-Koránban ismét megsemmisíttetni mondatnak.

113. És mondják a' Zsidók: Nincsen a' Keresztényeknek igazok, viszont a' Keresztények mondják: nincs a' Zsidóknak igazok; pedig mind a' két fél olvassa az Irásokat: így beszélnek tudatlanságból, mert nem értik egymást; de a' feltámadás' napján az Isten fogja őket megítélni az eránt, a' mibe egyenetlenek voltak. 114. És ki gonoszabb mint az, ki az Isten' könyörgő Házeit eltiltja, hogy azokban az Ő Neve ne említették, vagy azoknak elrontásokra igyekeznek, az ilyenek nem mehetnek azokba be félelem és rettegetés nélkül. 115. Ezeket gyalázat éri e' világon, 's a' végső napon pedig nagy gyötrelmek lesznek. 116. *) Az Istené lévén a' Kelet, és a' Nyugot: akár-merre fordultok tehát arczaitokkal őtet imádni, ottan lesznek jelen az Isten' képe, mivel az Isten nagy szélesen kiterjedő, és mindentudó. 117. És mondák ők: Az Isten magzatot szült, dicséret légyen néki (az az: távol légyen tőle). Sőt inkább övé mind az, a' mi Egen és Földön találhatók: Mindenek buzgóan engedelmeskednek néki. 118. Ő Alkotója az Égnek és a' Földnek: és midőn elő akar hozni valamit, csak szól, hogy Légyen, 's azonnal lesznek. 119. **) És a' hitetlenek mondák: Ha az Isten nem szól nekünk; vagy nem mutatsz Jeleket, nem hiszünk. Így beszéltek az ő előttök lévők is a' magok Profétáiknak, kívánván tőlök csudákat. Hasonlókká lettek az ő szíveik is azokéhoz a' hitelenségben, pedig már világosan mutattuk Jeleinket a' nemzeteknek, hogy azoknak hinnének. 120. Mi azonban téged igazán küldöttünk, mint örvendetes hirdetőt és fenyegetőt, és nem kérdezősködnek tőled a' pokol' sorsosiról. 121. És soha kedves nem lésszesz sem a' Zsidók, sem a' Keresztények előtt, míg csak az ő szakadásaikat követni nem fogod. Szólj nekik: Bizony az Isten' vezérlése az igaz vezérlés. És valóban ha követened az ő kívánságaikat, minekutánna már elérkezett hozzád a' tudomány; nem lesz az Isten oltalmazód, sem segítőd. 122. Azok, kiknek adtuk az Al-Korán' Könyvét, és olvassák azt igazságot kereső lélekkel, azok hisznek abban; a' kik pedig

*) Hasonl. össze az 178-ik verssel. És még is megparáncsolta annakutánna, hogy a' Jéruzsálemi Templomnak arczal forduljanak V. 143. ezt is eltörülvé helyette a' Mekki Templomot rendelte. Lásd a' 143—152-ik verset.

**) Ha nem szállít-meg Isten bennünket, hogy te legyél az Ő Küvetje, nem hiszünk tenéked.

nem hiendenek abban, elvesznek. 123. Ó Izráel' Fijai, emlékezzetek-meg kegyelmemről, melly jó valék hozzátok: és hogy mennyire felemeltelek titeket, minden világi nemzetek felett. 124. És rettegjete a' naptól, mellyen semmi váltsága nem lesz' többé a' léleknek, és semmi vissza-fizetés el nem fogadtatik, semmi közben-járás nem használ, és segedelem nem jó. 125. És emlékezz-meg, hogy az Ur megkísérté Ábrahámot, és tökéletesen tellyesíté akarátját. Isten ugyan is monda nékie: Én teendelek tégedet az emberek közt Fő - papi Fejedelemnek. Felele Ábrahám: az én maradécomból is rendelj. Mondá néki Isten: a' gonoszokat nem foglalja-bé szövetségem. 126. *) És midőn házat építettünk (a' Mekka-i Templomot,) az öszsze-jövetelre, menedék-helyül az embereknek mondánk: tsinaljatok abban Ábrahámnak Imádság-házat. És szövetséget köténk Ábrahámmal és Ismaellel, mondván: tisztítsátok-meg Házamat a' bálványoktól, mellyek benne és körülte vagynak, 's azoktól kik hajlonganak előttök és imádják. 127. És midőn monda Ábrahám: tedd erőssé 's bátorságossá Uram e' Szent helyet, 's tápláld bőven minden jókkal, a' kik köztök hisznek Istenben, és a' jövendő életben. Felele Isten. Táplálni fogom a' hitetleneket is, de kevés ideig, 's azután vetem őket a' tűz' gyötrelinére, és jaj az abba menőknek. 128. És midőn Ábrahám a' Hajléknak (az az: a' Mekka-i Szent-Egyháznak) alapját betette volna, és Ismael véle vala, mondának: Mi Urunk fogadd-el e' hajlékot; mivel Te mindent halló és esmérő vagy. 129. Mi Urunk, tégy minket hozzád ragaszkodókká, és támaszsz nemzetségünk-ből egy engedelmes Népet; mutasd-meg a' Szent szertartásokat, és fordúlj hozzánk, mivel Te megengesztelődő, és irgalmas vagy. 130. Uram támaszsz közöttök és közülök követet (t. i. Mohammedet,) ki elbeszélje előttök Jeleidet, 's megtanítsa őket a' Könyvre (az az: az Al-Koránra), a' bölcsességre, és tisztítsa-meg a' bálványozástól is: mert Te vagy bölcs és hatalmas. 131. És ki vetné meg az Ábrahám vallását **) egyéb, mint a' boldogtalan esztelen? imá őt' választánk magunknak e' földön, 's a' jövendő életben is a' tökéletesek közt lesz'. 132.

*) Nem Ismaellel, hanem Izsakkal tett szövetséget az Isten, kitetszik a' Teremt. Könyv. 17. 19.

***) Lásd Marakcius Al-Korán' megczáfolása' 60-ik lapján.

És midőn mondá néki az ő Ura: Add-át magadat Istennek: Felele: Már átadtam magamat a' világok Urának. 133. És örökségbe hagyta ezen Hit-vallást Ábrahám az ő fíjainak, és Jákób is a' maga fíjainak, ezen szavakkal: Ő én fíjaim! valóban az Isten taníta-meg titeket az ő törvényére, és mind halálig annak buzgó követői legyetek. 134. Tudjátok é óh Zsidók, hogy midőn Jákób haladoklana, kérdezé fiait: Mit fogtok tisztelni én utánam. Felelének: Tisztelni fogjuk a' Te Istenedet, és a' te atyáidnak Ábrahám, Ismaél, és Izsák' Istenét, az eggy Istent, és mi hívei leszünk. 135. Már az a' nemzetség elmúlt, övé a' mit nyertt, és tiétek a' mit nyerendetek: nem a' felől fogtok majd megkérdeztetni, hogy azok mit miveltek. 136. És mondának a' Zsidók és a' Keresztények. Legyetek Zsidók vagy Keresztények, hogy vezéreltetsetek az igaz hitre. Felelt nékie: inkább követjük az Ábrahám igaz Hitvallását, mert Ábrahám nem vala az Istennek Társat adók között. 137. *) Mondjátok óh Moszlémok! Hiszünk az Istenben, és a' mi nekünk alá-szállított (az az: az Al-Koránban,) és a' mi kijelentetett Ábrahámnak, és Ismaélnek, Izsáknak, Jákóbnak, és az Izráel nemzetségének: és a' mi Mó'sesnek és Jézusnak és a' Prófétáknak által-adatott az ő Urok által, nem tészünk semmi különbséget azok között, és mi néki Hívei vagyunk. 138. Ha továbbá hiéndenek a' Zsidók, és a' Keresztények a' szerint, a' mint ti hittetek, valóban már vezéreltetni fognak: de ha tétováznak, eltévednek; szakadást formálnak. De óh Mohammed, elég erőt ad néked ellenek az Isten: mivel ő minden-tudó és halló. 139. Ő megtisztítá az ő törvényét, és nincs tökéletesebb megtisztítás, mint az Istené, kinek mi szolgálunk. 140. Szólj a' Zsidóknak: Vallyon meddig fogtok még az Istenről velünk vetekedni? Hiszen ő a' mi Urunk, és a' ti Uratok is; mi felelünk önn' tetteinkről, ti a' tiétekről, és mi tisztán adjuk ő elébe. 141. Talán azt mondjátok, mind Ábrahám, mind Ismaél, mind Izsák, és Jákób, 's az Izráel' nemzetsége Zsidók, avagy Keresztények voltak? Feleld nékiek. Vallyon ti inkább tudjátok, mint az Isten? és kicsoda gonoszabb, mint a' ki elrej-

*) Ha azon Ó és Új Testamentomi Írások, t. i. Mó'ses Könyve, a' Próféták, és az Evangyélium illő tisztelettel fogadtatniak-el, nem lehetnek a' Zsidók és Keresztények által mint Mohammed írja, egyiránt megvesztegetve, és hamisítva mind ezek?

ti bizonyosság-tételét, mellyet Istentől vett? De nincs figyelem nélkül arra-nézve az Isten, a' miket míveltek. 142. Már elenyészett azon hajdani nemzetség, övé a' mit nyertt, valamint tiétek, a' mit nyerendetek; nem is fogtok számadás alá vonattatni az ő tetteikért. 143. Mondandják az emberek között némelly esztelenek: mi fordítja-el őket (t. i. a' Mohammedánusokat) az ő megfordulások' helyéről, mellyen az előtt valának? Felelj: Istené a' Kelet és a' Nyugot; igazítja az egyenes útra, a' kit akar. 144. És így választottunk benneteket közép nemzetségnek, hogy majd tanú-bizonyosságok legyetek az emberek ellen; a' Követ pedig légyen ti ellenetek tanú. 145. Nem is más okból határoztuk-meg néked az elfordulás' helyét más felé mint az előtt, csak hogy tudva lenne, ki fogadja-el a' Követet, és ki fordul tőlle hátra. És valóban ezen helybeli változtatása az imádsági fordulásnak terhes is vala, kivévén azokat, a' kik az Úr által igazgattattak. De Isten nem engedi elenyészni Hiteteket; ugyan is az Isten igen kegyelmes és könyörülő az emberek iránt. 146. Ime látom képed az Ég felé emelve, akarom, hogy a' néked tetsző hely felé fordítsd magadat. Fordítsad orczádat Háram Imádság-háza felé. És a' mikor imádkoztok, akárhol leendetek, arczal a' felé forduljatok. Azok, kiknek a' Könyv adatott (t. i. a' Zsidók és a' Keresztények), valóban tudják, hogy ezen imádsági szertartás, az Úrtól való igazság, figyelemmel is van az Úr az ő munkájokra. 147. És ha minden Jeleinket elő-hozod is azoknak, kiknek az Irások adattattak, még sem fogják a' te elfordulásod' helyét követni: te se kövessed az ő fordulások' helyét, mások sem fognak követni egyebeket. És ha követni fogod kívánságainkat, a' vett tudomány után, bizonyosan a' gonoszok között való léssel. 148. Azok, kiknek Könyvet adtunk, t. i. a' Zsidók és a' Keresztények esmérik őtet, úgymint Mohammedet ugyan azon Könyvből; valamint esmérik tulajdon fiaikat. De némellyek közülök elrejtik az igazságot, pedig jól tudják azt. 149. Az Úrtól való igazság ez, ne légy hát a' kételkedők között való. 150. Minden nemzetnek van alkalmas helyhezetteje, kinézése a' fordulásra; ti siessetek akárhol vagytok a' legjobb helyre, onnan viszen-el az Isten titeket, mert ő leghatalmasabb. 151. És akár honnét indulandaszki, fordítsd orczádat a' Háram felé: mivel, ez az Úrtól való Igazság; nincs figyelem nélkül az Isten azokra, a'

miket tselekesztek. 152. Igen is akár-honnan jövendetek ki, és akárhol leendetek, fordítsátok arczaitokat a' Háram felé, hogy senki se Zsidó, se Pogány ne vetélkedjék veletek az imádság' módjára nézve tudni illik, hanem - ha némelly gonoszok közöttök. De ne féljetek őtőlök, hanem én főlem, hogy kiáraszszam kegyelmemet rajtatok, és vezéreltessetek. 153. A' mint már bocsájtottunk is hozzátok, közzületek való követet (az az: Mohammedet), ki előbeszéli néktek Jeleinket, és megtisztít a' bálványozástól, és megtanít az Al-Koránra és bölcsességre, 's mind azokra, mellyeket soha nem tudtatok. 154. Emlékezzetek-meg hát róllam, én is megemlékezem rólatok. És háládatos tisztelőim legyetek, nem hitetlenek. 155. Óh hívek! segedelemért esedeztetek, imádság, és békességes tűrés által: mivel velek van Isten a' tűrőkkel. 156. És ne mondjátok azokról, kik az Isten' útjában, (az az: a' hitetlenek ellen való hadban) megöletettek, hogy megholtak: hanem mondjátok: Élők ők, de ti nem tudjátok. 157. És bizonyyára megpróbálunk benneteket, félelemmel, éhséggel, 's szegénységgel, javaitoknak, gyümölcseiteknek megkissebbítésekkel; de boldogságot hirdess a' békével tűrőknek. 158. Kik, midőn a' szerencsétlenség meglepi őket, így szólnak: Bizonyyal mi az Úré vagyunk, és hozzá fogunk menni. 159. Ezeken lesznek az áldások, és az irgalmasság az ő Uroktól, és ezek lesznek a' vezéreltettek. 160. *) Továbbá a' Mekkai Sapha, és Merva hegyek, szent emlékek. A' ki tehát szarándokoskodni fog Mekkába, és meglátogatja azt; kegyesen tselekszik, ha körül-járja mind a' két hegyet. És a' ki magától önkint tselekszik jót, Isten azt kedves dolognak fogja nézni. 161. Továbbá a' ki elrejtí azt, a' mit világos bizonyságúl és vezérül alá-bocsájtottunk, azután a' mit már kijelentettünk az embereknek Mó'ses' Könyvében: megátkozza azt Isten, és megátkozzák őket a' megátkozók. 162. De a' kik penitentziát tartanak és megjavítják hibáikat, és felfedezik a' mit elrejtettek: megengesztelődöm azokhoz: mert én vagyok a' megengesztelődő és könyörülő. 163. Valóban, kik hitet-

*) Ellent nem állván, hogy két Mekkai pogány bálványok tartatnak benne Esaph, a' Sapha, Naila a' Merva hegyén, egy férjfi és egy aszszony, kik a' Mekkai templomban párnázást követtenek-el.

lenek lesznek, és mint hitetlenek múlnak - ki: ezeken lé-
 szen az Isten, az Angyalok, és minden emberek' átkaik.
 164. Allandóul maradnak benne, t. i. az átokban, vagy
 gyehennában; nem is könnyítették meg gyötrelmek, és
 nem is fognak megtekintetni. 165. És a' ti Istenetek csak
 egy Isten; nincs is más Isten, egyedül Ő. 166. Bizonyosan az Egek' és Föld' alkotásában, az éj' és nappal-
 nak különböztetésében, az emberek' hasznaival a' tenge-
 reken futó hajóban, a' megholt, kiszáradt, földet felele-
 venítő égből alá-bocsájtott essőben, a' földön szerteszét
 mozgó, élő, mindenféle vad-állatokban, a' szeleknek dű-
 hősködéseikben, és az ég' s föld között lebegő felhőkben
 vannak valósággal az egy Istenségnek jelei, bizonyosságai
 a' népek előtt, mellyek értelmesek. 167. És némelly em-
 berek az Istenen kívül, más hasonlatosságokat vesznek-
 fel, de a' kik hittek, még is buzgóbbak az Isten eránt
 való szeretetben, mint azok bálványaikhoz ragaszkodások-
 ban. Oh ha látnád, kik gonoszt tselekedtek, a' midőn
 megpillantják az örök gyötrelmet! mivel minden hatalom
 az Istené, és az Isten kemény a' büntetésben. 168. Ha
 látnád a' hitetleneket, kiktől külön váltak a' hívek, és
 elszakasztattak köztök minden kötelek, midőn észre-
 szik a' nyomorúságot. 169. És midőn így szólnak a' ma-
 goknak hagyott hitetlenek: vajha még vissza-mehetnénk
 a' világba, tüstént elszakadnánk mi is gonosz társaink-
 tól, mint amazok elszakadtak mi tőlünk. Így mutatja-
 meg Isten nékiek munkájok' jutalmát, a' kínokat, és nem
 szabadúlnak - ki a' tűzből. 170. Oh emberek, egyetek a'
 földön mind azokból, a' mik néktek szabadok és jók,
 és ne kövessétek a' sátán' lépéseit, mert ő néktek nyil-
 vános ellenségték. 171. Valóban ő néktek gonoszt és szent-
 ségtelent parancsol, és hogy szóllanátok az Istenről azt,
 a' mit nem tudtok. 172. És midőn mondatik nékik: a'
 hitetleneknek; kövessétek azt, a' mit Isten alá-szállított.
 Felelnek: Sőt inkább követjük atyáinkat, a' miben talál-
 tuk. De vallyon követnék é őket, hogy ha őseik semmit
 nem értettek volna is e' részben, vagy nem vezéreltettek
 volna is? 173. A' kik nem hisznek, azok hasonlók ahoz
 a' dologhoz, mellynek hangja, szava vagyon, de semmi
 értelme nincs; ők is siketek, némák, vakok, de nincs
 értelmek. 174. Oh Hívek! egyetek a' földi javakból, a'
 mit táplálástokra rendeltünk, és hálákat adjatok Isten-

nek, ha őt' féltetek. 175. *) Valóban az Isten megtiltotta néktek a' döglöttet, a' vért, és a' disznó' húsát; és azét, melly felett midőn megölettetett, nem az igaz Isten' neve hívattatott vala segedelmul. Mind az által a' ki nem torkosságból, se nem törvény - rontó szándékból, hanem szükségűtől kényszerítetik illyet tselekedni, megbocsájtható bűn; minthogy az Isten megengedő és irgalmas. 176. Továbbá a' Zsidók, kik elrejtik azt, a' mit Isten Mó'ses Könyvében alá-bocsájtott (t. i. a' Mohammedről szóló jövendöléseket,) és ezzel csekély hasznot vásárolnak: ezek nem esznek gyomraikba egyebet, hanem csak tüzet, nem is fogja haragjában Isten őket a' feltámadás' napján megszólítani: nem is tisztítja-meg őket, és kínos gyötrelmek lészen. 177. Ezek azok, kik keresvén, megvették a' hibát igazság helyett, és a' büntetést a' kegyelem helyett, és ah! mit kell kiállani nékik a' tűzön. Ez pedig azért történik-meg rajtok, mivel Isten igazsággal tellyes Könyvet szállított alá, és ők még is különböző értelemben voltak, és sokáig fog tartani még az ő egyenetlen szakadások. 178. **) Nem abban helyeztetik az igazság, hogy a' midőn imádkoztok, fordultatok arczal Kelet vagy Nyugot felé; hanem azé az igazság, a' ki hiszen Istent, végső napot, angyalokat, prófétákat, és a' ki adakozik javaiból szeretetből atyafiainak, az árváknak, szűkölködőknek, az Isten' ösvényén utazónak, a' koldusoknak, és a' foglyok' kiváltására, a' ki elvégezi rendesen imádságát és adand alamizsnát: és a' kik bétöltik a' mit alku szerint fogadtak, és békességes-tűrók minden hal-esetekben, nyomorúságban, és a' háborús időkben. Ezek az igazság' szeretői, és ezek félik az Istent. 179. Óh Hívek! meg vagyon írva, hogy a' ki embert öl, hasonló halállal büntettetik: szabad szabadért, szolgál szolgálért, aszszony aszszonyért. Ha pedig elengedődik valami e' büntetésből, és törvényesen kereskedik a' megölettetettnek atyafija a' gyilkoson, vagy pénzbeli, 's más büntetéssel megváltván a' halálos büntetést,

*) A' Mohammedánusok midőn az oktalan állatokat megölik; szokták mondani: „Istennek nevében“ melly mondás által azokat megszentelni gondolják, dicsérvén felettek az Isten' nevét, és segítségül híván.

**) Miért öntötte-ki tehát magát a' 143-ik versben ezen dologról olly bőségesen, ha ezen szertartásban nincs helyetve semmi érdem igazság.

nagy jótéteményt nyer a' bűnös. Ez a' könnyebbítés, és irgalmasság a' ti Uratoktól való. És a' ki halálra keresi a' bűnöst, ismét illy kedvezés, könnyebbítés után annak nagy gyötrelme leszen. 180. És néktek a' visszazonozás' büntetésében megtartatik az élet, hogy ti szívetekre vegyétek és rettegjetek a' gyilkosságtól. 181. Meg van írva számotokra, hogy ha valakinek végső órája eljövend; ha maradt valami vagyona, tegyen végrendeletet, 's hagyjon szüleinek, 's atyafiainak törvényesen feljegyezve. Kötelességek ez az Istent félőknek. 182. A' ki azonban meg fogja változtatni azon hagyományt, minekutánna már hallotta volna: bizonyval ez a' bűn arra fog szállani, ki megváltoztatta; mivel az Isten mindent halló, és tudó. 183. De a' ki féltené a' Hagyo' hibája vagy igazságtalansága miatt, azt, a' kire kellene szállani a' hagyománynak, és barátsággal 's igazsággal össze-egygyeztetni azokat, jól tselekszi, minthogy az Isten engedő, 's irgalmazó. 184. *) Óh Hívek! megíratott néktek a' bűjt, valamint azoknak kik előttetek valának; rettegjetek hát ellenkezőt tselekedni. 185. Megszámlált napjai lesznek ezen bűjtnek. A' ki azonban közzületek ez időben beteg leszen, avagy utazik, hasonló számú napokat végyen máskor a' bűjtölésre. A' ki pedig meg nem tartotta a' bűjtöt, pedig módja volt benne, az büntetés' váltságául tartson jól étekkel egy szegényt, és ha valaki önkint nem büntetés fejében tselekszi ezt, jobb lesz' annak, a' kit jól tart; de néktek jobb lesz', ha bűjtöltök; ha ezt jól szívetekre vennétek, bizony véghezvinnétek. 186. Rhamadán holnapja rendeltetett néktek a' bűjtre, a' mellyben az Al-Korán, az embereknek tanításokra; a' tanításnak világosítására, a' jónak, gonosznak megkülömböztetésére az égből alá-szállított; a' ki közzületek otthon lesz' e' hólnapban bűjtöljön; a' beteg pedig, és a' ki útra ment; máskor, ugyan annyi napokat bűjtöljön. Az Isten jó kedvét akarja ez által mutatni, és nem akarta nehéznek tenni, a' ti kötelességtek kívánja, hogy akárhogy csak betöltsétek, és őt' magasztaljátok azért, hogy titeket jó útra vezérlett, és Néki hálákat adjatok. 187. És midőn szolgálaim kérdezni fognak tégedet felőlem; bizonyval közel leszek, és meg-

*) Ez a' vers megsemmisítettnek mondatik a' 188-ik megsemmisítő vers által Gelald szerint.

halgatom a' könyörgőt, mikor segítségért fog esedezni. De ők is engemet halgatván; nékem engedelmeskedjenek, és hidjenek bennem, hogy igazán oktattassanak. 188. Megengedettett néktek a' böjt' éjjelén feleségeitekhez közelíteni, mert ők a' ti öltözetetek, ti pedig az ő öltözetjeik vagytok. Tudta az Isten, hogy ebben egymást megszoktatók csálni, azért jó kedvéből megengedte azt néktek. Ekkor tehát egygyesítsétek magatokat vélek, és kívánatosan ohajtsátok azt, a' mit az Isten megírt néktek, és egyetek 's igyatok mind addig; mikor a' fekete czérnat a' fejtől meg lehet különböztetni. Azután böjtöljétek éjjelig, és ne egygyesüljétek feleségeitekkel, 's mulassatok szüntelen az imádság' Házában. Ezek az Istennek rendszabásai, mellyeket néktek megírt vala, és át ne hágjátok azokat. Így jelenti - ki az Isten a' maga Jeleit az embereknek, hogy féljenek. 189. És ne vesztegessétek vagyonyaitokat haszontalanságra, és ne vessétek - ki azokat ajándékba a' Bíráknak, és az emberek vagyoinának egy részét ne emészszétek - meg igazságtalanul; hiszen jól tudjátok ti ezt. 190. Ha kérdeznek a' Hold' változásai felől. Felelj: Ezek a' változások rendeltettek az embereknek, mint idő - mértékek, rendszabások bizonyos foglalatosságaikra, és a' Mekki szarandokoskodásra is. És nem attól függ a' kegyesség és igazság, hogy házaitokba az épület' hátulso részén - járjatok be, hanem azé az igazság, ki féli az Istent; a' kapun járjatok hát ki 's be, 's féljétek az Istent, hogy boldogok lehessetek. 191. Harczoljatok az Isten' ösvényén, azok ellen, a' kik ellenetek harczolnak: és ne hágjátok által e' rendelést; mivel az Isten nem kedvelli az általhágókat. 192. És öljétek - meg a' hol találjátok őket, 's üzzétek - ki, a' honnét ők kiűztek benneteket; mivel a' kísértés, az ő vallásokra csábíthatás fontosabb dolog, mint az ő megölettetések. De ne harczoljatok ellenek közel a' Háram Szent - Egyházhhoz, hanem - ha ők jönnek közel oda harczolni. De ha ők jönnek oda ellenetek harczolni, öljétek - meg őket ott is. Így kell fizetni a' hitetleneket. 193. Hogy - ha megtérnek a' hitelenségéből: valóban kegyelmes és irgalmas leszen nékiek az Isten. 194. És harczoljatok mind addig ő ellenek, míg el nem múlik a' kísértés, és nem marad egyedül csak az Isten' vallása. És ha elhadják a' bálványok' tiszteletét, ne légyen ellenségeskedés velek, csak a' gonoszokkal. 195. Ha a' Háram

holnapban, 's a' Mekkai Szent helyeken hadakoznak ellenetek, ti is akkor, és ott viszszonezzátok, 's a' mint ők megrontják a' szent törvényeket ti ellenetek, ti is hágjátok-át azokat reájok nézve, és féljétek az Istent, mert ő velek van, az Őt' félőkkel. 196. És adakozzatok vagyonjaitokból az Isten' útjáért: ön' kezeitek által veszélyt magatoknak nem szerezvén; és jól tégyetek, mivel az Isten kedvelli a' Jóltévőket. 197. Véghez-vigyétek a' Mekkai szarándokoskodást, és az Istent látogassátok. Ha pedig körül léstek véve ellenségeitekkel: mutassatok-bé áldozatul legalább valami csekély ajándékot. És ne borotváljátok-meg fejeiteket mind addig, míg az ajándék az áldozat' helyére el nem érkezend. De a' ki beteg lesz' közzületek, vagy valami fejbéli nyavalyával küszködik, a' borotválás megváltásának díjja bőjt lészen, vagy áldozati ajándék, vagy alamizna a' szegényeknek; midőn azonban ellenségeitől bátorságba léstek, a' mint szokás az illy bütsük' alkalmával, adjon ajándékot, a' mint tölle telik. A' ki pedig nem adhat semmi ajándékot, három napot tartozik az úton bőjtölni, és más hét napokat, a' midőn Hazájába vissza-tér. Ezek egészen tíz napokat foglalnak magokban. És erre azok köteleztetnek, kiknek Házok' népe nem volt jelen a' Haram Szent-Egyházban, és féljétek az Istent; mert tudjátok, hogy az Isten erős, 's hatalmas a' büntetésben. 198. A' szarándokoskodás a' tudva lévő holnapokban hajtassék végre. A' ki tehát ezen holnapokban elhátározta magát a' szarándokoskodásra, ne közelítsen feleségéhez testi egygyesülés végett; sem az úton kicsapongást, avagy versengést ne kövessen-el: mert a' mi jót mívelendetek, tudja azt az Isten. És útra valót készíttetek. De legjobb útra való lészen a' kegyesség. És féljétek engem, ó szívekkel megáldottak. 199. Nem vétkeztek, ha Istentől bőséget utazás és kereskedés által törekedtek nyerni. Midőn pedig elérénditek Araphátot, emlékezzetek-meg az Istenről, közel a' Haram Szent Emlékhez, mert vezérlett benneteket. Ha az elmúlt időkben éltetek volna, bizonynyal a' tévelygők közzül valók lettetek volna. 200. Annakutánna térjétek-viszsa Ó Koraisiták, a' honnét vissza-tértek a' többi emberek: és Istentől bocsánatot kérjétek, ugyan is az Isten megbocsájtó; 's irgalmazó. 201. A' midőn pedig elvégzitek szent Szertartásaitokat, emlékezzetek-meg az Istenről, valamint megemlékezni szoktatok a' ti atyáitokról, sőt még annál is hevesebb emlékezettel. Továb-

bá az emberek közzül némelly azt mondja: „mi Urunk add-ki a' mi részünket e' Földön,“ és megadatik néki: de nem leszen a' jövendő élethe néki része. 202. És azok közzül némellyik mondandja: „mi Urunk adj minékünk mind e' világon, mind a' másikon Jókat, és szabadíts-meg bennünket a' tűznek kínjaitól.“ Ezeknek leszen részök abból, a' mit nyertek jó tselekedeteik által: mert az Isten gyors, kinek-kinek jó tselekedeteit megszámlálni. 203. És emlékezzetek-meg az Istenről, azon bizonyos napokban. A' ki elindul, két napok után Múna völgyétől; nem vétkezik. És a' ki tovább mulat ott; hasonlóan nem leszen vétkes, a' ki féli az Istent. Féljétek tehát Őt, mivel tudjátok, hogy hozzája kell gyülekezni az Itélet' napján. 204. Némelly embernek e' világról szóló szavai csudálkozásra indítanak téged' s bizonyságul is fogja hívni az Istent, hogy azok szívből eredett szavak; még is ő leszen ellened a' vetekedésben legélesebb. 205. És midőn elfordul tőled, siet a' földön, hogy megvesz-tegesse azt, elrontván mind a' vetést, mind a' csemetét. Az Isten pedig nem kedvelli a' megrontást, 206. Midőn mondatni fog nékie: Féljed az Istent: meglepi őtet a' kevélység, gonoszság: hanem elég büntetés lesz' a' gye-henna, és bizonynal boldogtalan lesz' az a' lak-hely. 207. És az emberek között találtatik olyan, ki akarván az Istennek igen tetszeni, eladja tulajdon lelkét; az Isten pedig kegyes a' szolgálkhoz. 208. Ó Hívek, mennyetek mindnyájan bé a' józan vallásba, és ne kövessétek a' sátán' lépéseit, minthogy ő néktek nyilvános ellenségtek. 209. Hogy ha elestek, minekutánna már kijelentettek néktek a' vezérlő igazságok, tudjátok-meg hogy az Isten véghe-tetlen, hatalmas, és bölcs. 210. Talán azt várják a' hitetlenek, hogy az Isten a' felhők' árnyékába jelenjen-meg nékiek, és az Angyalok? majd el lesz' ítélve ügyök; mert minden dolgok az Isten' eleibe fognak vitetni. 211. Kérdezd-meg az Izrael' fíjait, a' mi sok, világos Jeleink-ről. A' ki elváltoztatja az Istentől vett kegyelmet, nékie valóban kemény Birája leszen az Isten a' büntetésben. 212. Pompás vala a' világi élet a' hitetleneknek, és csak tréfát űznek a' hívekkel. De a' kik Istenfélők, felettek fognak felmagasztaltatni a' feltámadás' napján: mert az Isten kiárasztja Jóságát, a' kire akarja. 213. Az embe-rek hajdan egy nemzet valának, az az: egy hitűek, és küldött-alá az Isten Profétákat, kik a' híveknek boldog-

ságot, ellenben a' hitetleneknek nagy kínokat hirdetnének: és alá-szállított vélek könyveket, igazsággal telyeseket, hogy megítélné általok az embereket; a' mibe egymástól különbözők voltak, és nem valának mások különbözők, csak az Irás-tudók irigységből, minekutána megérkeztek hozzájok az Isteni kinyilatkoztatások. És megtanította Isten a' hívőket arra, a' mibe különbözők egymástól, akarátja szerint az igazság körül: mert a' kit akar Isten, igaz útra azt vezérli. 214. Azt vélték óh Hívek! hogy a' Paradicsomba bémehtettek, minekelőtte szenvednétek azt, a' mit már szenvedtek, kik előttek valának? szorongattatás, baj és nyomorúság érvén őket, lerokdadtak alattok, míg az Istennek hozzájok küldött Követe, és véle a' hívők mondanak: vallyon az Istennek ígért segedelme mikor érkezik-meg? És felelé nékiek az Isten: vallyon az Isten' segedelme nem közel vagyon é hozzátok? 215. És megkérdeznek téged az alamizsnázkodás felől is. Feleld: A' mit elszakasztotok vagyonjaitokból, az légyen hasznokra szüleiteknek, és atyátothjainak, az árváknak, a' szegényeknek, és az út fíjának. A' mit közlötök javaitokból, bizonynyal tudja azt az Isten. 216. Meg vagyon írva, hogy kötelességtek a' hitetlenek ellen való harc: de néktek nem igen tetszik ez. És talán megtörténhetik, hogy a' mit nem szerettek, az lenne részetekre jobb, és a' mit óhajtani fogtok, az lesz' néktek ártalmasabb; mert az Isten tudja a' mit ti nem tudtok. 217. És kérdezni fognak téged a' Háram holnapjáról, mit kell tselekedni, ha háborút izennek néktek? Felelj: Az harczolás abban néktek terhes ugyan és vétek: de az Isten' ösvényétől eltiltani valakit Isten eránt, hitelenség, 's hogy a' hitetlenek had által az Háram Szent-Egyháztól a' híveket elzárják, sokkal nagyobb bűn az Isten előtt: és a' kísértés a' bálványozásra való csábítás nagyobb gonosz, mint a' harczolás. És nem fognak a' hitetlenek megszűnni ellenetek harczolni, mind adig, míg ha csak lehetséges, el nem fordítanak benneteket hitetektől. A' ki pedig elfordul közzületek vallásától, és mint hitetlen, úgy hal-meg, hijában-valók lesznek tselekedetei, mind e' jelen, mind a' jövőendőéletben: ezek lesznek a' tűznek sorsosi mind örökké. 218. Ha a' hívők hazájokból kiköltöznek, és harczolni fognak az Isten' ösvényén, azok remélhetik az Isten' irgalmát, mert az Isten Kegyelmes, Irgalmas.

219. *) És kérdezni fognak téged a' borról és a' koczkajátékról. Felelj: mind a' kettőben sok hasznok és ártalmok van az embereknek. De mind a' kettőben több a' bűn, mint a' belőlök származó haszon. Azt is fogják kérzeni: miből alamizsnáikodjanak? 220. Felelj: adakozzanak abból, a' mi szükségtek felül megmarad. Így adja-elő Isten az ő Jeleit, hogy megfontolnátok azt, 's gondolnátok mind e' világról, mind a' jövendőről. 221. Megkérdezte az árvák eránt is. Felelj: Az ő vagyonaikat javítani kell, 's ha közös jószágot velek egygyütt bírtok, meg ne csaljátok; minthogy ők néktek atyátok-fijai, 's hitetek sorsosi. Az Isten megkülömbözteti a' rontót a' gyarapítótól; és ha akarja nagy veszélybe is vethet beneteket, mert az Isten bölcs 's hatalmas. 222. És a' hitetlen aszszonyokkal özsze ne keljete, valameddig ők a' hívekhez nem tartozandanak, mivel a' hívek közzül való szolgáló-leány jobb, mint egy szabad személy a' hitetlenek közzül, bár ha ez tinéktek jobban tetszenék is. Férjhez se adjátok aszszonyaitokat a' hitetlenekhez, míg nem hiendenek: mivel egy a' hívek közzül való szolgáló jobb, mintegy hitetlen, ha őt' inkább kedvelenétek is. Ezek, az az: a' hitetlenek, a' tűzbe hívnak, az Isten pedig jó akarátja szerint a' kegyelembe, a' Parádicsomba: és kijelenti Jeleit az embereknek, hogy róla megemlékeznének. 223. Megkérdeznek majd a' havi folyásról is. Felelj: Az tisztátalanság, külön legyetek hát feleségeitektől a' havi folyás' idejében, és ne közelítsetek hozzájok míg meg nem tisztúlnak. Midőn pedig megtisztúlnak, térjete hozzájok a' szerint, a' mint Isten parancsolta néktek; mivel Isten szereti a' megtérőket, és a' megtisztultakat. 224. Az aszszonyok a' ti szántó-földei-

*) E' helyen nem láttatik hogy a' bor magában, mint valami rossz' dolog, úgy tekintetne, hanem mint következeté által több rosszat, mint jót szülő dolog, 's abból származott vissza-élések, és károk miatt tiltatik - meg. És vallyon az emberi életre nézve a' vele való élésből több rossz' mint jó háramlik é? (méltán kételkedni lehet.) De nem sokára az 5-ik S. 99-ik versében keményebben tiltja a' borral való élést, és a' koczkajátékot, mint a' sátán' munkálkodásából származó útálatosságokat; de a' 16-ik Súra 67-ik versében, a' bort szabadon megengedte. Hasonlóképpen a' 4-ik S. 42. versben az avval való élést, a' Parádicsomban is nagyon magasztalja, az 56-ik S. 20-ik és a' 85-ik Súra' 25-ik versében.

tek, 's mezdők. Menjetez tehát majorságotokra, midőn tetszeni fog néktek, előre jót tselekedvén, imádkozván: féljétek az Istent, jól tudván, hogy előtte megjelentek a' Feltámadás' napján. És örvendetes dolgokat hirdess a' Hívőknek. 225. És ne tegeyétek esküvéstek' céljául az Istent, hogy igazán fogtok munkálódni, és Istenfélők lesztek, valamint hogy mindenek közt egygyességet szeretők: mivel az Isten halló és tudó. 226. Nem büntet meg az Isten benneteket az esküvésben való gondatlan mondásokért, de meg fog büntetni azért, a' mi rosz' van szíveitekben; de az Isten szelid és megkegyelmező. 227. Azoknak, kik esküvéssel fogadást tettek, hogy nem közelítenek feleségeik közzül egygyikéhez sem, négy holnapi várákozás engedtetik - meg. Hogy - ha azomban ezen idő alatt, vagy azután esküvéssel bizonyított szavaikat vissza - húzzák, megenged nékik az Isten, mivel Ő könyörületes. 228. Hogy - ha az elválást meghatározták, biztonnyal az Isten tudója, 's hallója. 229. És az így elváltt aszszonyok tartoznak az új házasság előtt három holnapokat várákozni: és ha hisznek az Istenben, és a' végső naphan, nem léssen nékiek szabad eltitkolniok azt, a' mit az Isten az ő méheikben teremtett; férjeik azomban igazabban tselekesznek, ha igyekeznek elvált feleségeiket ilyen állapotban magokhoz vissza - venni, ha ők ebben ellenkéznének is, ha ugyan is férjeik kívánják a' viszszonos megengesztelődést: tartoznak is ők férjeiknek azzal, a' mivel férjeik feleségeiknek. Mind az által illik a' férjfiaknak feleségeik felett lenni, mert az ISTEN hatalmas és bölcs. 230. Az elválás megtörténhetik kétszer; vagy őket megtartani illik, 's velek szeliden és kegyesen bánni, vagy kegyességgel elbocsájtani. Nem is léssen néktek szabad óh férjfiak, valamit elvennetek feleségeitektől, abból a' mit jegyül adtatok vala, ha mind a' két felek tartotok tőlle, hogy meg nem tartjátok az Isten' rendszabásait. És ha félték, hogy meg nem tartjátok törvényét az Istennek, nem vétkes dolog a' kettőnek meg egygyezni, 's magát a' feleségnek megváltani. Ezek az Isten' rendszabásai; ne hágjátok által azokat, mert a' ki által - hágandja, a' gonoszok közzül való lesz'. 231. Hogy - ha pedig a' férj harmadszor is elválna feleségétől, megtiltatik nékie a' harmadik házasság, mind addig, míg máshoz férjhez nem menend az elvált feleség. De azomban, ha ezen második férj is elvállana tőlle, nem léssen

vétkes dolog, ha a' kiszabott idő után első házasságokra vissza-térendenek, ha gondolják ugyan, hogy megtarthatják az Isten' rendszabásait. És ezek Isten' rendelései, mellyeket kijelent az ő értelmes népének. 232. Midőn azonban elakartok válni feleségeitektől, és ők elérték a' rendelt időt; vagy tartásatok - meg őket illendően, vagy bocsássátok - el őket, kegyességgel bánván vélek; ne is tartóztassátok - le őket erőszakosan, úgy hogy az ő jussaik ellen tselekednétek. És a' ki ezt művelendi, vétkezik tulajdon lelke ellen. És játéknak ne tekintsétek az Isten' Jeleit, hanem emlékezzetek - meg Istennek erántatok való kegyelméről, és a' Könyvről, mellyet alá-szállított néktek, és a' bölcsességről: Ez által int, dorgál az Isten benneteket: És féljétek az Istent, tudjátok - meg, hogy az Isten minden dolgoknak tudója. 233. A' midőn elbocsájtjátok feleségeiteket, és azok elérik a' rendelt időt, választott új férjeikkel össze-keleéseket ne akadályoztassátok, midőn már ez iránt törvényesen is megegyeztek. Errül megintetik közzületek, a' ki Istent, és végső napot hiszen. Így kell ezzel élni a' javatokra. Az Isten tudja, de ti nem tudjátok. 234. Az anyák pedig szoptassák fiokat két egész esztendeig, ha magzatjaiknak az egész szoptatás' idejét megadni akarják: és az, a' kinek (t. i. az atyának) fija született, tartozik fijának anyját, tehetsége szerint táplálni, 's ruházni tisztességesen; ne köteleztessék többnek tellyesítésére, mint a' mennyit értéke megenged. Az anya ne kényszerítessék, hogy magzatját szoptassa, ha nem akarja; sem a' fiú' attya ne legyen köteles többet véghez vinni, mint a' mennyi tehetségétől kitelik. És az örökös gyermek tartozik mind azt tellyesíteni, a' mi fellyebb attyának kötelességül tevődék; hogy - ha pedig a' gyermeket két esztendő előtt egymás között való megegyezéssel el akarják választani, nem lesznek vétkesek. És ha magzatjaitoknak annyán kívül dajkát akartok fogadni, nem vétkeztek, csak béreiket, a' mit ajállani fogtok azoknak, becsületesen fizessétek. És féljétek az Istent; mert tudjátok - meg, hogy a' miket műveltek, Ó azoknak szemlélője. 235. És ha azok, kik meghaláloztak közzületek, özvegyeket hagynak, ezek maradjanak magokban özvegyességben négy holnapig, és tíz napig. A' midőn azonban elérik a' határozott időt, nem lesznek vétkesek. Ó Gondviselői azoknak! ha - hogy magoknak tör-

vényesen 's tisztességesen új házasságot szereznek, az Isten azt, a' mit míveltek, tapasztalja, tudja. 236. És nem léssen bűnül tulajdonítva, hogy-ha az illy idő alatt lévő özvegy-aszszonyok eránt kimutatjátok is házasodni, 's velek össze-kelni vágyódástokat; vagy-ha ezt titkon magatokban tartjátok is, hogy szeretnétek feleségeiteknek. Tudja Isten, hogy ti ezekről gondolkoztok, emlékeztek. De velek nem szabad titkolódní, 's alattomban ígéreteket tenni, hanem tisztességesen szólni. És meg ne határozátok az össze-kelést, míg ki nem telik a' határozott idő. Gondoljátok-meg hogy az Isten tudja, a' mi szíveitekben vagyon: azért vigyázzatok, ne vétkezzetek; és tudjátok-meg, hogy az Isten szelid és kedvező. 237. Nem léssen vétkes dolog, ha feleségeiteket, addig míg nem közelítetek hozzájuk házassági módon, vagy míg nem kötelezitek magatokat bizonyos ajándék adásra, ót' magatoktól elbocsájtjátok is. De gondoskodjatok róllok, a' kitől bőven telik bőven, a' ki szegényebb tehetségű sorshoz képpeszt élelmérül gondoskodni, nagyon illendő kötelessége a' jóltévőnek. 238. Hogy-ha a' hozzájuk közelítés előtt, de a' meny-aszszonyi ajándékról való kötelezés után elváltok feleségeitektől, meghagyjátok nékiek felét annak, a' mit adtatok; kivévn, ha mind a' két fél elengedi azt egymásnak, vagy oda engedi azt, a' ki nek keziben van a' házasság' kötele, t. i. a' férj elbocsátott feleségének engedvén a' meny-aszszonyi egész ajándékot. Hogy pedig azt oda-engedjétek, kegyes dolog lesz'. És el ne felejtkezsetek a' bő adakozásról egymás közt: mert az Isten minden dologba, a' mit csak tészték, bélátó. 239. Légyetek szorgalmatosak az Ót' imádás, különösen a' déli Imádság' elmondásában; és buzgók legyetek az Isten' imádásában. 240. Ha féltek az ellenségtől: mondjátok-el azokat akár gyalog, akár lovon. Mikor pedig bátorságban lesztek, emlékezsetek-meg az Istenről könyörgéseitek által; a' mint megtanított benneteket arra, a' mit nem tudtatok. 241. *) És a' kik meghalálózván közzületek, 's özvegyeket hagynak, tegyenek valami hagyományt, feleségeikről egy esztendőre gondoskodván, házaikból ki nem zárván őket. Ha pedig azok önkint kiköltöznek, nem lesztek vét-

*) A' 235-ik vers által, megsemmisítetettnek mondatik a' Mohammedánusok által.

kések, a' mit tselekesznek magok önkint; mert az Isten igen hatalmas, és bölcs. 242. És az elbocsájtott feleségek eránt törvényes illendő gondoskodás légyen, ez tartozó kötelességek lévén az Istent félőknek. 243. Isten az ő jeleit úgy nyilvánítja - ki, hogy megértsétek azokat. 244. *) Hát nem veszed é eszedbe azokat az Izráelitákra, kik a' döghalál' támadásában, a' haláltól való félelem miatt több ezerezen elhagyták lakásokat? Mondá azonban az Isten: haljatok - meg. És azután ismét élőkke tette őket: ugyan is Jóltévő, Kegyes az Isten az emberek eránt. De ezek töbnyire nem hálálják' azt meg. 145. Hadakoztatok az Isten' utján: és tudjátok - meg, hogy az Isten halló, és tudó. 246. Ki az a' ki uzsoráskodjék az Istennek egy szép uzsorával, ajándékozván javaiból az

---

*) Ezen mese az Ezékhiel Próféta látása szerint a' 37-ik Résznek három Versében kikoholttnak láttatik, és Ismaeltól Aly fiától elő-terjesztetik Marrakcziusnal az Al-Korán' megczáfolásában, a' 92-ik lapon. Meghalálozván Chaleb, és annak fija, felkölt Buzinak Ezékhiel nevű fija, a' ki Ebn-Alagijsnak, az az: vén - aszszony fíjanak is nevezetett, Izrael Birajanak. Mert midőn az anyja már idős és magtalan lenne, az Istentől kérte, a' kitől meg is nyerte őt. Ő pedig az, kinek kéréseire az Isten már több megholttakat feltámasztott, a' kikről mondatik az Al - Koránban: Hát nem vetted eszedbe azokat, kik kivándorlottak lakásaikból és a' t. Mondatik, hogy azok valamelly Davardan nevű Városban laktak, hol' döghalál uralkoda: sokan hát azok közzül, kik ott laktak, elfutottak, és midőn egy tágas völgybe lementek, az Isten' parancsolatjára meghaltak. Mások mondják, hogy a' Vallásért indított háborútól futottak - el: és ezért az Isten' parancsolatjából mind ők, mind pedig barmaik elvesztek; a' kimenő emberek pedig megtalálták az ő már felpuffadt hólt tetemeiket, és midőn azokat eltemetni kezdék, földbe nem takaríthatták sokaságok miatt; azért kerítést tsináltak azok körül, hogy a' vad-állatoktól védelmeztetnének. Ellenkeznek pedig azoknak számok eránt magok közt az Irók: némellyek három, mások négy, ismét nyolcz, mások tíz, némellyek harmincz, negyven, sőt hetven ezret is mondanak. Ezeknek megrothadtak testeik, és csak csontjaik maradtak fejérnek. És kilépvén Ezékhiel, midőn azok mellett elmenne, síra. De kinyilatkoztatá nékie Isten, mondván: Óh Ezékhiel, szólj hozzájok, és én néked vissza - adom őket az életre; és midőn ezt tselekedné Ezékhiel, felkelének mind egy seeregbe, és több esztendőkig élvén, gyermekeket is nemzetek vala: és a' halál színe vala arcaikon: és a' halál' szaga benne; valamint minden ivadékaikban is megmaradott.

ő Vallásának oltalmazására? Valóban megkétszerezte-
 tik az annak sok kétszereztetésekkel. Az Isten pedig meg-
 rövidíti, vagy kinyújtja kezét, a' szerint a' mint akarja:
 és az ő Színe elébe kell mennetek az Itélet' napján. 247.
 Hát nem vevéd eszedbe Mó'ses után az Izrael Fijai' Gyü-
 lekezeteket? midőn Sámuelnek a' nékiek adatott Profé-
 tának mondották: Tégy nekünk Királyt, hogy az Isten'
 útján harcolhassunk. Felele nekik a' Proféta: De ha
 majd parancsoltatni fog, hogy hadakozzatok, nem fogjá-
 tok é vonogatni magatokat? Felelének: És mi okunk len-
 ne arra, hogy ne harcolnánk az Isten' útján? kiűzettet-
 tünk már hajlékainkból, és megfosztattattunk fiainktól.
 Midőn azomban háború indított voltna, keveset közzü-
 lők kivéve, hátat fordítának, és az Isten tudta kik a'
 gonoszok. 248. És monda nékiek a' Proféta: Valóban az
 Isten már Talutot (az az: Sault) tette Királyotokká. Fe-
 lelének: hogy leszen néki uralkodása rajtunk, holott mi
 méltóbbak vagyunk arra Országunkban, mint ő; ninesen
 is kiterjedt gazdagsága. Mondá Sámuel: Valóban Isten
 választá őt', ki felettetek felékesíté őt' tudománnyal és
 testi erővel, mert az Isten ajándékoz Országot a' kinek
 akar: és Isten a' széles birtokú mindent tudó. 249. És
 midőn kérnének valami Jelt, ennek bizonyítására, mon-
 da nekik Profétájok: Bizonytal az ő Országának jele a'
 leszen, hogy adatik néktek egy szekrény, mellyben Ura-
 toktól adott nyugalmatok, batørságtok, és azoknak ma-
 radványai lesznek, a' miket Mó'ses és Aron' nemzetségei
 hagytak. Az Angyalok fogják azt' hordani. Ugyan is
 ezek lesznek a' Jelek, ha hívők vagytok. 250. Midőn pe-
 dig elindúlna Talud katonáival, és azok a' nagy szomjú-
 ság által gyötörtetnének, monda: Valóban megpróbál Is-
 ten benneteket e' folyóba: mert a' ki abból iszik, nem
 lesz' sorsosom. A' ki pedig abból nem iszik, sorsosom
 lesz', 's szabad lesz' mind az által marokkal innya belől-
 le. Ittak azomban bőven abból, néhányakat kivéven köz-
 zülők. Midőn pedig a' folyón ő és a' vele hívők által-
 mentek volna, mondak azok, kik bővebben ittak: Nincs
 e' mai napon erőnk Galut (az az: Goliath) és Katonái
 ellen: Mondának azok, kik kevesebbet ittak: a' kis se-
 reg hányszor meggyőzte már a' nagy hadi erőt? mert az
 Isten az állhatatosokkal van. 251. És minekutánna szem-
 be-szállottak Galut, és Katonáival, mondanak: Uram!
 adj nekünk tűró lelkét, és erősítsd - meg lábainkat, és

légy segítségünkre e' hitetlen Nép ellen. 252. És eképpen Isten' akaratjából meggyőzték őket, és megölé David Góliáthot. Adott is nékie Országot 's bölcsességet, és megtanítá őt' arra, a' mire akarta. Ha-hogy meg nem zabolázta volna Isten az embereket, más emberek által; valóban megromlott volna a' föld. De az Isten Jóltévo minden teremtményei eránt. 253. Ezek az Isten' jelei: Olvastuk néked azokat igazsággal, és Te valóban egy az Isten' küldötjei között való vagy. 254. A' Követek között Jeleseknek tettünk némellyeket mások felett. Némellyeket megszállított az Isten, és fellyebb méltóztatott néhány pólczal, és Jézus', Mária Fianak világos bizonyosságokat adtunk, és megerősítettük őt' a' Szentség' lelkével. És ha az Isten akarta vala, nem vetélkedtek volna egymás közt az eljött Követek után élt emberek, minekutánna olly világos Jelek érkeztek hozzájuk. De egyenetlenek voltak, és közöttük némellyek hittek, némellyek pedig hitetlenek maradtak. És ha Isten akarta volna, nem vetélkedtek volna magok közt a' Vallás' dolgában; de Isten teszi a' mit akar. 255. Óh Hívek! alalmazkodjatok, a' néktek taplálástokra adattakból, minekelőtte eljőjön az Itélet' napja: nem leszén akkor váltság, sem eladás, sem barátság, sem könyörgés által: és a' hitetlenek csalárdul tselekesznek. 256. Nincs az Isteneen kívül más Isten: Ó az élő, és magában fennálló. Nem környékezi Őt' a' szunyókálás, sem az álm. Az övé mind a' mi az égben és a' földön találtatik. Ki az, ki nálla mint Közbenjáró esedezzék, ha csak nem az ő akaratja által? Tudja a' mi volt, és tudja a' mi lesz' ezután: és csak azokról a' dolgokról nyerhet az ember tudományt, mellyekről ő akar. Betölti nagyságával a' földet, és az eget, nem is terhes néki mind kettejét feltartani, 's őrizni, és Ó mindenek felett való, Nagy. 257. Nem kell elállani az írott Törvénytől. Már világosan kitetszett az igaz oktatás, az elcsábítás felett. A' ki tehát nem tart a' Taguttal, (az az: az Ördöggel) és Istenben hiszen, már egy törhetetlen oszlophoz támaszkodik; mert az Isten halló, és tudó. 258. Isten pártfogója a' Benne-hívőknek: kivezeti azokat a' setétből a' világosságra. De a' kik hitetlenek, azoknak oltalmazóik a' Tagutok, 's elvezetik őket a' világosságról a' setétségbe. Ezek lesznek a' tűznek sorsosi, örökre abban mulatandók. 259. Hát nem emlékezel arra, ki vetélkedett Ábra-

hámmal, az ő Ura felől; azért, hogy Isten néki Országot adott vala? midőn mondaná Ábrahám: az én Uram az, ki elevenít és megöl. Felele az: Én életet és halált szerzek. Monda Ábrahám: Valóban Isten hozza-fel a' napot Keletről, tehát támaszd-fel azt Nyugotról; akkor megzavarodva hátra-állott a' hitetlen, mert az Isten nem igazgatja a' csalárd hitetleneket. 260. Avagy nem szemlélted, hogyan viselte magát, a' ki keresztül-menvén egy bizonyos Városon, melly elrontatott, rakásba össze-omolva hevert. 'S mondotta: Hogyan fogod Isten felépíteni ezt halálos romlása után? És megholt hirtelen e' beszéd után az az ember, és Isten halva hagyá őt száz évekig. Annakutánna feleleveníté őt, 's mondá nékie: Meddig mulattál itt? Felele: Mulaték egy nap, vagy egy nap sem egészen. Mondá az Isten: sőt inkább száz évekig. Tekints tovább ételedre és italodra, mellyek még meg nem romlottak, és tekints a' csonttá változott szamaradra. És azért tselekedtük ezt, hogy a' Feltámadásnak benned bizonyosságát mutassuk. És vessed szemeidet szamaradnak csontjaira, mint elevenítjük-meg és rubázzuk-fel hússal azokat. 'S midőn ez kinyilatkoztatott előtte, mondá: Tudom, hogy az Isten mindenek felett Hatalmas. 261. És emlékezz mit mondott Ábrahám: Uram! mutasd-meg nékem, hogyan elevenítéd-meg a' holtakat. Felele nékie az Isten: hat még sem hiszel? Mondá Ábrahám: Uram! igen is hiszek: hanem ezt azért kérem, hogy megnyugodjék szívem. Mondá néki az Isten: Fogj hát négy madarakat, édesgesd magadhoz, 's vágd azokat diribról-darabra; annakutánna rakd minden részzeit külön-külön hegyre. Azután hívd őket szóval, és sebesen hozzád jövendenek: és tud-meg, hogy az Isten mindenek felett hatalmas, 's bölcs. 262. Azok azonban, kik vagyonaikat az Isten' útján elosztogatják, hasonlók azon szem gabonához, melly hét kalászt terem, és minden kalászban száz szem vala. És az Isten a' kinek akarja, megkétszerezi, az ő érte kiadott javakat; mert az Isten véghetetlen, és mindentudó. 263. A' kik elosztogatják vagyonaikat az Isten' útján; és nem bánják-meg, sem szóval, sem tettel, a' mit adakoztak, azoknak nagy jutalmok leszen Urok előtt; nem is éri őket a' félelem és a' szomorúság. 264. Az ösmért kegyes szelid szó, és a' megbocsátás jobb azon alamizsnánál, melly megbánást von maga után. Mert az Isten gazdag, és szelid.

265. Óh Hívek! ne tegyétek szemre-hányással hijábanvalóvá az alamizsnát, mint tesznek azok is, kik csak látatni akarnak az emberek előtt; azonban nem hiszik az Istent, sem a' végső napot. Hasonlók ők a' sziklához, mellyen lévő földet elsepervén a' sebes zápor, kemény marad; így nem boldogulhatnak ők semmi dolgaikban, minthogy az Isten nem vezérli a' hitetleneket. 266. És azok, kik Isten eránt való szeretetből és lelkek' boldogságáért osztogatják javaikat, hasonlók azon szép kerthez, mellynek földjét egy termékeny esső megáztatván; gyümölcsét kétszerezve megadja, bár nem nagy esső, csak harmat érendi is azt; mert arra, a' mit műveltek, az Isten figyelmez. 267. Vallyon óhajt é valaki közzületek egy pálmás, szőlős kertet, melly alatt fusson a' folyó, 's légyen néki abban mindennemű gyümölcsök' bősége; azonban lepje-meg az erőtlen vénség, 's gyermekei gyenge neveletlenek; annakutánna érje egy száraz dühös szél a' kertet, melly megemészti azt? Így fedezi-fel Isten az ő Jeleit, hogy ti megfontolnátok azokat. 268. Óh Hívek! adakozzatok vagyonjaitokból, mellyeket szereztetek, és a' föld' gyümölcséből, ne is válaszzátok-ki azok közül a' rosszát, hogy alamizsnául adjátok azt, mellyet magatok is önkint egygyezés szerint, az adás-vevéskor mástól el ne vennétek. Tudjátok-meg: hogy gazdag, és dicsőítésre méltó az Isten. 269. A' Sátán szegénységgel fenyeget benneteket, ha alamizsnálkodtok, és gonosz fősvénységet javasol néktek; az Isten pedig kegyelmet ígér és bőséget, mert Ő véghetetlen Jóltévő, és Mindentudó. 270. Ő ad bölcsességet, kinek akar, és a' kinek az adatik, az minden jóval bír; de azt mások meg nem fontolják, csupán a' tiszta szívűek. 271. Tudja Isten alamizsnálkodástokat, mind fogadás-tételből való ajándékokokat; a' gonoszok pedig semmi pártfogóra nem találnak ama napon. 272. Ha nyilván teszitek alamizsnálkodástokat, jó az ugyan; de ha titkosan, még jobb léssen ez: meg is engeszteli gonoszságaitokat; mivel az Isten tud mindeneket, a' mit műveltek. 273. Nem tartozik reád a' hitetlenek' vezérlése, mert a' kit akar, tanítja azt Isten. És a' mit vagyonotokból alamizsnául adtok, azt lelkeitekért adjátok; nem is más indító okból, mint az Isten színe látásának kívánságából; és vissza-pótoltatik néktek, a' mit javaitokból elszakasztatok, és nem fog véletek ez okból az Isten igazságtalanul bán-

ni. 274. A' szegényeknek, kik az Isten' útján foglalatoskodnak, és nem is munkálhatják a' földet, kell osztogatni az alamizsnát. Szemérmételességből gazdagoknak véli ugyan azokat a' tudatlan; de megösméred azokat jeleikből, mert nem kérnek ők alkalmatlankodva az emberektől. A' mit pedig javaitokból adándotok, tudója léssen az Isten. 275. A' kik éjjel és nappal titkosan, és nyilván osztogatják javaikat, valóban nagy léssen azoknak Uroktól jutalmok; nem léssen félelmek, sem nem fognak azok megszoríttatni. 276. A' kik uzorából élnek, csak úgy támadnak-fel koporsóikból, mint a' ki a' sátán' illetése által kéll-fel, testi 's elméleti fogyatkozással. Ez fog velek történni, mivel ön' magok mondák. Valóban mint az adás-vevés, úgy az uzora is szabados. Vallyon megengedte é az Isten az eladást, és megtiltotta é az uzorát? Ugyan is, a' kire alá-száll ezen intése az Úrnak, és megtartóztatja magát az uzorától, megbocsájtatik annak, a' mit előbb elkövetett, és az ő vétke' bocsánatja e' részben Istenre tartozik; a' kik pedig vissza-térnek az uzoráskodásra, azok léssnek a' tűznek részesei, örökké abban maradandók. 277. Áldásától megfosztja Isten az uzorát, és nevedkedni engedi az alamizsnát, mert az Isten nem kedvel semmi gonosz hitetlent. 278. Továbbá, a' kik hiendenek, és igazat tselekesznek, és véghez-viszik az inádságot, azoknak léssen Urok előtt nagy jutalmok, 's nem is léssen félelem rajtok, és nem szomoríttatnak-meg. 279. Oh ti Hívek! féljétek az Istent, és engedjétek-el azt, a' mi az uzorából felmaradó, ha-hogy hívők vagytok. 280. Ha-hogy nem tselekszitek azt, emeljétek-fel füleiteket az Isten és Követe által ellenetek hirdetendő had' meghallására; de ha megtérendetek: néktek engedtetik vagyonaitek' tőké-pénze. Ne bánjatok gonoszúl, 's nem fog véletek is senki gonoszúl banni. 281. Hogy ha az adósnak nehézsége akad a' megfizetésre, engedtessek néki idő a' könnyebbülésre. És ha meghagyandjátok azt nálla, a' mivel tartozik alamizsnául, jobb lesz' ti-néktek; ha meggondoljátok, azt fogjátok mívelni. 282. És féljétek az naptól, mellyen az Isten' eleibe állottok, akkor megtéríttetik minden léleknek, a' mit nyerendő vala: és nem is fogtok érezni semmi igazságtalanul bánást. 283. Oh Hívek, midőn lekötelezitek magatokat az adós-ságért, bizonyos határig, írjátok azt meg, és írja-meg az alku-levelet ad Író tellyes igazsággal, és ne vonogas-

sa magát annak a' szerint való megírásától, a' mint arra Istentől oktattatott; ez írja, és penna alá mondja az adós, és félje az ő Urát 's Istenét, és ne húzzon-el abból semmit. Ha-hogy azomban az adós örült lenne, vagy beteg, vagy nem lenne alkalmas, hogy penna alá mondjon (diktáljon,) helyette megbízottja, beszéljen igaz lélekkel írás alá, 's tanú-bizonyosságul két férjfiakat hívjatok; hogy-ha pedig nem találkozná, légyen csak egy férjfi és két aszszonyok; mert ha hibázna ezek között egygyik megfelejtkezés miatt, a' másika eszébe juttatja azt nékie, ne is vonogassák magokat a' tanúk, valabányszor megkéréttetnek erre, és ne légyen néktek unalmas a' bizonyosság-levélnek megírása, az adósság felől; légyen bár csekély a' tartozás, avagy sokból álló, egész a' visszafizetésre meghatározott időig. Ez igazságosabb lészen az Istennél, és a' bebizonyításra egyenesebb és könnyűbb, hogy ne kételkedjete az adósság' mennyisége, és annak megfizetése' határ-napja felől. Mindazonáltal, ha kereskedés foly köztetek, tüstént át-adván 's vévén egymástól; nem lészen bűnös dolog, ha egygyezésteket írásban nem foglaljátok is. És tanúkat állítsatok, midőn magatok közt valamit eladándotok, és ne légyen erőltetve az Író, vagy a' Tanú, hogy eltérjen az igazság' útjától; ha pedig azt mívelendítek, bizonynal vétkes törvény által-hágók lesztek. És féljete az Istent, Ő tanít-meg titeket, mert az Isten mindent tud. 284. A' mikor azomban útban leendetek, és Írót nem találhattok, az adatott zálog szolgáljon kötelező írásul. És ha hogy valaki jó lélekkel meg hiszi a' másikat minden zálog nélkül: tehát az, kit meg hittek, eleget tegyer jó lelki esmérettel szavának, és félje az ő Urát, Istenét; és el ne tagadja a' bizonyosságot, mert a' ki eltagadja, az bizonynal álnok szívvel bíró lészen; mert az Isten tudója annak, a' mit míveltek. 283. Az Istené az, a' mi az egekben, és a' földön talál-tatik. És akár élrejtítek, akár kinyilatkoztatik a' mi szí-veitekben vagyon, a' miatt számot vet veletek az Isten, megenged, kinek akar, és megbünteti, a' kit akar; mert az Isten minden dolgok felett hatalmas. 286. Hitt az Is-ten' Követje abban, a' mi Ura által néki alá-szállítottat, valamint a' Hívek is mindnyájan hittek az Istenben és az ő Angyaliban, Könyveiben, és Követeiben. Nem tészünk semmi különbséget az ő Követjei között, hanem minnyá-jokat egyaránt béveszszük, és mondották: Hallottuk, és

engedelmeskedtünk: Uram! kegyelmedet adjad nekünk, hozzád folyamodunk ségedelemért. 287. Nem kényszerít az Isten senkit többre, mint annak tehetsége engedi; övé léssen, a' mit a' jóból nyert, valamint övé léssen az is, a' mit a' gonoszból gyűjtött. Mi Urunk ne büntess minket, midőn vétkezünk, vagy a' midőn megfélelkezünk. Urunk! ne tedd a' terhet reánk, mellyet tettél azokra, kik előttünk valának. Mi Urunk! ne mérd ránk, a' mit el nem viselhetünk: de kedvezz, bocsáss-meg, és irgalmazz nekünk. Te vagy a' mi Pártfogónk! segíts hát a' hitetlen nemzetek ellen.

III-ik S ú r a.

Az Amran Nemzetségé. *)

(Medinai. 200 versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek nevében! 1. A. L. M. 2. Isten: nincs más Isten csak Ő, örökké Élő. 3. Alá-szállította néked az hajdan alá-küldődöttet megerősítő igazsággal tellyes Könyvet, és az előtt ő szállította-alá a' Mó'ses' öt Könyvét, és az Evangyéliomot, az emberek' vezérlésekre; valamint Ő bocsájtotta-alá az Alphorcánt (az az Al-Koránt is.) 4. Bizonyára a' kik megtagadják az Isten' Jeleit, azoknak irtóztató büntetések léssen. 5. És az Isten igen Felséges és Boszszú-álló. 6. Valóság-gal Isten az, ki előtt semmi nem rejtetik-el, a' mi csak vagyon e' Földön, és az Egekben: Ő az, a' ki alkot ben-neteket, anyátok' méhében olyanokká, a' millyenekké akar. Nincs Isten, csak Ő egyedül. Ő igen Felséges és Bölcs. 7. Ő az, a' ki néked alá-szállította a' Könyvet, ennek némelly versei bölcsen vannak elrendelve, és ezek teszik az Anya-könyvet; mások pedig azokhoz csak hasonlítanak. Továbbá azok, kiknek szíveikbe vagyon az eltérés (az igazságtól,) azok a' szakadás' kívánságából, és annak magyarázatja' óhajtásából, a' hasonlítottakat fogják követni, pedig annak magyarázatját nem ösmérimás, csak az Isten. A' tudományban megállapodottak

*) Lásd a' 33-ik 's következő verseket.

azomban mondják: Hittünk abban: egészszen a' mi Urunktól vagy az, és meg nem fontolják ezt mások, hanem csak az igaz szívűek. Mi Urunk! ne engedd elhajolni szíveinket az igazságtól, minekutánna már minket vezéreltetél, és ajándékozz nekünk irgalmat; Te lévén az ajándékozó. 9. Mi Urunk! valóban Te fogod össze-gyűjteni az embereket a' Feltámadás' napján; nem is kell arról kételkedni: mert az Isten a' maga ígéreteivel nem ellenkezik. 10. Továbbá, a' kik hitetlenek lesznek, nem fog azoknak az Isten előtt sem fijaik, sem gazdagságaik legkissebbet is használni, tűzre valók lesznek ezek. 11. A' Pharao nemzetsége, és az azok előtt valók' módjára: hazugságot elegyítének a' mi Jeleinkbe, és megszorítá Isten őket az ő bűneikben, az Isten pedig rettenetes a' büntetésben. 12. Mondjad a' hitetleneknek: majd meg fogtok győzzettni és össze-gyűjtetni a' gyehebbé, és keserves lesz' a' ti nyugvó ágyatskátok. 13. Már a' két egymás ellen szembe-szálló seregekbe láthattátok a' világos csudát. Az egygyik sereg ugyan is az Isten' utjáért harczola, a' másik pedig hitetlen vala; de ez kétszerte nagyobbak látta a' másikat, a' szemnek rendes látása szerint, mint magok valának; mert az Isten azt erősíti segedelmével, a' kit akar. Valóban ez csudálatos dolog volt a' látással felékesítették előtt. 14. Elragadta az embereket az aszszonyi-állatok, a' férjfi magzatok, a' halomra gyűjtött arany 's ezüst kincsek, szép lovak, marhák és szántó-földek eránt való szeretet. Ez mind csak e' világi élet' eszköze: de az Istennél lészen a' jövő életben a' legnagyobb gyönyörűség. 15. Mondjad: Néktek ennél jobbat fogok én hirdetni, hogy a' kik kegyesek, azoknak számokra az ő Uroknál lesznek majd ékes Kertek; mellyek alatt folynak szép Folyó-vizek; lészen azoknak ott megtisztult feleségeik, és az Istentől egyéb gyönyörűségek; mert az Isten szolgálaira Tekintő. 16. A' kik mondják, mi Urunk! bizonyára igazán hiszünk: Bocsásd-meg hát vétkeinket, és ments-meg minket a' tűznek kínjaitól. 17. Minket igazakat és békességes tűrőket, ájtatosokat, alamizsnálkodókat, és a' bűn-bocsánatért reggeli könyörgésünkben esedezőket. 18. Nyilván bizonyítá Isten, hogy nincs Isten csak Ő egyedül: bizonyították azt az angyalok, valamint az igazság szerető tudós emberek, hogy nincs Isten, csak Ő egyedül, mindennek felett hatalmas és bölcs. 19. Bizonyára, az az: Isten-

nél nem kedves más, csak az egy Istent esmértető Eslami Vallás, és nem voltak visszalkodók azok, kiknek a' Könyv adatott, csak akkor, midőn megérkezett volna hozzájok a' tudomány, és az is csak az egymásra való irigységből történt. A' ki pedig az Isten' jeleiben nem hiszen, gyors lesz' az Isten a' szám-adáskor az ő bűneinek felszámolásában. 20. Hogy-ha vetélkednek veled, mondjad: által-adtam az Istennek egészen magamat, valamint azokat is, kik engem követnek. És szólj azoknak, kiknek a' Könyv adatott, és a' tudatlanoknak. Vallyon köyetik é az Eslam Hit-vallását? 's ha azt elfogadják, majd tovább-tovább fognak vezéreltetni; de ha attól vonakodnak, több reád nem tartozik, csak annak közönséges helyeken való hirdetése: az Isten pedig jól látja szolgálait. 21. Továbbá, a' kik nem hiszik az Isten' Jeleit, és megölik a' Profétákat, 's megvilkolják az igazságot parancsoló embereket, azoknak jelentsd-meg a' rettentő büntetéseket. 22. Ők azok, kiknek munkájik eltiltek, mind e' világra, mind a' jövendő életre nézve, és nem leszen nékiek segítőjök. 23. Vallyon nem emlékezel é azokra, *) kiknek a' Könyv' egy része (a' Mó'ses öt Könyve) elő-hozattak, ugyan is meghívattatnak az Isten' Könyvéhez, hogy ítéletet tégyen közöttök: akkor egy rész közzülök hátat fordít, és az Irástól eltávoztak, vétekbe estek. Ez megtörténik azért, mivel ők azt mondták: Semmikép' nem érdekel minket a' gyeheha' tüze, csak kevés napokig. De megcsalta őket vallásokban az, a' mit bele hazug módra elegyítettek. 25. Hogy fogják hát magokat érzeni, midőn az Itélet' napján, a' melly felől nem kell kételkedni, össze-gyűjtjük őket, és meg fog adatni minden léleknek a' mit nyereud, és pedig nem igazságtalanul bánódik velek. 26. Mondjad: Oh Isten, tulajdonosa az Országnak! annak adsz Országot, a' ki nek akarsz, és elveszed attól, a' kitől akarod, és felmagasztalod, és meggyalázod a' kit akarsz; a' Te ke-

*) Két házasság-törő Zsidókat m' gköveztetésre méltóknak ítélt Mohammed, és elő-hozatván a' Mó'ses Könyvét, mellyben a' házasság-töröknek megköveztetésekről szőlő parancsolat találtatott, tehát e' szerint meg is köveztettek. A' miért a' többi Zsidók nagy haragra gerjedének. Gelál szerint. Talán azért bosszszonkodtak-meg, hogy azon törvény ott világos szóval nem olvastatott-fel; vagy nem az eredeti irás, hanem hagyomány szerint adattatott-elő.

zedben vagyon a' Jó, mivel Te vagy a' Mindenható. 27. Bébocsájtod a' nappalba az éjszakát, és az éjjelbe a' nappalt; és elevenet veszel-ki a' halotból, és halottat az elevenből; táplálást is adol mindennek bőségesen. 28. Ne fogadjanak a' hívek, híveken kívül hitetleneket pártfogójoknak, a' ki pedig ezt teszi: semmivé tétetik az, és ha félték a' hitetlen ellenségtől, még jobban kell az Istentől félni; mert Ő eleibe fogtok menni. 29. Mondjad: akár elrejtteni igyekeztek a' mi szíveitekben vagyon, akár kinyilvánítjátok azt, fogja tudni Isten; mert Ő tudja mi vagyon az Egekben, és mi vagyon a' Földön. Mert az Isten Mindenható. 30. Mondjad: hogy tapasztalni fogja minden lélek jutalmát annak, a' mi jót művelend, és a' mi rosszat teend; akkor ohajtani fogja, vajha fellyűlműlnék jó tetteik a' rosszakat: és az Isten eltávoztatja veletek az ő haragját, mert az Isten kegyes az ő szolgálhoz. 31. Ha szeretitek az Istent, kövessetek engem: szeretni fog henneteket is az Isten, és megbocsátja vétkeiteket: mert az Isten megbocsájtó, könyörűletes. 32. Mond: Legyetek engedelmesek az Istennek, és az ő Követjének (az az: Mohammednek.) Hogy - ha pedig vonakodni fogtok: valóban az Isten nem fogja kedveleni a' hitetleneket. 33. Bizonyára az Isten kiválasztotta Adámot és Noét, és az Ábrahám, és az Amran nemzetségeket minden világi teremtmények felett. 34. Egygyiknek nemzetsége a' másikból ered: és az Isten halló, tudó. 35. Emlékezz miképp' mondá Amran' felesége: Uram! bizonyára néked ajánlottam, a' mit méhembben viselek, t. i. magzatomat: fogadd-el tehát tőlem, minthogy Te vagy egyedül a' Halló és Ismérő. 36. Midőn pedig megszülne azt, mondá: Uram! én valóban leány magzatot szültem (és az Isten jobban tudta, mit szült légyen;) azomban a' fiú szülött hasztalan csak nem olyan, mint a' leány magzat. Én ugyan őtet Máriának neveztem, de bizonyára oltalmad alá bízom őtet, és az ő magzatját; védelmezd őtet a' sától, hogy bűn által meg ne fertőztetessék. 37. Felfogadá tehát az Úr őt' szépen, és sok gyümölcsöt nevelt az ő számára, és őt' gondviselése alá vevé Zachariás. És valahányszor bémene hozzája Zachariás az imádkozó házba, mindenkor drága jó étket talál a' nála, mondá tehát: Mária honnét nyered te mind ezeket? Felele: Ezek mind az Istentől vagynak: mert az Isten eledelt ad bőven, jó kedvűből, a' kinek akar. 38.

Ugyan ott esedezett Zachariás is az ő Urának, mondván: Uram! adj nékem kegyelmedből, egy jó magzatot: mert Te hallója vagy a' könyörgőnek. 39. Hívtatték tehát az angyalok által, ő pedig a' czinteremben felállva imádkozék, és mondának néki: az Úr jelenti néked, hogy bizonyoságot fog tenni János az Ige felől, melly az Istentől van, és Ő hatalmas Férjfiú, szűz életű, és az igazak között való Próféta leszen. 40. Felele: Én Uram! hogyan leszen nékem magzatom, mivel már utól ért az öreg-ség: és az én feleségem magtalan? Mondá az angyal: Akképpen tselekszik az Isten, a' mint akar. 41. Felele Zachariás: Uram! adj nékem valamelly jelt. Mondá néki az angyal: a' te Jeled leszen, hogy harmad napig nem fogsz embert megszólíthatni egyébkint, csak jelek által. És emlékezzél-meg gyakran a' Te Uradról, dicsérvén őtet reggel, és estve. 42. És midőn mondtak az angyalok: Oh Mária! bizonyára az Isten választott - ki téged, tisztává alkotott téged, és felmagasztala minden világok' aszszonyai felett. 43. Oh Mária! a' Te Uradnak Istenednek szentelt légy, és imádjad őt, hajtsd is meg magad' a' térdet-hajtókkal. 44. Ezt a' titkos történetet kinyilatkoztatjuk néked óh Mohammed, mert nem voltál jelen a' midőn sorsot vetének magok közt a' felől, hogy Máriát ki vegye gondviselése alá az angyalok között: 's akkor sem valál közöttök, a' midőn egymás közt vetelkedének. 45. Midőn mondának az angyalok: Oh Mária, bizonyára jelentjük néked, az Istentől való Igét, annak neve Jézus Krisztus leszen, Mária Fija, szembe-tünő, Felséges ezen, valamint a' jövődő életben is; és az Istenhez közel leszen. 46. És tanítja az embereket a' bölcsőben, és férjfi korában; és leend az igazak között való. 47. Felele Mária: Uram! hogyan leszen nékem magzatom, midőn férjfiút nem esmérek? mondá az Angyal: Ugy teremt az Isten a' mint akar, midőn elvégzi, hogy legyen valamelly dolog. Csak azt mondja: Légy, és leend. 48. És megtanítja őt' az Isten a' Könyvre, és a' bölcsességre, Móses öt Könyveire, és az Evangyéliomra: és elküldé őt' az Izrael' fiaihoz; kikhez midőn eljött, mondá nékiek: Bizonyára eljöttem hozzátok, Uratoktól jelekkel, mert én tsinálok néktek sárból egy madarat, és azután bele lehellek abba, és Isten' akaratja által eleven madár leszen, és meggyógyítom a' született vakot, és a' bélpoklost, és felelevenitem a' halottakat

Isten' akaratja által, meg is jövendölöm néktek, hogy mit egyetek-meg, és mit tegyetek félre. Bizonyára e' lé-szen jele követségemnek, ha hívök vagytok. 49. És úgy jöttem, mint megerősítője annak, a' mi az előtt Istentől adatott, t. i. a' Mó'ses Könyvei, hogy feloldozzalak ben-neteket az ott megtiltottak' egy részétől, és Uratok' je-lével jöttem-el hozzátok. Féljétek tehát az Urat, és en-gedelmeskedjétek. 50. Valóban az Isten az én Uram, és a' ti Uratok, szolgáljatok hát nékie; mert ez az egye-nes út. 51. Midőn pedig tapasztalná Jézus hitetlensége-ket, monda: kik lesznek segédjeim? Felelének az Apos-tolok: Mi leszünk segítőd: hittünk az Istenben: és tégy bizonysgot, hogy mi igaz hitben vagyunk. 52. Úr Is-ten! hittünk abban, a' mit alá - szállítottál, (az az: az Evangyéliomban,) és bevettük a' Te Követedet, (az az: a' Jézust.) Számlálj minket hívei közzé. 53. De özsze-esküdték a' Zsidók Jézus ellen, de kijátszotta őket az Isten is: mert bölcsen tudja a' csalárdul tselekvőket. 54. Mondá Isten: Óh Jézus! én ugyan halálra adlak téged, annakutánna magamhoz fogadlak, és szabaddá teszlek azon szolgálattól, kik hitetlenek valának: és azokat, kik tégedet követni fognak, eleikbe tészem a' hitetleneknek a' feltámadás' napjaig: akkor léssen hozzám való vissza-téréstek, és ítéletet teszek közöttetek az iránt, a' mibe ellenkezők valátok. 55. Továbbá, a' kik hitetlenek lesz-nek, kegyetlenül megbüntetem azokat ezen a' világon, és a' jövendő életben; és nem is léssen semmi segítők. 56. Hanem azoknak, a' kik hiendenek és igazat tsele-kesznek, megadatik jutalmok, mert az Isten nem szere-ti a' hamissan tselekvőket. 57. Ezeket mondjuk néked a' Jelekről, és a' bölcsességet tanítjuk. 58. Valóban Jésus-nak hasonlatossága van Adámhoz: porból teremtette Is-ten őt' is, 's monda nékie: Légy, és lett. 59. Ez a' te Uradtól való igazság: ne légy hát a' kételkedők közzül. 60. A' ki vetélkedni fog veled, minekutánna vetted a' tudományt, mondjad: Jőjjetek, hívjuk-el fiainkat, és a' ti fiaitokat, feleségeinket és feleségeiteket: azután buz-góan könyörögjünk, és harítsuk az Isten' átkát a' hazu-gokra. 61. Bizonyára ez igaz dolog, mert nincs Isten, csak az egy Isten; és valóban csak az Isten, és ő leg-hatalmasabb, bölcs. 62. Hogy-ha pedig vonakodni fognak, bizonyára Isten a' gonoszul tselekvőknek esmérője. 63. Mondjad: Óh Irástudók! közelítsetek az igaz értelemhez,

hogy ne szolgáljunk csak az eggy Istennek, és ne adjunk társat Neki; és ne ismerjenek némellyek köztünk más Urat, az Istenen kívül. Hogy - ha pedig vonakodni fognak, mondjátok: Legyetek tanúk, hogy mi Moszlemok vagyunk. 64. Oh Iras-tudók! miért vetélkedtek Ábrahámról, hiszen a' Mó'ses öt Könyvei, és az Evangéliom, csak ő utánna szállítottak alá? még sem vagytok értelmesekek. 65. Ime arról - sem vetélkedtek jó lélekkel a' mit tudtok, miért hát a' felül a' mibe tudatlanok vagytok? És az Isten tudja, a' mit ti nem tudtok. 66. Nem vala Ábrahám Zsidó, sem Keresztény; hanem igazán hívó Moszlém, és nem az Istennek Társat adók közzül való. 67. Bizonyára az Ábrahám idejebeliék, és a' kik követik őt, és ez a' Proféta (t. i. Mohammed,) ismérték az ő törvényét; mert az Isten a' híveknek Előülője. 68. Az Iras-tudók egy része el akart titeket csábítani, de nem mást, hanem tulajdon lelkeiket vezeték felre; és nem érzik ők ezt. 69. Oh Irástudók! miért nem hiszték az Isten? Jeleibe, midőn ti azoknak bizonyosságai vagytok. 70. Oh Irástudók! miért öltöztetitek az igazságot hiúságba, és miért titkoljátok az igazságot, holott ti esmérítek azt. 71. És mondotta az Irástudóknak egy része: Hidjetez abban, a' mi azoknak alá - bocsájtatott hajnalban, és tagadjátok - meg azt, a' mi későn estve adattatott, és térjetez - meg. 72. És ti pedig ne hidjetez, csupán annak, a' ki vallástokat követi. Mondjad nékiek oh Mohammed: Bizonyára az adatott vezérlés Isten? vezérlése, és nem adatott valakinek hasonló ahoz, a' mi néktek, és ha vetélkedni fognak veletek Uraitoknál mondjad: Bizonyára a' hatalom Isten? kezében vagyon, és adja azt, kinek akarja. 73. Megkülömbözteti irgalmával, a' kif akar; mert az Isten véghetetlen Jóltévő. 74. És némellyike az Irástudók közzül, ha hitelezél nékie egy talentomot, megadja azt néked; némellyikének pedig azok közzül, ha adandasz egy denárt, meg nem adja azt tenéked, ha csak gyakran nem sürgeted. Ez azért van, mert azt gondolják: nincsen ösvények Istentől mutatva a' tudatlanoknak, és Isten ellen való hazugságot mondanak, pedig jól tudják ők azt. 75. Valóban a' ki tellyesíti fogadásait, és féli az Istent, bizonyára az Isten is szeretni fogja az őtet félőket. 76. Továbbá, a' lők kereskedést üznek az Isten? szövetségével, és az esküvést eladják csekély árért, azoknak nem lesz' részek a' jöendő

életben, nem szóllítja-meg őket az Isten, se nem fog reájok tekinteni a' Feltámadás' napján, nem is tisztítja-meg őket: és azoknak keserves büntetések leszen. 77. És valóban közzülök, (az Irás-tudók közzül) egy rész bizony csalárdul forgatja nyelvét a' Könyvben, 's azt vélnétek, hogy a' mit olvasunk, a' Könyvben foglaltatik; pedig nincs abból benne semmi: és azt mondják: Ez az Isten-től vagyon; pedig nincsen Ó Tőlle, csak hazugságot mondanak az Istenről; ők pedig jól tudják azt. 78. Isten nem azért adá a' Könyvet, a' bölcsességet, és Profétziákat az embereknek, hogy azután maga mondja ismét: Szolgáljatok nékem más Istenek helyett; hanem azért adá: hogy tartsák-meg azt, a' mi a' Könyvben van foglalva, és a' mit abból tanulnak, hogy szolgáljanak néki. 79. És nem parancsolta néktek az Isten, hogy Angyalokat és Profétákat ismerjete Uraitoknak; avagy talán hitetlenséget fog néktek parancsolni, minekutánna Moszlemokká lettetek. 80. És emlékezz, hogy midőn Isten a' Profétákkal szövetséget szerzett, mondá nékiek: Ez az, a' mit rendeltem néktek a' Könyv és a' bölcsesség felől. Annakutánna jő-el hozzátok a' Követ (az az: Mohammed,) bizonyítván hitelét annak, a' mi már nálatok volt; minden tétovázás nélkül hidjetek abban, és elő-segítsétek azt. Mondá az Isten: 's tehát álhatatosok vagytok é, és elfogadjátok é e' felett való szövetségemet? Felelének: álhatatosok vagyunk. Mondá ismét Isten: Tebát legyetek tanúk; mert én is bizonyosság vagyok. 81. A' ki tehát ezután vonakodni fog: bizonyára az leszen az elpártoló áruló. 82. Talán az Isten' törvényén kívül mást keresnek, hiszen minden a' mi az égen és földön van, néki enged önkint, vagy erővel, és Ó hozzá vezetnek mindenek az Itélet' napján. 83. Mondjad: hittünk az Istenben, és abban, a' mi nekünk, és Ábrahámnak, és Ismáelnek, Jakóbnak és Izsáknak, és Izráel osztályainak, és a' mi által-adatott Mó'sesnek és Jézusnak, és a' Profétáknak az ő Urok által: nem teszünk külömbiséget ő közzöttök, és mi hozzá hajlók vagyunk. 84. És a' ki az Eszlám hiten kívül, mást követ: bizony nem ismértetik-meg igaznak: mert az a' jövendő életben az elveszettek közzül való leszen. 85. Hogy-hogy vezérelné Isten azokat, kik hitetlenek lettek az igaz hit után, és minekutánna bizonyították, hogy a' Követ igaz-mondó vala: és eljöttek hozzájok a' nyilvános bizonyosságok? És az Isten nem

vezérli a' hamisan tselekvő embereket. 86. Ezeknek megjutalmaztatások az lészen, hogy reájok esnek az Isten', az angyalok', és minden hívő embereknek átkaik. 87. Az örökké abban maradóknak nem könnyítettnek-meg kínszenvedéseik, meg sem tekintetnek Isten által ezek. 88. Azoknak pedig, kik megtérendenek, és megjobbítják életüket; az Isten bizonnal kegyelmes és irgalmas lészen. 89. Továbbá, a' kik megtérések után hitetlenek lesznek ismét: nem fogadtatik-el tőlök semmi megbánás, avagy elég-tétel: és ezek lésznek a' tévelygők között való. 90. Valóban, kik mint hitetlenek úgy múlnak-ki e' világból, nem fogadtatik-el azoktól az egész föld' aranyjával való elégtétel, és váltság sem; és ezeknek nagy kínjuk lészen. 91. Nem is lészen senki, a' ki őket megsegítené. 92. Soha-sem nyeritek-meg a' megigazulást, hanemha alalmazkodtok abból a' mit szerettek. A' mit pedig kiosztandotok; tudni fogja az Isten. 93. Szabad vala minden étel' neme Izrael fíjainak; azonkívül, mellyet megtiltott volt Izrael (Jákób) önnön magától, minekelőtte alá-szállítottatott volna a' Mó'ses Könyve. Mondjad a' Zsidóknak: Hozzátok-elő a' Mó'ses Könyvét, és olvassátok-fel azt: ha igazak vagytok. 94. A' ki ezután hazugságot költ az Isten ellen; az lészen gonosz. 95. Mondjad: igazmondó, az Isten: kövessétek hát az igaz hitű Ábrahámot; mert Ábrahám nem a' Társat adók között való volt. 96. Bizonnal az első hajlék (az az: a' Templom,) melly az emberek' számára építettett, az áldott Mekкаи Szent-Egyház vala: és vezérlésül szolgál minden Világoknak. 97. Ott Isteni Jelek vagynak, ott van a' hely, hol állott vala Ábrahám, és a' ki abban bétérend, bátorságban lesz' minden veszélytől. Köteleztetnek is e' Szent hely' meglátogatására az emberek, kiktől kitelhetik. A' ki pedig hitetlen leend, el lehet Isten nála nélkül is; mert Ő minden világok nélkül is gazdag. 98. Mondjad: Oh Irástudók! miért nem hisztek az Isten' Jeleiben (az az: az Al-Koránban?). De Tanú az Isten mit míveltek. 99. Szólj: Oh Irástudók! miért zárjátok-ki azt az Isten' útjától, a' ki már hitt vala, tévelygővé tenni iparkodván azt; holott tanúk lehettek, hogy amaz légyen egyenes: de az Isten nem fogja elmulatni azért a' mit míveltek, megbüntetni titeket. 100. Oh Hívek! ha engedelmeskedtek azoknak, kiknek a' Könyv adatott; megtérestek után, hitlennékké tésznek titeket. 101. És miképpen lehettek hitet-

lenek, a' midőn az Isten' Jelei tinéktek hirdettetnek, és köztetek vagyon a' Követ? Továbbá, a' ki erősen tart Istennel; bizonyára már vezéreltetik az igaz útra. 102. Oh Hívek! féljétek az Istent igazsággal, 's igaz félelemmel; meg se is haljatok másképpen, hanem mint igaz Moszlemok. 103. És alhatatosan tartsátok az Isten' kötelét mindenben, és el ne távozzatok attól; hanem emlékezzetek-meg az Ő kegyelméről, mert a' midőn ellenségek volnátok, egygyességet szerezvén szíveitek között, 's kegyelme által atyafiak lettetek: és a' midőn a' gyehenna' torka felett álnátok, Ő szabadított-meg titeket. Így jelenti-ki Isten a' maga Jeleit, hogy vezéreltessetek. 104. Egy nemzet légyen közöttetek, melly a' jobbkra (az Eslami vallásra hívogatván, igazat parancsoljon, és tiltsa-meg a' gonoszt; és azok kik ezt mívelik, boldogok lesznek. 105. És ne legyetek, mint azok, kik meghasonlottak, és Vallásokban egygyet nem értettek, minekutánna már hozzájok megérkeztek volna a' világos bizonyságok, az az: a' Zsidók és a' Keresztények; de ezeknek nagy gyötrelmek lészen. 106. Valamelly napon némelly orczák megfejeződnek, és némellyek megfeketődnek: és a' kiknek orczájuk feketévé változnak, mondandja az Isten; hát hívek lévén, miért tértetek-viszsa ismét a' hitetlenség-re? Kóstoljátok hát most már a' büntetést azért, hogy hitetlenek valátok. 107. Azok pedig, kiknek arczatjuk fejeér lészen; állandóan Isten' kegyelmében maradnak. 108. Ezek az Isten' Jelei: igazsággal mondjuk-elő néked azokat; mert az Isten igazságtalanul banni nem akar a' világokkal. 109. És az Istené mind az, a' mi az Egekben, és a' Földön találtatik: és az Itélet' napján mindenek az Ő színe eleibe vitetnek. 110. A' Nemzetek közt legjobbak vagytok óh Arabsok! mivel igazat parancsolván, a' gonoszt tiltjátok: és hisztek az Istenben. És ha az Irástudók is hittek vala, bizonnyal jobb lett volna részekre: talátnak ugyan közöttök hívek; de a' nagyobb rész, hitetlen kicsapogásokból álló. 111. Igen keveset fognak a' Zsidók néktek ártani: és ha ellenetek harczolni fognak, hátat fordítanak; meg-sem is fognak segíttetni. 112. És mindenütt a' hol csak talátnak, utálatban lesznek, az Isten és az emberek' köteleivel megterhelve, rajtok az Isten' haragja a' szegénység és nyomorúság nyakokban; mivel az Isten' Jeleibe hinni nem akarván, igazságtalanul ölték-meg a' Prófétaikat: és mivel hit-szegők és part-ütők

valának. 113. Az Irástudók mindazonáltal nem minnyájan egyenlők: mert vannak közöttök igazak, kik az Isten' Jeleiről éjjel-nappal elmélkednek és könyörögnek. 114. Hisznek Istent és utolsó napot, parancsolnak igazat és tiltják a' gonoszt, és a' jó tselekedetekre igyekeznek: ezek a' jámborok közöttül valók. 115. Nem is csalatkoznak-meg jutalmában annak a' mi jót tselekesznek; mert Isten az Őtet félőknek esmérője. 116. Továbbá a' hitetleneknek nem fognak használni vagyoniak, sem magzatjaik az Isten előtt: és ők léznek a' tűznek részesi, benne örökre maradandók. 117. Hasonló az ő alamizsnájok, mellyet világi életekben kiadnak az olyan szélhez, mellyben égető hideg vagyon, a' melly olly emberek' vétését éri, kik tulajdon lelkeik ellen gonoszúl tselekedtek, és megrontja azt; és nem az Isten, hanem ön' magok illetik gonoszúl magokat. 118. Oh ti Hívek! ne kössetek szoros barátságot az idegenekkel; mert meg nem fognak azok szünni a' megvesztegetéstől. Ohajtják azt, hogy gonoszul vesznétek - el; ki is tetszett már az erántatok gyűlölségök' ajakaikból: de sokkal terhesebb az, a' mit eltitkolnak szíveik; már megmutattuk gonosz szándékjok' Jeleit néktek, ha hogy értettétek. 119. Ime ti szeretettel viseltettek erántok, pedig ők nem kedvelnek titeket; és ti hisztek az ő egész Könyvökben. És a' midőn özszejönnek veletek, mondják: mi hívők vagyunk veletek; midőn azomban alattomosan özszejövéndenek, rágják újjaik' végeit az erántatok való haragos gyűlölség miatt. Mondjad nékiek: haragotokban haltok - meg; mert valóban az Isten tudja a' szíveknek titkait. 120. Ha valami jó ér benneteket, megszomorítja őket; és ha szerencsétlenség talál titeket, örülnek szíveik a' felett. De ha békességes tűrők lesztek, és az Istent félanditek; az ő ravaszágok semmit-sem árthat néktek, mivel az Isten jól tudja mind azt, a' mit mívelnek. 121. És emlékezz-meg, midőn hajnalban házi-népedtől kiindultál, hogy elrendelőd a' harcra a' hívek' táborát. És az Isten hallotta, 's tudta azt. 122. És midőn a' táborozók közöttül két csoportjaitok nagy szorongatással és félelemmel el akarnának állani a' viaskodástól, mind a' kettejét megsegíté Isten; bízzanak Istenben a' hívek. 123. Már megsegített titeket Isten Bedró mellett, pedig ti kevesebb számmal valátok ellenségeiteknél. Féljétek hát az Istent, hogy kedvesek legyetek előtte. 124. És midőn mondottad a'

híveknek: vallyon meg nem elégedtek é azzal, hogy három-ezer Égből alá-küldött angyalokkal erősítet meg titeket Isten? 125. Bizonyal elégséges ez néktek. Ha békés szenvedők lesztek, és félni fogjátok az Istent, bár az ellenség dühösen, véletlenül lep meg titeket, segítséget hozand néktek Uratok, öt ezer válogatott angyalokból álló sereggel. 126. És nem adta Isten ezen segítséget egyébért, hanem hogy kedvezését mutatná hozzátok, hogy elcsüggedt szíveitek általa új bizodalmat nyerjenek. És nincsen segítség mástól, csak a' nagy hatalmú bölcs Istentől. 127. Hogy kívágná a' világból egy részét a' hitetleneknek; vagy lehányná őket, vagy feldöntené az elfáradtakat. 128. Nem a' te dolgoz, 's ne gondoskodj róla akár könyörül rajtok az Isten, akár megbünteti őket; ők valóban gonoszok. 129. Istené a' mi az égben, és a' földön vagyon, megbocsájt kinek tetszik, és megbünteti a' kit akar; mert az Isten engedő, 's irgalmazó. 130. Oh Hívek! ne egyetek meg kettőztetett uzsorát; de hogy boldogok lehessetek: féljétek az Istent. 131. És rettegjétek a' hitetlenek' számára készítettett tűztől. 132. Engedelmeskedjétek az Istennek, az ő Követjének; hogy irgalmat nyerhessetek. 133. És vetekedve siessetek megengesztelődést nyerni Uraitokhoz, és a' Paradicsomhoz: mellynek szélessége az ég és a' föld' kiterjedésével egyenlő; 's melly az Istenfélők' számára készítettett. 134. A' kik alamizsnálnak mind a' kedvező, mind a' szerencsétlen napokban, és megzabolázzák indulatjaikat, és megbocsátnak az embereknek: mivel az Isten szereti a' jótévéket. 135. És a' kik, minekutánna valamely gonoszságot elkövettek, avagy hamissan bántak lelkeikkel, megemlékeznek az Istenről, és bűneik' bocsánatjáért esedeznek, (mert ki bocsátja meg a' vétket az Istenen kívül?) nem is átkodnak meg a' gonoszságban, mellyet tudva tselekedtek. 136. Ezeknek az ő Urok által engedelem és bocsánat leszen jutalmok, és a' Kertek; hol folynak a' Vizek, és a' hol az Istenfélők örökre múlatni fognak, 's melly gyönyörű jutalmok leszen a' jót tselekvőknek! 137. Már elfelejtettétek az Isten' ítéleteit a' a' hitetlenekre nézve; valóban járjátok körül a' földet és lássátok: micsodás végek leszen azoknak, kik az Isten' Követjeit hazugsággal vádolak. 138. Ez az Al-Korán az emberek' vezérlésére való; valamint serkentés az Istenfélőknek. 139. És ne szomorkodjatok, és el ne csüggedje-

tek: mert ha hívők lesztek, győzedelmesebbek lesztek a' hitetleneknél. 140. Ha sebet kaptok a' hadban, még több olyan sebetek kapnak a' hitetlenek, és így változtatva hozzuk-elő ezen napokat az emberek között, hogy meg-ösmérje Isten közzületek azokat, kik hittek; és tanúknak (az az: mártyroknak) vegye-fel őket; mert az Isten nem szereti a' gonoszul tselekvőket. 141. És hogy próbálja-meg Isten azokat, a' kik hittek: és veszítse-el a' hitetleneket. 142. Avagy gondoljátok é, hogy béme-hettek a' Paradicsomba, minekelőtte még nem esmérte Isten közzületek a' harczolókat, és a' békességes-tűróket. 143. És már előre ohajtátok a' halált; most pedig már szemléltétek azt, és elkerültétek, 's győztetek. 144. És Mohammed nem egyéb, mint Követ; kit már megelőztek több Követek: ha tehát ő is meghal, avagy megöle-tik, vissza-fordultok é azért ti is ismét a' hitelenségre? a' ki hátra-tér, tudja-meg hogy azzal nem fog semmit ártani Istennek. Ő megjutalmazza majd a' halát adókat. 145. És nem az embertől függ, hogy meghaljon; hanem egyedül az Isten' intésétől; a' mint meg van írva, a' minden dolgok' határát magában foglaló Könyvben. És a' ki kíván földi jutalmat, megadjuk azt nékie; a' ki pe-dig akarja a' jövődő élet' jutalmát, megadatik nékie: és majd megjutalmaztatnak a' hálákat adók. 146. És hányan harczolának a' Proféták és megszámtalanok közzül? a' hívekből, mind a' mellett sem esének kétségbe a' miatt, a' mi megtörtént rajtok az Isten' útján: nem erőtlenedtek-el, sem nem viselték magokat alacsony módon. Mert Isten szereti a' békességes-tűróket. 147. Nem egyéb volt az ő beszédjek, hanem csak mindég ez: Uram bocsásd-meg vétkeinket, és fogyatkozásainkat munkáinkban; erősítsd-meg lábainkat, és légy segedelnünk a' hitetlen népek ellen. 148. És az Isten adott nékiek mind világi jutalmat, mind jövődő életbeli gyönyörűségeket; mert az Isten a' Jóltévőket kedvelli. 149. Óh Hívek! ha engedelmeskedtek azoknak, kik hitetlenek, elfordítanak titeket; elfordulván pedig elvesztek. 150. De Isten a' ti Uratok: és Ő a' legjobb segítő. 151. Nem sokára félelmet bocsátunk a' hitetlenek' szíveikbe, mivel társat tulajdonítottak Istennek, mellyét ki nem jelentett, se meg nem engedett az embereknek: és az ő lakások a' tűz lészen, és szerencsétlen lesz a' gonoszokat befogadó hely. 152. És Isten már bétellyesíté ígérte, midőn elveszítétek őket

(az az: ellenségeiteket,) az ő hatalmas akaratja által; úgy hogy egészen elfáradatok az öldöklésben; még is el-
lent-állottatok a' Mohammed parancsolatjának, és maka-
csok valátok, minekutánna már megmutatta néktek azt,
a' mit kívánatok. 153. Egygyik kívánta közzületek e' vi-
lágot: és más óhajtotta a' jövődő életet. Akkor elfor-
dított Isten titeket ő tőlök, az az: a' hitetlenektől, hogy
megpróbáljon ez által titeket. De már megengede nék-
tek: mive! a' híveknek kedvező az Isten. 154. Emlékez-
zetek reá, midőn megszaladván, hátra sem tekintettetek.
De a' Követ vissza - híva titeket a' harcra. Ekképpen
fizet-vissza Isten szorongatással a' szorongatásért, és ne
szomorogjatok hogy prédát nem nyertetek a' győzedelem-
kor; sem azért a' mit elvesztétek, mikor meggyőzette
valátok; mert az Isten tudója annak, a' mit tselekedte-
tek. 155. És fáradságtok után bátorságot engedett nék-
tek: némellyek csendesen nyugodtak; mások rettegtek,
nyughataflankodtak szívekben, és igazságtalanul gondol-
kodának az Isten felől, mondván: lesz' é jó elő-menete-
lünk. Mondjad nekik: Valóban ez, mind Isten' munká-
ja. És elrejték szíveikbe a' mit ki nem jelentének néked.
Mondának magokban. Ha boldogítna minket Isten, bi-
zony nem ölettünk volna itt meg. Feleld: Hogy-ha haj-
lékaitokba maradtatok volna is, eljöttek volna a' meghá-
lás' helyére azok a' harczolók, kik felől az Isten által
el vala határozva, hogy a' harcra öldökljenek: 's ez
azért lett, hogy kitapasztalhassa Isten, mi légyen szívei-
tekbe, és megkülömböztethesse a' mi ott vagyon, és ő
tudja azt. 156. És a' kik közzületek hátat fordítának,
azon nap, mellyen a' kétféle seregek össze-csaptak Ohód-
ban, valóban valamelly elkövetett bűnért tette őket tán-
torgókká a' sátán: de már megengede nékiek az Isten;
mert ő a' szelid megbocsájtó. 157. Óh hívek! ne legye-
tek olyanok, mint a' hitetlenek, kiknek atyafijai meg-
halván, a' hadba menetelkor, vagy a' harcra megölet-
tetvén, mondták róllok: Ha maradások nálunk lett vol-
na, nem érte volna a' halál, és ezt a' bánatos beszédet
az ő szívekben tette Isten büntetésül; mert az Isten meg-
öl, és megelevenít, 's tudja mit tselekesztek. 158. És
bár megölettettek az Isten' útján, 's meghaltok: valóban
jobb az Istennél való kedvezés, és irgalom a' jövődő
életben, mint a' mit e' világon össze-gyűjtenek. 159.
És valóban, ha megölettettek, avagy meghaltok: az Is-

tennél fogtok mind seregbe gyűjtetni. 160. Továbbá: lágy valál óh Mohammed, az Isten' irgalmasságát nézván. Ha keményebb és komolyabb lettél volna, valóban elszakasztották volna magokat te tőled. De bocsáss-meg nékiek, és könyörögj érettek; tanácsold őket a' hadi dolgokban, és minekutánna megfontolád, bízzál az Istenben; mert az Isten szereti a' benne bízókat. 161. Ha az Isten' segedelme vagyon veletek, nincs a' ki győzedelmeskedjék rajtatok; hogy-ha pedig elhagy titeket, ki leszen segítőtök? Valóban szükséges, hogy bízzanak benne a' hívek. 162. Nem tulajdonsága a' Profétának, hogy csalárdkodjék: a' ki pedig csalárdkodik, Itélet' napján elő-jön mind azzal, a' mit esalt; akkor minden léleknek megfizettetik a' mit nyert vala: és úgy fog azokkal lenni a' bánás-mód, mint nem igazakkal. 163. A' ki hát az Isten' tetszését fogja követni, úgy lesz' é annak sorsa, mint a' ki az Isten' haragjába esett? ennek bizony a' gyehenna lesz' tartalék helye. És valóban szerencsétlen az abba való menetel. 164. Így lesznek az Istennél a' jutalomnak és büntetésnek különböző nemei, mert az Isten belátó a' dolgokba, melyeket véghez-visznek. 165. Már imé jóltévő vala Isten a' hívek eránt, midőn számokra közzülök támasztott Követet, ki hirdetné nékiek az ő csudait, megtisztítaná őket, és a' Könyvre és bölcsességre oktatná; az ő eljövetele előtt világos tévedésben forogtak. 166. Akkor is, midőn szerencsétlenség ért, (pedig már ehez két hasonló szerencsétlenség környékezett titeket,) mondottátok: Hogy esett ezen rossz' rajtunk? Felelj: ez tulajdon magatoktól származza: mert az Isten minden dolgok felett hatalmas. 167. És a' mi azon nap történt veletek, midőn egymással szem-közt találkoztak a' Seregek, bizony Isten' akaratjából történt; hogy megismérje ez által, kik közöttetek a' hívők. 168. És hogy megismerje azokat, kik istentelenek valának; kiknek midőn mondatott: Jertek harczoljunk az Isten' útján, vagy verjétek-viszsa az ellenséget. Felelének: ha tudnánk harcolni, bizonyára követtünk volna titeket, és ez nap inkább a' hitelenséghez, mint-sem a' hithez közelítettetek, mert azt bizonyították ajakaik, a' mi nem vala szíveikben; az Isten pedig annak leginkább tudója, a' mit eltitkoltak. 169. Azoknak, kik mondották attyokfijairól, magok oda-haza maradván: hogy-ha engedelmesek lettek vala nekünk, nem ölettettek volna meg. Mond-

jad nékik: Űtasítsátok - el hát ön' magatoktól a' halált, ha tehetitek, és ha igazak vagytok. 170. Semmi módon ne tartsátok azokat holtaknak, kik az Isten' útján megölettettek; sőt azok élnek és tápláltatnak az ő Urok által. 171. Ezek örvendeznek a' jónak, a' mit Isten kegyelmének bőségből nékiek engedett, és előre örülnek azoknak, kik utánnok fognak menni, de még el nem érkeztek; örülnek azon is, hogy nem jön a' jövendő életben reájok semmi félelem, 's nem is környékezi-meg szomorúság. 172. Ők megvidámítatnak az Istentől nyert kegyelem és bő adakozás által: mert az Isten nem engedi elveszni a' hívek' jutalmát. 173. Kik figyelemmel halgatták az Istent és Követjét, minekutánna Óhodnál fekélybe estek; azoknak, kik jóltevének közzülök, és Istent félének: nagy jutalmok leend. 174. Ezek azok, kiknek mondták: Bizonyára már az ellenség ellenetek sereget gyűjtött, féljeteK hát tőlök. De ezen mondás még megerősítette őket a' hitben, és mondának: A' mi megelegetésünk az Isten: Ő a' mi Gondviselőnk. 175. És Bedrótól, az Isten' jótéteményével és kegyelmével tértek-meg: nem is érte őket semmi veszély, mert az Isten' akarátját követték; mivel az Isten bőven adakozó. 176. Valóban a' sátán félénkké tesz' titeket az ő társai (az az: a' hitetlenek eiótt.) de ne féljeteK tőlök; hapem egyedül tőlem féljeteK, ha hívek vagytok. 177. És meg ne szomorítsanak tégedet azok, kik seregestől sietnek a' hitetlenségre, mert ezek az Istennek legkissebbet sem árthatnak. Nem akar az Isten azoknak részt adni a' jövendő, életben: mert nékiek nagy büntetések leszen. 178. Valóban kik hitetlenséget vásárlottak a' hitért, soha-sem fognak árthatni az Istennek semmiben: és azoknak gyötrő büntetések leszen. 179. És ne véljék a' hitetlenek, hogy az ő világi szerencsés életeknek meghoszszaabbítása jobb légyen az ő lelkeiknek: valóban meghoszszaabbítjuk szerencsés életek' fonalát, azért, hogy nevedjenek a' gonoszságban: és nékik gyalázatos büntetések leszen. 180. Nem olyan az Isten, hogy a' híveket azon állapotban hagyja, a' mellyben ti vagytok; addig van ez csak, míg el nem választandja a' jótól a' gonoszt: nem is olyan az Isten, hogy titeket titkainak megösmérésére felemeljen; hanem Követjei közzül kiválasztandja e' végre a' kit akar: HidjeteK tehát az Istenben, és Követjeiben: mert ha hisztek és félíteK Őt', nagy leszen jutalmatok. 181. És ne

véljék a' fősvények, hogy azok, mellyeket Isten' bőkezűségéből nyertek vala, hasznosabbak lesznek nékiek; sőt inkább veszedelmekre fognak azok szolgálni, és lánc gyanánt viselendik azt nyakokban Itélet' napján, a' mi-ben fősvénykedtek: mert az Istené az Égen és a' Földön való örökség: és azokról a' mit tselekesztek, az Isten tudósítva vagyon. 182. Már ugyan hallotta Isten monda-saikat azoknak, a' kik mondották: valóban szegény az Isten, és mi gazdagok vagyunk. Feljegyzük majd nem sokára a' mit szóllottanak, valamint a' Prófétáknak igazságtalanul lett megölettetésekét is, és megmondjuk nékiek: kóstoljátok az égető lángnak gyötrelmét. 183. És ez azon gonoszságért fog rajtok megtörténni, mellyet elkövettek az ő kezeik: és mivel az Isten nem igazságtalan az ő szolgálai eránt. 184. Némelleyek így szólnak: az Isten frigyét kötött velünk a' Mo'ses Könyvében, hogy ne hidjünk semmi Követnek; míg azon áldozattal nem jön hozzánk, mellyet a' tűz megemésztt. Szólj: Már megérkeztek előttem világos Jelekkel a' Követek hozzátok; és azon áldozattal, mellyről szóllottatok. Miért öltétek-meg tehát őket, ha igazak vagytok. 185. Ha hazugsággal vádolnak is tégedet: semmi az, mert már előtted is hazugoknak tartották a' Követeket, kik a' Csudáknak, Irásnak, és a' megvilágosító Könyvnek bizonyosságai-val megjelentek volt. 186. Minden lélek megkóstolandja a' hálált, és megadatnak jutalmái munkáitoknak a' Feltámadás' napján. Mert a' ki távol helyeztetik a' tűztől, és bevezettetik a' Paradicsomba; már az tökéletes boldog leszén. És nem egyéb e' világi élet' java; mint a' hamis-ságnak eszköze. 187. Valóban próba alá vet titeket Isten mind személyeitekhen, mind vagyonaitokban. És bizonyára hallani fogtok azokról, kiknek hajdan által-adott a' Könyv; valamint azoktól is, kik társat-adók voltak (t. i. a' Zsidóktól, Keresztényektől és bálványozóktól.) méltatlan sértegetéseket: de békességes-tűrók legyetek, és féljétek az Istent; mert valóban ezek az Isten munkáinak elrendeléséből jönnek. 188. És emlékezz, hogy midőn elfogadta volna Isten szövetségeket azoknak, kiknek adatott vala a' Mo'ses Könyve, monda nékiek: nyilván-valóvá tegyétek azt az emberek előtt, és el ne titkoljátok; de sokan a' parancsolatot hátok megé vetvén, azt csekély áron eladták: és azon ár siralmas, a' mellyért eladták. 189. Ne is véljed, hogy azok, kik tseleke-

deteiknek örülnek, és dicsértetni kívánnak, azért a' mit végre nem hajtottak, a' büntetéstől elfuthatnak; mivel azoknak fájdalmas büntetések leszen. 190. És az Istené az Egek' és Föld' Országa, és az Isten Mindenható. 191. Valóban az Egek és a' Föld' alkotásában, valamint az éj' és nappal' külömbségében meg vannak az Isten hatalmaságának Jelei, és látják ezt, kik jó szívvel megáldottak. 192. Kik állásokban, ülésekben, és oldalaikon való fekvésekben megemlékeznek az Istenről, és az Ég' és Föld' alkotásáról eimélkedvén, így szólnak: Mi Urunk! ezeket haszontalan nem teremtetted; távol légyen ez Tőled. Dicséret Tenéked. Szabadíts-meg hát minket a' tűz büntetéstől. 193. Mi Urunk! valóban a' kit Te, a' tűzre kárhoztatsz, azt szégyennel borítod-el, és senki-sem lejjend a gonoszoknak segítők. 194. Mi Urunk! valóban hallottuk a' hirdetőt (Mohammedet,) ki a' hitre hívogat, mondván: Hidjetek Uratokban. E' szerint igazán hittünk mi Urunk! bocsásd-meg hát bűneinket, és gonoszságaink legyenek Előtтеd megengeszteltetve; 's engedd, hogy az igazakkal haljunk-meg. 195. Mi Urunk! tselekedd azt is, hogy adódjék - meg nekünk, a' mit megígértél Követeid által: ne is önts reánk gyalázatot a' Feltámadás' napján; mert Te nem másolod-meg ígéreteidet. 196. Felele pedig nékiek az ő Urok mondván: Én a' munkásnak fáradozását elveszni nem engedem; légyen az bár férjfiú, vagy aszszony. Egygyike közzületek a' másikatól származik. A' kik hát hazajokból elköltöztek, és házaikból kiűzetettek, vagy sérelmet szenvedtek az én útamon, és harczolván megölettettek; valóban megengesztelődöm bűneik eránt, és bévezetem azokat a' Kertekbe, mellyek alatt szép Vizek folynak; mint Istentől való jutalom: mert Istennél van a' szép Jutalom. 197. Ne csaljon-meg téged' azoknak szerencsés dolgok, kik hitetlenek a' Mekka-i Birodalomban. Kevés ideig élnek azzal e' földön, azután a' gye'henna leend menedékek; pedig óh melly boldogtalan ágyatska ez. 198. A' kik pedig félik Urokat, azoknak számára leszen a' Kert, mellyben szép Folyó-vizek lesznek, és örökre ott mulatnak. Ez leend ajándékjok az Istentől: a' mi pedig Istennél vagyon letéve; jobb az az igazaknak, mint a' világi Javak. 199. És nevezetesen az Irástudók közzül, a' kik Istenben hiendenek, és abban, a' mi néktek alá-szállított (t. i. az Al-Koránban;) és a' mi nékiek alá-bocsájtott (t. i. a' Mó'ses öt Könyve, és az

Evangeliumban,) alája-vetvén magokat Istennek, és nem árúlják az Isten' Jeleit csekély áron; ezeknek léssen jutalmok Uroknál: minthogy az Isten gyors a' jó tselekedetek' özsze-számításában. 200. Óh Hívek! békével szenvedjétek, harczoljátok a' hitetlenekkel, és állhatatosan jól tegyetek, 's féljétek az Istent; hogy boldogok lehessetek.

IV-ik S ú r a.

A z A s z s z o n y o k é.

(Medinai. 175. Kommákból álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek nevében! 1. Óh emberek! féljétek az Urat; ki titeket egy lélekből (az az: Adámból) teremtett, és belőle alkotta az ő feleségét (Hevát,) és e' kettőből sok férfiakat és aszszonyokat tenyésztetett: és féljétek az Istent, kinek nevére esküztök egymásnak; tiszteletben tartásatok egyszer'smind az atyafiságot; mert az Isten őrt-áll felettetek. 2. És adjátok-ki a' felnőtt árváknak az ő vagyonaikat, és fel ne váltsátok a' jót rosszal, se meg ne egyétek az ő javait, a' magatokéhoz való foglalás által; mert ez iszonyú nagy véték. 3. És ha félnétek, hogy nem igazsággal viselnétek magatokat az árvák iránt: féljétek attól is, hogy igazsággal nem viseltethettek a' sok feleségek iránt; tehát vegyetek az aszszonyok közzül egy, két, három, avagy négy, néktek tetsző személlyeket feleségül; de többet nem. Ha pedig félték, hogy többeket becsülettel el nem tarthattok, csak egygyet vegyetek: vagy csak azokat vegyétek, kiket már jobbotok bírt vala (t. i. szolgálóitokat.) 4. Könnyebb léssen ez néktek, hogy el ne távoznátok az igazságtól: és adjátok-meg feleségeiteknek alamizsnájokat, mint önkényes ajándékot. Hogy-ha azonban azok irántatok kedvező indulattal fognak viseltetni, néktek valamit jó akaratból elengedvén: éljétek azzal hasznosan gyönyörködve. És óh Gondviselők, ne adjátok-ki a' bolondoknak az ő vagyonaikat, melyekre gondot viseltek, és a' melyeket az Isten megörzeni 's tartani rendelt; hanem tápláljátok és ruházzátok őket azokból; mindenben ő velek szelidül bánván. 5. És vizsgáljátok-meg az árvákat, tanítván azokat mind addig,

míg el nem érendik a' megházasodás' korát. A' midőn azomban észreveszitek, hogy elegendő neveléssel bírnának; adjátok által nékik vagyonaikat, ne is költsétek el azokat pazarolva, és mintegy sietve azért, hogy már idejében nevedeknek. A' ki gazdag, ne vegyen bellőle; a' ki pedig szegény, éljen azokból igazsággal, mértékletesen. A' midőn pedig át-adandjátok nékiek vagyonaikat, tanúkat hívjátok-össze: mivel az Isten elegendő megszámlálója tetteiteknek. 6. A' férjfiaknak adassék rész abból, a' mit a' szülék és atyafiak halálok után hagytak. Hasonlóképpen részesüljenek az aszszonyok is abból, a' mi a' szülék és atyafiak után maradt; bár nagy, avagy csekélységből álló legyen is a' hagyomány. 7. És midőn az osztályon jelen léznek az atyafiak, árvák, és a' szegények: adjátok nékiek valamit a' felosztás előtt; ha azomban az örökség csekély lenne, mellyből nem részesíthetnének: legalább szép szelid szavakkal vigasztaljátok őket. 8. És azoknak legyen szíveken különösen az árvák' java, kik félhetnek, hogy ők is fognak magok után apró gyermekeket hagyni, és elhagyattatott állapotban fognak majd lenni; féljék hát az Istent, 's szóljanak szeliden az árvákhoz, és azokkal jól tegyenek. 9. Továbbá, kik igazságtalanul eszik az árvák' vagyonaikat, valóban tüzet emésztenek gyomraikba, és a' tűz' lángjai által fognak gyötrettetni. 10. Megparancsolta Isten néktek magzatjaitok iránt: Hogy a' fiú magzatnak két rész adassék a' leány szülött felett. Hogy-ha azomban csak leányok, és ezek kettőnél többen lennének, két harmadrész adassék nékiek abból, a' mit a' megholt hagyott; hogy-ha pedig csak egy maradna, annak az örökség' fele adassék. A' megholt szüleinek, mindegygyikének adódjék - ki egy hatod-rész, hogy-ha egy fiú örököse maradna. Hogy-ha nem léssen fiú magzatja, és a' szülék az örökösök, akkor az anyjának harmadrész adassék. Ha pedig testvérei lesznek, az anyjának hatod-rész adassék, a' hagyománynak elosztása, és az adósságok', hogy-ha maradnának kifizetése után; mert nem tudjátok, vallyon szüleitek é, avagy magzatjaitok hasznosabbak néktek, közelebbek hozzátok? Ezt rendeli az Isten: minthogy bölcs és mindentudó. 11. És fele illet titeket azokból, a' miket feleségeitek hagynak, hogy-ha magzatjaik nem maradnak; ha pedig maradnak, akkor kielégítvén előbb a' hagyományokat, és az adósságokat kifizetvén, egy

negyed-rész fog titeket abból illetni. Így viszont feleségeiteket is egy negyed-rész fogja illetni abból, a' mi halálok után marad, ha nem lesznek magzatitok. De ha gyermekeitek maradnak, akkor feleségeiteket csak egy nyolczad-rész fogja illetni, kifizetvén mindenek előtt a' tartozásokat, és kielégítvén a' hagyományosokat. Hogyha a' megholt férjnek vagy aszszynnak sem atya, sem anyja, sem gyermekei nem maradnának; de volna egy fiú és egy leány testvére, mindenik hatod-részt vegyen az örökségből. Ha pedig többen lennének ezek, mint ketten: azok harmad-részbe részesüljenek, az adósság' kifizetése, és hagyományosok' kielégítése után; melly családság nélkül legyen-meg. Ez az Isten-től való rendelés: az Isten szelid és mindentudó. 12. Ezek az Isten' rendelései. És a' ki engedelmes leszen az Istennek, és az ő Követjének, bévezettetik az a' folyókkal 's csörgedező patakokkal felékesített Kerbe, hol örökre abban mulatand: és ez lesz' a' nagy boldogság! 13. A' ki pedig engedetlen leend az Istennek és az ő Követjének, bevettetik a' tűzbe, örökre benne maradván; ez pedig gyalázatos büntetés leszen. 14. És ha kik feleségeitek közül paráznaságot követnek-el, négy tanút állítsatok magatok közül ellenek, kik ha a' vétket bébizonyítják, zárjátok-be, vagy tartóztassátok-le házaitekba; míg meg nem emészti őket a' halál, vagy míg az Isten nem nyitand nékieuútat a' kimenetelre. 15. És ha kettő követend-el a' vétket, büntetődjenek-meg általatok mind a' ketten. Hogyha azomban megtérnek, és magokat megjobbítják: engedjete-meg nékik; mivel az Isten könyörülő, 's irgalmas. 16. Valóban megenged az Isten azoknak, kik tudatlanságból vétkeznek, és azután hamar megtérnek; ezeknek az Isten kegyelmes leszen, mivel Ő bölcs, és mindentudó. 17. De nem leszen a' megtérésnek helye azokra nézve, kik gonoszságot követnek-el, és azt egész halálokig gyakorolják: bár ha mondják is akkor: bánom, hogy vétkeztem, és a' kik úgy halnak-meg, mint hitetlenek. Ezeknek számára, fájdalmas büntetést készítettünk. 18. Óh Hívek! nem leszen szabad néktek feleségeitek' örököseikké lennétek, az ő akaratjok nélkül; sem elvenni tőlök erőszakkal, a' mit már nékik az előtt ajándékoztatok: kivévén, ha világos paráznaságot követnek-el; 's ha megutáljátok, küldjétek-el magatoktól illendően és tisztességesen. Megtörténhetik hogy gyű-

lölséggel viseltettek azon dolog iránt, mellyben néktek az Isten sok Jót helyheztesett. Hogy -ha más feleséget akartok venni az elválás után, és már egy talentomot adtatok egynék közzülök; ne vegyetek -el belőlle. Valyon világos igazságtalanság és gonoszság által elfoglaltatok é azt tőlök? 19. És miképpen foglaljátok azt el? midőn már közelítvén egygyik a' másikához, össze valátok köttetve a' házassági egygyesülés által, el is fogadván töletek a' házasság' erős köteleit. 20. És ne vegyétek feleségül azokat, kik atyáitok' feleségei valának; kivéven, a' mi már megtörtént a' körül; mert az irtóztató nagy gonoszság, és gonosz ösvény ez. 21. Megtiltatnak néktek anyáitok, leányaitok, húgaitok, atyátok' vagy anyátok' testvérei, testvéretek' leányai, és anyátok, kik szoptattak benneteket, és húgaitok, kik ikrek veletek a' szoptatásban; valamint feleségeiteknek anyjai, és gondviseléstek alatt lévő mostoha leányaitok, kik feleségeitektől születtek, a' kikhez már közelítettek; hogyha pedig testiképpen még nem közelítettetek hozzájuk, nem léztek bűnösök, ha elveszitek azokat; és továbbá, a' ti ágyékaitokból származott fiaitoknak feleségeik is: hasonlóan tilalmas lézzen két testvéreket elvenni; kivéven, hogyha már megtörtént volna ezen rendelkezésnek ellenére; mert az Isten kegyelmező, és irgalmazó. 22. És megtiltatnak a' nemes 's tisztességes férjnél lévő aszszonyi személyek is; kivéven azokat, mellyeket mint rabszolgálokat bírtak már a' ti Jobbjaitok. Ez az Isten által rendeltetik néktek. Egyéb pedig a' mi ezentúl vagyon, megengedtetik: hogy vagyonjaitok által nemes erkölcsű, szelid, szemérmes, és nem fajtalan aszszony-személyeket szerezhettek magatoknak. Azon gyönyörűségért pedig, mellyet általok nyertek, adjátok -meg a' menyaszszonyi ajándékot, a' szerint a' mint meg vagyon határozva. De nem léztek bűnösök, ha a' törvényesen megálapított menyaszszonyi ajándék, vagy jegy -pénzre nézve megegyyeztek is egymással tetszéstek szerint; mert az Isten azt bölcsen tudja. 24. A' kinek pedig közzületek nincs annyi vagyon: hogy nemes származású, és a' hívek közzül való személlyel kelhessék -össze; vegyen társat a' ti Jobbjaitok által bírt hív leányzók (az az: szolgálóitok) közzül; mert az Isten legjobban tudja hiteket. Némellyek azonban közzületek másoktól függenek; vegyétek hát őket férjhez, szüleiknek, vagy uroknak

megegygyezésével; igazsággal adván-meg nékiek a' Jegypénzt. Legyenek pedig szemérmetesek, nem pedig fajtalanok és szeretőt tartók. Minekutánna azomban már férjhez menvén, házasság-törést követnek-el, mérettesék reájok azon büntetésnek fele, melly a' szabad személyekre, a' paráznság miatt rendeltetik. Ezen szolgálóleányokkal való házasság, különösen megengedtetik annak; ki félt a' nemes rendűnek rossz erkölcsétől. De ha szolgálóitok elvevésétől megtartóztatjátok magatokat, jobb lesz az néktek: az Isten engedő, 's irgalmazó. 25. Ki akarja ezt az Isten néktek jelenteni, és titeket azoknak rendszabásai szerint vezérelni, kik előttetek valának, és kegyelmesnek is mutatja magát erántatok; mert az Isten tudó és bölcs. 26. És az Isten néktek segedelmül akar lenni: mások ellenben, kik csak kívánságaikat követik, el akarnak fordítani az igazságtól. 27. Könnyűnek akarja tenni Isten az ő törvényét néktek; mivel az ember erőtlennek teremtett. 28. Óh Hívek! ne emészsztétek vagyontaitokat uzsoráskodva, ha-csak közös egygyet-értéssel kereskedés nem allana közöttetek, és ne is öldököljétek egymást, mivel az Isten irgalmas hozzátok. 29. A' ki pedig megszegi, és gonosz indulathól mívelendi ezt, majd őt megégetendőt a' tűzbe vetjük; Istennél pedig ez igen könnyű leszen. 30. Ha ezen terhes hűnőktől távoznifogtok, melyektől tiltunk titeket, megengesztelődünk egyéb erőtlenségtek iránt: és titeket nagy tisztességgel a' Paradicsomba bévezetünk. 31. És ne irigyeljétek azt, hogy egygyet másnál jelesebbnek, 's felsőbbnek tett Isten. A' férjfiaknak abból, a' mit munkalódtak rész adatik; valamint az aszszonyok is részesíttetnek abból, a' miben fáradozának: és kérjétek Istentől az ő bőkezűségéből; mivel minden dologban tudó az Isten. 32. És mind-egygyiknek rendeltünk bizonyos részt abból, a' mit az atyafiak magok után hagyni főgnak. És azoknak, a' kiknek jobbjaikat leköteleztétek, adjátok - ki örökségbeli részeket; mert az Isten minden dolgokban tanú. 33. A' férjfiak lesznek az aszszonyok felett; mivel Isten őket felsőbbeknek rendelte: és mivel költöttek azokra a' magok javaikból. Legyenek tehát az aszszonyok jámborok, engedelmesek, és titok-tartók; azért, hogy az Isten megőrizvén őket, a' férjfiak' gondviselésére bízta; a' kiknek pedig rossz, makacs erkölcsök lenne; fenyítsétek - meg őket, és külön szobába zárván, verjétek - meg. Ha szó-

fogadók lesznek, veréssel ne illessétek őket; mert az Isten Felséges, Nagy. 34. Ha a' kettő közt (az az: a' férj és feleség közt) meghasonlástól féltek: hívjátok ennek, t. i. a' férjnek; és amannak, t. i. a' feleségnek nemzetiségéből való Bírakat elő, hogy - ha ezek őket meg akarják békéltetni, Isten egygyességet önt szíveikbe; mert az Isten mindeneket tud. 35. Szolgáljatok tehát Istennek, 's ne tegyetek hozzá semmi hasonlót, és tegyetek jól szüleitekkel, atyafiaival, és az árvakkal, szegényekkel, szomszéd - rokonnal; valamint a' szomszéd jövevényel, barátotokkal, az út' fijaival, az az: az útazókkal, és birtokaitokba lévő rab-szolgáitokkal; mert az Isten nem szereti sem a' dicsekedőt, sem a' felfuvalkódot. 36. A' kik fősvények, és fősvénységre tanítják az embereket, és elrejtik, a' mit Isten' bőkezűségéből nyertek, jaj azoknak: mert a' hitetleneknek gyalázatos büntetést készítettünk. 37. És azoknak, kik azért alanzsnálkodnak, hogy láttassanak az emberektől; azomban nem hisznek Istent, sem végső napot; és azoknak, kik a' sátán' szövetségesei; pedig óh boldogtalan szövetségés! 38. Ellenben mi rosz' történhetik azokon, kik az Istent, és a' végső napot hiszik; 's azokból, a' mit Isten' jóvoltából vettek, alanzsnálkodnak? És jól ösméri azt az Isten. 39. Valóban Isten nem követ-el senkin annyi igazságtalanságot is, mint egy hangyátska' nehézsége; megsokasítja azt kétszeres mértékben, és annak nagy jutalmat adand az Ő színe előtt. 40. És miképpen fogják magokat érezni a' hitetlenek, kik ellen minden nemzetből tanúkat hozunk, és midőn ezek ellen (t. i. az Arabsok ellen) Tanúnak elő - állítunk téged óh Mohammed. 41. És azon nap a' hitetlenek, kik engedetlenek valának a' Követnek, óhajtani fogják, hogy boríttassanak - el a' földdel: és semmi tetteiket sem rejthetik - el Isten előtt. 42. Oh Hívek! ne közelítsetek az Imádsághoz, mikor részegek vagytok, míg meg nem érthetitek mit mondatok; sem mikor férjfiúi magvatok megfertéztet; kivéven, ha úfadtok, mind addig míg meg nem mosódtok: és midőn betegek, vagy útazók lesztek, vagy árnyék - székből jöttök, vagy aszszonyt illettek, és vizet nem találtok; vegyetek apró, jó port, és törüljétek - meg azzal orcáitokat, és kezeiteket; minthogy az Isten megengedő és kedvező. 43. Hát nem vetted - észre azokat, kiknek adatott a' Könyvnek (Mó'ses Könyvének) egy része? árulják a' tévelygést,

és ohajtják, hogy tévelyegjete az egyenes úttól; de Isten ösméri legjobban ellenségeiteket, és Isten elegendő Pártfogó's Segítő. 44. A' Zsidók közzül némelleyek megváltoztatják a' Mohammedról szólló helyyeket a' Mó'ses Könyvében, és Mohammednek azt mondják: Hallottunk, de nem akartunk engedelmeskedni; hallották, de mint-ha nem hallották volna; és így szólnak: tarts-meg minket; mindazonáltal elfordítják az Isten' beszédjét ékte-lenül. Jobban tselekedtek volna így szólván: Uram! hallottuk, 's engedünk: Te is halgass-meg minket, és te-kints reánk. De megátkozta őket Isten álnokságokért: mert valóban csak kevesen hisznek. 45. Oh ti, kiknek által-adatott a' Mó'ses Könyve, hidjete az Al-Korán-ban; melly megerősítője annak, mellyet elébb néktek szállítottunk-ala, minekelötte eltörülnénk orczáitokat, és hátatokhoz fordítánk azokat; avagy megátkozánk őket, miképp' megátkoztuk a' Szombat megrontókat (lásd a' 2-ik Súra' 65-ik versét;) és be is tölt az Isten' parancsolatja. 46. Bizonyára Isten meg nem bocsátja, hogy Nékie más isteni Társ adatik; és ezenkívül megbocsát pedig minden bünt, melly elkövettetik, a' kinek akarja; mert a' ki Istennek Társat tulajdonít, az nagy gonosz-ságot költ. 47. Nem vetted é észre azokat, kik önnön magokat megigazítják? Pedig csak az Isten igazít-meg a' kit akar, és méltatlanul legkissebbé sem bánik senkivel is. 48. Nézd csak, hogy költenek Isten ellen hazugságot; és ez elég világos gonosz-ság. 49. Vallyon nem tekintel é azokra, kiknek a' Könyv' része (t. i. a' Mó'ses Könyve) adatott; hisznek ezek a' Gebet és Tagut bálványokban, és mondják a' hitetleneknek: ez az igaz hívők' útja. 50. Ezek azok, kiket Isten megátkozott, azok pedig kiket megátkoz Isten; semmi módon nem találnak segítőket. 51. Hát lesz' é azoknak részek az Országban, kik egy köröm-feketényit sem adakoznak az embereknek? 52. Vallyon irigylik é azt az emberektől, a' mit Isten nékiek bőkezűségéből adott? Ált-adtuk ugyan Ábrahám nemzet-ségének a' Könyvet és a' bölcsességet, és nagy Országot is adánk. 53. És közzülök, ki hiszen benne (t. i. Mohammedben,) és töbnyire meszszire elhúzzák magokat tőle; azoknak büntetésekre elegendő tűz vagy on a' gye-hennában. 54. Bizonyára a' kik Jeleinkben nem hisznek, majd bevetjük azokat a' tűzbe, hogy ott gyötörtessenek. Valahányszor ugyan megemésztetnek bőreik, mind annyi-

szor megújítjuk azokat, hogy ismét érezzék a' gyötrelmet; mert az Isten mindenek felett Hatalmas, Bölcs. 55. Ellenben a' hívóket bévezetjük a' Kertbe, melly alatt szép Folyó-vizek folynak, a' hol örökre abban fognak mulatni; és lesznek ott azoknak megtisztult feleségeik, és kellemes árnyékos helyeik. 56. Továbbá parancsolja Isten, hogy hitelt adjatok azoknak, kiknek hitelt kell adni; és midőn ítélték az emberek között, igazsággal ítéljete: Óh melly nagyon int erre titeket az Isten! minthogy halló és látó. 57. Óh Hívek! engedelmesek legyetek az Istennek és Követjének; és azoknak, kik köztetek parancsolók, hogy-ha valamely dologban egyetlenek lesztek, bizátok azt az Istenre, és az Ő Követjére; ha hisztek Istent, és végső napot. Ez jobb és díszesebb leend annak megmagyarázására és megnyerésére, a' mit óhajtotok. Hát nem vetted észre azokat, kik magokról azt állítják, hogy hisznek a' Könyvben, melly néked alá-szállított, és a' melly alá-bocsáttatott előtted? még is a' Tagut előtt akarnak vetélkedni, 's megítéltetni: holott már meghagyatott nékiek, hogy abban ne hidjenek; de nagy tévelygésbe akarja őket a' sátán ejteni. 59. Mert midőn mondatik nékiek: Jőjjetek a' Könyvhöz, mellyet az Isten alá-szállított és siessetek a' Prófétához; meglátod az istenteleneket, melly utalattal fognak hátat fordítani. 60. És mint fogják magokat viselni, midőn valamely szerencsétlenség fog rajtuk esni bűneikért, mellyeket elkövettek? akkor hozzád jönnek, és esküdni fognak az Istenre; mondván: bizony nem egyéb vala akaratunk, mint jót tenni, és egygyeséget eszközteni a' meghasonlottak között. 61. Ezek azok, kiknek ösméri Isten szíveiket, mi légyen azokban: ugyan is távozz ezektől, intsed őket, és szólj szíveikhez ható szót. 62. És nem küldöttünk egy Követet sem egyébért, hanem-hogy engedelmeskedjenek néki Isten' akaratja szerint. Ha minekutánna már gonoszúl bántak lelkeikkel, hozzád jövéndenek, és az Istentől bocsánatot kérnek, és bocsánatot kérend érettek a' Követ; valóban kegyelmet és irgalmat találnak azok Istennél. 63. És semmiképpen a' Te Uradba hinni nem fognak mind addig, míg a' közöttök kérdésbe lévő tárgy iránt téged Bírónak nem teendenek, akkor nem fognak tovább az eránt kételkedni, a' mit eligazítottál; és megnyugszanak abban, Te hozzád hajolván. 64. És ha azt parancsoltuk volna nékiek: öldössétek egymást, vagy költözzetek-ki házaitokból, csak

kevesen tellyesítették volna ezt. Es ha azt tselekedték volna, a' mire megintettettek: valóban sokkal jobb lett volna nékiek, és bizonyára hathatósabb a' hitben való megerősödése. 65. És ezért nagy jutalmat adtunk volna nékiek. 66. És valóban az igaz útra vezéreltük volna őket. 67. És a' ki az Istennek és Követjének enged, azoknak fog szép társa lenni, a' kikkel Isten jól tett, 's egygyütt lesz' a' Prófétákkal és Mártyrokkal. 68. Ez az Istentől jótétemény lészen: mert bővséges a' bölcsesség Istennél és a' tudomány. 69. Oh Hívek! vigyázók legyetek, midőn ellenségeitekkel harcoltok. Keljetekek-fel azok ellen egyszerre mindnyájan. 70. És valóban lészen olyan, ki a' harcolóktól hátra maradand, és ha szerencsétlenség történik, azt mondja: kegyelmes vala erántam az Isten, hogy nem valék velek. 71. Midőn pedig valamelly szerencse adatik Istentől, valóban úgy fog szólni, mint ha nem volna köztetek semmi ismeretség 's szeretet: Oh vajha jelen lettem volna vélek, valóban nagy jutalmat nyertem volna. 72. Harcoljanak tehát az Isten' útjáért azok, kik a' jövendő életet, e' világi életnek eleibe tesszik; mert a' ki harcolván az Isten' útjáért, akár megöletik, avagy győzedelmeskedik; annak valóban nagy jutalmat adunk. 73. És miért ne harcolnának az Isten' útjáért, a' gyenge erőtelen férfiakért, aszszonyokért, és fiaitokért; kik mondják: Mi Urunk, vezess - ki minket ezen Városból, (az az: Mekkákól,) mellynek polgárjai gonoszok; és engedj nekünk pártfogót, és rendelj oltalmazót. 74. Kik hittek, azok az Isten' útjáért; a' hitetlenek ellenben a' Tagut' útjáért fognak harcolni. Harcoljatok hát a' sátán' barátjai ellen; ugyan is a' sátán' hadi fortélyja gyenge, erőtelen. 75. Nézd-meg csak azokat, kiknek mondatott? tartóztassátok magatokat a' harcolástól, 's ragaszkodjatok az Imádsághoz, és alamizsnálkodjatok. A' midőn azomban háború lett: íme egy része közzülök megrettene a' hitetlen népektől, mint az Istentől, vagy még talán nagyobb félelemmel, és mondának: miért parancsoltál háborút? Miért nem halasztottad életünket a' természetes halálra. 76. Felelj nékiek: Csekély a' világi élet' haszna; de a' jövendő élet sokkal jobb annak, a' ki az Istent féli, és az Isten' ítéletiben semmi igazságtalanság nem lesz'. 77. Akárhol leéndetek, utól érhet benneteket a' halál, bár a' legmagossabb tornyokban zárkoznátok is: hogy-ha valami Jó fog történni

velek (az az: a' Zsidókkal,) mondani fogják: Ez az Istentől van; de ha valami roszt érí őket: Ez tőled vagyon óh Mohammed. Feleld nekik. Minden Istentől vagyon. De mi érte ezen embereket; hogy alig értik a' hozzájuk intézett beszédet. 78. Az a' mi jó jön read, Istentől van; a' mi roszt pedig megköörnyékezz; az önnön magadtól vagyon. És az embereknek Követül tégedet küldöttünk; mellynek az Isten világos tanúja. 79. A' ki engedelmes leend a' Követnek, magának Istennek engedelmes; a' ki pedig vonakodni fog, nem küldöttünk téged azoknak oltalmúl. 80. Azt mondják eleinte: Engedünk, midőn pedig tekintetedtől eltávoznak, mást fognak eszekben forgatni, annak ellenére a' mit mondanak: az Isten pedig felírja azt, a' mit gondolatjaikba tartanak. Távozz - el hát tőlök, és bízz Istenben: mert az Isten elegendő Gondviselő. 81. *) Hát nem figyelmetesen vizsgálják é az Al-Koránt? melly ha mástól volna mint Istentől, valóban sok ellen-mondásokra találnának benne. 82. És ha Mohammed hadi-környülményei felől, félelmes, avagy örvendetes hírt kapnak; azonnal köz-hírré teszik azt. Mellyet ha meghoznának a' Követnek, vagy Előljáróiknak, megtudhatnák tőlök, mit kell mindennek tudni, és mit titokban tartani. És ha Istennek kegyelme és irgalma nem volt vala rajtok; igen keveseket vévén-ki, a' sántát követték volna. 83. Harcolj tehát az Isten' útjáért, és nem munkálkodol egyébért akkor, hanem tulajdon lelkedért; buzdítsd is fel a' híveket a' harcolásra. Talán úgy történik, hogy Isten a' hitetlenek' erejét megzabolazza: mert Isten a' hadi erőben is nálóknál hatalmasabb, a' büntetés' megszabásában is erősebb: a' ki Közbenjáró leszen igaz szívvél, leszen annak jutalma; a' ki pedig gonosz szándékkal Közbenjáró leend, leszen annak büntetése; mert az Isten minden dologban bétékin-tő. 85. És midőn köszöntetni fogtok szépen, fogadjátok el még szívesebben; vagy adjátok azt vissza: mert az Isten minden dolognak jól felszámolója. 86. Nincs Isten más, csak egyedül az Isten; ki öszsze-gyűjt titeket a' Feltámadás' napján; mellyről ne is kételkedjete. Mert ki szava hitelesebb, mint az Istené. 87. És mit tselekesz-

---

*) És éppen azon ellenmondások, mellyek benne legkevésbé sem függenek-öszsze, magával pedig a' Szent-irással ellenkeznek; ön' magát kárhoztatja az Al-Korán.

tek azon két részre szakadt ellenséggel? Az Isten elszélesztette őket elkövetett bűnökért. Avagy talán vezérelni akarjátok azt, kit Isten tévelygésbe hozott? A' kit Isten tévelygésbe hozand, nem találtok annak semminémű útát. 88. Ohajtották vala, hogy hitetlenek lennétek, valamint hitetlenek ők: és hogy egyenlők lennétek vélek a' gonoszságban. Ne fogadjatok hát közzülök Barátokat, míg meg nem esmérük az Isten' törvényét. Hogyha vonakodni fognak, fogjátok 's öljétek meg őket, a' hol találjátok; ne is vegyetek közzülök Barátot, vagy valami Segítőt. 89. Kivéven azokat, kik által-költöznek azon népekhez, mellyel szövetségbe vagytok, és azokat, kik ellenetek mintegy kéntelenségből harcolnak. Bizony ha Isten akarta vala, felül-haladtak volna erővel, és ostromoltak volna titeket. Hogyha azomban töletek elválnak, és ellenetek nem harcolnak, hanem békességet ajállanak; nem engedett Isten néktek szabadságot ellenetek harczolni. 90. Találtok másokat, kik néktek általadják magokat, tettevén, mintha hívek lennének, és tulajdon nemzeteknek oltalma alá bízzák sorsokat, követvén azomban a' hitelenséget, és valahányszor hivatalosok lesznek a' hitelenségre vissza-térnek. Ha el nem válnak végképpen és nem ajállanak békességet, nem is tartóztatják-meg töletek kezeiket; fogjátok, és öljétek meg őket, a' hol találjátok; mert néktek világos hatalmat engedtem rajtok. És nem lesz' szabad a' hívőnek a' hívőt megölni, hanem ha hibából történne-meg az. A' ki pedig megölel egy hívőt; tartozik egy hívőnek a' fejét a' szolgaságtól kiszabadítani, és a' megöletett familiájának a' reá-szabott büntetést megfizetni; ha csak el nem engedi. Hogy-ha a' megöletett szövetségesetek közzül való lészen, köteles a' megölő a' pénzbeli büntetést atyafiainak megfizetni, és egy a' hívek közzül valónak fejét megváltani. 91. Ha a' megöletett ellenségeitek közzül való, de a' hívek közzé tartozik; egy hívőnek köteles lesz' megmenteni fejét. A' ki pedig nem talál hívet, kit megszabadíthatna, az Istentől kiszabott két holnapi bójtból álló penitentiát tartson; mivel az Isten tudó 's bölcs. 92. A' ki pedig szántsándékból valakit a' hívek közzül megölel, annak örökös büntetése a' gyeheña lészen. és felgyulladván az Isten' haragja ellene, meg fogja őt' átkozni, és nagy büntetést is készít Isten annak. 93. Oh Hívek! a' midőn az Isten' útjáért való had-

ba mentek, jól körül tekintsétek magatokat, és ne mondjátok annak, ki békességet ajánl néktek, ez nem a' hívek közül való, vagy ez által akadozván személyébe, hogy megölvén őt, megfoszszátok világi javától; mivel az Istennél sok kapható világi jók vannak. Az előtt hitetlenek valátok: de az Isten kegyelmes vala hozzátok. Jól vigyázzatok hát; mivel az Isten dolgaitokat tudja.

94. Nem egy tekintetbe léznek azon hívek, kik oda-haza nyugszanak, 's hadba nem mennek, nem is betegek amazokkal, kik vagyonjaikkal, személyeikkel harcolnak az Isten' útjáért. Jelesebbek és fellebb polczon lévők ezek, kik személyeikkel és javaikkal viaskodnak amazoknál; kik oda-haza nyugodalmas életet élnek. Mert jóllehet minden híveknek a' legfőbb Jót (az az: a' Paradicsomot) ígérte Isten; de a' megjutalmazásban sokkal elébb tette a' hadba menőket, az otthon maradtaknál. 95. Az Isten által különböző mértékek, polczok vannak a' kegyelemben és irgalomban; mivel irgalmas, kegyelmes az Isten. 96. Továbbá a' tulajdon lelkeikkel gonoszul bánóknak mondának az öldöklő angyalok: micsoda hitben valátok? Gyengék, erőtlenek valánk elannyira, hogy nem lehattunk az igaz hitben a' pogány Mekkei földön. Mondának az angyalok: vallyon nem nagy kiterjedésű vala é az Isten' földje, hogy ki nem vándoroltatok a' Mekkei földről? azért is a' gyeheña léssen lakástok. Oh melly szerencsétlen az oda való utazás. 97. Kivételnek az erőtlen férjfiak, aszszonyok és gyermekek, kiknek nem vala erejek a' kiköltözésre; de senki által se vezéreltettek a' kivándorlásra. 98. Ezekhez talán meglehet kegyelmes léssen az Isten, mivel Ő kegyelmező, 's megbocsájtó. 99. És a' ki hazájából kiköltözködik az Isten' útjáért, találand az úton sok kivándorlottakat, és élelembeli bőséget is. És a' ki kiköltözvén hazájából az Istenért, és az ő Követjéért, és eléri útjában a' halál, már megnyeri az Istennél állandó jutalmát; mivel az Isten kegyelmező, 's irgalmazó. 100. Midőn pedig vándoroltok a' földön, nem érkezvén, ha valamit az imádságból elhagytok is félvén attól, hogy orozva meg ne támadjanak a' hitetlenek: mivel ők világos ellenségeitek. 101. Ha vélek léssel, és imádságot hirdetsz nékiek, álljon egy része azoknak fegyverbe öltözve melletted, 's minekutánna könyörögtek, és elvégezték imádságaikat; aljának hátatok megett őrizetül, és jőjjön-elő a' másik rész,

melly még nem imádkozza, könyörögjön veled. Akarnak azok, kik hitetlenek, hogy bútorotokra nem ügyelve, fegyver nélkül allanátok, hogy ekképpen hirtelen reátok rohanhatnának. És nem léstetek vétkesek, ha az esső, 's idő' viszontagságaitól háborgattatván leteszitek is fegyvereiteket, csak-hogy szemesek és vigyázók legyetek. A' hitetleneknek gyalázatos büntetést készített Isten. És a' midőn elvégeztetek imádságaitokat, emlékezzetek-meg Istentől; szóval, állva, ülve, vagy oldalaitokon heverve. Mikor bátorságban léstetek végezzétek-el egészen az imádságot; mivel a' híveknek ki van szabva a' rendes időben elmondandó Imádság. 103. És ne legyetek restek a' hitetlen nemzet' üldözésében, azért, hogy alkalmatlanságot szenvedtek: mert ők szintűgy szenvedni főgnak, mint ti; azomban ti reméllitek Istentől azt, a' mit ők nem reméllenek: mert az Isten bölcs és tudó. 104. Mi azomban tellyes igazsággal alá-szállítottunk néked Könyvet, hogy Bírāja légy az embereknek azon dolgokban, a' mellyeket kijelentettünk; és ne légy a' csalárdok' Közbenjárójok. 105. És bocsánatot kérj Istentől; mivel Ő Kegyelmező, Irgalmazó. 106. És ne vetélkedj azért, kik megcsalják lelkeiket, mert Isten nem kedvelli azt a' ki gonosz, és csalárd. 107. A' csábítók magokat az emberektől elrejtik; de Istentől el nem rejthetik magokat, mivel Ő jelen vagyon éjjel, midőn ellene beszélnek, a' mi nem tetszik nékie; mert Isten mind azt jól tudja, a' mit tselekesznek. 108. Ime ti vagytok azok, kik vetélkedtetek érettek a' világi életben: de ki fog érettek Isten előtt vetélkedni a' Feltámadás' napján, avagy ki lészen Szószóllójok? 109. És a' ki rosszat tselekszik, avagy gonoszságot követ-el tulajdon lelke ellen; de megtérvén, bocsánatot kér, mindenkor kegyelmes és irgalmas lészen nékie az Isten. 110. És a' ki gonoszságot viszen véghez; azt valóban csak tulajdon lelke ellen tselekszi; mert az Isten bölcs és tudó. 111. Ha pedig valaki gonoszságot követend-el, és az ártatlanra ruházza azt; a' hamis vád és világos gonoszság' bélyegét fogja viselni. 112. És ha az Isten' kegyelme 's irgalmassága nem lett volna rajtad: bizonynyal közzülök egy rész azon igyekezett, hogy elszédíttessenek; de csak magokat szédítik-el, semmi dologban nem árthatnak néked. Már alá-szállította Isten részedre a' Könyvet, és a' Törvény' tudományát, 's megtanított arra a' mit nem tudál; és nagy

vala rajtad az Isten' kegyelme. 113. Az *ó bõ* beszédjeikben nincsen semmi jószág, kivévén ha alamizsnát, igazságot, avagy az emberek közt egygyességet parancsolnak. És a' ki ezt Istennek tetszeni kívánságból tselekszi; bizonynyal nagy jutalmat adunk annak. 114. A' ki azomban, minekutánna már kijelentetett a' tudomány nékie, eltávozand a' Követtől, (az az: Mohammedtől,) és más útát, nem a' hívek' útját fogja követni; megengedjük nékie azt elérni, a' mit e' földön kedvellett; de majd letaszítjuk *ót* a' gyeheenna' tüzébe: pedig jaj be boldogtalan az oda menetel. 115. Bizonynyal nem enged-meg Isten annak, ki Társat ad *ő* mellé; pedig ezenkívül minden másféle bünt megbocsát annak, a' kinek akarja; de a' ki Istennek Társat állít, szörnyű tévelygésben van. 116. A' hitetlenek segítségül hívják az aszszony nemű angyalokat, bálványokat. 117. Megátkozá *ő*ket az Isten, és mondá nékie a' sátán: valóban elviszem szolgálidnak egy részét. 118. És bizonynyal elszédítem *ő*ket, és kívánságokat gerjesztek-fel benne; és főképpen megparancsolom nékiek, hogy a' barmok' füleiket elvágják; és meghagyom, hogy változtatnák-el az Isten' teremtményét. A' ki azomban a' sátánt elfogadja Istenen kívül Pártfogójának; már az világos veszedelemmel veszett-el. 119. Igérettel táplálja *ő*ket, és kívánságokat gerjeszt benne; és nem ad a' sátán nékiek csak hasztalan dicsősséget. 120. Az *ő* lakhelyek a' gyeheenna lészen, és abból soha ki nem menekednek. 121. A' kik pedig hisznek, és igazat tselekesznek; bévezetjük azokat a' folyókkal 's forrásokkal felékesített Kertbe, 's benne mulatnak mind örökké. Ez az Istentől való igaz ígéret, és ki igazabb mondó Istennél. 122. Nem lészen sem a' ti, sem az Írástudók' kívánságaik szerint; a' ki roszszat tselekszik, megkapja érette jntalmát, és nem talál magának az Istenen kívül semmi pártfogót és segítőt. 123. A' ki pedig valami jót mível, légyen az férfiú, vagy aszszony, és a' hívek közzül való légyen; bévezettetik a' Paradicsomba: 's egy köröm feketényi igazságtalansággal sem fognak illetetni. 124. És ki jobb hitű, vallású, mint a' ki magát Istennek által-adja, és joltévő lészen, és követni fogja az Ábrahám' vallását? Mert az Isten Ábrahámot barátjának fogadta. 125. És az Istené a' mi az egekbe és a' földön találtaik, és az Isten öszsze-foglal hatalmával mindent. 126. És az aszszonyok iránt tanácsodat el-

várják. Felelj: Az Istentől véstek oktatást az iránt, valamint az iránt is, a' mi az Al-Korán' Könyvében az árvákról és az aszszonyokról olvastatik, kiknek meg nem adni azt, a' mi nékiek rendeltetett, sem házas-társúl nem venni tiltatik; megtanít a' gyámoltalan gyermekek iránt is, és hogy az árváknak segedelmekre lennétek. Mert a' mi jót teendetek, annak valóban tudója az Isten. 127. És ha az aszszony férjétől tart, hogy kevély lesz', 's megútálja őt', jól tselekszik; ha magok közt békességgel dolgok iránt megegygyeznek; mivel a' békességes egygyesülés jobb. Hogy ha jóltévők lesztek, és igazságosok erántok: valóban az Isten fogja dolgaitokat tudni. 128. Semmi módon nem viseltethettek egyforma mértékű igazsággal az aszszonyok iránt, bár mi nagyon akarjátok is azt. Ne legyetek másoktól elváltt egész hajlandósággal az iránt, a' kit szerettek: hogy a' másik mintegy felfüggesztett állapotban, 's elhagyatva legyen. Ha-hogy az egygyességet meg fogjátok tartani, és eltávoztatjátok az aszszonyok iránt való igazságtalanságot: bizonyára az Isten engedelkeny és könyörülő lesz. 129. Ha csak-ugyan elválnak; meggazdagítja Isten mindenikét a' maga bőségéből; mert az Isten kiterjedett bölcsességű. 130. Az Istené minden a' mi az egekben, és a' földön vagyon. És már megparancsoltuk azoknak, kiknek az Irások által-adattak ti előttetek, néktek is parancsoljuk: Féltétek az Istent; hogy-ha hitetlenek lesztek: gondoljátok-meg, hogy Istené, a' mi az egekben, és a' földön találtatik; és hogy az Isten dicső, és mindenekkel bíró. 131. Bizonyára Istené minden a' földön, és az égben: és az ISTEN a' Gondviselő. 132. Hogy-ha Ő akarja óh emberek! elveszthet benneteket, és másokat állíthat-elő; mert nékie erre nagy hatalma van. 133. A' ki e' világbeli jutalmat kívánja: valóban az Istennél vagyon mind e' világi, mind a' jövődő élet' jutalma; mert az Isten halló és látó. 134. Óh Hívek! legyetek igaz tanúk Isten előtt, mind magatok, mind szüleitek, mind atyátok'-fiai ellen, gazdag vagy szegény ellen: mert mind a' kettőhöz közelebb van az Isten; ne is kövessétek a' tanú-bizonyosság tételben az indulatoskodást, hogy az igazságot megsértsétek; mert akár hátra-húzzátok magatokat a' vallás-tételről: bizonyára az Isten mindent tud, a' mit tseleksztek. 135. Óh Hívek! hidjetek az Istenben, Követjében, és a' Könyvben, mellyet alá-szállított; és a'

mellyet már régen alá-bocsájtott. A' ki pedig nem hiszen az Istenben, Angyalaiban, az ő Könyveiben, Követjeiben, és a' végső napban; az veszedelmesen tévelyeg. 136. Továbbá, a' kik hittek: és ismét meg ismét hitetlenekké váltak; soha-sem enged-meg azoknak az Isten, se nem vezérlendi őket az igaz útra. 137. Hirdess az Istenteleneknek gyötrelmes büntetést. 138. Kik a' hitetleneket barátjaikká fogadják: vallyon mi hatalmat keresnek nálók? hiszen az Isten' hatalma mindenekre kiterjed. 139. És már kinyilatkoztatta néktek az Al-Koran' Könyvében a' barmokról szóló Súrában, mondván: midőn hallani fogjátok az Isten' jeleit, nem fognak hinni; de megnevetik. Ne üljetek hát azokkal, kik nem hisznek. Mert bizonyára ha azokkal fogtok társalkodni, olyanokká váltok, mint ők. És az Isten a' hitetleneket és istenteleneket mind bégyűjti a' gyeheennába. 140. A' kik rosz' indulattal vannak erántatok, mikor győzedelmetek leend, azt mondják: Nemde nem egy valláson valánk é veletek? Ha pedig a' hitetlenek lesznek rajtatok győzedelmesek, azoknak azt fogják mondani: Nemde erősebbek valánk é nálatoknál, és megölhettünk volna; és még is megoltalmaztunk titeket a' hívektől? Hanem Isten teend köztetek itétet a' Feltámadás' napján: nem is nyitand út a' hitetleneknek, a' hívek' meggyőzésekre. 141. Továbbá a' hitetlenek csalárdul bánnak az Istennel; hanem az Isten reá-szedi őket: és midőn az Imádságot végzik, immelámmal tselekszik; és csak az emberek előtt akarnak láttatni; az Istenről kevésbé emlékező. 142. Kétségeskedve állanak a' hit és hitelenség között; sem ehez, sem amához (az az: sem a' hithez, sem a' hitelenséghez) nem ragaszkodnak; mert a' kit Isten tévelygésbe enged esni, annak számára legkissebb út a' sem találsz. 143. Óh Hívek! ne szerezzetek magatoknak a' hitetlenek közül barátokat; avagy az Isten' világos hatalmát magatok ellen akarjátok támasztani? 144. Az istentelenek a' tüzes pokol' legmélyebb fenekén léznek; és semmi módon nem találsz nékiek segítő. 145. Mindazonáltal a' kik magokhoz térnek, és megjobbúlnak, 's az Istenhez erősen fognak ragaszkodni, és vallásokat tiszta szívből bizonyítják; ezek a' hívekhez fognak számoltatni: és majd nagy jutalmat adand Isten a' Híveknek. 146. Eltörli Isten büntetésteket, ha hálaadók lesztek és hiendetek; mert az Isten tudó 's kedvező. 147. Nem kedvelli Isten a'

rosznak kinyilatkoztatását beszéd által; csak attól veszi azt bé, ki igazságtalanul illetetett; mert az Isten halló 's tudó. 148. Akár nyilvánvalóvá tészitek, akár elrejtitek a' jót, vagy megbocsátjátok a' rosszat; az Isten, megengedő, hatalmas. 149. Valóban a' kik nem hisznek az Istenben, és Követjeiben; és hasonlást akarnak tenni az Isten és Követjei között, és mondják: némellyekben hiszünk, némellyekben nem hiszünk: és közép utat akarnak szerezni. 150. Valóban ezek a' hitetlenek; hanem gyalázatos büntetést készítettünk nékiek. 151. De a' kik Istenben és Követjeiben hisznek, és közöttök külömbséget nem téznek: ezeknek jutalmokat azonnal megadjuk; mert az Isten megengedő 's könyörülő. 152. Fogják töled kívánni az Irástudók, hogy szállíts-alá nékiek Könyvet az Égből; de már Mó'sestől nagyobbat kívántak, midőn mondák: Mutasd meg nekünk világosan az Istent; de megemésztette őket az égi tűz az ő gonoszsaigáért; annakutánna Isten gyanánt borjút fogadtak-ei; minekutánna már megjönnének hozzájuk az Isten' egységének világos bizonyosságai: de elengedénk nékiek ezt, és Mó'sest világos hatalommal felruháztuk. 153. És szövetség kötés' alkalmával felemeltük felettek a' Sinai hegyet, és mondánk nékiek: Menjetek-bé, imádkozván a' Város' kapujánál. Azt is mondottuk nékiek: Ne hágjátok-által a' Szombatot. Melly felől erős szövetséget is köténk. 154. Mivel pedig semmibe hajtották fogadásaitkat, nem hiven az Isten' Jeleiben, és igazságtalanul ölték-meg a' Profétákat, mondván: környül-metéletlenek a' mi szíveink; mivel az Isten hitszegésekért pecsétet ütött azokra; azért csak kevesen hisznek. 155. És mivel nem hittek, 's Mária ellen nagy hazugságot költöttek; megátkoztuk őket. 156. És mondák: Bizony mi öltük-meg a' Jézus Krisztust, Mária' Fiját, az Isten' Követjét: pedig nem ölték, 's meg nem feszítették őtet, hanem Képe' hasonlatossága vettetett elejébe; és a' kik az eránt egyenetlenek valának: vallyon ő maga legyen é, vagy csak hozzá valami hasonló; bizonyára kétségbe mérültek, és nem vala az eránt nékiek bizonyos tudományok, hanem csak vélemények. És valóban őt' meg nem ölék. 157. Hanem felemelte őt' Isten magához; mert az Isten hatalmas, 's bölcs. 158. És senki nem találta az Irástudók között, ki nem fogna benne hinni halála előtt; és a' Feltámadás' napján Jézus lesz' ellenek a' Tanú.

159. A' Zsidóknak az ő gonoszságokért megtiltottuk azon jókat, melyek megvalának külömben engedve az előtt; mert ők zártak - el legtöbbeket az Isten' útjától. 160. És mivel uzsoráskodtak, melly már meg vala tiltva a' Mo'ses Könyvében, és elköltötték az emberek' javaikat hi-jábanvalóságra, 's ezért készítettünk a' hitetleneknek gyötrelmes büntetést. Hanem az állandóbbaknak közzülök, kik hisznek abban, a' mi néked alá - szállítottott, és abban a' mi előtted alá-küldtetett; és a' kik szorgalmasok az imádságban, alamizsnát osztogatnak, hisznek Istent, és utolsó napot; ezeknek nagy jutalmat adunk. 162. Valóban kinyilatkoztattuk magunkat néked; miképp' kinyilatkoztattuk Noénak és az ő utánna való Profétáknak, Ábrahámnak, Ismaél, Izsák, Jákób nemzetségeinek; Jézusnak, Jóbnak, Jánosnak, Áronnak, és Salamonnak: és adtunk Dávidnak Zsoltárokat. 163. És küldöttünk Követeket, kiket elő - számláltunk, küldöttünk, kiket elő nem adtunk néked: és személyesen szólott Isten Mo'sessel. 164. Hirdető és fenyegető Követeket küldénk, hogy ne legyen az embereknek mentségek Isten előtt a' küldött Követek után; mivel az Isten mindenek felett hatalmas, és bölcs. 165. De Isten tanúja annak, a' mit néked alá - szállított (az Al - Koránt,) tudva 's önkint szállította azt alá, bizonyítják az angyalok: de elegendő bizonyosság maga is az Isten. 166. A' kik hitetlenek, és elfordítottak másokat az Isten' útjától; nagy és veszélyes tévelygésben vannak. 167. Bizony, a' kik hitetlenek és gonoszt tselekedtek, nem léssen azokhoz az Istén megengesztelve; nem is vezérli őket más úton, mint a' gyeahenna' ösvényén, 's örökké ott fognak maradni: és mind ez Istennél igen könnyű. 168. Óh emberek! már megérkezett hozzátok a' Követ, Úratok' igazságával: hidjetez hát, jobb lévén ez néktek. Ha hinni nem fogtok, gondoljátok-meg Istené minden e' Földön és az Egekben; mert az Isten Tudó, 's Bölcs. 169. Óh Irástudók! ne lépjétek túl az igaz határt Valástokban, és ne állítsatok Istenről egyebet, mint tiszta igazságot. Valóban Jézus a' Mária' Fija, az Isten' Követje, és az Ő Igéje, mellyet Máriába küldött; és az Ő tőle származó Lélek. Hidjetez tehát Istenben, és az ő Követjeiben, és ne állítsatok három Személyeket. Tartóztassátok magatokat az illy kifejezettől. Jobb lesz' ez néktek. Mert az Isten csak egy. Távul legyen hogy Fi-

ja volna. Minden Övé a' Földön, és az Egekben: És az Isten magában elégséges mindenekre. 170. Nem átalotta magát kevelység nélkül Krisztus Isten szolgájának nevezni, 's esmérni: sem az Istenhez közel lévő angyalok nem alacsonyítatnak-meg ez által, hogy Istennek szolgálja; a' ki pedig kevelyen átalja az ő szolgálatját; az illyeket magához gyűjti Isten az Itélet' napján. 171. A' kik hien-denek és igazat tselekesznek, megfizeti Isten azoknak béreiket; sőt véghetetlen adakozásából megszorítja; kik pedig nem méltóztatnak nékie szolgálni és felfuvalkodnak: azokat megbünteti gyötrelmes büntetéssel. 172. És nem találnak ezek Istenen kívül más Segítőt, sem Pártfogót. 173. Óh emberek, már eljőve hozzátok Uratoktól a' világos bizonyosság: és világos fényt bocsátotunk - le hozzátok. 174. A' kik hisznek Istenben és hozzá erősen ragaszkodnak: bévezeti azokat irgalmába 's jó kedvébe; és vezérelni fogja az egyenes úton. 175. Ha általa kívánnak taníttatni. Mondjad nékiek: Az Isten fog titeket távolabb lévő rokonságaitokra megtanítani. Ha férjfi hal-meg, kinek nincs magzatja, de leány testvére vagyon; ezt illeti fele annak, a' mit hagyott; ennek ismét férjfi testvére lesz' az örököse, ha t. i. magzatja nem lenne. Hogy-ha két leány testvérek is maradnak, kettőjöknek két harmad-rész adatik annak, a' mit férjfi testvér hagyott; hogy - ha pedig több férjfi és aszszony testvérek maradnának; a' férjfi két annyit kapjon, mint a' leány testvér. Azért jelenti ezt néktek Isten, hogy ne hibázzatok; mert Ő minden dolgoknak tudója.

V-ik S ú r a.

A z A s z t a l é. *)

(Medinai 129. Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Isten' nevében! 1. Óh Hívek tegyetek eleget fogadásaitoknak. 2. Szabad néktek az oktalan állatokkal élni azon kívül, a' mit vadászattal szereznek a' szarándokoskodás' útján; mert Isten rendel-i a' mit akar. 3. Óh Hívek! meg ne szentségtelenítsé-

*) Lásd a' 121-ik Verset.

tek az Isten' Szent helyeit, sem a' Háram hónapját, sem az ajándékot, melly áldozatra Mekkába vitetik, sem az úti leveles gallyakat; se meg ne akadályoztassátok a' Háram Szent-egyházába (az az: a' Mekkai templomba) igyekezőket, kik az ő Uroktól kereskedés által, bőséget és kegyelmet keresnek. Midőn pedig elvégzitek szarándokoskodástokat, akkor vadászhattok. És haragra ne ingereljen titeket némellyek' gyűlölsége, hogy Háram Szent-egyházból kizáranak, és a' törvényt megszegvén ellenek, a' Szent hónapokban ne harcoljatok, és ne segísétek egymást az igazság és kegyesség ellen; de meg ne tagadjátok segedelmeteket egymásnak a' gonoszság és kicsapongás ellen. Féljétek hát az Istent: mivel az Isten kemény a' büntetésben. 4. Megtiltatik néktek a' döglött, a' sertés' vére és húsa, 's minden egyéb a' mi nem Istennek, de másnak áldoztatott, és a' fojtott: és a' mi ütés által öletett-meg: és a' mi magosról esvén-le, megdöglött: és a' mi szarv szúrás által elveszett: meg a' mit a' vad-állat szaggatott-meg; kivévén azokat, melyeket még életben találván, ön' magatok megöltetek; és a' mi bálványoknak áldoztatott. Hogy pedig a' felosztást (az az: némelly dolgokat) nyil sors vetés által meghatározzátok, az szabad néktek nem lészen. Jaj ma azoknak, kik elállottak a' ti Vallástoktól. Ne tőlök hát, hanem tőlem féljétek. Ma vittem tökéletességre a' ti Vallástokat, és kiárasztám rátok kegyelmemet: és tetszett által-adnom néktek az Islami Vallást. Továbbá, a' ki a' fentebb megtiltott eledelekkel élni, éhség által kényszerítettik, nem igyekezzvén bűnre; bizonynal kegyelmes, irgalmas lészen annak az Isten. 5. Majd megkérdenek: mi légyen szabad? Felelj: Szabad néktek a' jókkal élni: És a' melly állatokat megtanítotok a' vadászatra a' szerint, mint a' kutyákat szokás; a' mint Isten megtanított titeket, egyetek azoknak a' fogatjokból, az Isten' Nevét említvén felettek: és féljétek az Istent; mivel az Isten gyors a' felróvásban. 6. Már ma szabad néktek minden jó étel: azoknak ételek, kiknek a' Könyv adatott, nem tilalmaztatnak néktek; a' ti ételek sem tiltatik nékiek. És a' hívek közzül való nemes erkölcsű személyeket is, valamint azok közzül is, kiknek a' Könyv adatott, szabad néktek házas-társul elvenni; minekutánna nékiek menyasszonyi ajándékokat adátok; de nem szabad őket házas-ságon kívül parázna lator módon szeretni, és velek él-

ni. A' ki azomban megtagadja Vallását, már minden munkája hijában való lészen: és a' jövendő életben a' veszendők közzül való lészen. 7. Oh Hívek! a' mikor imádkozni akartok, mossátok-meg orczaítokat és kezeiteket egész könyökig; lábaitokat egész bokáig, és fejetekeket dörgöljétek, 's simítsátok-meg: és ha az aszszonyokkal való közösülés miatt tisztátalanok leendetek, tisztítsátok-meg magatokat; ha pedig betegek, vagy útasok leendetek, vagy valaki az árnyék - székből jövend, vagy aszszonyokat illetett, és vizet nem kaphatott; dörgöljétek-meg fínom apró porral orczaítokat és kezeiteket. Ugyan is nem akar Isten reátok semmi terhet tenni, hanem meg akar tisztítani, és kegyelmét kiárasztani, hogy Nékie halákat adnátok. 8. És emlékezzetek-meg Isten' kegyelméről, 's veletek tett szövetségéről; midőn ugyan is mondottátok Mohammednek: Hallottuk és engedelmeskedni fogunk. Féljétek tehát az Istent; mert az Isten esméri szívetek' valóságát. 9. Oh Hívek! igaz lelki ismeretű tanúk legyetek az Isten előtt, és némellyek' ravaszsága el ne térítsen az igazságtól. Igazságot tselekedjétek, mivel ez egygyezik-meg az Isten' törvényével: mert az Isten jól tudja, a' miket míveltek. 10. Megigérte Isten azoknak, kik hisznek és igazat mívelnek a' bocsánatot, és nagy jutalmat. 11. A' kik azomban hitetlenek lésznek és hazugsággal yádolják Jeleinket; azok a' pokol' lakóji lesznek. 12. Oh Hívek! emlékezzetek az Isten' kegyelméről; ugyan is meghatározták némellyek (t. i. a' Koraisithák,) hogy kezeiket ellenetek felemeljék; de Isten eltiltá tőletek kezeiket. Féljétek az Istent: és benne bízzanak a' Hívek. 13. Szövetséget kötött Isten az Izráel' fiaival: és közzülök tizenkét Vezéreket rendeltünk. És mondá Isten: én veletek lészek. És ha véghez-viszitek az imádságot, és alamizsnát adtok, és hinni fogtok Követeimben, és nékik segedelmekre lesztek, és szép uzsorával fogtok az Istennek uzsoráskodni, az az: pénzeiteket nem sajnáljátok az ő Vallásáért kiadni: bizonyára megengesztelődöm gonoszságaitok eránt, és bevezetlek a' Kertbe, hol szép Folyók lesznek. De a' ki már ezután közzületek hitetlen lészen, örökre eltávozott az igazság' ösvényétől. 14. Azért pedig hogy felbontották a' szövetséget, megátkoztuk őket és megkeményítettük szíveiteket, mert elforgatják a' Mohammedről szölvő helyek' értelmét; és azoknak egy részét, mellyek nékiek

a' felől adattak, elfelejtették: és meg ne szűnj csalárd-ságokat kivilágosítani. De bocsáss-meg nékiek; mivel az Isten kedvelli a' Jóltévőket. 15. Azokkal is, kik mondják: Keresztények vagyunk, szövetséget kötöttünk; de elfelejtették egy részét azoknak; mellyek az Evangyéliomban említettek; melly miatt gyűlölséget és ellenkezést szerzettünk egész a' Feltámadás' napjaig közöttök; de majd elő-beszéli nékiek Isten, a' mit míveltek. 16. Óh Irástudók! eljőve hozzátok Követünk, és sokat megvilágosít néktek azokból, miket a' Könyvből elrejtettetek; és sokat el is nézz bennetek. 17. Már megérkeze hozzátok Istentől a' világosság, és a' világos Könyv. 18. És az által fogja Isten igazgatni a' békesség' ösvényén azt, ki tetszését követni fogja, és kihozza azokat a' setétségből a' világosságra, jó akarátja szerint. 19. Azok is hitetlenek továbbá, kik mondták: valóban Krisztus a' Mária Fija, Isten. 20. Mondjad nékiek: És ki akadályoztatná-meg az Istent, ha elakarná Krisztust veszteni, és az ő Annyát; valamint mind azokat, kik e' földön vanak. 21. Mondják a' Zsidók és a' Keresztények: Mi Isten' fiai, és kedveltjei vagyunk. Felelj nékiek: Miért büntet hát titeket bűneitekért; sőt inkább ti is csak olyan emberek vagytok, mint a' többi, kiket teremtett, megbocsájt, és megbünteti a' kit akar; mert Istené a' Meny' és Föld' Országa, és azon dolgok, mellyek e' kettő között vannak; és hozzá gyülekezik minden az Itélet' napján. 22. Óh Irástudók! megérkezett hozzátok Követünk (az az: Mohammed,) a' Vallás' törvény-szabásait hirdetvén néktek, a' Követek' megszűnése felől, hogy ne mondanátok: Nem jöve hozzánk semmi Hirdető sem Intő. 23. És már megérkezett hozzátok mind a' Hirdető, mind az Intő; mert hatalmas az Isten minden dolog felett. 24. És emlékezz: mit monda Mó'ses az ő népének: Óh én népem! emlékezzetek-meg az Isten' kegyelméről; ugyan is Profétákat támasztott közöttetek és Királyokat rendelt néktek: és megadta azt, a' mit még teremtményei között senki-nem adott. 25. Óh én népem! menjetek-be a' Szent földre, mellyet néktek rendele Isten; és hátat ne fordít-satok, hogy mint elveszettek, térnétek vissza. 26. Felelének: Óh Mó'ses! valóban nagy termetű Oriás emberek lakják azt. 27. És mi semmiképpen bé nem mehetünk; míg azok ki nem költözködnek. Hogy-ha eltávoznak, akkor bé fogunk menni. 28. Két Istent felő férjfiak köz-

zülök, kikkel az Isten' kegyelme vala, mondák: Menjtek-bé hozzájok a' város' kapuján által; és midőn bementek azon, győzedelmesek leszték. 29. És bízzatok Istenben, ha hívek vagytok. 30. Felelének: Oh Mó'ses! mi valóban semmi módon nem közelítünk ahoz, valamíg azok bent maradnak. Eredj hát te, és a' te Urad: és harcoljatok; mi azomban addig itt letelepedünk. 31. Mondá Mó'ses: Uram! én csak magam vagyok engedelmes, és az öcsém; tégy hát igazságot közöttünk, és a' kicsapongók között. 32. Felele az Isten: bizonyval ez a' föld negyven esztendeig el lészen előttök zárva, és bé nem mehetnek; hanem kóborolni és tévelyegni fognak a' helyen: ne törődj hát a' kicsapongó embereken. 33. És óh Mohammed! az Ádám' két fial' történetét beszéld-el nékik tellyes igazsággal: Ugyan is, midőn áldozatot tettek volna, és egytől elfogadtatna, a' másiké ellenben megvettetne; mondá az, a' ki megvettetett az ő testvérjének: Bizonyval én téged megöllek. Felele ő: Csak az Istenfélők' áldozatai kedvesek Isten előtt. 34. Bár ellenem kiterjesztetted is kezedet, hogy megölj engem; de én nem emelem-fel kezemet, hogy megöljelek téged; mivel én a' világok' Urát 's Istenét félem. 35. Ha több gonoszágidat azzal szaporítod, hogy engem megölsz, a' tüzes pokol' lakosa lészesz; mert ez a' gonoszok' bére. 36. És meghatározta szíve, hogy ölné-meg testvérjét; kit is meggyilkolván, egy lett az elveszettek közzül. 37. Küldött azomban Isten egy hollót, ki körmeivel a' földet felásván, megmutatá nékie, miképpen temetné-el testvérje' gyalázatját. Így szólla: Vajha olly tehetetlen lettem volna mint ez a' holló! de most már el kell fedeznem testvérem' gyalázatját: ekképpen a' megtérők közzé számláltata. 38. Azért meghagytuk az Izraél fiainak, hogy a' ki csak egy lelket öl is ott, hol a' föld békében van, annyi: mintha az egész emberiséget megölte volna; a' ki pedig csak egygyet megelevenít is, midőn megölhetné azt; olyan lesz', mintha az embereket közönségesen megelevenítette volna. Eljöttek ugyan hozzájok (t. i. az Izraelitákhoz) Követjeink a' csudák' bizonyosságaival: de mind ezek után még is sokan valának közzülök a' Földön kicsapongók. 39. Büntetések azoknak, kik az Isten és Követje ellen harcolnak, és minden igyekezettel a' föld' megvesztegetésén iparkodnak; ebből fog állani: hogy megölettessenek, vagy megfeszítettessenek,

vagy keresztben vágattassanak - el kezeik és lábaik, vagy kergettessenek - ki a földről. Így gyaláztatnak - meg e' földön, a' jövődő életben pedig nagy gyötrelmek leszzen. 40. De a' kik magokhoz térnek, minekelőtte őket meggyőznétek: tudjátok - meg, hogy Isten nékiek irgalmas és megengedő leszzen. 41. Oh Hívek! féljétek az Istent, 's iparkodjatok hozzá - közelíteni; harczolván az Ó útjáért, hogy boldogok lehessetek. 42. A' kik hitetlenek, ha azt mind egészen bírnák is, a' mi e' földön vagyon, és ezzel magokat a' Feltámadás' napján a' büntetéstől meg akarnák is váltani, nem fogadtatna - el a' váltság; mert azoknak gyötrelmes büntetések leszzen. 43. Ohajtani fogják a' tűzből lehető szabadulásokat, de meg nem szabadulhatnak; minthogy büntetések tartós 's állandó leszzen. 44. Mind a' lopó, mind a' lopónénak vágjátok - el kezét, elkövetett gonoszságok' héréül: és ez Istentől szabott példás büntetés; mert Isten mindenek felett hatalmas, 's bölcs. 45. De a' ki megtérend gonoszsága után, és magát megjobbítja; azon könyörül az Isten: mert könyörülő 's irgalmas. 46. Avagy nem tudod é, hogy Istené a' Föld és Menynek Országá; megbünteti a' kit akar: és megenged a' kinek akar; mert Ó mindenek felett való Hatalmas. 47. Oh Követem! meg ne szomorítsanak téged azok, kik seregenkiént sietnek a' hitetlenségre, kik azt mondják: hittünk; de csak ajkaikkal vallják, és szíveik nem hitték azt; sem a' Zsidók, kik hazugságnak halgatóji, halgatván Doktoraikat. 48. A' kik még hozzád nem érkeztek: felforgatják az értelmet (t. i. a' Mó'ses Könyvének szavait,) és mondják: Ha elő - hozattatik néktek az Irás Mohammed által, úgy a' mint mi megvesztegettük, fogadjátok - el azt; ha pedig nem úgy hozatik - elő néktek, távozzatok tőlle. Mert a' kinek az Isten elcsábíttatását akarja, senki meg nem akadályoztatja. Azoknak, kiknek szíveiket Isten nem akarja tisztává tenni, gyaláztat - jok leszzen e' világon; a' jövődő életben pedig gyötrelmes büntetések. 49. Ezek a' hazugságnak halgatóji, és a' tiltottaknak evői. Ha eljönnek hozzád; hogy megítéltessenek; vagy ítélj közöttök, vagy meszszire távozzál tőlök: ha eltávozol tőlök, semmit - sem árthatnak néked. Ha pedig ítélsz, igazsággal ítélj: mert kedvelli Isten az igazságot megtartókat. 50. De hogyan válaszszanak tégedet Birájoknak; a' midőn nállok van már a' Mó'ses Könyve, mellyben az Isten' ítélete vagyon: majd vona-

kodni fognak, mert nem a' hívek közzül valók. 51. Alá-
 szállítottuk a' Mó'ses Könyvét, mellyben utasítás, és vi-
 lágosság vagyon. A' szerint ítélték a' Próféták, az Es-
 lám Vallását követő Zsidókat: a' Doktorok és papi Fe-
 jedelmek is, a' gondjok' alá bízott Isteni Könyve szer-
 rint ítélték, és tanúk voltak e' felől. Ne féljeteK hát óh
 Zsidók! az emberektől: hanem féljeteK én tőlem, és ne
 adjátok-el Jeleimet csekély jutalomért. 52. És a' kik nem
 a' szerint ítélnék, a' mit Isten alá-szállított; azok hitet-
 lenek. 53. És megírtuk nékiek abban (az az: a' Mó'ses
 Könyvében,) hogy lélek a' lélekért, szem szemért, orr
 orrért, fül fülért, fog fogért: és sebeket kell fizetni a'
 sebekért. De a' ki mint sérelmes fél, alamizsnálkodik (a'
 büntetésből,) és elengedi azt; nem kívántatik több elég-
 tétel. És a' ki nem a' szerint ítéL, a' mit Isten alá-száll-
 ított; az gonoszul tselekszik. 54. És elküldénk a' Pró-
 féták után Jézust, Mária' Fiját, megerősítőjét mind azok-
 nak, mellyek a' Mó'ses Könyvében ő előtte alá-szállít-
 tattak, és által-adtuk nékie az Evangyéliomot; mellyben
 vezérlés és világosság vagyon; utasítás és intésül az Is-
 tentfélőknek. 55. És ítéLjen az Evangyéliomót valló nem-
 zetség a' szerint, a' mint Isten meghagyta nékiek. És a'
 kik nem a' szerint ítélnék; ezek a' törvény' által-hágóji.
 56. És alá-szállítottuk néked a' Könyvet (az az: az Al-
 Koránt,) igazsággal; melly erősíti azt, és bizonyágot
 téssen a' felől; melly már a' Mó'ses Könyvében és Evan-
 gyéliomban előtéd adódott. ItéLj hát közöttök (az az:
 az Irástudók közt) a' szerint, a' mit néked Isten által-
 adott, és ne kövesd azoknak kívánságaikat az elértkezett
 igazság' elmellőzésével. Óh Nemzetek! mindnyájtoknak
 adtunk törvényt és világos útát. Mert ha az Isten akarta
 volna, bizony egy nemzetet formált volna belőlletek; de
 különböző törvények által oszta-el titeket; hogy meg-
 próbáljon az által a' mit adott néktek: azért hát előzzé-
 tek-meg egymást a' Jóban; mert mindnyájan Istenhez
 fogtok majd gyűlni, és akkor megfejtí néktek a' köztte-
 tek felforgó kérdéseket. 57. ItéLj köztök a' szerint, a'
 mit kinyilatkoztatott Isten, és ne kövesd az ő óhajtásai-
 kat, és őrizkedj tőlök; nehogy attól eltávozzál, a' mit
 Isten alá-küldött: hogy-ha pedig vonakodni fognak: tud-
 jád, hogy bizonyára némelly bűneikért meg fogja őket
 Isten büntetni; mert ugyan is az emberek közt sok tör-
 vény-rontók vannak. 58. Vallyon a' tudatlanság' (bálvá-

nyozás) idejének ítéletét óhajtják é? És ki jobb az ítélet-tételben mint Isten az erősen hívők között? 59. Ó Hívek! a' Zsidókat és Keresztényeket ne vegyétek társaitoknak: legyenek egymásnak ők társai. És a' ki közületek őket társaikká teszi; végre olyan lesz', mint ő magok. Valóban nem vezérli Isten a' gonosz nemzeteket. 60. Szemlélni fogod azokat, kiknek szíveikbe a' hitelenség' nyavalyája vágyon, miképp' sietnek vetélkedve, hogy azokat barátjaikká tegyék, és azt mondják: Fé-lünk, ne hogy valami bal szerencse érjen bennünket Mo-hammed' ígérete mellett; de könnyen megtörténhetik: hogy Mohammednek adja Isten a' győzedelmet; és akkor majd megbánják, a' mit szíveikben rejtegettek. 61. És akkor mondják a' Hívők: Ezek é azok, kik megesküdtek az Istenre, hogy vélünk fognak tartani? Haszontalanná vált az ő munkájok, és elvesztek. 62. Ó Hívek! a' ki eltávozik a' maga Vallásától: mindjárt hozz Isten azok helyett más embereket; az Isten szeretni fogja őket, va-lamint azok is szeretni fogják őt', kik szelidek lesznek a' hívek eránt; de rettenetesek a' hitetleneknek. 63. Har-czolni fognak az Isten' útján, és félnek a' gyalázónak gyalázásától. Ez leszen az Isten' jótéteménye, és annak adja azt a' kinek akarja; mert az Isten nagy kiterjedésű Tudós. 64. Bizonyára Isten és az Ő Követje a' ti segítő-társatok; és a' Hívők, kik az imádságot gyakorolják és alamizsnálkodnak, és magokat az imádságra mélyen meg-hajtják. 65. És a' kik segedelmekre az Istent, és annak Követjét választják: és azokat, a' kik hittek. Azok, kik Isten' népe, győzedelmesek lesznek. 66. Ó Hívek! ne vegyétek-fel társaitoknak azokat, kik Vallástokat já-téknak nézik, és kinevetnek; kiknek az Irások adattak előttetek, sém a' hitleneket: és féljétek az Istent, ha hívek vagytok. 67. Azokat sem, kiket ha az imádságra hívtok, azt csak játéknak, nevetségnek veszik: az pedig onnan van, mivel azok értelem nélkül való emberek. 68. Mondjad: Ó Irástudók! vallyon vissza-vonjátok é ma-gatokat tőlünk; csak azért, hogy Istenben, és abban, a' mi nekünk alá-szállítottott (t. i. az Al-Koránban,) és ab-ban a' mi előttünk alá-bocsáttatott (az az: a' Mó'ses Könyvében és az Evangyéliomban) hiszünk, eltérték; mert törvény-rontók vagytok. 69. Mondjad: vallyon ros-zsul szóltam é? midőn az Isten' büntetéseit elő-számlál-tam. Az, kit megátkozott Isten, a' ki ellen haragja fel-

gyulladott, és a' kiket majmokká, sertésekké változtatta: és kik a' Tagutot (az az: a' sántát) tisztelték; ezek vagynak az egyenes ösvénytől eltévelyedve. 70. És midőn hozzátok jönnek, mondják: Hittünk. De hitetlenséggel jöttök hozzátok, és ugyan azzal mentek-ki. Hanem Isten legjobban esmérte azt, a' mit titkoltak. 71. És sokakat fogsz közzülök szemlélni vetekedve sietni a' gonoszságban, által-hágásban, és a' tiltottaknak evésében. De jaj nékik azért, a' mit tselekedtek. 72. Ha csak el nem tiltják őket Mestereik, Papi Fejedelmeik, hogy gonoszságokat ne szóljanak, és a' megtiltottakat ne egyék; különben jaj nékik azért, a' mit tselekedtek. 73. És mondának a' Zsidók: az Isten' keze meg van kötve: Kötessenek-meg az ő kezeik, 's vettessenek átok alá azért, a' mit mondtak. Sőt inkább az ő kezei ki vannak terjesztve: ajándékoz kinek akar; sokan megvesztegetik közzülök a' leküldött Irásokat, kicsapongás és hitetlenséggel; de ellenségeskedést és gyűlölséget vetettünk közéjük egész a' Feltámadás' napjáig. Valahányszor felgyújtják ellened a' háború' tüzét, annyiszor oltja-el azt Isten, és széllyel-futándanak a' földön, megrontván azt; pedig nem kedvelli az Isten a' megvesztegetőket. 74. Ha pedig majd ez után az Irástudók hinni fognak, és félik az Istent; valóban megengesztelődünk gonoszságaik eránt: és bévezetjük őket a' gyönyörűség' Kertjeibe. 75. És ha továbbá megtartják Mó'ses' törvényét, az Evangyéliomot, és a' mi nékiek alá-bocsáttatott az ő Urok által; valóban a' felettök és alattök valókból bőven fognak enni. Vagyon ugyan köztök egyenes úton járó Nemzet; de sokaknak közzülök munkájok gonosz. 76. Óh Követ! hirdesd nékiek mind azt, a' mi alá-szállíttatott néked Urad által. De akár tselekszed, 's hirdeted a' mi néked parancsoltatott, akár nem; megtart téged Isten sérthetetlenül *) az emberektől; ugyan is az Isten nem vezérli a' hitetlen népeket. 77. Mondjad: Óh Irástudók! tökéletes alapja nincs hiteteknek; míg meg nem tartjátok a' Mó'ses' Könyvét, meg az Evangyéliomot, és a' mi néktek Uratoktól által-adatott. És ugyan sokan közzülök elváltotztatják a' mi néked Uradtól alá-küldetett, kicsapongással és hitetlenséggel. De ne szomorkodj a' hitetlen em-

*) Az Ohodi ütközetben miért sebesíttetett-meg hát Moham-med, és annakutánna méreg által miért veszett-el?

berek miatt. 78. Valóban azok kik hittek, Zsidók, Samaritanusok és Keresztények: a' ki hiend Istent, és végső napot, 's igazságot követ; nem lészen azon félelem, se meg nem szomoríttatnak azok. 79. Szövetséget köténk az Izrael' fijaival, és Követeket küldénk hozzájok; de valahányszor azzal ment hozzájok a' Követ, a' mit az ő lelkek nem kívánt: egy részét hazugsággal vádolták, más részét pedig megölték. Azt vélték: hogy nékiek azért legkisebb büntetések sem leend; elannyira megvakíttattak és siketekké lettek. Hozzájok fordula Isten: de ismét sokan közzülök megvilágtalanodtak és megsiketültek; mert az Isten minden dolgokban, a' mit tselekedtek, belátó vala. 81. Hitetlenek valának azok is, kik mondták: Valóban Isten a' Messiás, a' Mária Fija. A' Messiás pedig így szólt: Óh Izrael' fiai! szolgáljatok az Istennek, az én Urannak, és a' ti Uratoknak. Bizony a' ki Társat ad az Isten mellé; attól megtagadta Isten a' Paradicsomot; annak lakó-helye a' tűz lészen: és nem is lészen a' gonoszul tselekvőknek semmi segítőjök. 82. Hitetlenek azok is, kik azt mondják: Ó egy a' három Isten közzül; mert nincs más Isten, csak az egy Isten. Ha ezt nem tartózkodnak mondani: okvetetlen eléri azokat, kik hitetlenek közöttök, a' keserves gyöttelelem. 83. Hát nem térnek é az Istenhez? és tőle bocsánatot nem kérnek é? Hiszen Ó Könyörülő, Irgalmas. 84. Krisztus Mária' Fija nem több mint Követ; megelőzték őt' más Követek is, és az Ó anyja igaz vala. Mind ketten étellel éltek. Látod miképpen fedezzük-fel nékiek az Isten Egységének Jeleit: Meg is lássad, miként hajolnak-el az igazságtól. 85. Mondjad: Vallyon annak, ki néktek semmit nem tehet, sem ártalmast, sem hasznost: fogtok é az Istenen kívül szolgálni? És Isten maga a' Halló, és Tudó. 86. Mondjad: Óh Irástudók! kelletinél fellyebb ne ragaszkodjatok Vallástokhoz igazság nélkül: és ne kövessétek az emberek' kívánságait, kik hajdan tévelyegtek, és hibába ejtének másokat is; eltévedvén az egyenes úttól. 87. Az Izrael' fiai közzül, a' kik hitetlenek, meg vagynak átkozva, a' Dávid és Jézus Mária Fiának nyelve által. Ez azért történt: mivel párt-ütők, és a' Törvény' megszegői valának. 88. A' tiltottakat egymástól nem tilalmazták: Valóban jaj nékik azért, a' mit tselekedtek. 89. Szemlélsz sokakat, kik társaikká hitetleneket vesznek. Valóban jaj nékik a' vétékért, mellyet

lelkekben tápláltak; mert felgyulladván Isten' haragja el-
 lenek, örökös kínok között lesz' mulatások. 90. Ha hit-
 tek volna Istenben, és Profétájában, meg a' mi nékie
 alá-küldtetett, nem fogadák vala őtet társaiknak; de
 sokan közülök a' törvény' által-hágói. 91. Valóban a'
 leggonoszabb indulatú embereknek fogod azokat az el-
 lenségeskedésben tapasztalni azok ellen, kik hittek; ugy-
 mint a' Zsidókat, és a' társ-adókat (t. i. a' Mekкаи bálvá-
 nyozókat;) nem különben a' hívek eránt való szeretetben
 legbuzgóbbaknak tapasztalod a' Keresztényeket. Ez azért
 van így: mert közöttök Papok és Barátok vannak: és
 mivel azok alázatossak, 's fel nem fúvalkodók. 92. Ezek
 midőn meghallják azt, a' mi a' Követnek alá-bocsájta-
 tott (az az: az Al-Köránt,) szeméikből könnyeket hul-
 latnak; mert elősmérvén az igazságot, mondák: Mi Urunk
 hiszünk. Irj-fel minket is az igazságról bizonyosságot té-
 vők közzé. 93. És mi okunk vagy on arra, hogy ne hid-
 jünk az Istenben, és abban a' mi hozzánk az igazságról meg-
 érkezett; 's miért ne kívánnánk, hogy minket is, a' jót
 tse!ekvő emberekkel, a' Paradicsomba vezessen. 94. Azért
 hát a' mit szóllottak: jutalmúl Kertet adott nékiek az Is-
 ten, melly alatt szép Folyók folyván; ott állandóul fog-
 nak mulatni: és ez a' Jóltévőknek jutalmok. 95. De a' kik
 hitetlenek lesznek, és Jeleinket hazugsággal vádolják;
 ezek a' pokol' társai lesznek. 96. Óh Hívek! ne tiltsá-
 tok-meg a' jókat (a' jó eledeleket,) mellyeket Isten en-
 gede néktek: és az Isten által tett határokon ne lépje-
 tek túl: mivel Isten nem kedvelli az által-hágókat. 97.
 És egyetek abból, a' mit Isten néktek táplálástokra adott;
 a' mi szabad és jó: és féljétek az Istent, kibén hisztek.
 98. Nem büntet-meg Isten titeket esküvéstekben a' gon-
 datlan szóért; de megbüntet azért: hogy kész-akarva
 hamissan esküsztek. Mindazonáltal megengesztelődik az
 illy bűn eránt, ha középszerű eledellel, a' minővel ház-
 népeteket tápláljátok, tíz szegényt megelégittek, vagy
 őket megruházzátok, vagy kivessztek egy nyakat a' rab-
 ságból. A' ki pedig azt nem teheti, annak egy három
 napi böjt rendeltetik. Így engesztelődik-meg hamis eskü-
 véstek. Tartsátok-meg azomban hamis esküvésteket. Így
 teszi néktek az Isten nyilván-valóvá Jeleit, hogy hálá-
 dadosok legyetek. 99. Óh a' kik hittek; valóban a' bor
 és a' koczka-nyilak, 's a' bálvány-képek, a' sátántól
 származó utálatosság! kerüljétek hát azt, hogy boldo-

gok legyetek. 100. Ellenségeskedést és gyűlölséget akarna köztetek a' sátán, a' bor 's koczka által szerezni, és az Isten' emlékezetét, 's az Imádságot véletek elútáltatni: meg fogjátok é tehát magatokat ezektől tartóztatni? 101. Engedelmeskedjétek Istennek, és Követjének; és az ellenkezőtől őrizkedjétek; mert hogyha megátalkodottak lesztek; tudjátok: hogy Követünkre csak az igazság' hirdetése tartozik. 102. Semmi bűnök sem léssen azoknak, kik hittek és igazságot követtek a' miatt, hogy megkóstolták a' megtiltottakat; ha félik az Istent, hisznek, és jót tselekesznek; mivel az Isten kedvelli a' jóltévőket. 103. Óh Hívek! próba alá vett titeket Isten, némelly dologban a' vadászatra nézve, melyet kezeitekkel míveltek, és dárdáitokkal: hogy Isten megtudja, kik félik Őt'. A' ki hát a' vadászati tilalmat által-hágja, annak fájdalmas büntetése léssen. 104. Óh Hívek! ne öljétek-meg a' vadat a' vadászaton, midőn szarándokoskodtok, és a' ki megölelndi azt önkint, ányyiban vevődik: mintha felebarátját, házi-állatját ölte volna meg. Két igazak fognak közzületek a' felett itélni, és annak büntetése léssen, a' Mekкаи templomba ajándékot küldeni, vagy a' szegényeket megelégiteni, vagy bőjtölni, hogy tselekedetének büntetését kóstolja; és az elmúltat megbocsátja Isten. De a' ki ahöz vissza-tér, boszszút fog azon allani az Isten; mert véghetetlen hatalmas a' boszszú-állásban. 105. Szabad néktek a' tengeri vadászat minden időben, és annak eledele az úton a' ti táplálástokra; de megtiltatik a' földön való vadászat mind addig, míg a' szarándokoskodásban foglalatoskodtok: és féljétek az Istent, a' kihez gyülekeztek az Itélet' napján. 106. A' Mekкаи Szent-egyházat össze-gyűlés' helyének rendelte Isten: és a' Szent Hónapot, és ajándékot is, melly Mekkába ajánltatik, ő rendelte; valamint a' függelékeket. Ez azért van, tudnátok-meg, hogy Isten tudja és esmérri a' mi a' Földön és az Egekben vagyon; mert az Isten minden dolgoknak tudója. 107. Tudjátok-meg azt is, hogy az Isten kemény a' büntetésben, és irgalmas, könyörülő a' megbocsátásban. 108. Egyedül csak hirdetés, nem egyéb tartozik a' Követre: és Isten tudja mind azt, a' mit kinyilatkoztattok, mind a' mit elrejtetek. 109. Mondjad: nem egyenlítetik a' rosz' a' jóval, bár ha tet-szenék is néked a' rosznak sokasága; féljétek hát az Istent, óh szívvel megáldottak: hogy boldogok legyetek.

110. Óh Hívek! ne kérdezősködjétek olly dolgokról, mellyek ha kijelentve volnának, ott csak bajt szereznének, és ha kérdezősködni fogtok, mikor nyilatkoztatja ki az Al-Korán? A' kérdezősködés' bűnét megbocsátja néktek Isten: mivel Ő Irgalmas, 's Kegyelmes. 111. Így kérdezősködött a' ti előttetek volt nemzet: és még is azután nem hittek abban. 112. Nem rendelete Isten semmit Bahiráról *,) se Saibáról, sem Vasiláról, sem Hámusról; de a' hitetlenek költöttek ezekről az Isten ellen hazugságot: és nagyobb része azoknak azt nem értették. 113. És a' midőn mondatna nékiek: Jöjjetek ahoz, a' mit kinyilatkoztatott Isten a' Követnek. Felelének: Elég nekünk az, a' mibe találtuk atyáinkat. De vallyon elegendő volt é az nékiek, ha atyáik semmit - sem tudtak, és nem is vezéreltetek volna! 114. Óh Hívek! vigyázzatok magatokra. Nem fog ártani néktek az eltévedt, ha ti vezéreltetek: Istenhez leend vissza-meneteletek; és elő-beszéli néktek azt, a' mit míveltetek. 115. Ha az útban akar meglepni titeket a' halál: tegyetek végső intézetet imádság után, 's hívjatok-elő két tanút Hitsorsosaitok közzül; vagy más kettőt akárkit elő-kapván: és eskessétek-meg, hogy igaz tanúk lesznek, és az atyafiak által nem fogják magokat megvesztegettetni engedni. Elne titkoljátok az igazságot; külömben vétkesek lesztek. 116. Ha kivilágosodik, hogy a' két tanú csalárdságot követett-el: más kettő álljon-elő azok közzül, kik-ellen csalárdság követődött-el az atyafiak közzül, és esküdjének is meg az Istenre, mondván: a' mi bizonyításunk igazabb, mint ezen kettőé; külömben az istentelenek közzül valók lennének. 117. Jobb lesz' kimondani szemtől-szembe a' tanúságot az előbbeni tanúk ellen; mert félő, ne-hogy újra más esküvés tétessék, melly által a' hamisság felfedeztethessék. Féljétek hát az Istent, és parancsolatjait halgassátok; mivel az Isten nem igazgatja a' törvényrontó népeket. 118. Majd egy nap bégyűjti Isten a' Követeket, és megkérdezi őket: Micsoda választ vettetek, midőn a' népeknek prédikáltatok: Ezt felelik: Nincs erről tudományunk: és csak egyedül Te vagy a' titkok'

*) Bahira egy nőtény Teve vala, mellynek teje az Arabsoknál az Isteneknek áldoztatott: így Sajéba és Vasila is nőtény Tevék, Hámus pediglen hím Teve volt; mellyek külömbféle babonaszagra használtattak,

megesmérője. 119. Akkor fogja Isten mondani: Óh Jézus, Mária' Fija! emlékezz azon kegyelemre, mellyel Te és Anyád' eránta viseltettem, a' midőn megerősítettelek tégedet a' Szentség' lelkével: hogy megszöllíthassad az embereket mind gyermek, mind élemedett korodban; és megtanítottalak tégedet az Irásra és bölcsességre, Móses öt Könyveire, és az Evangyéliomra: és engedelmem mellett sárból egy madár formát alkottál, és belé lehelvén abból akaratom által madár lőn: azután a' született vakot, és bélpoklost meggyógyítottad, és a' holtakat sírjaikból kivertted. És eltiltottam az Izráel fiait tőled: hogy meg ne öljenek; midőn hozzájok a' csudák' bizonyágaival eljöttél. És mondották: a' kik közülök hitetlenek valának; nem egyéb ez, mint világos bú-báj. 120. És midőn azt sugallottam az Apostoloknak: Hidjetekek bennem és Jézusban, az én Követemben: Felélének: Hiszünk és légy bizonyágunk; hogy mi Moszlemok vagyunk. 120. Megemlékezz: hogy mondották az Apostolok: Óh Jézus, Mária' Fija! alá-szállíthatja é az Égből nekünk a' te Urad az asztalt? Felele: Féljétekek az Istent, ha hívek vagytok. 122. Mondának: akarunk azon asztalról enni, hogy szíveink nyugottak légyenek, és tudjuk-meg ez által, hogy nekünk igazat szöllöttél. 123. Monda Jézus, Mária' Fija: Óh mi Urunk Isten! tselekedd: szállíttasék-alá a' mennyei Asztal Ünnepi napunkon; az elsőnek közülünk úgy, mint a' legutolsónak, jeléül Istenségednek. És táplálj minket: mert Te vagy a' legjobb Tápláló. 124. Mondá az Isten: Jól vagyon: alá-szállítom azt néktek; de a' ki ezután hitetlen leend közületek: valóban azt én olly büntetéssel büntetem-meg; mellyel még semmi teremtményt meg nem látogattam. 125. És tud-meg az Ítélet' napján: mit mondand Isten Jézusnak: Óh Jézus Mária' Fia! Te mondottad é az embereknek: vegyetek-hé engem, és Anyámat két Istenek gyanánt, az egy Istenen kívül? Felelni fog: Dicsőség Néked: nem illik hozzám azt állítani, a' miben nincsen igazság; ha ezt mondtam vala, már tudtad volna azt. Mert tudod Te azt, a' mi bennem; de én nem tudom azt, a' mi Te benned vagyon; ugyan is Te vagy egyedül a' titkok' megesmérője. 126. Nem mondottam nékiek egyebet, hanem a' mit Te parancsoltál: Hogy tiszteljétekek az Istent, az én Úramat 's a' ti Uratokat; és tanú valék, míg velek muláték. Minekutánna pedig kivettél közülök: Te

valál őrzőjök; mert Te minden dologban Tanú vagy. 127. Ha megbünteted őket: ők a' Te szolgálid; ha megengedsz nékik; Te vagy mindenek felett hatalmas, 's bölcs. 128. Mondandja az Isten: E' napon használni fog az igazságban járóknak az ő igazságok: lesznek azoknak Kertjeik, mellyek alatt folynak a' szép Folyók, 's örökre abban mulatoznak: kedve telik Istennek ő benne, és nékik az Istenben. Ez nagy boldogság lesz. 129. Az Istené az Egek' és a' Föld' Országa, és mind azok, mellyek ezekben találatnak; mert az Isten minden dolgok felett Hatalmas!

VI-ik S ú r a.

A' B a r m o k é.

(Mekkaí. 166. Versekől álló.)

A' könyörölő irgalmas Isten' Nevében! 1. Dicséret Istennek, a' Föld és Egek' Teremtőjének, a' világosság és setétség Alkotójának; mindazonáltal a' hitetlenek más Isteneket, az ő Urokhöz hasonlókát állítanak. 2. Ő az, a' ki titeket sárból alkotván: éltetek' határ - napját, és feltámadástok' határát meghatározta. 3. És csak Ő az Égben és a' Földön Isten: Tudja titkotokat, és nyilvános tetteiteket: és tudja a' mit munkálkodtok. 4. És nem érkezett hozzájok (az az: a' Mekkaíakhoz) az Al-Koránban Istennek semmi Jele; mellytől ők meszsziire el ne távoznának. 5. Minekutánna eljött volna hozzájok az Al-Korán, megtagadták annak igazságát; de majd elkövetkezik nem sokára a' büntetés: azért, hogy kinevették. 6. Nem látták é? hány nemzetségeket vesztettünk-el előtök? Erős 's állandó helyet adtunk nékik e' földön, a' minőt néktek, nem; és bőven essző Fellegeket bocsátottunk reájok, és Folyó - vizeket rendeltünk nékik. És még is elvesztettük őket gonoszságaikban, és más Nemzetségeket támasztottunk utánnok. 7. És ha papíroson megírott Könyvet szállítottunk vala is alá, és kezeikkel illették vala is azt, mondották volna a' hitetlenek: Ez csak szemfény-vesztés. 8. És azt mondják: Ha csak angyal nem száll alá, nem hiszünk nékie; de ha angyalt bocsájtunk alá, még sem fognak hinni; hanem veszedel-

mek el lesz' határozva; 's akkor a' bűn-bánásra nem lesz' idő engedve. 9. Ha elküldenénk is az angyalt, kit kérnek; csak ember formában küldenénk azt, és úgy öltöztetnénk-fel, mint ők magok öltözködtek. 10. Már ugyan kinevették előtted a' Követeket; de megragadja őket a' kinevetett Követért jött büntetés. 11. Mondjad: Utazatok, járjátok-bé a' Földet, és lássátok: mint lesz' azoknak végek, kik a' Profétákat hamissággal vádolták? 12. Mondjad: Kié az? a' mi a' Földön és az Egekben találhatik. Felelj: az Istené, ki Ön' magának irgalmat írt' eleibe. Bizonyára össze-gyűjt titeket a' Feltámadás' napjára; nincsen kétség a' felül. A' kik elvesztették lelkeiket, azok nem fognak hinni. 13. Ő általa történik minden, nappal és éjjel: mert ő az esmérő, halló. 14. Mondjad: Vallyon az Istenen kívül ismerhetek é más Urat? hiszen Ő alkotója a' Földnek és Egeknek: Ő a' ki táplál, de maga nem tápláltatik. Mondjad: valóban nékem meghagyatott, hogy én légyek első az Islami Vallás' felvételében, és megmondattott nékem: Semmi módon nem leszel a' Társat adók között. 15. Mondjad: Valóban félek, ha engedetlen leszek, a' nagy Napon Uramnak büntetésétől. 16. A' ki megszabadul azon nap' büntetésétől, annak bizony irgalmas vala Isten, és e' lézen neki nyilvános üdvösség. 17. Ha valamelly ártalommal megillet téged az Isten: nem jelenti-ki más azt, csak ő maga; ha pedig jóval áld-meg: Ő teheti, mert minden dolgok felett hatalmas. 18. És ő bizony a' maga szolgálai felett legfőbb uralkodó; Ő tudományos, bölcs. 19. Melly felségesebb bizonyosság, mint az Isten? Mondjad: Isten a' bizonyosság közöttem és közöttetek; a' ki azért nyilatkozta-ki nékem az Al-Koránt, hogy intselek általa titeket, és azt, kihez annak ösmérete eljutand. Avagy akartok é bizonyítani több Isteneket az egy Istenen kívül? Mondjad: Nem bizonyítom én azt. Szólj: Valóban Ő maga az egy Isten, és én ártatlan vagyok a' ti vétkektől, hogy néki mást adtok társul. 20. Azok, kiknek adtuk a' Könyvet (az az: a' Mó'ses öt Könyveit és az Evangyéliomot,) ösmérik őt', valamint tulajdon fiaikat; a' kik pedig elvesztették lelkeket; azok nem fognak hinni. 21. És ki gonoszabb annál, mint a' ki Istenről hazugságot költ, vagy hazugsággal vádolja az Ő Jeleit? Valóban nem fogja Isten boldogítani a' hamisan tselekvőket. 22. És egy napon össze-gyűjtjük minnyájokat: majd

mondani fogjuk azoknak, kik társat adók valának: Hol vannak a' Társak, kiket Istennek gondoltatok lenni? De nem leend semmi mentségek, hanem így szólnak: Mi Urunk Istenünk! mi nem valánk néked Társakat adók.

23. Lásd, hogy hazudnak magok ellen, és mint távoznak - el attól, a' mit kárhóztatosan költöttek. 24. Némelyik közölők figyelmetes lészen, a' midőn az Al-Koránt magyarázandó: de fedelékét tettünk szíveikre, és nehézséget az ő füleikre; hogy ne értsék azt. Bárha minden Jelet látandanak is, nem hiendenek azokban mind addig, míg hozzád nem jönnek: hogy veled vetélkedhesenek. Mondani fogják a' hitetlenek: Ez az Al-Korán nem egyéb, csak a' régieknek haszontalan költemények.

25. Tilalmaznak tőle, (az az: Mohamedtől) másokat, magok is messze távoznak tőle, és nem vesztenek - el egyebet, csak tulajdon lelkeiket: és ők azt észre nem veszik. 26. Ha szemlélnéd pedig, midőn a' tűz' eleibe fognak állíttatni, mit mondanak: Oh bár csak a' világra vissza-mehetnénk! nem állítanánk hamisaknak a' mi Urunk' Jeleit; és mi a' hívők közül valók lennénk. 27. De kivilágosodott, a' mit ez előtt titkolgattak. És noha vissza-mennének is a' világba, még is ahöz térnének vissza, a' mi nékiek megtiltatott: mert valóban hazugok ők. 28. És mondták: Nincs más élet e' világi életnél; és nem is támadunk-fel. 29. De ha szemlélnéd, midőn Urok' eleibe fognak állíttatni! Mondani fogja nékiek: Vallyon ez nem igaz feltámadás é? felelni fognak: Valóban az. Oh mi Urunk! akkor mondja: Kóstoljátok hát a' büntetést azért, a' mit nem hittetek. 30. Már elvesztetek azok, kik tagadták az Isten' eljövételét, az Itéletre; azomban véletlen eljőve hozzájok a' Feltámadás' napja, akkor mondták: Oh fájdalom! hogy ez órát eszünkbe nem vettük! És ők a' magok terheiket vallai-kon fogják viselni. Vallyon nem lészen é az nagy büntetés, a' mit szenvedni fognak. 31. Valóban nem egyéb e' világi élet, csak tréfa és játék: bizonynal a' más hajlék (az az: a' Paradi-som) jobb lészen azoknak, kik félik az Istent; talán ezt sem értitek? 32. Tudjuk, hogy téged megszomorít azoknak beszéde; de ők hazugnak tégedet nem tesznek: csak a' gonoszok tagadják az Isten' Jeleit. 33. Ez előtt is hazugoknak tartattak a' Követek; de békével túrték, hogy hazugoknak tartattak és üldöz-tettek; a' míg segedelmünk nem jöve hozzájok. És senki

meg nem változtathatja az Isten' szavait. Már beszéltem néked valamit azok felől, kik Isten által Követeknek küldettek. 34. Ha nem szenvedheted elfordulásokat, keress magadnak mély vermet a' földben, vagy egy lajtorját, mellyen felhaghas az Egbe; hogy Jelt mutathass nékiek. Ha Isten akarja, össze-gyűjti őket vezérlése alá. Ne légy hát e' dolog felől tudatlan. 35. Valóban meghallják a' hitre való meghívást azok, kik halgatnak a' Követre; és feltámasztja a' halottakat Isten, és majd hozzá-gyűjtetnek. 36. És mondák a' hitetlen Mekkaiak: Ha csak valami Jel alá nem száll az ő Urától, nem hidjünk nékie. Felelj; valóban az Isten elég hatalmas arra, hogy alá-szállítsa Jelét; de legtöbbek azok, kik számba sem veszik azt. 37. És minden neme a' földi állatoknak, a' levegőbeli madaraknak, mellyek szárnyaikon repülnek az ő teremtményei; valamint szinte ti is. Az Egben tartott Könyvből semmi dolgot sem hagytunk-ki, mellyet nem teremtettünk volna; ezek majd az ő Urokhöz gyűlnek. 38. A' kik azomban hazugsággal vádoltak a' mi Jeleinket (t. i. az Al-Koránt,) siketek, némak lesznek; és a' setétségben forognak. A' kit akar Isten, azt tévelygésbe hozza; ellenben a' kit akar, azt vezeti az egyenes ösvényen. 39. A' Mekkaiaknak mondjad: Majd ha elérkezik hozzátok az Isten' büntetése, avagy az óra (az az: az Itélet' napja,) vallyon az Istenen kívül másnak segedelmét fogjátok é kérni, ha igazak vagytok? 40. Sőt inkább őt' fogjátok segítségül hívni, és megkönnyebbiti néktek azt, a' miért segítségül hívtatok (az az: megszaBADÍt benneteket attól,) hogy ha akar: és elfogtok felejtkezni arról, hogy Istennek Társat adtatok. 41. Küldöttünk előtted Követeket a' nemzetekhez, és ezeket nyomorúsággal 's ártalmakkal látogattuk hitetlenségéért; hogy magókat megalázódva bocsánatért esedezzenek. 42. Vallyon pedig mikor elérkeze hozzájok a' büntetés, kértek é bocsánatot? Sőt inkább megkeményedtek szíveik, és helyben-hagyá a' sátán azt, a' mit tselekedtek. 43. Midőn pedig elfelejtették is azt, a' mi felől megintettette valának: megnyitottuk nékiek a' bőség' kapuit; de háládatlanok lettek: azért megfeddettük őket hirtelen büntetéssel, és kétségbe esének. 44. És a' gonoszúl tselekvő nemzetnek ága kiirtatott. Dicséret hát Istennek a' világok Urának! 45. Mondjad a' Mekkaiaknak: Mint lát-szik néktek? Ha elveszi Isten látástokat, hallástokat,

és pecsétet üt szíveitekre; az Istenen kívül, mellyik Isten adja azt néktek viszsza? Lássad, melly különbéleképpen magyarázzuk az Isten' egységének Jeleit, 's ők még is hátat fordítanak. 46. Mondjad: Mint látszatik néktek? hogy-ha véletlenül, avagy nyilván érkezik - el hozzátok az Isten' büntetése; vesznek é el egyebek, mint a' gonoszúl tselekvők? 47. És nem is küldünk mást, mint hirdető és intő Követeket. A' ki tehát hiend, és munkáit megjobbítja; félelem azokra nézve nem leszen, 's azok meg nem szomorítatnak. 48. A' kik pedig hazugsággal vádolják Jeleinket: a' büntetés eléri őket azért, hogy törvényt rontottak. 49. Mondjad: nem állítom én, hogy nálam vannak az Isten' kincsei; sem azt nem állítom: tudok titkot; sem azt nem, hogy én angyal vagyok. Nem hirdetek egyebet, mint a' mi kinyilatkoztatik nékem. Szólj: Összse-hasonlítható é a' vak az élesen látóval? Vallyon ezt nem fontoljátok é meg? 50. És hirdessed az Al-Koránt azoknak, kik félnek; hogy t. i. össze kell gyülekezniük az ő Urok' eleibe; nem leszen nékiek ő kivüle Pártfogójok, sem Esedezőjök; hirdesd: hogy magokra vigyázzanak. 51. És ne háborgasd azokat, kik reggel és estve az ő Urokat segítségül hívják, az ő Színe látását óhajtják; nem kötelességed legkevésbé is az ő sorsokat meghatározni 's megítélni, millyen legyen az ő elme és szívbéli szándékjok; mind ez nem tartozik reád. Ha pedig háborgatod őket; bizony a' gonoszok közül való léssel. 52. És így próbálunk némellyeket közülök mások által, hogy mondanak: Imé kegyelmes Isten nékiek közöttünk? Nemde az Isten legjobban tudja é, hogy kik légyenek hozzája a' háládatosok? 53. Ha pedig eljönnek hozzád azok, kik hisznek Jeleinkben, köszöntsd őket mondván: Békesség néktek; meghatározta magának Isten az irgalmat, hogy t. i. a' ki közzületek tudatlanságból rosszat követ - el, és azután megtér, és megigazítja a' mi rosszat tett; valóban annak meghocsájt és irgalmas leszen. 54. És így adjuk - elő világosan a' Jeleket, hogy nyilván kitünjék a' gonoszoknak ösvénye. 55. Mondjad: valóban nékem megtiltatott, hogy ne tiszteljem azokat, kiket ti segítségül hívtok, az Istenen kívül. Mondjad: nem követem én kívánságaitokat; mert ha azt tselekedném, bizony hibáznék: és nem lennék a' vezérelttek közül. Mondjad: Én bizony az én Uramtól való kinyilatkoztatás szerint járok; de ti hazugságo-

kat költöttetek felőlle. Nincs tehetségemben a' mit elérni akartok. Ez egyedül az Istennél vagyom: ő maga fogja elő-beszélleni az igazságot; mert ő legjobban megkülömbözteti a' tetteket. 57. Szólj: Ha tehetségemben volna az, a' mit elérni kívántok, már el volna határozva a' közötttem és közöttetek lévő ügy; de Isten legjobb tudója a' gonoszoknak. 58. És nala vannak a' titoknak kulcsai: nem tudja azokat kívülötte egyéb: és ő tudja a' földön és tengeren lévőket; se le nem esik egy levél az ő akaratja nélkül; tud minden por-szemet a' földben; nincs sem nyers, sem száraz, a' mi megírva ne volna a' világosság' Könyvében. 59. És ő az, a' ki elaltat titeket éjjel, és tudja: mit tselekesztek nappal: és felébreszt benneteket, hogy elfolyhasson életetek idejének kiszabott határa: melly után vissza-tértek ő hozzá; és előtökbe terjeszti a' mit munkálkodtatok. 60. És ő maga uralkodik az ő szolgálai felett: és őrző-angyalokat szállít alá; míg el nem érkezik mindegygyitekhez a' halál, és kiszóllítják ótet az Angyal Követek, kik nem léznek restek parancsolatinknak tellyesítésében. 61. Majd vissza fogtok vezetetni Istenhez, Uratokhoz. Hát nem őt' illeti é az Itélet? mert ő a' legjobb számvevő. 62. Szólj: Ki szabadít-meg benneteket a' tenger és a' száraz föld' setétségétől? A' midőn segítségül hívjátok őt', nyilván és rejtekben mondván: Valóban, ha megszabadít minket ezektől; háládatosok leszünk. 63. Mondjad: Megszabadít Isten titeket azoktól, és minden lelki szorongatástól; ti még is Társat adtok ő mellé. 64. Hatalmas ő arra, hogy felettetek, avagy alól lábaitok alatt büntetést szállítson alá; avagy gyűlölséggel, egyenetlenséggel felöltöztessen titeket, és másoknak veszedelmeket megköstöltassa veletek. Lásd melly különbféleképpen mutatjuk hatalmunk' Jeleit; hogy ők megokosodjanak. 65. És hazugsággal vádolta ezt (az az: az Al-Koránt,) a' te Nemzeted; ámbar maga az igazság az. Mondjad: nem vagyok Megtartótok, Gondviselőtök. 66. Minden jövendőlésnek határozott ideje vagyom, mellyben az. bétellyesedjék, 's nem sokára meg is látjátok: hogy igaz az, a' mit jövendöltem. 67. És midőn meglátod azokat, kik megvetőleg beszélnek a' mi Jeleinkről (az az: az Al-Koránról,) megszerte távozz azoktól; míg csak más tárgyat nem vesznek elő a' beszédben. Továbbá, ha a' sátn ezen parancsolatot elfelejteti veled, és későn megemlékezel; azután leg-

alább ne mulass a' gonosz emberek között. 68. És azok, kik félik az Istent, ne viseltessenek a' gonoszok iránt egy perczeneti tisztelettel se. De emlékezzenek - meg, hogy azoktól őrizkedni kell. 69. És kerüld azokat, kik Vallásokat játéknak és tréfának tartják: mert kevélylye tette azokat a' világi szerencsés élet, és intsd őket az Al-Korán szerint, hogy-ha elveszti magát a' Lélek, azután nem leszen annak Istenen kívül sem Közbenjárója, sem Pártfogója. 70. És bátor legpontosabban megfizetne minden igaz tartozást, mellyel magát megválthatná: el nem fogadtatik tőle. Azoknak, kik veszélynek teszik-ki magokat vétkes tetteikkel, forró víz' itala és gyötrelmes büntetés adatik; azért, mert hitetlenek valának. 71. Vallyon hívhatjuk é segítségül Istenen kívül azt, ki sem nem árthat, sem nem használhat? és hátra-forduljunk é sarkainkon, minekutánna már vezérlett bennünket Isten, hasonlóan ahoz, kit az ördögök csábítottak-el: és hogy merre forduljon a' földön, nem tudta? Ezek voltak társai, kit őt' az igazságra hívták, mondván: Jőjj hozzánk. Mondjad: Bizonyára az Isten' vezérlése az igazi vezérlés: és meghagyattatott nekünk, hogy által-adjának magunkat az örökké-való világok' Urának. 72. És megmondattott: Pontosan vigyétek véghez az Imádságot, és féljétek Őt': mert Ő az; Kihez majd gyülekezni kell. 73. És Ő az, ki igazsággal alkotta e' Földet, és az Egeket; Mert midőn Ő mondja valamelly dolognak; Légy: azonnal meglészen. 74. Igazság az ő mondása, és Ővé leszen azon napnak Országá, mellyen megfúvatik a' trombita: Ő megesmérője a' titkos és nyilvános dolgoknak; mert Ő a' bölcs, 's tudó. 75. És emlékezz, mit monda Ábrahám az ő attyának Azárnak: Vallyon a' bálványokat elfogadod é Istenekké? Valóban én téged és nemzetedet világos tévelygésben szemléllek vakoskodni. 76. És így mutattuk - meg Ábrahámnak a' Menynek és Földnek Országát, hogy légyen ő az erőssen hívők közzül. 77. Minekutánna pedig az éjjeli setétség fátyolat felette kiterjesztette volna, csillagot látott, és monda: Itt van az én Uram. Midőn azonban az leszállana 's eltűnne, monda: Nem kedvellem az elenyésző Urakat. 78. Midőn azután a' felkelő Holdat szemlélné, monda: Bizony, ha csak az én Uram nem vezérel, a' tévelygő Népek közzül való lészek. 79. Ismét azután, midőn szemlélné a' feljövő Napot, monda: Ez az én Uram. Ez nagyságával felül-ha-

ladja a' Holdat, és a' Csillagot. De midőn leszállana, mondá: Oh én Népem! bizony tiszta vagyok a' Társat adóktól (az az: a' ti bálványozástoktól.) Én ahoz fordítottam orczámat, ki a' Földet és Egeket alkotta. Igaz hitű és nem a' Társat-adók között való vagyok én. 81. És vételkedett népe ő vele. Hanem ő mondá: Vallyon az Isten felől vételkedtek é vélem? Már vezérelt engemet: és nem félek attól, a' mit társul adtok ő nékie. De az én Uram minden dolgot meg fog tudományával. Hát nem ügyeltek é még is az intésre? 82. És miért félnék én a' ti bálványotoktól: és ti nem féltetek Társat adni Istennek, mellyről semmi kijelentés veletek nem közöltetett? És ketőnk között mellyik méltóbb hitelre, én é vagy ti? Mondjátok-meg, ha tudjátok! 83. A' kik hinni fognak, és nem ruházzák hiteket hamissággal; ezek bátorságban lesznek a' büntetés miatt, és vezéreltetni fognak. 84. És ez a' mi bizonyságunk, mellyet Ábrahámnak az ő képe ellen adtunk. Magas polczra magasztalunk-fel, a' kit akarunk; mivel a' Te Urad bölcsességgel bír. 85. És kegyelemből Izsákot és Jákóbot ajándékoztuk néki; mind ezeket vezérlénk, és Noét is vezéreltük már az előtt: és a' Dávid nemzetségéből Salamont; és Jóbot, Jó'sefet, Mó'sest, és Áront: mert így jutalmazzuk-meg a' joltévöket. 86. És Zachariást, Jánost, Jézust, és Éliást; mind ezek igazak voltak. 87. És Ismáelt, és Elizeust, Jónást és Lótót; és őket minden teremtmények felett felmagasztaltuk. 88. És az ő atyáikból, magzatjaikból és rokonaikból, és kiválasztottuk őket és vezéreltük az egyenes ösvényen. 89. Ez az Isten' vezérlése, Ő vezérel a' kit akar szolgálja között. Hogy -ha Társat adandanak nékie; liaszontalan leszen munkájok. 90. Ők azok, kiknek által -adtuk a' Könyvet (az az: a' Szent Irást,) és a' Törvény -tudományt, és a' Profétziákat; ha ők háládatlanul megvetik ezeket: majd olly nemzet' gondjára bízzuk, melly háládatlanul meg nem veti azokat. 91. Ezek azok, kiket Isten vezérelt: Kövessed hát azoknak vezérlését. Mondjad a' Mekkaiaknak. Nem kívánok tőletek ezért (az az: az Al-Koránért,) semmi fizetést: Nem egyéb ez, mint megintője az időknak és világoknak. 92. És nem mérték a' Zsidók az Istent igazságának mérő-serpenyűje szerint; a' midőn mondották: Semmit nem szállított -alá Isten az emberekhez. Mondjad hát: Ki szállította-alá a' Könyvet, mellyet Mó'ses világosságul és vezérlésül az embereknek

adott: mellyet irás által papírosra tésztek, mellyek közül kinyilatkoztatjátok azokat, a' mellyeket akarjátok, és eltitkoltok sokakat? És az Al-Koránból tanultatok azt; a' mit sem ti, sem atyáitok nem tudtak. Fohász-kodj: mondván Óh Isten! azután hagyj ott őket, a' zavaros sáros vízben úszkaljanak. 93. És ezen Könyv (az az: az Al-Korán) megáldatott, mint megerősítője annak, a' mi az előtt kinyilatkoztatott: hogy hirdessed azt, az Anya-városban (az az: Mekkában,) és azoknak; kik annak körében vannak. És a' kik jövődő életet hisznek; valamint e' Könyvnek: és a' kirendeltt Imádság rendet szorgalmasan megtartják. 94. És ki gonoszabb, mint a' ki Istenről hazugságot költ? és azt mondja: kinyilatkoztatott ez nékem, holott semmi-sem nyilatkoztatott-ki nékie; vagy a' ki mondja: ehez hasonló Könyvet fogok az égből alá-szállítani. Ha látnád midőn a' gonoszok a' halál' szorongatásai között lesznek: és az angyalok mint terjesztik-ki felettek kezeiket, és mondják nékiek, Vessétek-ki lelkeiteket: Ma elnyeritek a' gyalázat' büntetését; mivel az Isten felől hazugságot költöttetek, és az Ó Jeleit megutáltatok. 95. És imé hozzánk mindenektől megfosztatott állapotban jöttetek, mint mikor teremtettünk benneteket; és elhagytátok a' mit adtunk vala néktek; és nincsenek veletek az esedezők, kiket Isten társainak véltetek lenni. Már a' társalkodás megszűne köztetek, és megcsala titeket felőlök a' remény. 96. Elvásasztja az Isten a' magot, 's kifejti a' gyümölcs' bélit tokjából, elevenet hoz-ki a' holtból, és holtat az elevenből. Ez az Isten. Hogy tántorodtatok hát el? 97. Elvásasztja a' hajnalt a' setétségtől, 's nyugalomba teszi az éjszakát, és a' napot 's holdat az idők folyásinak meghatározására alkalmaztatja. Ez a' rendelése a' Fő hatalmú Tudónak. 98. Ó teremté a' világító égi Testeket, hogy vezéreltessetek a' setét száraz földön és tengeren. Különösen megmutattuk az értelmeseknek hatalmunk' Jeleit. 99. És Ó az, a' ki titeket egy lélekből (az az: Adámból teremtett.) és engedett nyugalom helyet anyáitok' méhéikbe. Imé különösen elő-adtuk az értelmeseknek hatalmunk' jeleit. 100. És Ó az, ki alá-szállít az Egekből essőt, és ez által elő-hoz mindenféle zöld füvet, mindenféle magot, palma-gyümölcsöt, és szőlőt, olajt, granát-almákat, és egyéb hasonló 's különböző gyümölcsöket. Tekintsétek-meg gyümölcsözéseket, és mint jutnak éretségekre. Bi-

zonyára Isten hatalmának Jelei vannak ezekben a' hívőknek számokra. 101. És még is tulajdonítatok Istennek társakat, a' Génusokat; pedig ezeket is ő teremtette. És hazugságból 's tudatlanságból tulajdonítottak nékie fiaikat és leányokat. Dicsősség nékie! és távol légyen ez Tőle. Ő az Eg' és Föld' Alkotója: miképpen lenne néki magzatja, holott nincs házastársa; és Ő alkotta mindeket, 's egyszer'smind Ő minden dolgoknak tudója. 102. Ő a' ti Uratok, Istenetek: nincsen is más Isten kivüle, Alkotója mindeneknek. Szolgáljatok hát nékie, mivel Ő mindeneknek Gondviselője. 103. A' szemek Őt' fel nem fogják, de Ő felfogja a' szemeket; mert Ő kegyelmes 's bölcs. 104. Megérkeztek az Isten' jelei hozzátok, és a' ki azokat szemléli, ön' maga javára szemléli: a' ki pedig vakoskodik, ön' maga ellen vakoskodik; és én nem vagyok Megtartótok. 105. És így adjuk - elő Jeleinket, hogy tudják-meg a' hitetlenek; hogy te tanítád erre azokat, a' kik megakarják érteni. 106. Kövesd azt hát a' mi kinyilatkoztatott a' te Urad által. Nincsen Isten csak Ő egyedül: és a' társat-adóktól messzre távozz. 107. Ha akarta vala Isten, nem tulajdonítottak volna nékie Társat: és én téged az ő megtartójoknak, 's őrzőjöknek nem tettelek. 108. Ne boszszonds a' bálványozókat; nehogy viszont ők is tudatlanságból gyalázattal illetnék az Istent. Így hagyjuk-meg minden nemzetnek a' maga munkáját; majd egy nap össze-gyűlnek az ő Urokhöz: a' ki elő fogja nékiek számlálni minden tselekedeteiket. 109. És a' Mekkaiak nagy indulattal megesküdték az élő Istenre, hogy-ha hozzájok az Isten' jele megérkezett volna; ők is a' hívők közzül valók lennének, és hinnének. Mondjad nekik: Isten' hatalmában vannak a' Jelek; de nem engedi néktek azokat megérteni: és a' midőn eljönnek, nem fognak abban hinni. 110. Elfordítjuk szíveiket és szemeiket az igazságtól, valamint nem hittek az első jelekben, mellyeket mutatott Isten: és hagyjuk őket tévelygésekbe habozni. 111. És ha mindjárt angyalokat szállítottunk vala is alá hozzájok, és a' halottak megszóllaltak, és minden tanúkat a' világon össze-gyűjtöttünk vala is; még sem hittek volna, csak a' mennyiben Isten megengedné: de nagy része azoknak nem tudja ezt. 112. És így minden Próféta'nak ellenséget tettünk, t. i. az emberek' és génusok' sátánját, ki nekik az elcsábításra ékes beszédeket sugall. Ha akarná a' te Urad, azt

nem tselekednék; de túrd-el őket, és ne aggódj rajta, hogy káromolva hazudoznak. 113. Engedd, hogy hajoljanak a' szók' ékességére azoknak szíveik, kik nem hisznek jövőd életet: hogy gyönyörködjenek és megnyerjék azt, a' mit óhajtanak. 114. Vallyon keressek é más Bírót Istenen kívül? Hiszen ő az, ki az igazat a' hamistól megkülömböztető Al-Koránt alá-szállította néktek. Azok, kik esmérik az Irásokat, tudják: hogy az igazsággal telyes Al-Korán Uradtól szállítottatott-alá. Ne légy hát egy a' kételkedők közzül. 115. És bétellyesedtek a' te Urad' igaz szavai: nincsen is ki megváltoztathatná azokat; mert ő egyedül tudó, 's halló. 116. Ha e' földön lévőeknek fogsz engedni, elfordítanak téged az Isten' ösvényétől. Nem követnek egyebet véleményeiknél; mert ők hazugok. 117. A' te Urad tudja legjobban, ki fog az Ő ösvényétől eltévelyedni; és kik légyenek a' vezéreltetek. 118. Egyetek tehát azokból, mellyek felett az Isten' neve említettett; ha hívők vagytok az Ő Jeleiben. 119. És mi okból nem ennétek abból, a' mi felett az Isten' neve említettett, mikor megölettetne? és már világosan előtökbe terjeszté, mi tiltatott-meg néktek azonkívül, a' minek evésére szükség kényszerít. És pedig sokan tévelygésbe ejtnek másokat kívánságaik miatt tudatlanságból; de a' te Urad legjobban tudja, kik az által-hágók. 120. És hagyjatok-fel mind külső, mind belső gonoszságokkal; mert a' kik gonoszságot követnek-el, jutalmát veszik annak, a' mint érdemlették. 121. És ne egyetek abból, mi felett midőn megölettetne, Isten' neve nem említettett; mert ez valóban tilalmas: és az ördögök a' magok barátjaiknak sugallani fogják, hogy vetekednének veletek e' felől. Hogy-ha engedéndetek azoknak, bizony a' Társat-adók közzül valók lesztek. 122. Vallyon a' ki meghal, de vissza-nyeri általunk életét, adván ő nékie világosságot, mellyben járhatna az emberek között, hasonló é az a' setétségben ülőhöz? honnan ki nem szabadul. 123. Így tettünk minden Városba némelly gonosz Előljárákat, hogy álnokul tselekedjenek ott; de álnokságokkal nem fognak ártani, csak ön' lelkeiknek: és még sem veszik azt gondolóra. 124. És ha jövőd azokhoz (az az: a' Mekkaikhoz) valami Jel, mondani fogják: Semmiképpen nem hiszünk, míg nem jön ahoz hasonló, melly az Isten Követeinek adatott volt. Az Isten legjobban tudja, hová helyheztesse a' maga követségét. Meg-

környékezi a' gonoszokat az Isten' megútálása, és gyötrelmes büntetés azért, hogy álnokul tselekedtek. 125. Kit Isten vezérelni akar, az Islam hit' bévételére kiterjeszti annak szívét; a' kit pedig tévelygésbe akar hozni, szoros és szűk mejjüvé teszi: mintha fel az Égbe törekedne lépni. Így teszi Isten gyűlöletessé azokat, kik nem hisznek. 126. És ez Urad' egyenes ösvénye. Már különösen tudokra adtuk Jeleinket az embereknek; hogy megintettetének. 127. Ezeknek Uroknál békességes Hajlékok lészen. És az Isten lészen pártfogójok, azért a' mit tselekedtek. 128. És emlékezzél-meg azon napról, melyen az Isten magához gyűjti őket mindnyájokat, és mondja: Óh géniuszok' gyülekezete, már az emberek között sokat mulattatok! És az ő emberek között lévő barátjaik mondani fogják: Uram használtunk egymásnak: és eljutottunk azon határra, melyet megszabtál nekünk, 's akkor így szól az Isten: A' tűz lesz' lakó-helyetek, 's örökké benne maradtok; egyébaránt Isten megengedheti onnan a' kiszabadulást; mivel a' te Urad böles és tudó. 129. És előjáróikká teszszük a' gonoszokat más gonoszoknak azért, a' mit elkövettek. 130. Óh géniuszok és emberek' gyülekezete: Vallyon nem jöttek é hozzátok a' közzületek támasztott Követek, kik hirdették néktek Jeleimet, és fenyegetvén benneteket ezen nap' eljövetelével. Felelni fognak: magunk vagyunk tanúk arra, hogy úgy vagyunk. És elcsábította őket e' világi élet. És bizonyítani fognak magok ellen, hogy hitetlenek valának. 131. Ez pedig lett, t. i. hogy az Isten Követeket küldene; mert a' te Urad soha-sem törölte-el a' városokat gonoszságaikban, míg azoknak lakosai meg nem próbáltattak tanítás által. 132. És mindennek a' szerint lesz' jutalma, a' mint tselekedett: mert nem tudatlan a' te Urad abban, a' mit míveltek. 133. És Ő gazdag irgalmu; de el is veszhet benneteket, ha akarja; és másokat támaszt utánnatok, mint az előbbeni nemzetek után támasztott titeket is. 134. Bizony az ígélet néktek bétellyesedik, és azt erőtlenné nem tehetitek. 135. Mondjad a' Mekkaiaknak: Óh én népem! tselekedjetek a' ti eszetekek szerint, én is az én béléltásom szerint; de majd megtudjátok, kié lesz' a' Paradicsomi hajlék jutalmúl; mert a' gonoszok nem boldogíttatnak. 136. És rendeltek Istennek a' Mekkaiak abból a' mit ő elő-hozott a' föld' gyümölcséből, és barmokból, egy részt, és mondották: Evvel tartozunk Is-

tennek, ezt mondván a' magok vélekedése szerint: evvel pedig az Isten Társainak. A' mi azomban Társainak vala ajálva, nem juta-fel Istenhez; a' mi pedig Istennek vala rendelve, az eljutott a' Társakhoz. Jaj nékik, hogy így ítélnék. 137. És azt sugallották a' Társat-adóknak az ő hamis Istenek, hogy tulajdon fiaikat megáldozzák, és rájuk ruházzák az ő Vallásokat. És ha akarta volna Isten, nem tselekedték volna azt; távozz hát tőlök, és károaló hazugságaikkal ne gondolj. 138. És mondották: némelly barmok, és vetemények meg vannak tiltva, és nem lehet azokkal másnak élni, akaratumk nélkül így vélekedvén: és vannak barmok, mellyeknek hátai megtiltattak a' teher hordásra, némelly barmok, mellyek felett, a' midőn megölettetnek, az Isten' neve nem említettik. Megfizet nékiek Isten azért, hogy ellene hazugságot szóllanak. 139. És mondották: a' mi a' barmok' hasokban vagyon, szabad megenni a' férjfiaknak, csak az aszszonyoknak nem. Azomban a' döglöttet egygyütt eszik. Megadja Isten nékik a' jutalmat gonosz beszédek miatt; mert ő bölcs és tudó. 140. Sok gonoszok elvesztenek már, kik esztelenül megölték fiaikat, és megtiltották azt, mit Isten táplálásokra rendelt; hazugságot szólván Istenről, eltévelyedtek, és nem vezéreltettek azok. 141. És ő az, ki a' veteményes és gyümölcs-fás kerteket, 's a' különböző eledelt adó vetéseket: az olaj-bogyókat és granátalmákat, 's más gyümölcsöket teremtett. Egyetek a' teremni szokott gyümölcsökből, és adjátok-meg a' dézmat az aratás' napján: és ne vesztegessetek; mert Isten nem szereti a' vesztegetőket. 142. A' barmok között némellyek alkalmasok a' teher-hordásra; némellyek pedig nem. Egyetek azokból, mellyeket táplálástokra adott néktek Isten, és ne kövessétek a' sátán' lépéseit; mert ő világos ellenségeitek. 143. Nyolcz pár barmokat mondanak a' Mekkaiak az Istentől megtiltattaknak lenni. A' juhok között két párt, kost, és fejtőt; és a' kecskék között két párt, bakot és fiadzót. Mondjad nékiek: két hímet, vagy két nyöstényt tiltott é meg Isten? vagy akár mi legyen a' nyöstény' hasában. Mondjátok-meg nékem, ha igazak vagytok. 144. És a' tevék között kettőt; valamint az ökrök között is kettőt. Mondjad: Vallyon bikát é kettőt, avagy tehenet? vagy a' mi csak van a' nyöstény' hasában. Avagy jelen voltatok é, midőn Isten ezt a' parancsolatot hozta. Kicsoda gonoszabb annál, ki Isten fe-

lől hazugságot költ, hogy az által tévelygésbe hozza a' tudatlanokat? Bizony a' gonosz embereket nem vezérli Isten 145. Szólj: Nem találok én tiltottat a' nékem tett kinyilatkoztatásban, csak ne legyen dög - marha, vagy vér, vagy disznó-hús; mert ezek tisztátalanok: és a' mi felett az Isten' neve segítségül nem hívatott. Továbbá ki szükség által kényszerítettik ezeknek megevésére, nem kívánságból, vagy törvény által-hágásból; annak kegyelmes, irgalmas lesz' a' te Urad. 146. A' Zsidóknak megtiltottuk mind azokat, mellyek nem hasított körműek; az ökrökből és juhokból minden zsír szabad nékiek, kivévén azt, a' mi a' beleken vagyon, és csonthoz van növe. Evvel büntetjük az ő gonoszságokat: és mi igaz-mondók vagyunk. 147. Hogy-ha hazugsággal vádolnak téged. Mondjad: Szélesen kiterjedő a' ti Uratok' irgalma, és az ő büntetése a' vétkepektől el nem fordul. 148. Mondják a' Társat - adók: Ha akarta volna Isten, sem mi, sem Atyáink nem tulajdonítottak volna nékiek Társakat: és mondani fogják: Hogy mi nékiek semmit meg nem tiltottunk. Így hazugsággal vádolák Profétáikat azok is, kik ő előttök valának; míg büntetésünket meg nem érezték. Mondjad: Bizonyosok vagytok é abban, hogy Istennek tetszik munkátok? csak a' ti vélekedésetek: és ti hazugok vagytok. 149. Az Isten fogja megvizsgálni, ha vagyon é igazságtok. Ő ha akarja, minnyájtókat vezérelni fog. 150. Mondjad: állítsátok - elő tanúitokat, vallyon megtiltotta é azt Isten, a' mit ti tilalmaztok. Hogy-ha ők bizonyítják ezt, te ne bizonyíts vélek, se ne kövessed az ő kívánságaikat: kik hazugsággal vádolják Jeleinket, és nem hisznek a' jövődő életben, és az ő Urokkal más Isteneket össze-hasonlítanak. 151. Jőjjetek! felolvasom előttetek, Uratok mit tiltott-meg néktek. Megtiltá, hogy ő mellé Társat ne tegyetek, és szüleitek iránt kegyességet, háladatosságot parancsol: és hogy gyermekeiteket a' szegénység' félelme miatt meg ne öljétek. Mi adunk eledelt néktek, és nékiek; és a' vétkes dologhoz, sem nyilván, sem titkosan ne közelítsetek: és ne öljétek-meg a' lelket (t. i. az embert,) mellyet Isten megtiltott: hanemha törvényesen. Ezt parancsollya néktek: hogy értsétek-meg. 152. Az árvák' javaikhoz lopással ne nyúljatok; hanem azt szaporítsátok, míg az érett kort elnem érik: és tetézzétek - meg a' vékát, és fontoljatok jól a' mérő-serpenyűn. Nem terhellyük az embert, ereje felett.

És midőn valamit szóltok, igazat szóljatok. Hogy-ha pedig rokonsággal viseltettek az iránt, ki mellett avagy ki ellen szóllotok, esküvéssel 's igaz lélekkel tegyétek azt. Ezt parancsolá néktek Isten; hogy ez által megintessetek. 153. És kijenti Isten néktek: ez az én egyenes ösvényem: Kövessétek hát ezt, és a' vele ellenkező útra ne térjeteK. Ezt parancsolta néktek: hogy félnéteK Őtet. 154. Adtunk Mó'sesnek Könyvet, vezérül annak, ki a' benne megíratkakat tellyesíteni akarja, jót tselekvén; és adtuk a' jó és rosz' dolgoknak megkülömböztetését, és kijelenténk irgalmunkat; hogy ők (az az: az Izraeliták,) az ő Uroknak eljöveteletét ama napon hinnék. 155. Ez a' Könyv, (az Al-Korán) mellyet alá-szállítottunk, szenteltetett; kövesséteK hát azt, és féljeteK az Istent: hogy irgalmat nyerjeteK. 156. Hogy ne mondhasátok: Eljött a' Könyv, a' Mó'ses Könyve, és az Evangyéliom, két nemzetnek, a' Zsidóknak és a' Keresztényeknek előttünk: de mi restek valánk azoknak olvasásában, nyelvismérteK sem lévén. 157. Vagy, hogy ne mondhasátok: Ha nekünk Könyv jött volna alá; igazabb úton lennénk nálloknál. Imé elérkezett már hozzátok Uratok' kijelentése, vezérlése és irgalma. De ki gonoszabb, mint a' ki hazugságokat költ az Isten' Jeleibe, és azoktól meszszi-re eltávozik? Megfizetődik azoknak, kik meszszi-re távoznak Jeleinktől, kemény büntetéssel. 158. Talán azt várják a' hitetlenek, hogy Angyalok jőjjenek hozzájuk; vagy jőjön-el az Isten maga, vagy légyen Uradtól való Jel. Már csak azon nap sem fog legkissebbet is használni a' Lélek' hite, mellyen Urad' Jele megérkezik, ha t. i. az, az előtt nem hitt, és igazat, hiteles jót nem tselekedett. Mondjad: várjatok; mi is várakozunk. 159. Továbbá, a' kik a' Vallásban hasonlást okoznak, és elszakadnak; ne érts egyet azokkal: az ő dolgok Istent illet; majd elbeszéli az Itélet' napján, a' mit tselekedtek. 160. A' ki jó tselekedettel jövend; tíz annyit fog nyerni. De a' ki mennyi tselekedettel jövend-elő, csak annyival büntetődik-meg: és ők igazságtalansággal nem fognak illetetni. 161. Mondjad: Így vezérlett engem Uram az egyenes ösvényre. 162. A' jámbor hitre, az igaz hitű Ábrahám' vallására; mert ő az Istennek Társat-adók közzül való épen nem vala. 163. Az én imádságom, tiszteletem, életem és halálom a' Világok Urának 's Istenének vagyon szentelve. 164. Nincs neki Társa: és ez parancsoltatott nékem; 's én vagyok

első a' Moszlemok között. 165. Mondjad: Vallyon az Istenen kívül ismerjek é más Urat: holott ő egyedül mindeneknek Ura? És minden gonoszt tselékvő lélek önn' maga ellen vétkezik: és nem fogja senki másnak terhét viselni, 's majd Uratok előtt fogtok megjelenni, és a' miben nem volt igazatok; Ő fogja megmondani. 166. Ő az, a' ki nemzetségek szerint tett titeket a' föld' örököséivé, és némellyeket közzületek polczokra felmagasztalt, hogy megpróbáljon ez által a' mit ajándékozott vala néktek. Továbbá gyors a' te Urad a' büntetésben, de Ő egyszer'smind kegyelmes 's irgalmas is.

VII-ik Súra.

Alaraph, az az: a' Paradiesom' Fala.
V. 47.

(Mekкаи 205 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Isten' Nevében! 1. A. L. M. S. 2. A' Könyv hozzád küldetett alá; ne légy szorongattásban, ne félj a' hitetleneket fenyegetni, és a' híveket emlékeztess. 3. Kövessétek azt a' mi Uratok által alászállított: és más pártfogókat kivüle ne kövessetek. Őh melly kevesen veszitek-be az Intést. 4. És a' városokból, midőn némellyeket elvesztettünk: akár éjjel, akár délben jött reájok a' büntetés. 5. Nem menthették magokat, midőn büntetésünk megérkeze hozzájuk; hanem megvalótlották: Bizony gonoszok voltunk. 6. Valóban számot fogunk venni azoktól, kikhez Követséget küldöttünk; valamint számadásra húzzuk a' küldött Követekeket is. 7. És ugyan tudománnyal fogjuk nékiek elbeszélieni azt, a' mit munkálódtak; mert nem valánk távol tőlök. 8. És a' tselokedetek' mérő fontja azon nap igen igazságos lesz, és a' kiknek mérő-serpenyűjük jó tselokedetekkel lenyomódnak, azok boldogok lesznek. 9. És a' kiknek mérőjük könnyűeknek, hijjánosoknak találatnak, ezek azok kik lelkeiket elvesztették, magokat a' mi Jeleink eránt gonoszúl viselvén. 10. Imé a' földre helyheztetetünk titeket, és rendeltünk táplálástokra élelembeli szereket. Őh melly kevésbbé háláljátok azt meg. 11. Mi teremtettünk

és formáltunk titeket Ádamban: és azután az Angyaloknak mondtuk: Imádjátok Ádámot: és imádták őt. Hanem Eblis imádni nem akará. 12. Mondá nékie Isten: Hogy ne imádnád őtet, és mi tartóztat ettől téged, holott megparancsoltam. Felele: Én nálánál jelesebb vagyok. Engem teremtettél tűzből, és őtet sárból alkottad. 13. Mondá nékie az Isten: Távozzál hát a' Paradicsomtól; mert nem illik hogy magadat abban kevélyen viseljed. Takarodj-ki: te a' kicsiny alávalók közzül lészel. 14. Felele Eblis: Várákozz Uram addig; míg a' Feltámadás' napja elkövetkezend. 15. Mondja néki Isten: Várákozni fognak hát rád. 16. Felele Eblis: Mivel engem megcsaltál, ártogatni fogok az embereknek a' te egyes útagon. 17. Elől, hátról; jobbról és balról is intsekedem, és háládatlanoknak fogod nagyobb részét találni. 18. Mondá nékie Isten: Távozz-el attól, te megvette-tett, és megszire elűzetett. 19. Valóban a' kik közzülök téged fognak követni: igazán megtöltöm azokkal a' gyehennát. 20. Oh Ádám! lakjad hát a' Paradicsomot, feleségeddel Évával egygyütt; egyetek a' mikből csak akartok: egyedül ehez a' fához ne közelítsetek; ne hogy a' gonoszok közzül valók legyetek. 21. És sugallotta mind kettejeknek a' sátán, hogy megmutathassa a' mi elrejtve vala előttök, az ő szemérem testeknek részeit, és monda: csak azért tiltotta-meg néktek Uratok ezt a' fát, hogy ne lennétek angyalokká; vagy hogy örök étellel ne bírnátok. 22. És megesküve nékiek mondván: Én néktek igaz tanácslótok vagyok. 23. És reá-szedte őket csalársággal. Minekutánna azomban a' fáról kóstoltak volna, elő-tűntek szemérem részeik: és a' paradicsomi Leveleket kezdék magokra varrogatni. És az ő Urok kiáltá: Vallyon nem tiltottam é meg néktek ezen fát: és nem mondtam é, hogy a' sátán világos ellenségtek? 24. Felelének: Mi Urunk vétkeztünk lelkünk ellen; és ha meg nem engesztelődöl hozzánk, 's nem könyörölsz rajtunk; az elveszettek közzül valók leszünk. 25. Mondá nékiek Isten: Száljatok-alá; egygyik a' másiknak légyen ellensége: és a' földön lakástok léssen; ideig használván azt. 26. Mondá: ott fogtok élni és meghalni; azután belőlle kihozattatok a' Feltámadás' napján. 27. Oh Ádám' fiai! adánk nektek köntöst, melly szemérem testeteket elfedezné: és gyönyörű öltözetet; de a' kegyesség' köntöse még is legjobb. Ez az Isten' Jelei közzül való; hogy

megintettetnének. 28. Óh Ádám' fiai, ne csábítson-
 benneteket a' sátán; valamint kiűzte szüléteket a' Pa-
 radicsomból; megfosztván őket ruháiktól, hogy meglát-
 tatná velek szemérem testeiket: Valóban ő, és az ő tár-
 sái látnak titeket; de ti nem szemlélhetitek őket. Mi a'
 sátánt rendeltük a' hitetlenek' Fejedelmének. 29. És a'
 midőn gonoszságot követnek-el, mondják: Ezekben talál-
 tuk atyáinkat, és az Isten nekünk ezt parancsolta: Mond-
 jad: Bizony az Isten nem parancsol gonoszságot. Avagy azt
 mondjátok é az Isten felől, a' mit nem tudtok? 30. Mond-
 jad: Az én Uram igasságot parancsola: és fordítsátok
 arczaitokat az Isten' Szent-Egyháza felé, és hívjátok Őt
 segítségül igaz Hittel. Valamint teremtett benneteket,
 úgy fel is támaszt, és Ő hozzá fogtok gyülekezni. 31.
 Egy részt vezérelt közzületek, és más részt a' tévelygés
 elvont, mert az Istenen kívül az ördögöket Pártfogójok-
 nak választották, és magokat vezéreltetteknek gondolják.
 32. Óh Ádám' fiai! vegyétek ékes ruháitokat az Imád-
 ság-házába, és egyetek 's igyatok, csak kicsapongók ne
 legyetek; mivel az Isten nem kedvelli a' kicsapongókat.
 33. Mondjad: ki tiltotta-meg az Istentől adott ékességet,
 és az eleséget, mellyet adott szolgainak, hogy élneek
 azzal? Mondjad: Ezek a' hívőknek a' földi életben meg-
 adatnak; különösen pedig a' Feltámadás' napján: Illy
 megkülömböztetve adjuk-elő Jeleinket az embereknek; a'
 kik azt megértik. 34. Az én Uram megtiltotta mind a'
 nyilvános, mind a' titkos gonoszságot, az igasságtalan
 erőszakot; és hogy ne adjatok Társat Istennek, mellyről
 semmit ki nem jelentett, és hogy ne mondjátok Istenről
 azt, a' mit nem tudtok. 35. És minden Nép' élet-határa
 ki van szabva; és eljön, nem késvén, se nem haladván,
 csak egy órát is. 36. Óh Ádám' fiai! valóban eljönnek
 hozzátok közzületek választott Követeim, Jeleimet hir-
 detvén néktek; a' kik hát félemlik az Istent, és megjob-
 bítják életeket; nem léssen félelem azokon, 's meg nem
 szomoríttatnak. 37. A' kik pedig hazugsággal vádolják
 Jeleinket, és azoktól kevélyen eltávoznak: a' tűz' sorso-
 sai lésszenek, benne örökre lakozandók. 38. Ki gonoszabb,
 mint a' ki Istenről hazugságot költ, avagy Jeleibe csa-
 lárdságot vegyít? Ezek részesülnek ugyan e' világi jók-
 ban, a' Könyvben megengedődött mérték szerint, míg
 Követeink a' halál' angyali el nem érkeznek hozzájuk.
 Akkor mondják nékiek: Hol vannak azok, kiket segítsé-

gúl hívtatok az Istenen kívül? Felelni fognak: Elrejtették magokat előlünk. És tulajdon lelkeik ellen bizonysgot tésznek, hogy hitetlenek valának. 39. A' Feltámadás' napján mondja nékik az Isten: szájatok - alá a' tűzbe, azon nemzetekkel, kik már megelőztek titeket a' geniúsok és emberek közzül, és valahányszor a' tűzbe alá-száland egy nemzetség, megátkozza a' testvér-nemzetséget, mellytől elcsábított; míglen egymásután mind alá nem szállanak. Akkor az utóbbiak az elsőknak mondják: Mi Urunk! ezek csábítottak-el minket; adj hát nékiek kétszeres büntetést a' tűzből. Felel az Isten: Mindeneknek kettőztetett büntetések leszen; de ti nem tudjátok azt. 40. És mondani fogják az elsők az utolsóknak. Nincsen néktek felettünk semmi kiváltságtok; mert hasonlók vagyunk: Kóstoljátok hát a' büntetést azért, a' mit velünk elkövettetek. 41. Valóban kik hazugságot költének Jeleinkben, és felfuvalkodva távoznak - el azoktól, nem nyitattnak-meg azoknak az Egek' Kapui: nem is mennek-bé a' Paradicsomba, míg a' teve át nem búvik a' tő' fokán; így fizetünk a' gonoszságért. 42. Gyehenna leszen azoknak az ágyok, tűzből a' takaródzó is; így büntetjük-meg a' gonoszokat. 43. Kik pedig hisznek és jót mívelnek, nem terheljük-meg lelkeiket parancsolatokkal, csak a' mennyit elviselhetnek; ezek a' Paradicsom' sorsosi lesznek, benne örökre mulatandók. 44. És kitöröljük szíveikből az ellenséges indulatot. Szép Folyók veszik körül, és mondják: Dicséret Istennek, ki ide vezérelt bennünket; mert magunktól hajlandók nem lettünk volna arra, ha csak az Istennek vezérlése hozzá nem járult volna. Imé megjöttek igasságban Urunk' Követei. És kiáltani fog nékiek: Ez a' Paradicsom, mellyet örökségül nyertetek munkátokért. 45. És kiáltani fognak a' Paradicsom' lakosai a' tűz' sorsosihoz: már igaznak találtuk, mit Isten ígért vala nekünk? hát ti igaznak találtátok é a' mit Isten ígére néktek? Felelni fognak: Igen is. És a' hirdető kiáltani fogja: Isten' átka légyen a' gonoszokon. 46. Kik az embereket elfordítják az Isten' ösvényétől, és igyekeznek azt fére csavarni: a' jövendő életet megtagadván. 47. És mind a' két rész között kárpit leszen, t. i. a' boldogok és elkárhozottak között, és az Alaráph felett; azon a' kő-falon, melly a' Paradicsom és gyehenna között vagyon, férjfiak fognak állani; kik minnyájokat Jeleikből megösmérik, és kiáltani fognak a' Paradi-

csom' lakóihoz : Békesség néktek. 48. Midőn tűzben lévő Társaikat megpillantják, mondják: Mi Urunk ne helyheztesse egygyüvé minket a' gonosz népekkel. 49. És az Alaraph felett állók kiáltani fognak a' tűzben lévő férjfiakhoz, mint kiket az ő Jeleikből ösmértek-meg, mondván: mit használt Javaitok' halomra-gyűjtése, nemzet-ségték' fényessége, és hogy magatokat felfúvalkodva kevélyen viseltétek? 50. Vallyon azoknak, kiknek esküvéssel bizonyítottátok, hogy nekik Isten nem irgalmaz, nem mondatott mostan: menjetek a' Paradicsomba; nem léssen félelmetek, sem semmi szomorúságtok. 51. És kiáltani fognak a' tűzben lévők a' Paradicsom' lakosihoz: valami keveset a' vízből öntsetek reánk; avagy abból, a' mit Isten táplálástokra adott. Így felelnek: Valóban mind a' kettőt megtiltotta Isten a' hitetleneknek. 52. A' kik a' Vallást játéknak 's tréfának tarták, és elcsábítá őket a' világi élet. És mi is megfelejtkezzünk róllok e' napon, mint ők a' Végső-napról, és megtagadták Jeleinket. 53. És már elő-hoztuk nekik (az az: a' Mekkaiaknak) a' Könyvet, (az Al-Koránt,) megkülömböztető tudomány lévén benne az emberek' tanítására, és irgalom hirdetni azoknak, kik benne hiendenek. 54. Talán csak annak bétellyesedését várják é? Az napon, mellyen eljövend annak bétellyesedése, az az a' Feltámadás' napján, mondják kik megfelejtkeztek rólla az előtt: Már látjuk igazságban jöttek Urunk' Követei: Vallyon léssen é oly szószóllónk, ki esedezne érettünk? avagy e' világra vissza-küldetünk é, hogy avval ellenkezőt míveljünk, a' mit míveltünk? Már elvesztették lelkeiket, és megfelejtkeztek arról, a' mit szentségtelenül költöttek. 55. Bizonyyal a' ti Uratok az Isten, ki teremtetete az Eget, és Földet hat napok alatt: azután királyi Székiben megnyugodott; Ó tselekszi hogy éj legyen a' nappal után, 's ez váltás-fel ismét amazt: 'S Ó alkotta a' Napot, Holdat és a' Csillagokat; mind ezek parancsolatjának hódolnak. Vallyon a' teremtmények és azok' kormánya nem az ő tulajdona é? Áldott légyen Isten a' világok' Ura. 56. Híjjátok az Istent segítségül könyörgéssel mind nyilván, mind titokban; mivel ő nem kedvelli az által-hágókat. 57. És a' földet annak megújítása után meg ne vesztegessétek, félelemmel és reménnyel híván Őtet segítségül: mert az Istenfélőkhöz közel vagyon az Ő irgalma. 58. És Ő az, ki a' szeleket szerencsés hírmondóul bocsátja az

Ő Irgalmának, és fellegeket hajtanak valamelly elhalt, kiszaradt vidékre, 's alá-bocsátja az essőt, és általa mindenféle gyümölcsöket hoz-elő: Így fognak a' megholtak is sírjaikból kijönni; hogy ti ez által meginttetnétek. 59. És a' jó földből Isten' akarátja által jó termés jön-elő; ellenben a' roszból csekély és rosz' tenyészet léssen. Így magyarázzuk Jeleinket a' hálaadó embereknek. 60. Hajdan Noét elküldöttük Követül a' maga nemzetéhez, és mondotta: Óh én népem szolgálj Istennek: Nincs néktek rajta kívül más Istenetek. Valóban féltetek benneteket a' végső nap' büntetésétől. 61. Felelének nemzete' Fejedelmei: Mi tégedet világos tévedésben szemlélünk. 62. Mondá ő: Óh én népem ártatlan vagyok én a' tévelyedéstől. Hanem bizonnyal a' Világok Úrának követe vagyok. 63. Hozzátok hozom a' parancsolatokat, az én Uram' leveleit, és jó tanácsával éltetek benneteket; mivel az Istentől tudom, a' mit ti nem tudtok. 64. Vallyon csudáljátok é, hogy az Uratoktól való intés közületek való férjfi által esik tudtotokra; hogy megfenyítsen benneteket, és hogy irgalmat nyerhessetek? 65. De hazugsággal vádolták őt. És mi megmentettük őket, és azokat, kik a' bárkában véle valának: és elmerítettük azokat, kik Jeleinket hazugságnak tekintették: minthogy vak emberek valának azok. 66. És az Aad maradékihoz követségbe küldöttük Húdot *) az ő rokon bátyjokat. A'

*) W. 66. Húd. Ennek Históriáját rostálgatván Ismaél Ebn Aly, Poéták' költeményénél alig tekinti fellyebb valónak. Húd úgymond: Istennek Prófétája vala, kit Isten Noé után, és Ábrahám előtt küldött, és egynek tartatik ez Heberrel. Elküldötte őt Isten az Adeusokhoz, kik három bálványokat tisztelének, és Alahkaphba lakozanak, és vala nékiek Algiagian nevezetű Királyok. Sok ideig térítette és hívta őket Istenhez; de ők szavainak hitelt nem adván, annyira megverték, és kínozták, hogy már éppen holtnak tartatott. De midőn mind ezek mellett is Húd nékiek prédikállana, és kevesen térnének-meg: nem adott nékiek Isten essőt négy esztendeig, elannyira: hogy már elveszvéen barmaik, magok is a' vég veszélyhez közelítettek. Elküldöttek tehát Mekkába bizonyos Lokman nevezetű hatvan férjfiakkal, kik vízért könyörögnének: és Mauvia a' Mekkai Király őket szállásra magához fogadta. Ott maradván tehát a' Királynál, 's egy egész hólnapot nála vendégségben töltöttek-el. Mellyet meghalván Algiagian, a' Király küldött érettek Követeket, kik haza hívnák őket. Mauvia is azomban a' nála való mulatásokat

ki hozzájok szólván, mondotta: Óh én népem! szolgáljatok Istennek. Nincsen Ő kiyülötte néktek egyéb Istenetek: nem fogjátok é hát Őtet félni? 67. Felelének a' nép' Vénei, kik közzülök hitetlenek valának: Mi téged' bizonyyára esztelennek tekintünk és valóságos hazugnak. 68. Mondá ő: Óh én Népem! távol töllem az esztelenség, hanem Követje vagyok a' világok Urának. 69. Előtökbe adom néktek Uram' rendeléseit, és én vagyok néktek hív tanács-adótok. 70. Avagy csudálkoztok é? hogy eljött hozzátok az Úr' intése, egy közzületek való ember által, hogy prédikáljon néktek? de megemlékeztetek, hogy ti vagytok a' Noé népe' maradéki: és megáldott benneteket erős magas testtel. Emlékeztetek-meg tovább Isten' jótéteményeiről, hogy boldogok legyetek. 71. Felelének: Azért jöttél é hozzánk? hogy tisztelnénk az egy Istent, és elhadjuk azokat, mellyeket Atyánk tiszteltek. Mindazáltal tselekedjed nem bánjuk: környékezen-meg bennünket az, a' mivel fenyegetel; ha az igazak közzül vagy. 72. Mondá nékik: nem sokára felettetek léssen az Isten' haragja 's büntetése. Avagy vetélkedni fogtok velem Isteneiteknek neveiről, a' mellyeket ti és Atyáitok nevezgettek-el; de nem nyilatkoztatott-ki Isten azokról semmit. De várjátok a' büntetést, én véletek várom mi következik rátok. 73. Megszabadítottuk tehát Őt' és azokat, kik véle valának, irgalmunk által; de dög-halál által kiirtjuk azokat, kik csalárdságot és ha-

---

már elunta. Felkelvén tehát, és magokát vízzel megmosván, az elsőnek megnyeréséért a' Mekka-i Templomba bémenvén, könyörgéseiket bémutatták. Bocsájtott hát Isten három felhőt; fejezet, veressét, és feketét. Továbbad a' fekete, tellyes vala Isten' haragjával; de gondolván, hogy esső volna abban, azt választották. De alig hogy hazájokba érkeztek: olly nagy víz-zápor és szélvész omlott-ki belőlle, hogy házaikat megerőtlenítette, és hét vagy nyolcz napok' elfolytta alatt a' fákat, és minden plántákat gyökerestől kiirtana, és a' fák' törzsökeit a' levegőbe emelvén, azoknak fejeikre hullatta: elveszttek hát ekképpen mindnyájan. Utoljára Algiagian maga is elveszett. Az Aadaeusok között azomban Lokman egyedül marada életben. Mondá tehát Isten nékie: hogy választana magának a' mit akarna; a' halhatatlanságon kívül. Ő pedig könyöрге hét Sasok' élet-idejékért, mellyek közzül mindegygyike nyolczvan esztendő't élhetne. Megadta tehát nékie az Isten azt, és meghalálózván a' hetedik Sas, Lokman maga is megszűnt élni.

misságot költöttek Jeleinkbe, és nem valának a' hívők közzül. 47. *) És a' Themud népéhez rokon-attyokfiát Sálehet küldöttük. A' ki mondta: Oh én Népem! tiszteljétek az Istent: nincs néktek Ő kivüle más Istenetek. Már eljött hozzátok Uratoknak világos bizonytsága, (ez a' kősziklából született) Istentől küldetett nyóstény Teve, Jelül adatott néktek: bocsássátok - el hát ötet, hogy le-

*) Ezen mese Marakziusnál találtatik a' 280-ik lapon, melly Ismaél Ebn Aly' irásából merítettett, a' ki írja: Saleh Obeidnak fija Próféta volt, kit Húd után Ábrahám előtt az Isten Temudaeusokhoz küldött, kiknek lakások a' hegyek' és kősziklák' csútszai vala, erős és kevély nemzet, kiknek név szerint Genda Királyok volt. Ezeknek elébbi lakások Cús' földje vala, vagy is Aethiopiának Aalts nevű Tartományja. Által-tették azonban lakásokat ide a' hegyeknek sokasága miatt, mellyeket kivágván, benne magoknak házakat építettek. Annakutánna eljövén hozzájok Sáleh, az egy Istennek megesmérésére őket sok ideig hívogatta. De csak igen kevesen, azok is egyedül a' népnek legalább való része, hittek benne. Ezek után a' hitetlenek fogadást tettek Sálehkel, hogy ők hinni fognak; ha olly csudát tesz', mellyet ők fognak kívánni; t. i. ha az ő általok kimutatandó valamely kősziklából egy nyóstény Tevét kihozand; Minekutánna pedig könyörögne Sáleh Istennek, a' kijelelt kősziklából kihozott nékiek egy nyóstény Tevét, egy már nem szopós börjával egygyütt. A' nyóstény Teve azonban nappal kimenvén legelni, éjszakára vissza-tére, és körül-jarván a' város' házaít, kiáltoza: A' kinek tejre van szüksége; jöjjön-elő. Ivának tehát a' lakosok az ő tejéből, a' mennyit akartak. Vala azonban közöttök egy igen gazdag Aniza nevű aszszony, és annak négy leányai, kiket midőn felékesített volna, valami Cédar nevezetű embernek ajánlást tett, hogy választana azok közzül magának egygyet, olly feltétellel, hogy a' nyóstény Tevét ölné-meg. Ő megegyezett abban, és elvén egygyet leányai közzül, maga más nyolcz férjfiakkal kimenvén, a' nyóstény Tevét megölték; a' börjút is, melly a' hegybe szalada, üldözöbe vévén, elfogták; hasonlóképpen megölték, és annak húsát egymás közt felosztották. Da harmad-nap' múlva szózatot bocsájtván-alá Isten az égből, mellyben minden villámok menydörgéseinek zúgása vala, melly által megrepedezének szíveik, és reggel házaikba térdjeikre borúlva, halva találtattak. Sáleh azután elvándorla Paleszfinába, és onnét a' kősziklás Arábiába által-költözött; a' hol megállapodván, egész haláláig állandóul az Istennek szolgálja; és a' midőn 58 esztendőket számlálna; meghaláozott. De Isten jobban tudja ezeket.

geljen az Isten' földjén, és ne nyúljatok hozzá ártalommal, ne-hogy megkönyékezzen benneteket a' gyötrelmes büntetés. 75. És emlékezzetek-meg, hogy titeket az Aad nemzetségének örököseivé tett, hogy annak róna-földjén erősségeket építsetek, és hegyeit elrontván magatoknak azokból hajlékokat emeljete. Emlékezzetek-meg tehát az Isten' Kegyelmeiről, és gonoszt ne tselekedjete; a' földet megvesztegetvén. 76. Mondának a' Nép' Elöljárói azoknak, kik ő benne hittek: Vallyon tudjátok é, hogy Sáleh az ő Urától küldetett? Felelének: Mi valóban hiszszük, hogy küldetett. 77. Mondának a' kevélységben fel-fúvalkodók: mi nem hiszszük, a' mit ti hisztek. 78. És elvágván a' nyóstény Tevének lábait, és elpártolván az Isten' parancsolatjától, mondották: Óh Sáleh! ám tegyed, hogy elérjen minket az, a' mivel fenyegetődzöl; 's mutasd-meg: hogy Isten' küldöttjei közzül való vagy. 79. És a' föld-indulás lepvén-meg őket: reggelre, földreborúltan hajlékaikban halva találtattak. 80. És eltávozott tőlök Sáleh, mondván: Óh én Népem! már eljuttattam hozzátok Uram' intését, és igazat tanácsoltam néktek; de ti nem kedvellitek az igazat tanácslókat. 81. És emlékezzetek Lótra, midőn mondaná Népeinek: Vallyon olly gonosztságot követtek é el? mellyben mások ez előtt még soha nem léledzettek. 82. 'S tehát bujasággal járultok é a' férjfiakhoz az aszszonyokon kívül? Ti minden tisztesség' határait által-hágó emberek vagytok. 83. És nem vala egyéb felelete Nemzetének: hanem - hogy egymás közt mondották: Vessétek - ki egész Háza-népét Városokból; mivel azok ollyan emberek, kik bűneinktől magokat tisztán tartják. 84. De megszabadítottuk őt' és Háza-népét; hanem felesége a' büntetéstől meg nem szabadúlhata. 85. És rettenetes essőt hagytunk reájok esni. Lásd, mint lett végek a' gonosztságha merültteknek. 86. És Mádiám népéhez rokonjokat Scioaibot követségbe küldöttük; ki azt mondá nékiek: Óh én Népem! imádjátok az Istent: nincsen néktek Istenetek ő kivüle. Már megérkezett hozzátok Uratok' világos bizonyosága. Mérjétek-meg igazán a' vékát, és a' fontot, ne is húzzatok - le legkissebbet is a' portéka' mértékéből: és meg ne vesztegessétek a' földet annak megújítása után. Ez néktek jobb lesz', ha hívők maradtok. 87. És ne támadjátok-meg az útzókat: és el ne rettentsétek az Isten' törvénytől azt, a' ki hiszen Ó benne, 's ne igyekezzetek azt

elfordítani: és emlékeztek-meg: hogy midőn kevesen volnátok, megszaportott titeket Isten; és szemléljétek: minő végek lett a' földet megvesztegetőknek. Ha egy rész közzületek hiend abban, a' miért küldettem, más rész pedig hitetlen leend; de békességesen várjátok, míg az Isten' ítélete megérkezik, mivel Ő a' legjobb Itélő. 89. Felelének az előkelők: kik felfúvalkodtak az ő nemzete közzül. Kivetünk téged ó Scioaib, és azokat, kik hittének a' mi városunkból; vagy vissza-térsz a' mi Szakadásunkhoz: és mondotta Ő: Vallyon akaratumk ellen is vissza-vezettetünk é ahoz? 90. Isten ellen nagy hazugságot követnének-el, ha vissza-térnének Vallástokra: minekutánna Isten megszabadított tőle, és nincs is okunk arra, miért térnének-vissza; ha csak Urunk Istenünknek nem az lenne akarattja. A' mi Urunk minden dolgokat tud. Isten a' mi bizodalumk. Mi Urunk! tégy ítéletet közöttünk igazsággal; mert Te legjobb Itélő vagy. 91. Mondának pedig a' Nép' Fejedelmei, kik hinni nem akarának: Ha követni fogjátok Scioaibot; az elveszettek közzül valók lesztek. 92. Megkönyékezte hát őket a' föld-indulás; és reggel az ő hajlékaikban térdre-borúlva, megholtan találtattak. 93. Kik hazugsággal vádolták Scioaibot; azok mind elvesztek. 94. És eltávozván tőlök, mondotta: Oh én Nemzetem! alá-hoztam hozzátok Uram' bizonyosságait, és igazat tanácsoltam néktek: miért keseregjem a' hitetlen embereket? 95. És nem küldöttünk semmi városba Prófétát a' nélkül, hogy meg ne látogattuk volna lakosait nyomorúsággal és ártalommal; hogy magokat megaláznák. 96. Majd felcseréltük a' rosszát jóval, és meggazdagodtanak, 's mondták: sok jó és rossz dolgok történtek atyáinkkal, mint velünk a' természet' útján; nem pedig az Isten' rendeléséből. Kivégeztük hát őket véletlenül, midőn észre sem vették. 97. Hogy-ha ezen Városoknak lakosai hitték, és félték volna az Istent, felnyitottuk volna nékiek az Ég és a' Föld' áldásait. De hazugsággal vádolták Követeinket: azért hát megbüntettük őket a' szerint, a' mint érdemlették. 98. Vallyon ezen Városoknak lakossai egész bátorságban lehettek é? hogy ne közelítene büntetésünk hozzájuk éjjel alvások' idején? 99. Vagy bátorságban lehettek é ezen Városok, hogy hozzájuk büntetésünk ne érkezzék nappal, és a' midőn játszodozva mulatoznának. 100. Avagy bátorságban voltak é az Isten' hatalmától; ki felemelte

őket sok szerencsékkel, és ismét sebességgel elveszté őket? Tehát Isten' boszszújától nem lehetnek bátorságban a' veszedelemre siető emberek? 101. Vallyon világosan nem látták é által azok, kik örökségbe kapták e' földet, lakosainak elveszése után, hogy-ha akarnók vétkeikben büntetnének-meg őket? De pecsétet ütünk szíveikre; azért nem térnek-meg. 102. Ezer Városoknak némmelly történeteit elbeszéljük néked. Eljöttek hozzájok a' Követek a' csudák' bizonyásaival: de nem voltak elkészülve, hogy hinnének azoknak. Így bélyegezi-meg pecséttel Isten a' hitetlenek' szíveiket. 103. És a' szövetség megtartásának semmi Jelét nem találtuk közöttök; és nagyobb részint kicsapongóknak találtuk. 104. Később küldöttük Mózsést Faraóhoz és az ő nagyjaihoz a' csudák' bizonyásaival, és gonoszul viselvén azok iránt magokat, hinni nem akartak. Lássad micsoda végek leend a' föld' megvesztegetőinek. 105. És mondá Mózsés: Óh Faraó! valóban én a' világok Urának Követje vagyok. 106. Illendő, hogy ne szóljak Istenről, csak tiszta igazságot. Megérkeztem hozzátok Uratok' világos Jelével. Bocsásd-el hát vélem az Izráel' Fijait. Felele Faraó: Ha csudával jöttél, mutasd-elő azt, ha az igazak között való vagy. 107. Leveté hát kezében lévő veszszejét, és kígyóvá változa. 108. És kihúzván kebeléből kezét, tündöklő leve az, és fényt szórt a' nézők' szemekre. 109. De mondák a' Nép' eleji Faraónak: Ez csak tudakos varázsló. 110. Úgy van mondá Faraó: Lakó helyetekből ki akar űzni benneteket, mit tanácsoltok tehát? 111. Felelének: Tartóztasd-le őket, és az öcscsét, és küldj a' városokba szélyel össze-gyűjtő férjfiakat. 112. Kik hozzanak-elő néked minden híres varázsolót. 113. Eljöttek hát a' varázsolók Faraóhoz. 114. És mondának; Lész' é jutalmunk, ha felette győzedelmeskedünk? 115. Felele ő: Valóban ti bizonynal Királyi székemhez a' közelebb lévők között valók leszték. 116. Mondának a' varázsolók: Oh Mózsés! vagy te vesd-le először veszsződöt, vagy mi vetjük -le elébb veszszeinket; válaszs? Felele ő: Vessétek ti el elébb. Midőn azomban azt tselekedték volna, bűbajos szemfény -vesztéseik által elrémíték az embereket; s úgy tetszett, hogy a' veszszők kígyók-ká változtak, és nagy varázslást vittek véghez. 118. És sugallottuk Mózsésnek, mondván: Vesd-le te is veszsződöt. És imé kígyónak változván; megette az ő varázs-

kigyóikat. 119. Kitetszett hát az igazság, 's elenyészett minden mesterségek. 120. Meggyőzöttettek a' varázslók, és kicsinyekké lévénnek. 121. És leborulván a' varázslók a' földre. 122. Mondották: Hiszünk a' világok' Urában. 123. A' Mózsés és Áron' Urában. 124. Mondá Faraó: Miért nem hittetek benne ez előtt? Ez csak csalárdság, mellyet a' Város ellen gondoltatok, hogy lakosait kiirtanátok. De tüstént meg fogjátok tudni: mit tselekszem véletek. 125. Elvágatom kezeiteket 's lábaitokat általellenben, az az: jobb-kezeitek és bal-lábaitokon keresztül, 's azután keresztre feszítetlek titeket. 126. Mondának a' varázslók: Istenhez fogunk menni. 127. Boszszút azért állasz rajtunk, hogy hittünk Urunk' Jeleiben; minekutánna azok megérkeztek. Mi Urunk! öntsd-ki reánk a' béke-tűrés' lelkét, és engedd: hogy mint Moszlemok, úgy hallhassunk-meg. 128. És mondának a' Nép' elei Faraónak: Vallyon elereszted é Mózsést és az ő népét, hogy elhagynának Téged és Isteneidet: és hogy a' földet megvesztegetnék? Felele Faraó: Megöletjük fiú magzatjaikat, és élni engedjük leány szülötjeiket; és így hatalmasabbak leszünk. 129. Mondá Mózsés az ő nemzetének: Isten' segítségét kérjétek; és béketűrők legyetek: minthogy Istené a' Föld; örökségül adandja azt szolgálai között azoknak, kiknek akarja: és boldog lesz', az Őt' félnőknek végek. 130. Felelének: Nyomorúságot szenvedtünk annakelőtte, és azután is, hogy eljönnél hozzánk. Mondá Mózsés: Meglehet hogy Isten elveszti ellenségteket, 's megörökösödtök ama Földön, és hogy meglássa, mint fogjátok magatokat viselni azon. 131. Már megbüntettü Faraó' népét terméketlenséggel és gyümölcseinek megkissebbítésével; hogy ezek által megintettetnének. 132. Midőn valami Jót vettek, mondának: Ez minket illet érdem szerint. Ha pedig valamelly veszély esék rajtok, Mózsést és Társait vevék okúl; pedig nem Mózsés, de Isten bünteté őket? de a' nagyobb rész nem értette azt. 133. És mondának Mózsésnek: Akár-minő Jelt mutatandasz nekünk; nem hiszünk néked. 134. Bocsájtánk tehát rájok víz-özönt, sáskát, tetveket, békákat, és vért; mint Isten' különös Jeleit. De kevélyen hanykódtak; mivel gonoszok valának. 135. És midőn elérte volna őket a' büntetés, mondának: Óh Mózsés könyörögj Uradnak érettünk. Ha a' büntetést felfüggeszted felettünk, bizonyal hinni fogunk Néked, el is bocsássuk ve-

led az Izráel' fíjait. Midőn pedig felfüggesztettük volna büntetésünket a' kívánt időig: imé megszegték fogadásai-
kat. 136. Boszszút állottunk azért rajtok, a' veres tenger-
be fullasztván őket; mivel Jeleink ellen hazugságot köl-
töttek; nem is gondoltak semmit azokkal. 137. És örök-
séget adánk a' szegényebb Nemzetségeknek, a' Föld' ke-
leti és nyugoti részeiből; és őket megáldottuk: és bé-
tellyesedett Isten' kegyes ígérete az Izráel' fíjain azért,
a' mit szenvedtek: és elvesztettük Faraó 's az ő népe' mun-
káját és épületjeiket. 138. És által-vittük Izráel' fíjait a'
veres tengeren: 's egygy olly nemzethez jutottak; melly-
nél a' bálványok' tisztelete uralkodott. Mondának az
Izráeliták Mózsésnek: Óh Mózsés! tsinalj nekünk ehhez
hasonló Istent. Felele Mózsés: Valóban ti értelemmel
nem bírtok. 139. Mivel ezek, mellyekbe bíznak, mulan-
dók: és a' mit tselekesznek, hijában-valóság. 140. Mon-
dá nekik újonnan: Vallyon az Istenen kívül más Istent
keressek é néktek? hiszen minden nemzetek felett Ó tett
benneteket Jelesekké. 141. És emlékezzetek reá, miképp'
szabadítottunk-meg benneteket a' Faraó' népétől; kik el-
lenetek gonoszt követtek-el; megölvén férjfi magzatoto-
kat, és élni engedvén leány-szülötteiteket: és ez nagy
próbája vala Istennek rajtatok. 142. És Mózsésnek har-
mincz' éjjeleket rendeltünk, és megtöltöttük azt tízszel,
vele lévén a' hegyen; mind öszsze negyven éjjel. *) Mon-
dá Mózsés a' maga öcsésének Áronnak: Légy vezér, 's
Előljáró távol-léttemben: és ne kövessed a' gonoszok' ös-
vényeit. 143. Midőn azonban a' meghatározott helyre
eljutna Mózsés, az ő Urának monda: Engedd Uram!
hogy Téged' színről-színre láthassalak. Felele az Isten:
Nem láthatsz engem semmiképpen; hanem még is tekints-
fel a' hegyre, és ha állandóan megmaradand helyén;
meglátandasz engem. Midőn azonban tellyes dicsőségé-
ben megjelenne az Úr a' hegyen; elolvasztá és por-hamu-
vá tette azt. És élet' jele nélkül rogya-le Mózsés. Midőn
azután magához térne, monda: Tied a' dicséret, tellyes
szívem' töredelmével megtértem hozzád; és én vagyok
első a' hívek között. 144. Mondá néki Isten: Óh Mózsés!
kiválasztottalak téged parancsolatim' 's beszédem' hirde-

*) Az éjjelek számoltatnak és neveztetnek az Arabsok által, kik a' magok idő-számlálásaikat a' Hold' járása szerint teszik; mellyekbe mindazonáltal a' napok is foglaltatnak.

tőjének. Fogadd-el hát a' mit alá-hoztam néked, és légy háláadó. 145. És a' Táblákon megírtuk nékie Intésünket, és a' megkülömböztetésről szóló rendelésünket; és mondtuk: Vegyed - el azt igaz lélekkel, megparancsolván Népednek: hogy fogadnák-el az abból származó boldogságot. Majd megmutatom néktek a' törvény-rontók' lakó-földjököt; az az: az Egyiptombélieknek. 146. Elfordítom Jeleimtől azokat, kik igazságtalanul 's kevélyen viselik magokat a' földön: és jöllehet minden Jelt látnak, még is hitetlenek maradnak. És bátor látják az igaz vezér-utat; még-sem követik azt, és csak a' tévedés' útját fogják ösvényül magoknak választani. Ez azért lesz', mert hazugságot toldottak Jeleinkhez, 's keveset gondoltak azokkal. 147. Ezeknek, kik a' jövődő élet' eljövetelet tagadják; minden munkájok haszontalan lészen. Avagy nem a' szerint lészen é a' fizetés, a' mint munkállódtak? 148. És önte a' Nép Mózsés' távol-létte alatt gyűrűkből egy borjút; mintha bögne. Hát nem szemlélték, hogy az nem szállította-meg, se nem vezérlé őket? Istenül fogadták tehát azt, és gonoszul tselekvének. 149. És midőn szemlélnék kezeiknek haszontalan tsinálmányát, és látták, hogy hibáztak, mondának: Valóban, ha nem könnyörül rajtunk Urunk, és meg nem engesztelődik hoz-zánk; elveszünk. 150. Midőn pedig vissza-térne Mózsés népéhez, tellyes lévén haraggal és bosszúsággal, mon-dotta: Gonosz dolog a' mit távol-léttemben elkövertetek. Vallyon Uratoknak büntetését siettetitek é? És a' Táblákat elvetve, tulajdon öcsesét nyakon fogván, rángatta; de mondá néki Áron öcsce: Anyámnak fija! bizony a' nép lomhasággal vádola engem, és kevés híjja vala, hogy meg nem ölőlek. Ne örvendeztesd-meg ellenségimet, és ne számlalj engem a' gonosz emberek közzé. 151. Mondá Mózsés: Uram engedj-meg nékem és öcsémnek, és végy-be minket kegyelmedbe; mert Te legkönnyörülőbb, legirgalmasabb vagy. 152. Bizony kik Isteneknek fogadták a' borjút; megkörnyékezi őket Uroknak haragja, és a' becstelenség e' világi életben: és ekképpen jutalmazzuk-meg, kik káromlást költöttek. 153. De kik gonoszt tselekedvén, azután megtérnek, és hisznek Istenben; azoknak Urad megbocsájtó és irgalmas leend. 154. És minekutánna elmúlt Mózsés' haragja, felfogta a' Táblákat és azoknak másolatján meg vala írva a' tudomány és irgalmasság azok iránt; kik félik Urokat. 155. És kiválaszta Mózsés het-

ven férjfiakat a' Nép közzül, az általunk meghatározott idő szerint. Midőn pedig az engedetleneket elnyelte volna a' megindult Föld, mondá Mózes: Uram! ha akartad vala, már régen elveszthetted őket, és engemet is; de vallyon azért vesztel é el bennünket, hogy esztelenek találtattak közöttünk? Ez nem egyéb, mint a' te próbálsod; melly által tévelygésbe hozol a' kit akarsz, és vezérelsz a' kit akarsz. Te vagy oltalmazónk. Bocsáss-meg hát nékünk, és légy kegyelmes; mert Te vagy a' legjobb kegyelmező. 156. És írj nékünk a' Te Végzéséből jót mind ezen, mind a' más világon; minthogy mi hozzád tértünk. Felele az Isten: Büntetésemmel ostromozom azokat, kiket akarok, és mindent körül-vesz' irgalmam; 's végezem ezt azoknak, kik kegyesek lésznek. 157. És a' kik megfizetik az adót, és hinni fognak Jeleinkben. 158. Kik elfogadják a' Követet, a' tudatlan Próféát (t. i. Mohammedet,) kit a' Mózes Könyvében, és az Evangyéliomban megjövendőltnek találnak; Ő igazat fog parancsolni nékik, és eltűntja az igazságtalanságtól: szabadossá teszi nékik a' jót, t. i. a' megtiltott eledeleket, és tilalmassá teszi a' rosszasakat: és leveszi róllok nehéz terheiket, és bilincseiket; mellyek rajtok valának. Így kik hinni fognak benne, és Őt' tisztelni fogják, segedelemmel is járúlván hozzája: és követik a' világosságot, melly ő véle alá-szállíttatott; azok lésznek boldogok. 159. Mondjad: Óh emberek! én valóban mindnyájatokhoz küldetett Követe vagyok Istennek, a' Kié a' Föld, és az Egek' Országá; nincs Isten csak Ő egyedül, élet' és halál' osztogatója. Hidjetekek hát Istenben és az Ő követjében, a' tudatlan Próféátában, ki hiszen Istenben, és az Ő Igéjében. Kövessétekek Őt', hogy vezéreltessetekek. 160. Vagynak Mózes' népe közzül is, kik igazsággal igazgatnak másokat; és az igazságot szemek előtt tartják. 161. És elosztottuk őket tizenkét nemzetségekre: hogy legyenek ugyan annyi nemzetek: és midőn italt kérne tőle népe, Mózesnek mondottuk: Üsd-meg a' kőszirtet veszsöddel. És tizenkét források fakadának ki abból, 's már tudták az emberek minden Nemzetségek' ivó-helyeit. És árnyékba vertük felettek a' felhőket, és mannat hullattunk, fürjeket is küldöttünk, és mondotuk nékik: Egyeteket ezen Javakból, mellyeket veletek táplálásul közlünk. És nem ellenünk, hanem tulajdon lelkeik ellen követtek-el gonoszságot. 162. És emlékezz-

rá midőn mondatott nékik: Lakjátok ezen Várost, t. i. Jéruzsálemet, és éljetez annak javaival, a' mint tetszik, és mondjátok: Engedelem. És lépjetez-bé annak Kapuján könyörögvén; és mondjátok Polgárjainak: Megbocsájtunk néktek, és javakkal megbővítünk titeket. 163. De megváltoztatták közöttök a' gonoszok ezen mondást, egymás olyanra; a' mi nem mondatott nékik. Azért is, mivel gonoszul tselekedtenek. Égből való büntetést bocsájtottunk-alá reájok, 164. És a' tengerhez fekvő legközelebbi városról tudakozd-meg őket, midőn a' Szombatot által-hágnak; midőn a' halak Szombaton hozzájok jöven, világosan mutogatták magokat a' víz' színén; azon nap pedig, mellyen nem volt Szombat' napja; nem jöttek hozzájok. Illyen módon próbálgatták őket; hogy nem lesznek é által-hágók. 165. És midőn mondanak némelleyek: Miért integetitek a' népet? Elveszti Isten, 's terhes büntetéssel bünteti-meg őket. Felelének: Ezt tselekedjük Urunk előtt való menségünkre; és hogy ők ójják magokat attól. 166. Midőn pedig elfelejtették azt, a' mi eránt megintettek: megszabadítottuk azokat, kik másokat a' rosztól tiltottak; és megöltük azokat, kik gonoszul tselekedtek szánakozást érdemlő büntetéssel; azért, mivel-hogy által-hágók valának. 167. És midőn kevély viseletek mellett nem akarván magokat attól megtartóztatni, a' mi nékiek meg vala tilalmazva, keményen ellenzvén, mondtuk nékiek: Legyetek elüzött majmok. *) 168. És említsd-meg Urad' feuyegetését, hogy bizonyosan még az Itélet' napja előtt küldend ellenek (az az: a' Zsidók ellen.) ki megbéllyegezné őket a' büntetés' veszéllyével; minthogy Urad gyors a' büntetésben, és egyszer-smind valóban irgalmas, 's megbocsájtó is. 169. És elosztottuk őket a' Földön Népekre; kik között jámbor, Istenfélők; ellenben gonoszok is vannak: és megpróbáltuk őket szerencsével és szerencsétlenséggel, hogy istentelenségeikből megtérjenek. 170. És elkövetkeztek utánnok az ő unokáik, kik örökösödtek a' Könyvben (az az: Mózsés' Könyvében;) és a' földi jókat örömmel vették, és mondták: Megbocsájtatik nekünk. Akármennyi jókat adnánk nékik, szintúgy elfogadnák. De vallyon nem fogadta é el Isten is a' szövetséget tőllok a' Könyvben, hogy

*) Hasonlítsd-össze a' 2-ik Súra' 65-ik, és az 5-ik Súra 69-ik verseit.

ne szóllanának egyebet Istenről, hanem csak igazságot. Szorgalommal olvasták is azt, a' mi benne vagyon némellyek: és az új Palota (az az: a' Paradiosom) jobb lesz a' jámbor Istenfélőknek. Vallyon hát nem értitek é ezt? 171. A' kik állandóul megtartják a' Mózsés' Könyvét, és az imádsági rendet: mi valóban nem engedjük elveszni az igazán munkálkodó' jutalmát. 172. És említsd-meg, midőn öszsze-zúztuk a' Sinai hegyet, és mintegy árnyéktartót felemeltük azt felettek': és azt vélték már, hogy az reájok fog szakadni. Mi pedig mondtuk nekik: Vegyétek-el a' mit hoztunk, megtartani való igyekezettel: és emlékezzetek-meg, a' mi abban foglaltatik; hogy fájjatok engem. 173. És emlékezz: miképp' vevé-ki Úrad Adám' háta-gerinczéből *) az ő magzatjait, és az ő lelkeikkel bizonyította, mondván: Vallyon nem vagyok é a' ti Uratok? Felelének. Imé bizonytságot tettünk; hogy ne mondanátok majd Itélet' napján: mi e' felől semmitsem tudtunk. 174. Hogy ne mondanátok: Atyáink Társadók voltak; mi pedig maradékaí vagyunk. Elvesztesz é tehát minket azért, a' mit más hijában-valóság' követői tselekedtenek? 175. És így különböztetjük Jeleinket; hogy hitetlenségekből térnének-meg. 176. És beszéld-el annak történetét, kinek megmutattuk Jeleinket, ő pedig eltávoza azoktól; a' sátán' társa lévén eltévelyedett. 177. Ha akartuk vala, felemeltük volna őt' a' bölcsességre; de ő a' földre fordula, és tulajdon kívánságát követte. Így tehát a' kutyához **) hasonlított; mellyet midőn el-

*) W. 173. Háta-gerinczéből. Ez azon mese, mellyet Jahiás mond Marakcziusnál a' 290-ik lapon. Alá-szállította úgy-mond Adámot Isten Indiába: annakutánna kézzel megvakargatván az ő hátát, kivezete belőlle minden lelket, mellyet csak teremtendő vala a' Feltámadás' napjáig. Azután mondotta nekik: Vallyon nem én vagyok é a' ti Uratok? Felelének: Igen is úgy vagyon: mi is azt bizonyítjuk. És mondá Calebíus! megilleté Isten Adámnak hátát, és kivezete belőlle minden teremtetést, a' mellyet teremtett Isten. Azután mondotta: Nem - de én vagyok é a' ti Uratok? Felelének: Úgy vagyon. Annakutánna mondá Isten az Angyaloknak: Bizonytságot legyetek. Felelének: Tanúi vagyunk. Mondá Alhasám: Azután Isten ismét vissza-térítette őket az Adám' ágyékába.

**) W. 177. A' kutyához hasonlított. Bálámról mondják: hogy midőn megszidalmazta volna Mózsést, kijött nyelve valamint a' kutyának; úgy-hogy egészen mejjére lefüggene.

kergetsz, ugat; ha ott hagyod: szinte ugat. Ilyen az ember, ki hazugságot kohol Jeleinkhez. Beszél-d-el tehát a' Zsidóknak e' történetet, hogy általa figyelmesekké tétessenek. 178. Ilyenek az olly emberek, kik hazugságot költenek Jeleinkhez, és gonoszul viselik magokat tulajdon lelkeik ellen. 179. A' kit vezérel Isten, az vezéreltetett lesz'; a' kit pedig tévelygésbe ejt; az elvesz'. 180. És már a' géniuszok 's az emberek között sokakat teremtettünk a' gyehennára; az ő szíveik nem értenek, szemek nem látnak, és füleik nem hallanak: Ezek olyanok, mint a' barmok: sőt még tévelygőbbek a' barmoknál. Ezek a' gondatlanok. 181. Az Istennek *) leggyönyörűségesebb nevei vannak. Híjjátok tehát azokkal segítségül őket. Kerüljétek azokat, kik eltávoznak az igazságtól az Ő neveinek tudásában; meg fognak azért jutalmaztatni, a' mit elkövettek. 182. Azok között, kiket teremtettünk vagyon egy nemzet, melly másokat igassággal vezérel, és igazat követ. 183. De a' kik hazugságot tesznek Jeleinkhez; léptsónkint vetjük-alá helyökről; a' honnan észre nem veszik. 184. És ha továbbra térjesztem is életjeket; reájok nézve veszedelmes lesz' fortélyom. 185. Hát nem fontolták-meg, hogy nincsen az ő társokban (az az: Mohammedben) semmi ördögösség? Nem egyéb Ő, mint hirdetője az Isten büntetésének. Nem tekintették é meg az Ég és Föld' országát, 's minden dolgokat, mellyeket Isten alkota? Meglehet hogy már közel légyen azoknak végek? Ha az Al-Koránban nem hisznek, más új kijelentést, hol kaphatnak? 186. Nem léssen Igazgatója annak, kit Isten tévelyegni enged: és elhagyja őket, hogy tévelygésekbe esztelenül forogjanak. 187. Megfogsz a' Mekkaiai által az Itélet' napja 's órája eránt kérdeztetni: hogy mikor jövend-el. Felelj: Azt csak Uram tudja, 's egyedül Ő nyilatkoztathatja-ki. Terhes léssen t. i. az óra az Egekben és a' Földön; 's véletlenül érkezik hozzátok. Kérdeztetni fogsz, mintha te tudnád azt. Felelj: Ez a' tudomány csak Istennél vagyon. De nagyobb része az embereknek nem gondolják-meg azt. 188. Mondjad: a' mi nekem hasznos, vagy ár-

---

Mellyről a' Szent-Irásban Num. 23. 24. és 31. W. semmi sem találtatik.

*) Nevei t. i. LXXXIX. mellyekről fellyebb a' Kivonatban bővebb említést tettünk.

talmas, Isten akarata szerint léssen. De ha tudnám a titkot, megszorítanám a' jót, és semmi veszély sem érne. Nem egyéb vagyok én, mint hirdetője 's fenyegetője az embereknek, hogy higgyenek. 189. Ő az, ki alkotott benneteket egy lélekből (az az: Ádamból,) és belőle feleséget (az az Évát) teremtette, hogy vele együtt lakozna. És testiképpen ésmérvén őtet, könnyű terhet visele eleinte; de nehezedvén terhe, esedeztek az Úrnak, mondván: Ha tökéletes emberi formájú magzatot adándasz nekünk; valóban hálákat adunk Néked. 190. Midőn pedig adott volna nekik Isten szép formájú magzatot; hasonlatosságokat, az az: társakat tulajdonítottak nékie, *) a' mennyiben t. i. Éva a' maga fijának, a' sátán' kívánsága szerint Abdolhareth nevezetet adna. De távol legyen, hogy Istennek társa lehetne. 191. Avagy azokat teszik é Istennek társul, a' kik semmit-sem teremtenek, hanem ő magok is teremtetnek: segedelmet sem hozhatnak; magokat sem segíthetik? 192. És ha segedelemre hívjátok őket, hogy vezéreltessetek; nem tellyesítik kérelmeteket. Mindegy lesz, akár hívjátok őket segítségül, akár pedig halgattok. 193. Valóban, kiket Istenen kívül hívtok segítségül, hozzátok hasonló szolgálak

*) W. 190. Kalebíus' elő-adásából ezen mesét beszéli Jahiás, Marrakczíusnál az Al-Korán' megozafolása 191-ik lapján. Könnyű terhet viselt Héva, mellyel könnyen járva is, ülle is mozoghatott: midőn emberi formában eljött hozza a' sátán, mondá néki: Mi az a' mit méhedben viselsz? Mellyre ő felele: Nem tudom. És mondá a' sátán: Nem valamely barom é, ezekhez hasonló itt körüled? És midőn tudatlanságát jelentené az iránt, a' sátán eltávoza. Hanem midőn Éva nehezebbnek érzené, terhét, ismét megjelene nékie a' sátán: kérdvén tőle, mint érzené magát. Mellyre Éva: Félek úgymond: hogy a' mit mondál, bár igaz ne legyen; mert a' hogy leültem, alig kelheték-fel. Kinek viszont a' sátán: Ha Isten az én Könyörgésem által Hozzad és Ádámhoz hason magzatot adand néked, az én nevemen fogod é azt nevezni? Megígéré nékie, hogy azt tselekszi. Midőn pedig szült volna Éva, vissza-jövé hozzája a' sátán, kívánta tőle, hogy a' mégígért névvel nevezze Fiját. Mellyre Éva: Mi tehát úgymond a' te neved? Felele a' sátán: Az én nevem Adolhareth. Melly névvel mihelyest nevezé Éva fiját; az azonnal meghala. Ezt jelentí az Al-Korán ezen szavakkal: És midőn megadta nékik méhek' tökéletes formájú gyümölcsét, társat tettek nékie: azért, hogy Ádám és Éva engedelmeskedtek az ördögnek; annak nevével nevezvén fíjokat.

azok. Bár híjjátok őket segítségül! Osztán halgassanak-meg benneteket, ha igazak vagytok. 194. Vallyon vagyon é nékiek lábok, mellyen járhatnának? avagy kezeik, hogy azokkal illessenek? avagy szemeik, hogy lás-sanak; vagy füleik, hogy halhatnának. Mondjad: Híjjátok segítségül az Isteni Társat, 's bátran forraljatok ellenem álnokságot, 's igyekezzetek, hogy el ne kerül-hessem a' veszélyt. 195. Bizonytal Isten lészen az én oltalmazóm, azon Isten ki az Al-Koránt alá-szállította; mert Ő az igazak' oltalmazója. 196. De a' kiket rajta kívül hívandotok segítségül, sem magokat, sem benne-teket meg nem segíthetnek. 197. És ha segítségül hívand-játok őket a' vezéreltetés végett; nem fogják azt halla-ni; úgy látszik, mintha rád tekintenének; holott ők azt nem fogják látni. 198. Parancsolj igazat, és meszszi-re távozz a' tudatlanoktól. 199. Hogyha elfordítand téged a' sátán' ellenséges indulatja, folyamodj Istenhez: mint-hogy Ő az Halló, 's Tudó. 200. Valóban, a' kik félen-dik az Istent, midőn őket a' sátán kísérti, megintetőd-nek általa, és ők szemlélőji lésznek az igazságnak. 201. És hitetlen barátjaiknak tévelygéseit kiterjesztik az ördö-gök; hogy azokban sokáig megmaradnanak. 202. És a' midőn valami Jelt elő nem hozandasz nékiek, csúfoló-dásképpen mondandják: Nevetségre való a' te dolgod? Felelj: Sőt inkább azt követem, a' mi Uram által né-kem kinyilatkoztatott. Ezen Al-Korán Uratoknak bizony-ságát, tanítását, és irgalmát foglalja magában; a' Hí-vők' számokra. 203. És midőn olvastatni fog az Al-Ko-rán, azt figyelemmel halgassátok; hogy általa irgalmat nyerhessetek. 204. És emlékezz-meg Istenedről alázatos könyörgéssel, félelemmel; reggel és estve, nyilván és tit-kosan, 's tellyes lélekből; és ne légy az ezt elmulatók közzül való. 205. Lám az angyalok, kik Urad' színe előtt vannak, nem vonják-el magokat az Ő szolgálatjától; ha-nem szüntelen dicsérik, és imádják Őt.

VIII-ik Súra.

A' h a d i Z s á k m á n y é.

(Medinai. 78. Versekben álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. *) Kérdezni fognak téged a' hadi Zsákmányok felől. Felelj: A' hadi Zsákmányok az Istent, és Követjét Mohammedet illetik. Féljétek tehát az Istent, és békességesen végezzétek-el egymás között dolgaitokat, és legyetek engedelmesek Istennek, 's Követjének; ha hívek vagytok. 2. Valóban a' híveknek szíveik, midőn az Isten neve említetik, az Ő félelmére felbuzdítottatnak; és midőn az Ő Jelei olvastatnak, öregbítettnek általok a' hitben; és bizodalnok Istenben vagyon. 3. Kik véghez-viszik az Imádságot: és abból, a' mit táplálásokra rendeltünk, adakoznak. 4. Ezek valóban a' Hívek: ezeknek kedvező, és már előre készített tisztességes polczai, és kegyelmek leszten Uroknál. 5. Valamint téged igazsággal hozott-ki Urad házadból; és pedig a' hívek egy részének a' te Mekka-i kivándorlásod nem tetszett; valamint a' hitetlenek ellen hadat indító szándékok sem. 6. Vetélkedtek veled a' néked adott kinyilatkoztatás' igassága felől; minekutánna már világossá tétetett vala: nem máskint, hanem mintha halálra hurczoltattak volna, és már szemeik előtt szemlélnék a' halált. 7. És midőn megigéré néktek Isten egyikét a' két ellenséges nemzetek közzül; hogy kezeitekbe adandja: és óhajtottátok, hogy a' minden fegyveres készület nélkül valókat adná néktek által; de akará Isten: hogy az igasság' szavaiban megigazolódjék: és hogy végképpen kiirtaná a' hitetleneket. 8. Hogy megigazoltatná az igasságot, és elenyésztetné a' hiúságot. 9. Midőn segítségért könyörögtetek Uratoknak, és felele néktek: Valóban ezer egymást követő 's angyali seregből álló segedelmet küldenek néktek. 10. És nem egyébért tselekedte ezt az Úr, hanem örvendetes-ízenetül, hogy szíveitek bátorságban nyugodnának; mert minden segedelem Istentől vagyon, Ő hatalmas 's bölcs. 11. Azért

*) A' címje az első versből mindjárt kitetszik.

édes álmodat bocsájt reátok; hogy általa bátorságot és nyugalmat nyerjétek: és essőt szállított-alá az égből, hogy megtisztulnatok, és elvinné tőletek a' sátán' útalatosságát: és hogy igaz hittel kötőzné-le szíveiteket, és meg erősíténé általa lábaitokat. 12. Sugallotta Urad az angyaloknak mondván: Én veletek lészek: erősítsétek-meg hát azokat, a' kik hittének. Félelmet bocsájtok szíveikre a' hitetleneknek. Üssétek őket nyakon, és kezeiket, lábaitokat végig verjétek; mivel szakadást tettek az Isten, és az ő Követje ellen. A' ki szakadást teend Isten és az ő Követje ellen: kemény lesz' az Isten ellene a' büntetésben. 13. Illyen fizetéstek lesz': kóstoljátok hát azt, a' hitetleneknek pedig büntetések léssen a' győtrő tűz. 14. Oh Hívek! hátat ne fordítsatok, ha a' hitetlenekkel szembe-szállotok. 15. És a' ki azon nap hátat fordítand, és nem térend-vissza állására, hogy viaskodhassék, avagy nem kapcsolja magát a' hívek' Táborához: az Isten' haragját viselni fogja, és lakó-helye a' gyehenna léssen; és jaj be keserves az oda menetel. 16. Nem ti öltétek-meg őket (az az: az ellenséget,) hanem az Isten ölté meg azokat; sem nem te Mohammed verted-ki szemeiket: hanem Isten sebesítette-meg őket, hogy megpróbálná a' híveket: minthogy az Isten halló, és tudó. 17. Ezt azért tselekedte Isten: hogy megsegítené benneteket, és megmutatná: hogy a' hitetlenek' fortélyainak Ő vala meg rontója. 18. Ha ügyünk' jó kimenetelinek okát keresitek, a' világosítás romlásatok által megérkezik hozzátok oh hitetlenek. Hogyha a' hívekkel való viaskodástól megtartóztatjátok magatokat; jobb lesz' néktek. Ha azonban vissza-tértek ezeknek ostromlásokra, mi is vissza fogunk térni az ő segedelmekre; semmit-sem is fog a' ti Táborotok használni, bár ha az megnevekednék is: minthogy az Isten a' hívek' közepette vagyon. 19. Oh Hívek! engedelmesek legyetek az Istennek, és az Ő Követének: és ne vonakodjatok tőle: és haljátok-meg az Ő szavát az Al-Koránban. 20. És ne legyetek olyanok, mint a' kik mondották: Halljuk; azonban nem hallanak. 21. Valóban, legalább való állatok az Isten előtt, a' siketek, és némák; kik nem hallanak. 22. Hogyha valami Jót tapasztalt volna Isten benne, bizonyval adott volna nékik hallást, és ha adott volna nékik hallást; bizonyval az Ő szavától vonatkoztak volna; meszsziire eltávozván az igazságtól. 23. Oh Hívek! feleljétek az Istennek és az Ő Kö-

vetjének: a' midőn meghív benneteket arra, melly által életet ajánl néktek: és tudjátok, hogy Isten Közbenjáró, az ember, és az ő szíve között: és hogy Ő hozzá fogtok gyülekezni. 24. És kerüljétek a' párt-ütést, mert nem éri különösen csak a' gonoszokat; hanem közönségesen minnyájtoknak ártani fog: És tudjátok-meg, hogy Isten kemény a' büntetésben. 25. És emlékezzetek: hogy a' midőn kevesen, gyengék, 's erőtelenek lennétek a' Mekka-i földön, és félnétek; ne-hogy benneteket elragadozának az emberek, oltalma alá fogadott Isten, és segedelmével megerősített, és táplálástokra tartozó minden Javaival megáldott: hogy nékie hálákat adnátok. 26. Oh Hívek! álnokságot ne kövessetek-el Isten és az Ő Követje ellen, sem csalárdok ne legyetek ígéreteitekben: mert tudjátok, hogy ez tilalmas dolog. 27. És sokszor csak kísértet rátok nézve a' vagyon, és gyermekeitek: Istennél van csak egyedül a' nagy jutalom. 28. Oh Hívek! ha féltetek az Istent, megment benneteket a' veszélyektől, mellyektől féltetek, és megengesztelődik bűneitek iránt, és megbocsájt; mert Isten nagy, 's adakozó. 29. Emlékezz csak, midőn tört vetettek ellened a' hitetlenek, hogy megfoghassanak, ölhessenek, vagy kivethessenek téged Mekkából, és álnokságot koholtak ellened; de az Isten is fortélyt készített ellened: pedig az Isten' fortélyja legtökéletesebb. 30. És midőn olvastatnak nékik Jeleink, mondják: Már hallottuk; ha akarnánk, mondanánk ehez (az az: az Al-Koránhoz) hasonlókat; nem egyéb az, csak a' régi koholmányok' feljegyzése. 31. Emlékezz, midőn mondták: Oh Isten! ha ezen Al-Korán Tőled való Igasság: kő-essőt szállíts-alá reánk az égből; avagy fájdalmas büntetéssel jöjj-el hozzánk. 32. És nem büntette-meg őket Isten azért, mivel Te vélek valál: nem is vala Isten megbüntetőjök; midőn bocsánatért esedeznének. 33. De méltán bünteté-meg őket az Isten, midőn eltilták a' híveket a' Háram Szent-Egyházától, mert azok elsők, kedvesek előtte, kik szemek előtt tartják az ő félelmét. 34. Hanem közzülök a' nagyobb rész nem tudja azt. 35. És nem vala egyéb az ő Imádságok a' Mekka-i Szent-Egyházban, mint ajakaik' sziszegése, és kezeiknek öszsze-csapása. Kóstoljátok hát a' büntetést azért, hogy hitetlenek voltatok. 36. Azok a' hitetlenek, kik költik vagyonaikat, hogy az embereket eltiltanak az Isten' ösvényétől; csak hadd költsék: majd sohajtás lesz' a' vége: megbánják,

mikor meggyőzöttetnek. 37. És a' hitetlenek a' gyeheennában gyülekeznek - öszsze. 38. Hogy megkülönböztesse a' jókat a' gonoszoktól, és rakásra gyűjtven a' gonoszokat, a' gyeheennába vesse. Ezek az elkarhozottak. 39. Mondjad a' hitetleneknek: ha meg térnek hitetlenségekből, megbocsájtatik nékik, a' mi már ez előtt történt; ha pedig ismét vissza- térnek; láthatják az előtők valóknak szörnyű példájokat. Es harczoljatok ellenek, míg csak szakadás lesz; hogy maga maradjon az Istentől jött igaz Vallás. Ha a' hitetlenségtől tartózkodnak; Isten szemlélője léssen annak, a' mit teendének. 40. Ha vonakodnak, tudjátok-meg: hogy Isten fő Uratok. Oh gyönyörű Úr, és gyönyörű Segítő! 41. Tudjátok-meg: hogy a' midőn valamit zsákmányoltok; annak ötöd részével az Istennek, és Követjének: és az Ő véle rokonságban lévőknak, az árváknak, szegényeknek, és az út-fijának tartoztok: ha hisztek Istenben és abban, a' mit alá- szállítottunk a' mi szolgánkra, a' megkülönböztetés- napján, a' midőn a' két sereg egymással szembe- szállana. Mert az Isten minden dolog felett hatalmas. 42. Tudod midőn ti a' Medinához közel lévő víz- parton állanátok; és ők a' víz-partjának tulsó részén lennének; és a' lovasok alább állottanak nálatoknál: ámbar inegegygyeztetek is az ütközet' kezdete felől; de ellenkezők lettetek volna a' végre-hajtásban. 43. De az Isten végre-hajtá a' dolgot, melly már Ő nálla meg vala határozva. 44. Hogy elveszsen a' ki elveszett a' hívek' világos győzedelme után: és éljen a' ki élt, ugyan azután. Mert ugyan is az Isten halló, 's tudó. 45. Emlékezz, csak midőn almodban mutatá néked Isten őket keveseknek lenni; mert ha azokat sokaknak mutatta volna, szíveitekben elcsüggedvén, a' harcz' dolgaiban valóban visszálkodók lettetek volna. Hanem az Isten megtartóztatott benneteket ettől: minthogy Ő tudója a' szív valójának. 46. És a' midőn azokat, minekelőtte szembe- szállanátok velek, szemeitekbe keveseknek tüntette, és benneteket az ő szemeikbe megkevesebbített; *) hogy ez által végre-hajtaná akaratját; a' melly az Ő előre-tudásában már végre-hajtatva vala. És az Istenhez térítettnek-vissza mindenek. 47. Oh a' kik hisztek, midőn szembe-szállottok a' hitetlenek'

*) W. 46. megkevesebbített. A' 3-ik Súra' 13-ik versében éppen ellenkező olvastatik.

seregével; legyetek álfhatatosak, és Istenről emlékeztek legtöbbet: hogy boldogok lehessetek. 48. Engedelmesek legyetek Istennek, és az Ő Követjének, és ne legyetek egymás között visszálkodók; ne-hogy szíveitekben elcsüggedjete és elhagyjon benneteket a' lehellet: és békességes-tűréssel tűrjete; mert Isten a' békességes-tűrőkkel van. 49. És ne legyetek olyak, mint a' kik dicsekedőképpen és kevélységből léptek-ki hajlékaikból, és elfordítanak másokat az Isten' ösvényétől: mert Isten annak, a' mit elkövetnek, Ismérője. 50. És midőn a' sátán elintézné az ő dolgaikat, mondotta: Nem leszen már ma senki győzedelmes ellenetek az emberek közzül: minthogy én közel lészek hozzátok. Midőn azonban a' két sereg, a' hívek és hitetlenek, egymásra bukkantak; vissza-fordúla a' sátán, és mondotta: Nékem véletek semmi közöm. Én látom, a' mit ti nem láthattok. 51. Én valóban félem az Istent; mert Ő kemény a' büntetésben. 52. Az Istentelenek, és azok, kiknek szíveikbe vala a' nyavalya, mondák: Reá-szedte őket (az az: a' híveket) az ő Vallások. De a' kinek Istenben van bizodalma, ne féljen; mert az Isten mindenek felett hatalmas, bölcs. 53. És ha láthatnád, midőn azokat, kik hitetlenek, az angyalok a' balálnak által-adják (Moncker t. i. és Nakir. †) vas bötökkel vervén arcaikat 's hátaikat, és mondják nékik: Kóstoljátok az égető láng' büntetéseit. 54. Ez azért történik rajtatok, a' mit elkövettek az előtt kezeitek: és minthogy valóban az Isten nem igazságtalan a' maga szolgálji eránt. 55. Így járt Faraó' nemzetsége, és azok, kik nem hittek az előtt az Isten' Jeleiben. Azért vesztette-el őket Isten az ő bűneikben; mert az Isten erős, és kemény a' büntetésben. 56. Ez azért: mivel nem változtatta-meg Isten Kegyelmét valamelly nemzet iránt; valameddig az meg nem változtatta hűségét, a' melly szíveikben volt; és mivel az Isten halló és tudó. 57. A' Faraó' nemzetsége' példája szerint, és azok szerint, kik előtte hazugságokat vegyítettek az Ő Uroknak Jeleibe: elvesztettük őket gonzságaikba: és elmerítettük a' Faraó' nemzetségét, kik gonoszok valának. 58. Valóban Isten előtt az oktalan állatoknál alávalóbbak azok, kik megtagadják az Isten' Jeleit, és nem hisznek. 59. Kiket közzülök szövetségbe vettél: feltörük a' szövetséget hamar, és nem félik az Istent. 60. Ha a' hadba vívó úton találod őket: kerüld-ki az illyeket, és szakaszd-

el magadat tőlök; hogy eszerekre térjenek. 61. Vagy ha azoktól félsz, kikkel össze-szövetkeztél, hogy megcsalnak; te is hasonlóul fizess nekik: mert Isten nem szereti az álnokokat. 62. És ne véljék a' hitetlenek, hogy az Isten' haragját elmellőzték; mert ők meg nem gyengítik az Isten' hatalmát. 63. És készíttetek ellenek, a' mennyi katonai erőt gyűjthettek, és a' mennyi lovakat, hogy azok által félelmet gerjeszsetek az Isten ellenségének és a' ti ellenségteknek, és ő kivülöttök másoknak; nem esméritek é őket? az Isten jól esméri. A' mit azomban az Isten' útjáért költötök, megtérítették néktek: és ti erre nézve igasságtalansággal nem fogtok illetetni. 64. Hogy-ha békességre hajlanak, te is hajlandó légy arra: és támaszkodj az Istenre; ugyan is Ő maga a' halló, 's esmérő. 65. Ha azomban csalárdságot akarnak elkövetni ellened, bizony elegendő hatalmas léssen a' te Istened. Ő ön' segedelmével megerősít tégedet, és a' híveké által. 66. És egygyességet szerzett szíveikben. Hogy-ha mind elköltötted volna azt, a' mi a' földön drága és becses, egygyességet nem indítottál volna szíveikben: hanem az Isten szerzett egygyességet köztök; minthogy Ő mindenek felett hatalmas 's bölcs. 67. Oh Próféta! a' te elégséged az Isten: és azé, ki a' Hívek közzül követend tégedet. 68. Oh Próféta! serkents-fel a' híveket a' harcra: hogy-ha lesznek közzületek húsz áthatatosak; meggyőznek két százat: és ha százan lesznek, meggyőznek ezeret azok közzül, kik hitetlenek; mivel ők tudatlan Nemzetek. 69. Most megkönnyítette Isten sorsotokat: mivel tudja, hogy gyengék, 's erőtlének vagytok. Ha közzületek állandóak lesznek százan, meggyőznek két százat: ha lesznek ezereken, meggyőztök két ezeret, az Isten' akaratja által: mert az Isten az áthatatosokkal van. 70. Nem engedtettem-meg semmi Prófétának, hogy nekie foglyai legyenek; míg csak a' hitetlenek' földén nagy vérontást nem tett. Ha ti a' világi mulandó jót akarjátok: az Isten a' jövődő életet akarja; mert az Isten hatalmas, 's bölcs. 71. Ha az Isten' Könyve előre meg nem engedte volna néktek a' zsákmányozást, és a' foglyokat: bizony utól-értt volna a' nagy büntetés. 72. Egyetek hát abból, a' mit zsákmányoztok, a' nem tiltott Jót, és féljétek az Istent: mert az Isten irgalmas, könyörülő. 73. Oh Próféta! mondjad a' ti kezeitekben lévő foglyoknak: Ha az Isten tapasztaland szíveitekben valami Jót, annál jobbat

adand néktek, mint a' mi tőletek elvetttetett: és kedvezni fog néktek; mert az Isten megbocsájto, 's irgalmas. 74. Vigyázz, hogy a' foglyok rá ne szedjenek, kik már az előtt vétkeztek az Isten ellen; és éppen ezért veté hatalmad alá Isten őket; mert az Isten, tudó, 's bölcs. 75. Továbbá, a' hívek kivándorolván hazájokból, és vagyonaikkal, 's személyekkel az Isten' ösvényéért harczoltanak: és a' kik oltalmok alá fogadták a' Profétát, és őt' segítették: ezek lesznek társai másoknak a' zsákmányozásban. A' kik azonban hittek, de hazájokból ki nem költöztek; ne legyetek azoknak társai mind addig, míg ők is ki nem vándorlanak. Hogy-ha segítséget kérendenek tőletek a' hitért, tartoztok erántok segedelemmel lenni: kivéven olyan nemzetek ellen, mellyeknek szövetségesei vagytok. Mert arra, a' mit műveltek, az Isten ügyel. 76. A' kik azonban hitetlenek lesznek: légyenek társai egymásnak. Ha ezt nem teszitek szakadás és romlás leend a' földön. 77. A' kik azonban hittek, kivándorlottak, harczoltak az Isten' útjáért: és oltalmat ajállottak Mohammednek; segítették is őtet: ezek a' valóságos Hívek! ezeknek kegyelem és előre készített tisztességes helyek lesznek a' Paradicsomban. 78. A' kik pedig később hittek, kiköltöztek, és veletek harczoltak: ezek szintűgy társaitok lesznek; de mások közülök érdemesebbek az Isten' Könyvében: mivel az Isten minden dolognak tudója.

IX-ik Súra.

A' Penitentziáé.

(Medinai. 130 Versekből álló.)

1. **F**eloldozás az Istentől és Követjétől azoknak a' Társat adóknak, kikkel szövetségbe léptek. 2. Járjátok körül a' Földet négy holnapok alatt bátorságban: tudjátok meg, hogy ti erőtlenné nem teszitek az Isten' hatalmát. 3. Ez az Istentől, 's Követjétől való jelentés az emberekhez a' nagyobb vándorlás' napján: hogy a' határozott idő után nem kegyelmez a' Társat adóknak. 4. És az ő Követe is tanácsolja, míg idő van. Hogy-ha megtértek: idvességesebb lesz. Ha azonban vonogatni fogjátok maga-

tokat, tudjátok - meg: hogy az Istent annyira meg nem gyengíthetitek; hogy meg ne büntessen. És gyötrelmes büntetést hirdess azoknak, kik hitetlenek lesznek. 5. Kívén azokat, kikkel szövetségben vagytok a' Társat-adók között, és többször el nem pártolnak töletek, sem senkit ellenetek nem segítenek. Továbbá, tökéletesen tartsátok a' velek kötött szövetséget, egészen a' hatar-napig; mert az Isten kedvelli az Ótet félőket. 6. Midőn pedig elfolytak már a' Szent Holnapok; öljétek - meg a' hol csak találjátok a' Társat-adókat; fogjátok-el, ostromoljátok őket; és minden helyekből lest hánnyatok nékiek. Hogy-ha megtérendenek, és elvégzik a' rendes Imádságot, és a' Szent bért megfizetik: bocsássátok szabadon útjaikban; mivel az Isten kegyelmes, 's irgalmas. 7. Hogy-ha pedig valaki bátorságos szállásért esedezik előtted a' Társat-adók között: engedj néki bátorságot: hogy halhassa az Isten' Igéjét; annakutánna hadd menjen haza, az ő nemzetéhez, hogy-ha hinni akar; ezt fogod tselekedni, mivel ők értelem nélkül való tudatlan emberek. 8. De vallyon hogy lehetne a' Társat-adóknak szövetségek az Istennel, és az Ó Követjével, azokon kívül, kikkel barátságba léptetek a' Mekki Szent-Egyház mellett? A' meddig hát állandók lesznek a' szövetségben: ti is álhatosok legyetek; minthogy az Isten kedvelli az Ótet félőket. 9. Külömben nem állhat-fel közöttök a' szövetség; mert ha felül-haladnak benneteket erővel, nem leend é semmi tekintet atyafiságtokra, sem pedig szövetségtekre? Tetszeni fognak néktek szép szavaik: de elfordultak szíveikben; és nagyobb részint kicsapongók. 10. Eladták az Isten' Jeleit (az az: az Al-Korán' tanítását) csekély áron, és eltiltottak másokat annak ösvényétől. Valóban gonosz, a' mit ők tselekedtek. 11. Nem tartják-meg sem a' Hívóval való rokonságokat, sem a' velek kötött szövetséget: ezek az által-hagók. 12. Hogy-ha megtérendenek, és megtartják a' rendelt Imádságot: és alalmazni adnak; úgy kell őket, mint Hit-sorsosaitokat tekinteni. Megkülömböztetve adjuk-elő Jeleinket az embereknek, a' kik értelmesek. 13. De ha azomban megszegik esküvéseiket az ő frigy-kötések után, és rágalmazák vallástokat: ostromoljátok a' hitetlenek' Előjáróit; ne is tartsátok-meg a' nékiek tett esküvésteket: hogy megtartóztassák magokat a' hitetlenségtől. 14. Avagy nem harczoltok é azon emberek ellen, kik megszegtek eskü-

véseket, és kiűzni igyekeztek a' követet; és ők támadtak-meg először benneteket? Avagy féltetek é ő tőlök? De igazabb az Isten: hogy féljétek Őt', hogy-ha hívek vagytok. 15. Ostromoljátok őket: megbünteti kezeitek által az Isten, és gyalazattal fogja őket illetni; meg is segít ellenek benneteket, és meggyógyítja a' hívő embereknek szíveiket. 16. És elveszi szíveik' aggodalmát: mert hozzá-fordúl Isten, a' kihez akarja; Ő lévén a' tudó, 's bölcs. 17. Vagy véltetek é, hogy elhagyattatok, és ne tudná Isten, ki harczolt vala közzületek: és ki nem fogadott Istenen, Követjén, és a' Híveken kívül másokat Barátainak? mert az Isten tudja: a' mit mivel. 18. Nem illó a' Tarsat-adóknak; hogy látogatnák az Isten' Szent-Egyházait; minthogy ők ön' lelkeik ellen tanák a' hitelenségben. Hijjában-valók ezeknek tselekedeteik: és a' tűzben leszen örökös mulatozások. 19. Látogatja az, az Isten' Szent - Egyházát, a' ki hiszen Istent, és a' végső napot: és megtartja az imádsági rendet, és megfizeti a' dézmát, és csak az Istent féll. Könnyű leszen azoknak vezéreltetni. 20. Hát olly becsben van é előttetek a' Mekкаи pogány szarándokoskodó, mint a' ki hiszen Istent, végső napot, és harczola is az Isten' ösvényéért? Nem egyenlők lesznek ezek az Istennél; mert az Isten nem vezérli a' gonosz Nemzeteket. 21. A' kik azonban hittek, hazájokból kiköltöztek, és vagyonjaikkal személyeikben az Isten' útjáért harczoltak, magossabb polczra emeltetnek Isten által; és ezek boldogok lesznek. 22. Hirdeti Urok nékiek irgalmát, tetszését, 's az Edeni kertet: és állandó leszen abban a' gyönyörűség. 23. Örökösök lesznek benne; minthogy az Istennél vagyon a' nagy jutalom. 24. Oh Hívek! Atyáitokat 's testvéreiteket barátaitokká ne fogadjátok, ha azok a' hitelenséget inkább kedvellik, mint-sem az igaz hitet: mert a' ki közzületek ilyeneket fogad Barátokká; az a' gonoszok közzül való. 25. Mondjad: ha atyáitok, fíjaitok, testvéreitek, feleségeitek, 's sógoraitok, és vagyonaitok, mellyeket szereztetek, és kereskedétek, mellyeknek elhagyását féltitek és sajnáljátok; és lakó-helyeitek, mellyekbe gyönyörködtök, becsesebbek lesznek előttetek, mint az Isten és az Ő Követje, és az Isten' útjáért való harczolás; várjátok addig, míg eljövend Isten hatalmával: mert Ő nem vezérli a' törvény-rontókat. 26. Már ugyan megsegített benneteket az Isten sok helyeken: és a' Honein völ-

gyében, *) midőn sokaságtokba gyönyörködtetek volna, melly mind az által semmit-sem használta néktek: Keskeny, szoros volt akkor néktek a' föld, holott az tágas kiterjedésű vala: és akkor megrémülvén, hátat fordítottatok. 27. Annakutánna nyugalma szállította- alá Isten követjére és a' hívekre, és küldé láthatatlan Angyalok' seregét, és megbüntette a' hitetleneket: és ez vala a' hitetlenek' bérek. 28. De később megkegyelmeze Isten a' kinek akart; mert Ő megbocsájtó, irgalmas. 29. Ó Hívek! tisztátalanok a' Társat-adók: ne közelítsenek tehát a' Mekka-i Templomhoz ezután. Hogy-ha félték a' megszűküléstől: majd meggazdagít Isten az Ő bővségéből benneteket, ha akarja; minthogy az Isten tudó, 's bölcs. 30. Harczoljatok azok ellen, kik nem hisznek Istent, sem végső napot; és nem tilalmazzák a' mit megtiltott Isten és az Ő Követje: és nem vallják az igaz Vallást azok között, kiknek adatott a' Könyv (az az: a' Zsidók, és Keresztények,) míg adózóvá nem teszitek őket, és meg nem aláztatnak. 31. Mondják a' Zsidók: Ozair **) az Isten' Fija. Mondják a' Keresztények: A' Messiás az Isten' Fija. E' mondásokban visszonozzák a' régi hitetlenek' szavokat. Harczoljon velek Isten. Óh mimódon hazudoznak? 32. A' Zsidók Fő-Papjaikat, a' Keresztények Szerzeteseiket elfogadák Uraiknak az Istenen, és Messiason, a' Mária' Fiján kívül. És nem vala nékik egyéb parancsolva, csak-hogy egy Istent tiszteljenek; nincs is Isten, csak Ő egyedül: távol légyen Tőle, hogy Társa lehetne. 33. Ajakaikkal akarják az Isten' világosságát eloltani; de nem engedi Isten, hogy az tökéletességre menjen; ámbár nehezen vegyék is azt a' hitetlenek. 34. Ő az, ki elküldötte Követjét vezérléssel, igaz Vallással; hogy láthatóvá tenné azt, minden más Vallások felett: bár ha neheztelnek is a' Társat-adók. 35. Óh Hívek! valóban sokan a' Fő Papok, és Szerzetesek között méltatlanul emésztik az emberek' vagyonaikat: és elfordítanak másokat az Isten' ösvényétől. De azoknak, kik ara-

*) W. 26. Honein. Mekka és Taiphus' völgye között fekvő sebes Folyó-víz volt. Itt tartatott a' Bedrai átközet.

**) Hogy a' Zsidók Ozairt, vagy is Esramot olly természet szerint való Isten Fijának tartották volna, mint a' Keresztények a' Messiást; annak semmi nyoma sem találtatik. És az is merő hazugság, a' mi a' 32-ik Versben vagyon.

nyat és ezüstöt gyűjtenek, és azokból az Isten' útjára nem költenek; hirdess gyötrelmes büntetést. 36. Majd egy napon, mind az meggyújtatik a' gyehe'na' tüzibe, és azzal homlokaik, oldalaik, hátaik megbélyegeztetnek, és mondatik nékiek: Ez az, a' mit lelkeiteknek gyűjtöt-tetek: Kóstoljátok - meg tehát gyűjtött kincseiteket. 37. Továbbá a' hónapok' számát tizenkettőre tette Isten az Ó Könyvében, a' Föld és Ég teremtése' napján. Ezek közül négy, Istennek szenteltetett. Ezt tanítja az igaz Vallás. Ne bánjatok tehát ezekben igazságtalanul lelkeitekkel: de azomban minden egyéb hónapokban harczol-jatok az Istennek Társat-adóji ellen, valamint ők is har-czolnak ellenetek; mert tudjátok: hogy Isten a' kegye-sekkel van. 38. Egy ily szentelt hónapnak más hónap-ra által-tevése hitetlenségi kicsapongás: tévelyegni hagy-ja ez iránt Isten a' hitetleneket. Megengedik azt egy Esztendőben, a' mit a' másokban tilalmaznak; hogy ösz-sze-jöhessenek a' hónapok' számjában, mellyeket Isten megszentelni parancsolt, és megengedik azt, a' mit meg-tiltott. El van határozva a' munkájokból következő ve-szély; mert nem vezérli Isten a' hitetleneket. 39. Óh Hí-vek! mi bajotok vagyon: hogy midőn mondatott vala nek-tek: Száljatok viadalra az Isten' útjáért, resten és a' földre süttöt szemekkel késedelmeskedtetek? Talán job-ban tetszik néktek ez a' világ, mint-sem a' jövődő élet? Pedig e' világi Jó, a' jövődőhöz képest csak csekély-ség. 40. Ha ki nem mentek a' hadba: megbüntet Isten benneteket gyötrelmes büntetéssel. 41. És más nemzetet állít helyettetek; 's ti semmit-sem árhattok néki: mert az Isten minden dologra hatalmas. 42. Bár nem segítitek Őtet (t. i. Mohammedet;) de megsegítette Isten, a' mi-dőn kivetették őtet a' hitetlenek (az az: a' Mekkaiak.) Kettejeknek egygyike, midőn a' barlangban *) lennének, mondotta társának, az az: Abubekernek: Ne csüggedj-el, az Isten vélünk vagyon. Alá is szállított Isten bátor-ságot, bizodalmat felette, és megerősíté láthatatlan An-gyalok' seregejével; nem szemléltetek azokat. És legalább-valónak tette a' hitetlenek' szavát: és az Istennek szava felséges vala; mert az Isten mindenek felett való, bölcs. 43. Lépjetek - ki a' harczra könnyűk és nehezek: vitéz-

*) Barlangban,) mellyben rejtézet Mohammed kevés társaival, midőn Mekkából megszökött.

kedjeteK vagyonaítokkal, személyeítokkel az Isten' útjáért. Ez jobb lészen néktek, ha értelmeseK vagytok. 44. Ha valami könnyen szerezhető jóért kellett volna menni, és csak közel; bizonynal követtek volna Téged. De terhesnek tetszett nékiek az út: és még is esküdni fognak az Istenre; hogy-ha mehattünk vala véletek: kimentünk volna. Elvesztik lelkeiket; mert Isten tudja, hogy ők hazudoznak. 45. Bocsássa - meg Isten néked: hogy kedveztél nékik; míg ki nem ösmérted: hogy kik légyenek az igazak, és kik a' hazugok. 46. Nem fognak tőled engedelmet kérni azok, kik hisznek Istent és végső napot, hogy ne harcoljanak személlyeítokkel, és vagyonaítokkal: mert az Isten esméri az Istenfélőket. 47. Hanem kérni fognak tőled szabadságot azok, kik nem hisznek Istent, és végső napot, és csak tántorognak szíveik a' hitben, és kétségekben haboznak. 48. Ha kiakartak volna veled menni a' viadalra; valóban elkészítették volna úti, és fegyverés készületjeiket. Hanem ellenzette Isten elmeneleket: azért tunyakká tette őket 's restekké. És mondatott nékiek: TelepedjeteK - le az otthon maradtakkal. 49. Ha kimentek volna véletek, nem szaporítottak volna meg benneteK, mint csak kárveszteséggel. Ugyan is: szélyel - szaladoztak volna, közteteK zendülést szerezeni óhajtvan: és találkoztak volna is közteteK; kik figyelemmel halgatnák őket. Isten pedig esmérője a' gonoszoknak. 50. Már ugyan szerzeteK lázzadást az előtt: és megzavarták dolgádat; míg az igazság, és az Isten' parancsolatja akarátjok ellen meg nem érkezett vala. És némelly mondandja néked: Engedj nékem szabadságot elmaradhatni, és ne vess engem a' pártütők közzé. De vallyon nem lázzadáshá estek é azok, jöllehet otthon maradtak? De valóban a' gye'henna megkörnyékezi a' hitetleneket. 52. Ha valami jó történik veled, az őket megszorítja; ha pedig valami szerencsétlenség ér benneteK, azt mondandják: mi is érzettünk olyant régen. Vonakodni, és örvendeni fognak szerencsétlenségeden. 53. Mondjad: Nem történik rajtunk; csak a' mi reánk mértt az Isten. Ó a' mi Fő Urunk; és csak az Istenben bízzanak a' Hívek. 54. Vallyon vártok é reánk nézve egyebet, mint a' két jóknak egygyikét (az az: győzedelmet, vagy martyromságot?) Mi pedig azt várjuk rátok nézve, hogy megbüntet benneteKet Istén, vagy Ön' maga, vagy a' mi kezeink által. Várjátok tehát: mi is

várunk. 55. Mondjad: Oszszátok - ki javaitokat, a' mint akarjátok; de elfogadja é kegyesen töletek az Isten? minthogy nem egyenes ösvényen jártok. 56. És nem egyéb okért el nem fogadta kezeikből; csak - hogy nem hittek Istenben, és Követjében: és az Imádságot csak resten végzik; és vagyonaikat csak kéntelenségből osztják - ki. 57. Ne vonjanak csudalkozásra téged az ő fijaik és kinceik. Ezekkel akarja őket Isten büntetni e' földi életben: és akarja, hogy úgy költözzenek - ki lelkeik, mint hitetleneknek. 58. És esküsznek az Istenre, hogy ők igazán közzületek valók, pedig nem azok; hanem valami veszélyt sejtnek töletek. 59. Ha találnak valamely menedék-helyet, barlangot, vagy más helyet, mellyben elrejthessék magokat; hátat fordítanak, és oda futnak. 60. És lesz' köztök, ki ellened fog szállani zsákmány kiosztás miatt. Csak valamibe fognak is részesítettni, megelégednek. De ha részt nem adsz nekik abból; megharagusznak. 61. Jobb lenne, ha meg volnának elégedve azzal, a' mit Isten és az Ő Követje adandanak nékiek; és mondanak; a' mi megelégedésünk Isten, Ő megadja nekünk bőségéből, és az Ő Követje; ezt kérjük Istentől. 62. Továbbá az alamizna illeti a' szegényeket, nyomorulttakat, szűkölködőket; és az annak össze-gyűjtetésében és kiosztogatásában fáradozókat, és az egyesült szívvel bírókat: és ezt osztani kell a' fogságban lévőkért, az adósságaikkal megterheltettekért; ha a' fizetésre elégtelenek, és az Isten' útjáért (az az: a' Szent hadért,) és az utazók' számokra; ez az Istentől vagyon rendelve: mert az Isten bölcs, és tudós. 63. Némellyek sértegetik a' Profétát, és mondják: Ő csupa fül, mindeneket hall. Mondjad: Ő az igaz csupa fül; de rátok nézve jó fül; mert nem hallja, hogy rosszat beszéltek, és megbüntessen! Ő hiszen az Istenben, és hiszen a' híveknek: és könyörülő azokra nézve; kik hittek. A' kik pedig megsértik a' Követet; azoknak fájdalmas büntetések leszen. 64. Esküsznek az Istenre, hogy eleget tesznek Istennél, és az Ő Követének; illendő is hogy ezt tselekedjék, ha igazak akarnak lenni. 65. Vallyon nem tudják é, hogy a' ki ellenkezik Istennel és annak Követjével; kétség kívül a' gyeheenna' tűzére jutand; mind örökre ott marandandó. Ez nagy becstelenség leszen. 66. Félnek az Istentelenek, hogy alá-szállíttasson a' híveknek egy Súra, melly kijelentené a' mi a' gonoszok' szíveikben vagyon.

Mondjad: bátran gúnyologjatok, Bizonyára rátok hozza Isten, a' mitől féltetek. 67. Ha megkérdedezed őket, miért csúfolódtak? azt mondják: Csak mulatságból beszélgettünk. Mondjad: Vallyon az Istennek Jeleivel, és az Ő Követjével tréfát űztetek é? 68. Magatokat ne mentegesétek; mert hitetlenekké lettetek igaz hitetek után. Ha megbocsájtunk egy résznek, megbüntetjük a' más részt; minthogy gonoszsgot tselekedtek. 69. A' gonosztévő Férjfiak és Aszszonyok egymást követik. Igazságtalanul parancsolnak és tilalmaznak, és megvonják kezeiket az alamizsnától. Megfelejtkeztek az Istenről: megfelejtkezett az Isten is rólok; mert ők törvény-rontók. 70. Az Istentelen férjfiaknak 's aszszonyoknak megígérte Isten a' gyehenna' tüzét: örökre ott fognak múlatni: ez lészen elegendő bérek; mert megátkozta őket Isten, 's állandó lészen büntetések, 71. A' millyenek valának a' ti előttek élők, szinte hasonlók vagytok hozzájuk ti is. Nagyobb testi erővel bírtak mint ti, fellyül-haladtak gazdagsággal, javakkal, 's magzatokkal benneteket. Gyönyörködve éltek e' világon, ti is gyönyörködve éltetek. Ők zúgolódtak a' Proféták ellen, a' mint ti is zúgolódtok. Hasztalan vala munkájok, azok elvesztek; úgy ti is, 72. Vallyon eldődeitek' történeteit nem hallottátok é? t. i. a' Noé, Ád, és Themud, és Ábrahám' nemzetéit; és a' Mádian, 's az eltöröltt városokéit? Csudák' bizonyoságaival jelentek-meg azoknál a' Követek, és az Isten nem illette őket igazságtalanul; hanem ők ön' magokat vesztették-el igazságtalanul. 73. És a' hívek közzül való férjfiak, és aszszonyok egymásnak Baráti. Igazat parancsolnak, és tiltják a' gonoszt: és elvégzik az imádságot, alamizsnálkodnak, és engedelmeskednek Istennek, és az Ő Követjének; ezeknek megkegyelmez Isten: minthogy bölcs, és mindenek felett hatalmas. 74. Igére Isten a' hív férjfiaknak, 's aszszonyoknak szép kerteket, a' hol örökre múlatnak; mellyekben szép vizek folynak: az Éden' Kertjében lesz' lakások, az Isten' kedvében lészenek; ez jobb lészen mindennél. Ez nagy boldogság lészen. 75. Oh Proféta! harczolj a' hitetlenek ellen. 's kemény légy erántok: minthogy az ő menedék-helyek a' gyehenna lészen: pedig faj be nyomorúlt az abba való bemenetel. 76. Esküsznek az Istenre: hogy nem mondtak ők rossz' szót Mohammed ellen; pedig hitetlen szókkal éltek: és hitetlenek lettek az Izlám' bévétele után:

és szorgalmasan keresték azt, a' mit el nem értek; háladatlanul fogadták az Isten', és a' Követje által adott gazdagságot. Hogy-ha megtérnek; idvességesebb lesz' nékiek. Ha pedig vonakodni fognak, gyötrelmes büntetéssel bünteti-meg őket az Isten. 77. Megbünteti mind ezen a' világon, mind a' jövendő életben: és nem leszen a' földön pártfogójok, sem segítők. 78. És némellyek fogadást tettek Istennél, mondván: ha Isten a' maga bőségéből adakozand nékünk; bizonytal alamizsnálkodók leszünk, és jámbor Istenfélők. De midőn Isten a' maga bőségéből adott nékiek; fősvényekké, makacsokká levének: és a' törvénytől meszsziire eltávozóok. 79. Azért a' gonoszságot táplálta szíveikben, egész addig, míg össze-jönnek véle a' Feltámadás' napján; azért hogy hitet megszegették az iránt, a' mit ígértenek: és hogy hazudtak. 80. Avagy nem tudják é? hogy Isten ismeri az ő titkaikat, és alattomos beszédjeiket? Minthogy Isten a' titkok' tudója, 81. Kik rágalmaznak az adakozóbbakat az alamizsnálkodásban, és azokat, kik nem bírnak csak munkájok' csekély gyümölcseivel, és tréfát űznek belőlök, Isten is tréfát fog ő belőlök űzni: és azoknak fájdalmas büntetések leszen. 82. Fogsz é nékiek bocsánatért esedezni. Ha hetvenszer kérsz is engedelmet érettek; nem bocsájt-meg Isten azoknak. Ez azért történik-meg, mert nem hisznek Istenben és az Ő Követjében: és az Isten nem vezérli a' nem egyenes ösvényen járókat. 83. Örvendeztek az otthon hagyattak, mivel nem akartak harczolni javaikkal és személyeikkel az Isten' ösvényéért: és mondták: Ne menjetek a' hadba a' forró hőség' idején. Mondjad: Terhesebb leszen a' gyeheña a' nyári hőségnél. Ha értenék ezt; nem maradtak volna honn. 84. Nevessenek tehát egy keveset ezen a' világon, és sírjanak sokat a' jövendő életben; annak vissza-pótolására, a' mit elkövettenek. 85. Ha vissza-vezérel Isten tégedet Tabúcból, és kérni fognak, hogy kimehessenek másszor veled a' hadba: Mondjad: Nem jöttök velem soha; 's nem fogtok oldalam mellett semminémű ellenség ellen harczolni. Minthogy örvendetes vala előttetek első otthoni maradáatok: maradjatok tehát az otthoni elmaradókkal. 86. És ne könyörögj egy felett is, a' ki meghaland; és ne légy jelen temetésén, mivel azok hitetlenek voltak Istenben, és Követjében: és kimultak ők, a' halál' utolsó pontjaiban is törvény-rontók lévén. 87. Ne is indítsa-

nak tégedet csudálkozásra azoknak Javaik, és magzatjaik: ugyan is büntetni akarja őket Isten ezek által e' világon: és akarja, hogy úgy költözzék-ki lelkek, mint hitetlenek. 88. És a' midőn alá-szállíttatik nékiek valamelly Súra, a' mellyben mondatna nékiek: Hidjetez az Istenben, és harczoljatek az Ő Követje mellett: engedelmet fognak tőled kérni a' gazdagabbak, hogy oda haza maradhassanak, és mondani fogják: Engedjed hogy ide haza maradhassunk. 89. Tetszett nékiek, hogy itthon maradtak: és pecsét ütött szíveikre; 's ezért nem okosodnak-meg. De a' Követ és a' kik hittek, harczoltek vagyonaikkal, és lelkeikkel; és ezeknek lesz' jó dolgok: ezek boldogok lesznek. 91. Készített Isten ezeknek Kereteket; ezek alatt szép Folyók lesznek: Ott mulatnak örökké. Ez nagy boldogság lészen. 92. És jöttek a' mezei rabló Arabsok közzül engedelmet kérni; és otthon maradtak, kik megtagadták az Istent, és annak Követjét. Nem sokára meglepi azokat, kik hitetlenek voltak, a' fájdalmas büntetés. 93. Nem vétkeznek a' gyengék, erőtelened és betegek; sem a' szegények, kiknek nincsen miből a' Sz. hadra adakozni, ha otthon maradnak is, csak-hogy ez eránt az Istent és annak Követjét tanácsért keressék-meg. A' jóltévöket nem kell illy bűnnel vádolni: és az Isten megbocsájtó, irgalmas. 94. Sem azok nem vétkesek, kik könyörögve hozzád jövének, hogy őket vidd-el a' harcza; de te nem talátd alkalmasnak szegénységek miatt. Azért vissza-térének, és a' keserűség, fájdalom miatt könnyeket hullattak; hogy nem lehetett miből a' hadra adakozni. Hanem azokra vagyon panasza, kik szabadságot kérnek elmaradhatni; pedig gazdagok. Tetszett nékiek, hogy hátra-maradhattak, és pecsétet ütött Isten szíveikre; azért nem értelmesek. 96. Mentegetni fogják magokat, midőn haza-tértek; Mondjad: ne mentegessétek magatokat, mert nem hiszünk néktek; már megismértette Isten a' ti tselekedeteiteket: meg fogja látni Isten és az Ő Követje munkálkodástokat: Eleibe fogtok vezetetni annak, ki tudja az elrejtett titkokat, és elő fogja beszélni néktek, a' mit munkálkodtatok vala. 97. Félni fognak tőletek, midőn vissza-térendetek hozzájuk. Távozzatok hát tőlök, mert ők gyűlöletesek: és az ő lak-helyek a' gyehenna lészen; e' lesz' a' fizetés azért, a' mit elkövetteknek. 98. Esdekelní fognak néktek, hogy tetszősök legyének. Továbbá, ha ti szeretni fogjátok is őket; de Isten-

nek az illy kicsapongók nem tetszenek. 99. A' mezei térségen lakozó Arabsok legmakacsabban megmaradtak a' hitetlenségben, 's legkevésbe tudják az alá-küldött rendszabásokat; de az Isten tudós, bölcs. 100. És ugyan ezen Arabsok között, némelyik azt véli, hogy a' mit a' hadra alamizsnálnokdik, olyan mint az uzsora-fizetés, ki azt csak félelemből adja, de nem a' Paradicsom' remélléséből: és várja dolgaitok' megváltozását, hogy ezen teherrel megszabadulhasson; de az ő dolgok változik veszélyre, nem a' tiétek: mert az Isten tudó, 's halló. 101. És a' mezei Arabsok között némelyik hiszen Istent, végső napot; és azt véli: hogy-ha a' vallásért alamizsnálnokdik; ez által az Istenhez, és a' Követhez közeledik. Hát nem Istenhez és Követéhez való közelítés é ez? Bévezeti őket Isten irgalmába; mert Ő Kegyelmes, Irgalmas. 102. És a' kik először kiköltöztek, és segedelmet nyújtottak: és a' kik követték őket a' jótételben, tetszenek Istennek; és készített nékiek Kerteket: folynak azok alatt a' szép Folyók, örökre ott mulatnak; ez nagy boldogság leszen. 103. És némelly körültetek lévő mezei Arabsok istentelenek: és némellyek a' Medinai lakosok között is gonoszok. Nem esméréd é őket óh Mohammed: mi jól ismerjük őket. Majd két ízben büntetjük-meg őket; ez életben és a' síron túl: majd elvezettetnek a' nagy büntetésre. 104. És némellyek megvallották bűneiket; hogy minden igaz ok nélkül nem mentek-el a' hadba; de jót is tselekedvén a' rosszal, talán az Isten megengeszteltetik hozzájuk: mert könyörülő, megbocsájtó Ő. 105. Végy alamizsnát javaikból, hogy megtisztuljanak általa, és engeszteld-meg bűneiket azzal: és könyörögj érettek, minthogy a' te könyörgésed nyugalom leszen nékiek: mert az Isten, tudó, és halló. 106. Vallyon nem tudják é? hogy az Isten elfogadja szolgálótól a' töredelmes bűnbánást, és elveszi az alamizsnát: és hogy Isten megengesztelődő, könyörülő? 107. És mondjad nékiek: Tegyétek, a' mit akartok: de az Isten az Ő Követje, és a' hívek látni fogják munkálkodástokat: és majd elébe mentek a' titoknak, és a' nyilván valónak tudójához: és kivilágosítja néktek a' mit elkövettetek. 108. És mások az Isten' akaratjára várapoznak; vagy hogy megbüntesse őket, vagy hogy megengesztelődjék hozzájuk. És az Isten, tudós, bölcs. 109. Sokan Templomot építettek ártalom végett, és a' hitetlenség' gyarapítására, 's a' hívek kö-

zött való meghasonlásra, és mondják: Jó czélunk van ezen építésben. De Isten bizonyoság, hogy hazugságot szóllanak. 110. Ne menj abba (az az: a' Templomba) soha. Mert az igaz Szent-Egyház a' jámbor kegyességen épül, az első nap olta. Igazságosabb hogy abba menj, mint amabba. Itt tisztítsák - meg magokat az emberek a' bűntől; mivel Isten szereti a' tisztakat. 111. Vallyon mellyik jobb, a' ki az Isten' tetszésén és félelmén fundálta épületjét? vagy ki azt a' föld' színén helyheztette, úgy hogy véle egygyütt a' gyeheña' tüzibe süllyedjen? mert az Isten nem vezérli a' csalárdokat. 112. Elromlik az ő épületek, és gyötrelmekre válik; mellyet kétségeskedő hittel építenek; mert az Isten bölcs 's tudós. 113. Az Isten megvásárlotta a' hívek' lelkeiket 's vagyonaikat azon egygyezéssel: hogy vissza-pótlásul legyen övék a' Paradicsom. Harczolni fognak az Isten' ösvényéért, és ölni fognak: és megölettetnek. Meg van ezért a' jutalom ígérve a' Mózesz Könyvében, az Evangyéliomban, és az Al-Koránban. És kitelleyesíti inkább ígéréstét, mint Isten? Örvendeztetek hát vásárlástokban, mellyen eladatok magatokat Istennek. Ez nagy boldogság lészen. 114. Részesültök ebben bűnt megbánók, Istennek szolgálók, Ótet dicsérők, bőjtőlők, térdre borulók, imádók, igazat parancsolók, és az igazságtalanságot tilalmazók; és az Isten' rendeléseit megőrzők. És örvendeteseket hirdess a' híveknek. 115. Nem tartozik a' Próféta, sem a' Hívek, hogy bocsanatot kérjenek Istentől a' Tarsat-adóknak: ámbár közel-való Attyafijai legyenek is azok; ha t. i. értésekre esett: hogy ezek légyenek a' pokol' lakosai. 116. Ábrahámnak sem vala megengedve: hogy Attyáért esedezék másképp; hanem megígéré azt nékie. Midón pedig tudtára esett, hogy csak - ugyan Isten' ellensége legyen, felmenté magát a' könyörgéstől. Valóban Ábrahám kegyes, és szelid volt. 117. Nem szokása Istennek, hogy tévelygésbe ejtse az embereket, minekutánna vezérelte őket, és tudtokra adá, mit kötelesek kerülni; mert Isten minden dologban tudós. 118. Istené a' Föld, és a' Mennyeknek Országa: elevenít és megöl: és nincsen néktek Istenen kívül más Pártfogótok, és Segítőtok. 119. Kegyelmes volt Isten a' Próféta, és a' kivándorlottak és segítséget hozók, és az őtet követők eránt, a' nehézség' órájában (az az: a' Tabuki ütközetben; mikor közel volt már, hogy egy résznek elhajolna szíve. De hozzájok for-

dúlt; minthogy Ő kegyes és irgalmas. 120. Különösen kegyelmes volt azon három eránt is, kik annyira meg voltak szorúlva, hogy megkeskenyedett körülöttök a' föld, pedig széles és tágas vala, és szorongattatásba estek lelkeik, és vélték, hogy nincsen már az Istentől menedék-hely, csak a' halál által magánál az Istennél. De hozzá jök fordúlt, hogy viszont ők is hozzája térjenek; mert Isten, irgalmas, könyörülő. 121. Oh Hívek! féljétek az Istent, és igazmondók legyetek. 122. Nem vala semmi okok a' Medinai lakosoknak, és a' körülöttök lakozó Arab-soknak és Scenitáknak, miért maradjanak hátra az Isten' Követjétől, és hogy ön' lelkeiket inkább szeretnék; mint-sem az ő lelkét. Ez azért történt, hogy nem gyötörtte őket sem a' szomjúság, sem a' munka, sem az éhség az Isten' útjáért; sem egy lépést nem tettek, a' melly boszszontaná a' hitetleneket; sem nem vettek az ellenség-től semmi ártalmat: ha csak tüstént nem adott Isten érte valami jutalmat; minthogy az Isten nem engedi elveszni a' jót tselekvők' jutalmát. 123. És nem adtak-ki semmi költséget se kitsit, se nagyot; sem semmi Folyó-vízen által nem költöztek. 124. És nem jó a' híveknek, hogy mindnyájan egyszerre menjenek-ki az ütközetre. Ha kimegy közzülök minden seregből csak egy rész, a' hátra-maradtak oktattassanak a' vallásban; és hogy megintsék a' magok nemzetét, midőn vissza-térnek a' harczból, hogy őrizkedjenek az Isten' boszszú-álló erejétől; különben nem helyesen tselekesznek. 125. Oh Hívek! harcoljatok azok ellen, kik szomszéditok, és határosaitok; ha hitetlenek ezek, érezzék dühösségteket, 's tudjátok-meg: hogy Isten az Őt' félőkkel vagyon. 126. És midőn valamelly Súra alá-szállítatik, léssen közzülök, a' ki tréfából mondandja: Kít öregbített köztetek ez a' hitben. De a' kik hittek, öregbíti azokat, és azok örvendezni fognak. 127. Hanem azoknál, kiknek a' nyavalya szíveikben vagyon, öregbíteni fogja az útalatot; és meghalnak, mint hitetlenek. 128. Avagy nem tapasztalják é, hogy minden esztendőben egyszer, avagy kétszer természetlenséggel és betegségekkel sanyargattatnak: még sem térnek-meg, és meg sem intetődnek. 129. És midőn alá-szállítatik valamelly Súra, egygyik a' másakra tekintvén, így szólnak: most senki-sem lát hennünket, fussunk-el, ne halgassuk. Így fordúlnak hátra. Elfordítja Isten szíveiket az igazságtól; mert ők okosodni nem

akarnak. 130. Már ugyan eljött hozzátok nemzetségtek közöttül a' nagy jelességű Követ: ellene vétkeztek, a' ki szorgalmatos boldogítástokban; Ó a' hívekkel kegyesen 's irgalmasan bánó. 131. Hogy-ha vonakodnak, mondjad nékik: Az én elégségem az Isten. Nincs Isten, csak Ó egyedül: Ó reá támaszkodom; mert Ó a' legfelségesebb Királyi Szék' Ura.

X-ik Súra.

J ó n á s é. *)

(Mekkai. 108 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. A. L. R. 2. Ezek a' bölcs Könyv' Jelei. 3. Csudának tetszett é a' Mekkaiaknak, a' mit a' közzülök való férjfiúnak kinyilatkoztatunk, mondván: Fenyeged az embereket az Isten' boszszú-álló haragjával, és hirdess Évangéliomot azoknak, kik hittek: hogy a' jó tselekedeteknek jutalma el van készítve az Ó Uroknál? Mondották a' hitetlenek: Valóban ez a' Mohammed világos bűvös-bájos. 4. Bizonyal az Isten a' ti Uratok, ki az Eget és Földet hat napok alatt teremtette. Annakutánna felültt a' Trónusra: hogy mindeneket kormányozzon. Nincsen semmi Közbenjáró, csak az Ó engedelmével. Ez az Isten a' ti Uratok. Szolgáljatok hát neki. Vallyon még sem veszitek é eszre magatokat? 5. Majd hozzája léssen minnyájotoknak meneteltek. E' felől való ígérete Istennek igaz. Ugyan is Ó alkotja a' teremtményt: és vissza-téríti azt ismét magához a' Feltámadás' napján; hogy megjutalmazza azokat, kik hittek és jót tselekedtek igazsággal. A' kik pedig hitetlenek voltak, forró-víz' italával fognak kínáltatni; és fájdalmas gyötrellemmel illetetnek. 6. Ó az, ki tette a' Napot tündöklő fényességű és a' Holdat világosító Testnek: és azoknak Szakaszokat rendelt; hogy tudnátok az Esztendők' részeit felszámolni. Ezeket alkotta Isten igazsággal. Megkülömbözteti az emberek' Jeleit; kik értelemmel bírók. 7. Továbbá a' Nappalnak és Éjnek egymást felváltásában: és abban, a' mit Isten az Égben és a' Földön teremtett, vannak bizonyal jelek az em-

*) Lásd a' 97-ik, 's következő Verseket.

berek' számokra; kik félik az Istent. 8. A' kik nem remélik őszsze-jövetelünket (az az: a' Feltámadás' napját,) és nagyon gyönyörködnek e' világi életben, és abban békével nyugszanak; és a' kik restek Jeleinkről elmélkedni. 9. Ezeknek lak-helyek a' tűz lészen; a' mit magoknak nyertenek. 10. A' kik pedig hisznek, és jót tselekesznek; vezérelni fogja azokat az Ő Urok igaz hitekben. Szép patakok fognak számokra folyini a' Gyönyörűség' Kertjeiben. 11. Az ő Könyörgések ez lészen ottan: Tied a' dicséret óh Isten! És köszöntések ez: Békesség! És bérekesztő Könyörgések: Dicsősség Istennek, az idők' (világok' Urának.) 12. Hogy - ha siettetné Isten a' rosszat, mint az emberek kívánságaik szerint akarnák siettetni a' jót; már meghatározottat volna pályájok. Ezért azokat, kik előnkbe jövetelünket nem remélik magokra hagygyuk; hogy buta eszekkel a' tévelygésben forogjanak. Ha valami ártalom éri némelylyikét, könyörögni fog nekünk fekvé, ülve, vagy lábain fenn-álva. A' midőn pedig elfordítjuk tőlle az ártalmat, haladni fog a' maga vétkeiben; mintha segítségül sem hívták volna az ártalom' eloszlattatására. Így készítettet-el a' kárhozatra az ő munkájok. 14. Már elvesztettünk előttetek óh Mekkaiak sok nemzetségeket; minekutánna gonoszúl tselekedtek volna: és eljöttek hozzájok a' Követek, hogy általok hinnénk. Így büntetjük - meg a' gonoszokat. 15. Annakutánna titeket tettünk örököseivé azoknak a' Földön: hogy szemlélnénk miképpen munkálkodnátok. 16. És midőn olvastatnak nékiek Jeleink, mondják: kik nem remélik a' jövendő őszsze-jövetelt: Adj más Al-Koránt, vagy ezt változtasd-meg. Felelj: Nem tőlem függ, hogy kedvem szerint változtassam azt; nem tselekszem egyebet, mint a' mi kinyilatkoztatik nékem: mert félek a' nagy Nap' büntetésétől, ha Uramhoz engedetlen leszek. 17. Mondjad: ha akarta volna Isten, nem oktattalak volna benneteket, se nem olvastam volna azt néktek. Már egész 40 esztendő koromig mulattam köztetek. Vallyon még sem vagytok é értelmesek. 18. Kicsoda gonoszabb annál, ki hazugságot költ az Isten ellen, vagy álnokságot vegyít az Ő Jeleibe. Bizony nem boldogulnak a' gonoszok. 19. Az Istenen kívül másokat tisztelnek; a' kik se nem árthatnak, se nem használhatnak, mondván: Ezek a' mi Esedezőink Isten előtt. Felelj: Vallyon ti tanítjátok é az Istent, mintha Ő nem tudná, mi történik a' Földön.

dön és az Egekben? Dicséret néki: távol légyen, hogy ezt lehetne Néki tulajdonítani. 20. Az emberek' serege az előtt csak egy nemzetből álló vala (az az: egy Vallású.) A' kik azomban nem egy értelemben valának, és ha az Isten' szava, vagy rendelése az iránt nem úgy akarta vala; már világosan elhatározottat volna az, a' miben egymás közt különbözők voltak. 21. És mondják csúfolódásképpen: Vallyon szállítottatott é alá néki valami Jel az Ó Urától? Felelj: A' Titok az Úrra tartozik. Várjatok tehát én is veletek várakozom. 22. És a' midőn megkóstoltattuk irgalmunkat a' Mekkaikkal a' kár után, mellyel illettettek: íme ismét az ő álnokságok tapasztaltatott Jeleinkbe. Mondjad nékik: Gyorsabb az Isten a' megszegényítésre nállatoknál. Valóban Követeink, az őrző-angyalok felírják a' mit álnokul elkövettek. 23. Ő az, ki néktek útát nyit a' földön és a' tengeren, és futnak veletek a' hajók jó széllel; és vígadnak az emberek. Ha szélvész éri azokat és össze-gyűlnek a' habok, és vélik magokat veszéllyel körül-véteve lenni: segítségül hívják az Istent, igaz, tiszta vallást mutatván-bé Néki, 's mondván: Ha megszabadítasz minket e' veszélyből; hálákat adándunk Néked. 24. De minekutánna megszabadítja őket, íme erőszakosan viselik magokat a' földön, és igazságtalanok. Óh emberek! hamis keresménnyel folytatjátok e' világi életet; majd előnkbe fogtok gyűlni össze; és akkor elő-beszéljük néktek: miket tselekvétek e' földön. 25. Bizonytal hasonló a' földi élet a' földre általunk lebecsájtott essőhöz, melly a' föld' sarjadozásával össze-egyeledett, mellyből táplalatjokat veszik a' barmok és az emberek; 's így megnyeri a' föld díszét, és felékesítetik füvekkel 's virágokkal. Azt vélték azoknak lakosai, hogy ők fogják használni annak gyümölcsét. És ímé elérkezik nappal avagy éjjel parancsolatunk' szava, és learatottá teszszük azt, mintha nem is lett volna. Így megkülönböztetve adjuk -elő Jeleinket az embereknek, kik azt elméjekkel megfontolják. 26. És hívogat Isten a' békesség' házához (az az: a' Paradicsomba,) és vezérel a' kit akar az egyenes ösvényre. 27. Azoknak, kik jót tselekedtek, jutalmúl, a' legjobb adatik (az az: a' Paradicsom,) és pótolékül, az Isten' színe szemlélése: nem is lepi-meg azokat a' feketeség, sem valami alávalóság. Ezek a' Paradicsom' lakosi lesznek; benne örökre megmaradván. A' kik pedig gonosztságot követnek-el, azoknak gonosz vissza-pótolá-

sok léssen; mint a' millyenek tselekedetei valának: és elfedezi őket a' megvetés, és alávalóság. Nem leend nékiek az Istentől semmi oltalmazójok; nem másképpen, mintha a' setét éjnek árnyékával befedettetve lennének azoknak arczaik. Ezek a' tűz' lakói lesznek; örökre abban maradandók. 28. És bizonyos napon magunk eleibe gyűjtjük őket minnyájokat: akkor mondandjuk azoknak, a' kik Társat-adók valának: Távozzatok helyeitekre társaitokkal (az az: Isteneitekkel egygyütt,) és társaik mondandják nékik: Nem bennünket tiszteltetek. 29. És elegendő köztünk és köztetek az Isten' bizonyossága: hogy mi a' ti tiszteleteteket útáltuk. 30. Ott tapasztalni fogja minden lélek, a' mit elkövetett, és az ő igaz Urokhöz Istenekhez vezettetnek, és elrejtik magokat előlük, a' miket költöttek (az az: az ő Isteneik.) 31. Szólj: Ki táplál benneteket az égből és a' földből? Avagy ki a' látás' és hallás' Ura? És halottból ki hoz-ki elevent, avagy ki tsinál elevenből halottat? És ki kormányoz mindeneket? Felelni fognak: Valóban az Isten. Mondjad tehát: Miért nem félitek-hát Őtet? 32. Ez a' ti igaz Uratok, Istenetek; és mitsoda van az igazság után egyéb, mint csupa tévelygés? Hogy fordultok-el hát a' hittől? 33. Így igazoltatik-meg Isten' szava azok felett, kik gonoszságot követnek-el; minthogy ők nem hisznek. 34. Mondjad: Vallyon taláztatik é az Isteni Társak közzül, ki valamelly teremtest alkothat, és azt ismét semmivé teheti? Szólj: az Isten alkotja a' teremtményt, és ismét semmivé teszi azt. Hogy távozhattok-el hát az Ő tiszteletétől? 35. Mondjad: Vallyon Isteni társaitok között vagyon é a' ki az igazságra vezéreljen. Felelj: Csak az Isten vezérel az igazságra, nem igazságosabb é hát: hogy inkább ennek legyenek követői, mint annak, a' ki nem vezérel; sőt maga is vezéreltetik? Mi dolog, hogy eképpen vélekedtek? Vallyon nem igaz é, hogy legnagyobb része azoknak nem követnek egyebet, mint tulajdon véleményeiket. Továbbá a' vélemény nem egy becsú az igazsággal. Valóban az Isten tudója annak, a' mit tselekesznek. 37. És ezen Al-Korán nem koholtatott valaki által, az Istenen kívül; hanem megigazolása annak, a' mi nyilvánkoztatott ő előtte; és magyarázatja a' Könyvnek (az az: a' Mózeses Könyvének, és Évangéliomnak.) Nincs kétség e' felül; sem arról, hogy a' Világok teremtménye' Urától adatott légyen. 38. Talán azt mondják:

hogy Mohammed költötte azt? Felelj: Hozzatok-elő csak egy Súrát az ő Súraihoz hasonlót; segítségül híván magatoknak az Istenen kívül, a' kit akartok; ha igazak vagytok. 39. Hazugsággal vádolták azt, a' minek meg nem foghatták bölcsességét (az az: az Al-Koránt;) mert nem érkezett még meg hozzájok annak magyarázatja: Így hazugsággal vádolták Profétaikat; a' kik előttök valának. De nézd mitsoda végek lett a' gonoszoknak! 40. Némellyike közzülök fog benne hinni, némellyike pedig nem fog (t. i. az Al-Koránban.) És a' te Urad leghölcsőbb esmérője; kik légyenek a' megvesztegetők? 41. Ha hazugsággal fognak téged vádolni, mondjad: Az én munkám legyen enyím, és a' ti munkátok a' tiétek: Ti ártatlanok lesztek attól, a' mit én mívelek, és én is mentt leszek attól; a' mit ti míveltek. 42. És némellyek közzülök figyelmeznék reád; midőn az Al-Koránt olvasni fogod. Vallyon hallókká teszed é Te a' siketeket, ha nem értenek is? 43. És némellyik reád fog tekinteni: vallyon fogod é vezérelni a' világtalanokat? ha nem látnak is. 44. Bizony semmi dologban nem tselekszik Isten igazságtalanul az emberekkel; de az emberek álnokul tselekesznek a' magok lelkeik ellen. 45. Bizonyos napon össze-gyűjti őket: és úgy fog tetszeni, mintha a' világon csak egy óráig mulatoztak volna. Majd színről-sziüre megesmerik egymást. Már elvesztek, kik az Isten' eleibe menetelt tagadták; és nem vezéreltettek. 46. És akár engedjük néked szemlélni egy részét, a' mellyekkel őket fenyegetjük: akár halálotat hamarébb elhozzuk; mi előnkbe léssen még is azoknak jövetelek: akkor tanúja lesz' Isten annak, a' mit tselekédtek. 47. És minden Nemzethez Követ küldetett: és midőn Követjek megérkezett hozzájok, igazsággal ítélte közöttök a' hit' dolgait; és azok nem illettettek gonoszúl. 48. És a' hitetlenek mondják a' híveknek: Vallyon az Isten' fenyegetődzése mikor tellyesedik-bé, mondjátok-meg: ha igazak vagytok? 49. Felelj: Nincs Isten' ártalma, vagy segedelme birtokban; csak a' mennyiben Isten maga akarja. Minden nemzetnek megszabott határa, és midőn elérkezend pályájok' vége, csak egy órát sem halasztódik-el, sem a' nekik kiszabott büntetést meg nem előzhetik. 50. Szólj: mondjátok-meg: Mit gondoltok, ha az ő büntetése nappal, vagy éjjel érkezik-el hozzátok; siettethetik azt a' gonoszok? 51. És csak akkor, majd ha elér benneteket a' büntetés,

lésztek é hívók? De akkor mondatni fog néktek: Most már hiszitek a' büntetés' jövetelét, és kívánjátok azt elhalasztani; de annakelőtte siettettétek azt. 52. És mondatni fog az istenteleneknek: Kóstoljátok az örökké-való büntetést: avagy elveszitek é annak jutalmát, a' mit tselekedtetek? 53. És óhajtják megtudni: vallyon bételik é ez a' fenyegetődzés? Mondjad: Valóban az én Uramra mondom néktek, hogy ez tellyes igazság: meg nem gyengíthetitek az Istent; hogy meg ne büntessen benneteket. 54. Hogy-ha a' léleknek, melly gonoszúl munkalkoda a' Földön, az egész Föld tulajdona lenne is; bizonynyal örömet megváltaná magát azzal az Itélet' napján. És a' hitlenség' mesterei eltifkolják majd bánatjokat; mikor szemlélik a' büntetést, és közöttök igazsággal fog végre-hajtatni az Itélet. 55. Vallyon nem az Istené é az, a' mi a' Földön és az Egekben vagon? És vallyon az Isten' ígérete nem igaz é? de sokan nem tudják azt. 56. Ó elevenít, és megöjl: és Ó hozzá gyülekezünk az Itélet' napján. 57. Oh Emberek! már megérkezett hozzátok az Isten' intése az Al-Korán által, orvossága nyavalyásoknak, a' melly szíveitekben vagon, és kórmánya a' híveknek. 58. Mondjad: Az Isten' kegyelme 's irgalma által történt az: örvendezzenek tehát azon: jobb ez, mint-ha világi kincseket gyűjtötök. 59. Mondjad: Mint tetszik tinéktek? Miért tettétek tetszéstek szerint, a' mit Isten táplálástokra alá-szállított, tiltottnak és szabadnak. Mondjad: Vallyon megengedte é ezt az Isten néktek? avagy hazugságot költötök az Isten felől. 60. Mi vélemények van azoknak, kik hazugságot koholnak az Isten felől a' Feltámadás' napjára nézve. Bizony az Isten nagy bőkezűséggel vagon az emberek eránt; de töbnyire nem há-lálják-meg azt néki. 61. És nem leszen semmi állapot, 's ellenkezőt nem olvasol az Al-Koránban, és nem tselekesztek semmi dolgot, hogy ne tudánk; midón abban foglalatoskodtok. 62. Nincs rejtekben az Isten előtt, sem az Égben, sem a' Földön csak egy hangyátska nehézségnyi sem; sem más egyéb, akár kissebb akár nagyobb legyen: a' mi ne légyen megírva a' világos Könyvben (az az: az őrzött Tablán.) 62. Az Isten' barátjait nem éri félelem, sem meg nem szomoríttatnak. 63. A' kik hisznek, és félik az Istent, azoknak örvendetes üzenetjek leszen, mind e' világi, mind a' jövendő életben. Nincsen változás az Isten' szavaiban. Nagy boldogságok leszen.

64. És ne szomorítson-meg téged azoknak mondása: mert az Isten' hatalma közönséges mindeneken: mert Ő a' Hal-ló, és Ismérő. 65. Nem az Istené é minden, a' mi a' Földön és az Egekben találtatik? És mit tselekesznek azok, kik az Istenen kívül, más Isteneket, Társakat hívnak segítségül? Ők csak véleményeket követik, és hazugsá-gokra támaszkodnak. 66. Isten az, ki rendelte néktek az éjszakát nyugalomra, és a' szembe-tűnő nappalt; ezek-ben Jelek vannak az emberek' számokra; kik értenek, hallanak. 67. Mondják a' Zsidók és Keresztények: Az Is-ten magzatot nemzett. Dicséret Néki! Ő Gazdag; Ővé a' mi a' Földön, és az Egekben találtatik. Nincsen pá-latok semmi bizonyító okoskodás ez iránt. Avagy ollya-nokat hirdettek é Isten felől; a' mit nem tudtok? 68. Mondjad: Valóban kik hazugságokat költenek az Isten ellen; nem fognak boldogíttatni. 69. Világi életek után előnkbe fognak gyűlni, 's azután kóstoltatjuk-meg vélek a' szörnyű büntetést; mivel hitetlenek voltak. 70. És be-széld-elő nékik a' Noé történetét, midőn mondotta Nem-zetének: Oh én Népem! ha alkalmatlan, 's unalmas nék-tek köztetek való mulatásom, 's az Isten' Jeleiről való integetéseim: én az Istenre támaszkodom. Ti gyűjtsétek-össze erőteteket, és társaitokat (az az: Isteneiteket;) de ne alattomoskodjatok: hanem nyilván 's hamar határoz-zatok - meg, mit akartok velem elkövetni. 71. Miért vo-nakodtok prédikállásomra hallgatni; nem kérek én tölle-tek semmi bért: mert csak Istennél vagy az én jutal-mam. Ő megparancsolta nékem, hogy a' Moszlémok köz-zül való legyek. 72. Ők hazugsággal vádolták Őt'; de megszabadítottuk Őt', és a' Bábában véle lévőket, és örökösökké tettük a' földön; elmerítettük pedig a' hamis-ságot koholókat. Lássad hát a' Noé által megintettettek mi végett érték. 73. Ismét Követeket küldöttünk az ő nemzetéhez, ő utánna: el is jöttek hozzájuk csudák' vi-lágos bizonyásaival; de még sem határozák magokat, hogy hinnék azt, a' mit az előtt, mint hamissat megve-tettek. Így ütünk pecsétet a' törvény-rontók' szíveikre. 74. Azután Mózsést és Áront küldötték Faraóhoz és az ő népéhez a' mi Jeleinkkel; de felfúvalkodva viselték ma-gokat: és gonosz emberek valának. 75. Midőn megérke-zett hozzájuk a' mi Igazságunk, mondották: nem világos bűbájosság é ez? 76. Mondá nékik Mózsés: Hát az igaz-ságról azt mondjátok é? hogy ez bűbájosság? hiszen

nem boldogítja Isten a' bűbájosokat? 77. Felelének: Vallyon azért jöttél é hozzánk, hogy elfordítanál bennünket azon Vallástól, mellyben Atyáink voltak, és hogy kétőtök közt felosztanád a' Birodalmat? Mi nem hiszünk néktek. 78. És monda Faraó: Hozzatok előmbe minden tudós bűbájost. 79. Midőn azomban elérkezének a' Mágusok, monda nékik Mózsés: vessétek-le a' vesszőket. 80. És levetvén, monda nékik Mózsés: A' varázslást mindjárt elenyészteti az Isten: mivel a' csalárd munkának boldog kimenetelét nem engedi. 81. És megerősíti Isten az igazságot a' maga Szavaiban; bár ha ellenzik is a' gonoszok. 82. És nem hittek Mózsésnek, Faraótól és és az ő Nagyjaitól való félelmek miatt, hogy ne sanyargatná őket; mert Faraó kevély és törvénytelen vala e' földön. 83. És monda Mózsés: Oh én Népem! ha hittek Istenben, Ó is legyen minden bizodalmatok; ha Mosz-lémok vagytok. 84. Felelének azért: Egyedül Istenre támaszkodtunk. Mi Urunk! ne tégy-ki bennünket a' gonosz nemzetek előtt kísértetnek. 85. És szabadíts-meg minket Irgalmadból a' hitetlen népektől. 86. És sugallottuk Mózsésnek, és az ő öcscsének, mondván: Emeljetez nemzeteteknek Égyiptomban Házakat, és rendeljetez helyet hajlékaitokban; hová befordulnátok a' Könörgés idején, és vigyétez véghez az imádságot: és prédikálj a' Híveknek. 87. És monda Mózsés: Mi Urunk! Valóban Te adtál Faraónak és az ő népének gyönyörűséget, és javakat e' földi életben, hogy tévelyegnének a' mi Urunk' ösvényétől. Mi Urunk! semmisítsd-meg vagyoniakat, és keményítsd-meg szíveiket elannyira; hogy ne higgyenek mind addig; míg nem szemlélendik a' gyötrelmes büntetést. 88. Már meghalgattatott a' ti Könörgéstez: igazak legyetek hát; és ne kövessétez a' tévelygők' ösvényeit. 89. És által-vittük a' tengeren az Izráel Fijait, és kergették őket Faraó és annak Tábora hatalommal, mind addig; míg el nem merültek. Mondá azomban, midőn merülni kezdene: Hiszem már hogy nincsen más Isten, csak a' Kiben az Izráel' Fijai hisznek; és én is a' Mosz-lémok közzül vagyok. 90. *) Mondá néki Gábriel: Most hiszel már úgy é? de az előtt pártütő valál, és megvesz-

*) W. 90. Azt adja hozzá Galaleddinus: Hogy Gábriel szá-jába bécsapott volna egy darab tengeri iszapot; félvén, hogy irgalmat talál nyerni.

tegető. 91. Most kiveszünk egyszer tégedet a' tengerből: hogy Jelül szolgálj az utanna következőknek; még is sokan vannak, kik Jeleinkre keveset figyelmeznek. 92. És már adtunk az Izrael Fijainak bátorságos helyet lakóhelyül, és táplálásokra sok Javakkal adakoztunk; és nem voltak a' Vallás eránt egyenetlenek mind addig, míg meg nem érkezett hozzájok a' Mózsés Könyvében szóló Mohammed felől való tudomány; de a' te Urad elhatározza közöttök a' Feltámadás' napján, miben valának nem egygyet értők. 93. Hogy-ha kétségbe lészel a' felől, a' mit alá-szallítottunk néked, t. i. (némelly történetek iránt,) kérdezd azokat, kik előtted olvasták a' Mózsés Könyvét. Már Urad' igazsága megérkezett hozzád: ne legyél hát a' kételkedők közzül való. 94. És semmiképpen ne légy azok közzül való: kik hazugságot költenek Jeleink felől; hogy társok légy az elveszendőknek. 95. Valóban azok, kik felől az Úr' szava meghatározott; hinni nem fognak. 96. Bár-ha hozzájok érkezne is minden Jel mind addig; míg nem látják a' gyötrelmes büntetést. 97. Kevés Város hitt, minekelőtte a' büntetés megérkezne hozzája. De a' Jónás népét, minekutánna hittének, e' világi gyalázatos büntetés alól feloldoztak; és bizonyos ideig gyönyörűséggel engedjük élniek. 98. Ha Urad akarja, minnyájan hinnének, kik e' földön vannak. Hát te erővel kénszerited é az embereket, hogy hívők legyenek? Úgy-de Isten nem akarja azt. 99. És nem áll tehetségében a' léleknek, hogy hidjen; ha Isten nem akarja. És útálatossá teszi Isten azokat, kik nem értenek. 100. Tekintsétek a' mik a' Földön és az Égben találtatnak; nem fognak használni ezek a' Jelek és fenyegetések az embereknek; a' kik nem hisznek. 101. Vallyon a' kik nem hisznek, azokat a' napokat várják é, mellyeket vártak, kik megelőzték őket. Mondjad: Csak várakozzatok: én vélelek várakozom. 102. Megszabadítottuk Követeinket, és azokat, kik hittek, ezzel tartozunk, hogy a' Híveket megszabadítsuk. 103. Mondjad: Óh emberek! még is ké'ekedtek é Valásom felől; én nem tisztelem azokat, mellyeket ti tiszteltetek az Istenen kívül; hanem tisztelem az Istent, ki elhozza halálotokat. Mert megparancsoltatott nékem, hogy lennék a' hívek közzül való. 104. Mondatott nékem: Fordítsd orczádat az igaz Vallás felé: és ne légy Társat-adó. 105. És ne híjjad segítségül Istenen kívül azt; ki se nem árthat, se nem használhat; mert ha azt míveled, gonosz

lészel. 106. Ha Isten valamely ártalommal illet téged; nem léssen annak más enyhítője, csak maga az Isten. És ha téged valami jóval meg akar áldani; senki-sem húzhatja-vissza bőkezűségét. Adandja azt szolgálai közzül a' kinek akarja; mert Ő irgalmas, kegyelmes. 107. Mondjad: Oh emberek! már megérkezett hozzátok Urotoktól az Igazság. A' ki tehát vezéreltetik; ön' lelke' javára vezéreltetik. A' ki pedig tévelyeg, lelke' kárára fog tévelyegni. És én nem vagyok Gondviselőtök. 108. Kövessed a' mi sugaltatik néked, és tőrj békességesen; míg az Isten' ítélete el nem jó; mert Ő a' legjobb Itélő.

XI-ik S ú r a.

*) H ú d.

(Mekкаи. 123 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. A. L. R. 2. Ezen Könyv' kerek-mondásai bölcsen vannak elrendelve, és a' bölcs' s tudós Isten által fontos tárgyakra van elosztva. 3. Hogy ne szolgáljatok egyedül csak Istennek; valóban én Ő általa küldettem hozzátok, mint büntetéssel fenyegető, és jutalmat hirdető. 4. És hogy bocsánatot kérjetek Uratoktól; majd Ő eleibe fogtok gyűlni: bővövedelemmel enged élni benneteket egész halálotokig; és a' jó tselekedetekben bővelkedőnek adandja bőségét, jutalmát. Hogy-ha késedelmezni fogtok: féltetek benneteket a' Végső-rap' büntetésétől. 5. Az Isten' eleibe fogtok gyűlni; Ő minden dologban hatalmas. 6. Azon igyekeznek, hogy elrejtsek magokat előle. De ha elfedik is magokat köntöselkkel; tudja az Isten mit titkolnak-el, és mit nyilvánítanak -ki? mert ösméri Isten a' szív' belsőjét. 7. Nincs semmi csúszó-mászó állat a' földön, mellynek táplálása rem az Isten' gondviselésétől fügne; Ő esméri annak nyígalom-helyét, és halála' módját, idejét. Mind megíratlak ezek a' nyilvánító Könyvben. 8. Ő alkotta az Egéket, és a' Földet hat napok alatt, és vala az Ő Királyi Széke, minekelőtte teremtené ezeket a' víz felett: hogy megpróbálna benneteket; kik légyenek job-

*) Húd. Lásd a' 7-ik Súra' 72-ik Versét.

bak közzületek. Ha mondandod: Fel fogtok halálotok után támadni; azt felelik a' hitetlenek: ez nem egyéb, mint világos bájolás, 's ámitás. 9. Ha elhalasztjuk a' büntetést, csufolódva mondják: Hát mi tartóztatja, hogy el nem érkezik? Hát egy napon nem érkezik é el hozzájok? úgy hogy azt töllök senki-sem fordíthatja-el; és az történik-meg rajtok; a' mit kinevettek. 10. Ha megkóstoltatjuk az emberrel irgalmunkat, és elvonjuk azt azután tőle; kétségbe esik, 's haládatlanná leend. 11. És ha ugyan a' jótéteményt az ártalom után megkóstoltatjuk vele; azt mondja: a' rosszak eltávoztak már tőlem; így örvendező 's kérkedő léssen. 12. Hanem a' kik békességgel túrnek, 's jót mívelnek; azok eránt nagy kedvezés léssen. 13. És talán elhagyandó annak részét, a' mi ki nyilatkoztatik néked, és szorongattatásban vagy ez eránt hogy ne mondják: nem fogunk nékie hinni, ha csak valami kincs alá nem szállítatik, avagy angyal nem jövend hozzá. Bizony te csak hirdető, nem pedig csuda-tévő vagy, és Isten maga mindenek felett a' Gondviselő. 14. Talán azt mondják: magától költötte azt az Al-Koránt. Felelj: Költsetek hát ti az Ó Súraíhoz hasonló csak tíz Súraikat, és hívjatok Istenen kívül akár-kit segítségül, ha igazmondók vagytok. 15. Ha meg nem halgatnak azok, kiket segítségül hívtok; tudjátok-meg: hogy ez az Al-Korán igaz tudományúl szállítattott-alá az Isten által; mert nincs más Isten, csak Ó egyedül. Akartok é hát Moszlemok lenni? 16. A' kik a' világi életet, és annak gyönyörűségéül kívánják, azokban kifizessük nékiek munkájok' béreket, és nem fognak igazságtalanságot tapasztalni. 17. Ezek azok, kiknek a' jövendő életben nem lesz' egyéb részek a' tűznél; haszontalan lesz' a' mit mívelnek. 18. Vallyon az, kinek az Ó Ura kijelentette az igazságot, és mellette vagyon az Úrtól való bizonyosság: és a' ki előtt kiadatott Mózsésnek a' Köny, olyan lesz' é mint a' ki nem hasonló hozzá. A' ki nem hiend, gyötrő tűz ígértetik annak. Ne kételkedj hát, mert az a' te Úradtól való igazság; de az embereknek nagyobb része nem hiszen. 19. És ki kárhuzatosabb annál, mint a' ki az Isten ellen hazugságokat költ? Ezek az ó Uroknak fognak az Ítélet' napján bémutatattani, és a' tánúk (az az: Angyalok) mondják: Ezek azok, kik hazugságot szóllottak az ó Urok ellen. Hát nem az Isten' átka léssen é a' gonoszokon? 20. Kik elfordítanak másokat az Isten' útjától,

és azt fére csavarni igyekeznek: és jövendő életet nem hisznek. 21. Ezek nem erőltleníthetik-meg az Isten' szavát, hogy meg ne büntetné őket; nem lesz' nékiek az Istenen kívül más pártfogójok; megkettőztetik kínszenvedések: Nem hallottak, se nem láttak ők. 22. Ezek elvesztették lelkeiket, és elfuta tollök, a' mit költöttek (az az: Isteneik elhagyták őket.) 23. Nincs kétség felőle, hogy ők el fognak veszni. 24. A' kik hisznek, jót tselekesznek, és Urokhöz bizodalommal megtérnek; a' Paradicsom' részesei lesznek örökre, abban mulatandók. 25. Ezen két Felekezetek, a' hívek, és hitetlenek hasonlók a' vakokhoz, siketekhez, a' látókhöz, 's hallókhöz. Egyenlők lesznek é ezek? Miért nem veszitek hát észre magatokat? 26. Már elküldöttük Noét a' maga népihez, a' ki monda nékik: Íme hirdető vagyok. 27. Hogy ne tiszteljetek senkit az Istenen kívül. Valóban én féltelék benneteket a' szörnyű Nap' büntetésétől. 28. Felelének a' Nép' Fejedelmei, kik hitetlenek valának: Nem látunk téged egyébnek, csak hozzánk hasonló embernek; és nem láttuk, hogy követtek volna téged egyebek, mint a' nép' alacsony seprei; nem is bírsz felettünk különös jelességgel: és hazugnak tartunk téged. 29. Mondá Ó: Oh én népem! gondoljátok é, hogy a' melly igazság nékem kijelentetett, és kegyelem velem közöltetett: tölletek pedig megtagadtattok; én arra titeket erőltetnélek, holott borzadtok attól. 30. Oh én népem! Nem kívánok én azért, hogy prédikállok, pénzt; az én jutalmam Istennél vagyok, és én nem űzöm-ki lakhelyekből azokat; a' kik hittének. Valóban öszsze-jönnek azok Urokkal, az Itélet' napján. Én titeket olly embereknek szemlélek, kiknek nincs értelmek. 31. És óh én népem! ki segít rajtam, hogy meg ne büntetődjem Istentől, ha kikergetném őket? Miért nem figyelmeztetek hát. 32. Nem mondom néktek, nálam vannak az Istennek kincsei: vagy, tudom a' titkot: vagy, hogy én angyal vagyok; sem nem mondom azokról, kiket megvetnek szemeitek: Soha-sem adand Isten azoknak Jót. Isten leginkább tudja, mi légyen azoknak szíveikben. Mert ha én ezeket állítanám; a' gonoszok közzül-való lennék. 33. Felelének ők: Oh Noé! már eleget vetélkedtél velünk: de tellyesítsed azt, a' mit ígérsz; ha igaz vagy. 34. És mondá Noé: Valóban tellyesíteni fogja azt Isten, ha akarja: 's ti meg nem erőltleníthetitek; hogy ne tegye azt. 35. Se nem fog néktek igaz tanácsom hasz-

nálni, midőn néktek jót akarok; ha Isten benneteket tévelygésbe akar hozni. Ő a' ti Uratok, és Ő eleibe fogtok menni: 36. Mondják a' Mekkaik: Csak költötte ő az Al-Koránt. Felelj: Ha én költöttem azt, rajtam léssen a' vétek' súlya; ellenkező esetben, én ártatlan lések attól, a' mi gonoszt elkövetendetek. 37. És kinyilatkoztatott vala Noénak: nem fog hinni a' te nemzeted közzül úgymond több, mint a' ki már hitt vala: Ne legyen tehát azért szomorú, a' mit tselekedtek. 38. És építs a' mi szemünk előtt, a' vett kinyilatkoztatás szerint Bárkát, és ne esedezz nékem a' gonoszokért; mert ezek elmerülendők. 39. És építé Bárkát: és valahányszor elmenne mellette nemzetének serege, tréfát űztek belőlle. De ő mondotta vala: Ha kinevettek minket, szinte úgy mi is kinevetünk titeket. 40. Majd fogjátok tudni, kire jövend a' büntetés, melly háborodásba hozza azt, és alá száll reá az állandó büntetés. Midőn parancsolatunk eljön, és kiömlik a' víz a' katlanból, mondottuk Noénak: Vezess abba mindennemű állatokból kettőt, hímet és nyőstényt, és a' te házad' népét: és a' ki hinni fog; de nem hittek, csak kevesen. 41. És monda Noé: Menjetek fel a' bárkába az Isten' Nevében: haladni és megállapodni fog az, mikor szükséges léssen; minthogy az én Uram kegyelmező, irgalmas. 42. És úszkálá *) a' Bárka a' habok között, mellyek hegy-magasságúak valának. És magához hívá Noé' fiát Kánaánt, a' ki egy külön rekesztett helyen vala, mondván: Oh gyermekem! jőjj-fel hozzánk, és ne légy a' hitetlenek közzül. 43. Felele ő: Menedék helyemnek a' hegyet választom; melly megment engem a' víztől. Mondá néki Noé: Nem léssen már nia senki mentt az Isten' büntetésétől; egyedül a' kinek megkegyelmez az Isten. Altal-csapa tehát rajta a' hullani, és lőtt az elsüllyedt. 44. És mondatott végre az Isten által: Oh Föld nyeld - el vizeidet, és oh Eg tartóztasd magadat az essőtől. Megkissebbedett tehát e' víz, és tellyesítve vala az Isten' parancsolatja, az emberek' elvesztése iránt; végre megállapoda Gindi hegyén a' bárka, és mondatott vala; távol legyetek, gonosz nemzetek! 45. És segedel-mül híván Noé az Urat, monda: Uram! az én fiam Ká-

*) W. 42. 45. Kánaán fiát.) De Kánaán, sem a' Noé fia nem vala, sem nem a' Víz-özön előtt született. Lásd a' Teremtés' Könyv. 9. 18. 10. 16.

naán, nemzetségeből való, és a' te ígéreted tiszta igazság; mert Te legigazabb Itélő vagy. 46. Felele nékie az Isten: Oh Noé! valóban ő nem a' te házad' népéből való. Ez bizonynal, hogy könyörögsz érette, nem helyes tselekedet. Ne kérd tehát tőlem azt, a' mibe tudatlan vagy. Íme! megintelek téged': ne könyörögj tudatlanúl. 47. Mondá Noé: Uram! hozzád folyamodom; ne engedd nékem azt kérni Tőled, a' mibe tudatlan vagyok. És ha meg nem bocsátasz nékem, és nem könyörülsz rajtam; bizonynal elveszek. 48. Mondatott néki: Oh Noé! szalj-ki a' bárkából; éppen áldásunk rajtad és a' népen, kik véled vannak. De némellyekkel azok közül használtatjuk a' világot, 's azután érendi őket általunk a' gyötrelmes büntetés a' jövendő életben. 49. Ezek a' titkok, az az: elrejtett történetek között valók, melyeket kinyilatkoztatunk néked: nem tudad te azokat, sem a' te néped annakelötte. Túrj tehát békével; mert az Istenfélőknek boldog lesz' végek. 50. És az Aad népeihez Húdot az ő attyokfiját küldöttük, a' ki mondá: Oh én népem! szolgáljatok az Istennek: nincsen néktek Istenetek Ő kívülé; ti hamisságot koholók vagytok. 51. Oh én Népem! nem kérek tőletek jutalmat, hogy néktek az Isten' ígését hirdetem; nincs az én jutalmam másnál, hanem annál, a' ki engem' alkotott; értitek é ezt? 52. Oh én Népem! bocsánatot kérjete Uratoktól: megtérvén hozzája. Majd bocsájt bőséges essőt az Égből (t. i. nagy szárazságot szenvede akkor a' föld,) és erőtöket engedni fogja nevedni: és ne vonakodjatok az igazságtól. 53. Felelének: Oh Húd! semmi bizonytságot nem hoztal ezek felől: nem is hagyjuk-el Isteneinket a' te szavaidra; nem is hiszünk néked. 54. Azt véljük: hogy Isteneink között valamelyik nyavalyával illete tégedet. Felele ő: Én pedig bizonytságu hívom az Istent, és ti is bizonytságu legyetek, hogy én ártatlan vagyok vétketektől; Társat adván Istennek. 55. Bár fogjatok engem álnoksággal körül minnyájan, 's ne engedjétek, ha tehetitek; hogy magamat megőrizhessem. 56. Mivel én bízom az én Úramban, 's Isteneben, és a' ti Uratokban. Minden állatot Ő tart-meg, 's Ő szereti az igaz ösvényen járókat. 57. Hogy - ha vonakodtok, már megjelentettem. mi végett küldtettem; majd más nemzetet állít helyettetek Isten, és nem árthattok nékie: mivel az én Úram minden dolgoknak őrzője. 58. És midőn megérkezett hozzájok parancsolatunk:

megszabadítottuk Húdot, és velle azokat, kik hittek, a gyötrelmes büntetéstől. 59. És ezen Áad nemzetsége tudva megtagadta az ő Urának Jeleit, makacsok lévén annak Követei eránt, és a' gonosz megátalkodottnak parancsolatjait követték. 60. Atok követi őket itt é' Földön, és a' Feltámadás' napján. Az Áad nemzetségei nem tagadták é' meg az ő Urokat? Nemde az Isten' irgalmának eltávozása volt é' Áadon a' Húd népe felett? 61. És a' Themud nemzetségihez Sálehet, az ő rokonokat küldöttük. Ki mondá nékiek: Óh én Népem! szolgáljatok Istennek; nincsen néktek más Istenetek Ó kivüle; Ó hozott-ki benneteket a' földből; és adott néktek lakó-helyet. Kérjeteek tehát bocsánatot tőle; minthogy az én Uram hajlandó a' meghalgatásra. 62. Felelének: Oh Sáleh! régen Fejedelmünknek kívántunk téged. Vallyon tilalmazod é' hát, hogy ne tisztelnénk azt, a' mit Atyáink tiszteltenek? De gyanús dolog előttünk, mellyre általad hívtattunk. 63. Mondá Sáleh: Óh én Népem! Mint látszik néktek? ha Uram kinyilatkoztatja nékem az igazságot, és irgalmát nékem ajándékozza; ki ment-meg engem, ha engedetlen leendek, hogy meg ne büntessem? Ti nékem nem okozhattok egyebet veszedelemnél. 64. És óh én Népem! Istennek ezen nyóstény tevéje *) Jelül szolgáljon néktek. Bocsássátok - el tehát, hogy táplálódjék az Ur' földjén, és ne illessétek sérelemmel; nehogy utól-érjen benneteket a' közel-lévő büntetés. 65. De ők megölték azt, elvágván láb-szárait; mondá tehát nékiek Sáleh: Hajlékaitokban csak három nap fogtok élni. Ez csalhatatlan ígélet! 66. Midőn azomban az ő elveszésekről szóló parancsolatunk megérkezett volna, megszabadítottuk Sálehet, és a' Híveket minnyájokat irgalmunkból; és azon Nap' gyalázatjától megoltalmaztuk őket: minthogy a' Te Urad nagy erő, 's hatalommal bíró. 67. És megölte mind azokat, kik gonoszságot követtek-el; és más napra térdjeikre borulva, hajlékaikban halva találtattak. 68. Mintha soha-sem állottak volna egyenesen. És a' Themudaeusok nem valának é' hitetlenek? Nem az Isten irgalma' eltávozása vala é' a' Themudaeusok felett? 69. És már régen megérkeztenek Követeink Ábrahámhoz boldog hirdetéssel, és köszöntek, mondván: Békesség! Felele: Békesség! És nem késedelmeskede; de inkább egy

*) W. 64. Nyóstény Teve.) Lásd a' 7-ik Súra 74-ik Versét.

sültt borjút tett vala elejekbe. 70. Midőn azomban szemlélné: hogy ahoz nem nyulnának; idegeneknek gondolá őket, 's félelemmel töltt-be szíve. Ők azomban mondoták: Ne rettegj: minthogy mi a' Lót nemzetéhez küldettünk. 71. És nője Sára ott állván, mosolyga, és megjelentettük néki Izsák' születését, és Izsák után Jakóbét. 72. Mondá ő: Hogy-hogy szülhetek én? elaggott lévén, és férjem is előregedvén. Bizonytal ez csudallatos dolog. 73. Felelének az angyalok: Vallyon tehát csudallod é az Isten' parancsolatját. Az Isten' irgalma, és áldásai az Ábrahám' házán, és annak nemzetségén; minthogy Ő a' dicséretes, dicsősséges. 74. Midőn azomban elenyészne Ábrahám' félelme, és hallaná a' kedvező hírt Izsák' születése felől; vetélkede velünk Lót' nemzetéért; minthogy Ábrahám' kegyes, szelid, 's Istenfélő vala. 75. Mondoták nékie az Angyalok: Oh Ábrahám! szünj-meg ezen beszédőt; már megérkezett a' te Urad' rendelése, és eljött az elfordíthatatlan büntetés' napja. 76. Midőn azomban megérkeznének Követeink Lóthoz, megszorodva, és szorongattatott, miképp' oltalmazhatná-meg vendégeit, és mondá: Ez valóban terhes nap. 77. És rohanással futta hozzája nemzetének népe, kik már annakelőtte sok gonoszsgot tselekedtek. Szólla pedig hozzájuk Lóth: Oh én Népem! itt vannak az én Leányaim: illendőbbek ezek mint e' férjfiak a' bujalkodásra; féljétek tehát az Istent, és gyalázattal ne illessetek engem vendégemben. Vallyon nem találtatik é köztetek kegyesen neveltetett férjfiú? 78. Felelének: Te tudod, hogy nekünk leányaidhoz semmi igazunk; azt is tudhatod: mi légyen akaratumk. 79. Mondá ő: Ha erővel bírnék, avagy bátorságos oltalomhoz folyamodhatnék; megzaboláználak benneteket. 80. Mondának az Angyalok: Oh Lóth! mi a' te Urad' Követei vagyunk: ezek soha erőszakot nem tehetnek. Költözzki hát házad' népével éjjel, és senki közzületek hátra ne nézzen; de feleségeddel megtörténik: a' mi ezekkel meg fog történni. Valóban az ő büntetések megérkezik reggel. Vallyon nem közelget é még a' reggeli idő? 81. És a' midőn rendelésünk elérkezett volna, fenékkal fordítottuk fel Várossokat, és köössőt engedtünk reájok esni. 82. És a' kövek meg valának jelelve, pedig Urad' által, azoknak neveikkel, kikre hullandók valának: és ez a' hely, t. i. Mekka az istentelenektől (az az: Sodomitáktól.) nem meszszi van. 83. És Mádián nemzetéhez, Scioaib

nevű rokonokat küldöttünk. A' ki mondá: Óh én Népem! szolgáljatok Istennek: nincsen néktek más Istentek Ó kivüle: és ne kisebbítsétek - meg a' vékát, és a' mérő-serpenyűt. Én ugyan boldog állapotban szemlélek benneteket: de a' nagy Nap' megkörményező büntetésétől féltetek; hogy el nem futhattok tőle. 84. És óh én Népem! töltsétek-meg a' vékát, és a' fontot; mérjétek igazságosan, és ne csaljátok-meg az embereket, az ő vagyonjaikban; és gonoszul ne tselekedjétek, pusztítván a' földet. 85. A' mi az Istentől megmarad, minekutánna az emberek igaz mértékének eleget tettetek; jobb lesz' néktek, mint a' mit csalárdul megtartotok; ha hogy hívek vagytok. 86. És én nem vagyok Megtartótok; hanem csak Hirdető. Felelének a' Madiániták: Vallyon köteleznek é a' te ékes - szóllásaid: rólunk gondoskodván, azt javasoljad; hogy hagynánk - el azt, a' mit Atyáink tisztel-tenek, és a' mit akarunk vagyonainkkal, azt ne mívelhetnénk? Magad vagy é a' bölcs egyedül, és az Igazgató. 88. Mondá ő: Óh én Népem! ha nékem az Igazság kijelentetik az én Uram által, és táplál engem igaz 's nem hamis szerzeményből, lehet é nekem veletek egygyet-érteni? Akarok é egyebet, mint a' mennyiben tehetségem engedi megjobbítani azt: a' mit álnokul tselekesztek? mert az én segedelmem egyedül az Isten által vagyok; Ó reája támaszkodom, Ó hozzája folyamodom. 89. És, Óh én Népem! őrizkedjétek: hogy a' ti szakadástok veszélyt ne szerezzén; 's a' ne történjen rajtatok, a' mi a' Noé, Húd, vagy Sáleh' népével történt. A' Lot' Népe sincs távol tőlletek. 90. És bocsánatot kérjétek Uratoktól: minthogy az én Uram irgalmat szerető. 91. Felelének ők: Oh Scioaib! nem sokat értünk azokból, a' miket mondasz: ugyan is mi téged gyengének tapasztalunk; és ha nem tekintenénk nemzetségedre, már megköveztünk volna: és te nem lettél volna a' Fő hatalmat viselő. 92. Mondá ő: Óh én Népem! 's tehát jelesebbnek tartjátok é nemzetségemet, mint magát az Istent? és Őtet hátatok megé vetitek é? Valóban az én Uram érti dolgaitokat. 93. És óh én Népem! bár tselekedjétek ti gondolkodástok' módja szerint; én az enyím szerint tselekszem. 94. Majd megtudjátok kit ér a' becstelen büntetés, és ki legyen a' hazugságot szólló. És várjátok végét munkálkodástoknak: én is véletek elvárom. 95. A' midőn azomban rendelésünk elérkezett volna, megszabadítottuk Scioaibot,

és azokat, kik hittének véle, irgalmunk által; a' kik pedig gonoszok valának, meglepé őket a' gyötrelem: és reggelre, térdeikre borúlva halva találtattak hajlékaikban. 96. Mintha egyenesen soha-sem állottak volna. Valyon nem olly távolsága volt é Madiánnak a' Kegyelemtől, mint a' millyen Themudnak vala. 97. Már ugyan elküldöttük Jeleinkkel, és világos hatalommal Mózsest. 98. Faraóhoz, és annak Fő-Rendjeihez, és még is a' Faraó parancsolatját követték; pedig Faraó' parancsolatja igazságtalan vala. 99. Meg fogja népét előzni Faraó a' Feltámadás' napján; és alá-szállítja őket a' tűzbe, pedig az ahoz való menetel boldogtalan léssen. 100. E' világon követték, követni fogják a' Feltámadás' napján is; és nyomorult vala a' segedelem, melly nékiek nyújtott. 101. Ez vagyon a' Városok' történeteiből: elő-adjuk azokat néked. Ezen városok közzül némellyek fenállanak, némellyek pedig elvesztenek. 102. És nem voltunk igazságtalanok azok eránt: hanem ők valának igazságtalanok tulajdon lelkeik eránt: nem is használtak nékiek Isteneik, kiket segítségül hívának az igaz Istenen kívül; midőn eljőve a' te Urad' rendelése (az az: büntetése.) 103. És ilyen vala a' te Urad' büntetése, midőn gonoszságaikért a' Városokat bünteté; minthogy az Ó büntetése nagy gyötrelemmel járó. 104. Valóban ebben Jele vagyon annak, ki a' jövődő élet' büntetésétől fél. A' léssen a' nap, mellyen az emberek össze-gyűjtetnek, és a' mellynek tanúi lesznek minden teremtmények. 105. És nem halaszszuk azt máskorra; hanem a' felszámlált (meghatározott) napra. 106. A' midőn megérkezik azon nap, senki' részire sem léssen közben-járás; egyedül az Isten' engedelme által. És némelly boldog, némelly boldogtalan leend. 107. A' kik boldogtalanok lesznek, a' tűzbe helyeztetnek: ezeknek abban majd dühös, majd gyenge, elalélt kiáltások léssen. 108. Örökre itt mulatandók, míg az Ég és a' Föld el nem múlnak; azonkívül a' mit hozzá akar Isten toldani a' tűzhöz: mert a' te Urad' végre-hajtója a' maga akaratjának. 109. A' kik pedig boldogsággal ajándékoztatnak-meg, helyheztetések azoknak a' Paradicsomban léssen; míg csak az Ég's Föld felmaradnak: azonkívül, a' mit még ezen boldogsághoz adand az Úr; soha el nem vétetendő ajándékot. 110. Ne légy tehát kétségben a' felől; a' mit ők tisztelnek. Nem tisztelik más okból, hanem hogy az ő Attyaik is tisztelték: és mi va-

lóban megadjuk nékik, a' meg nem kissebbített részeket, az az: büntetésöket. 111. Már oda-adtuk Mózsiesnek az öt részű Könyvet; de különbféle vélekedések által meghasonlás volt benne, és ha a' te Urad úgy nem akarta volna, bizonynal már el lett volna a' per döntve; mert ök a' felől gyanús kételkedésbe forognak. 112. És ugyan a' te Urad megfizeti minnyájoknak munkájok' jutalmát; mert Ő mindenek tselekedeteikről tudósítva vagyon. 113. Allandó légy hát, a' mint kijelentetett néked, és allandó légyen az is, ki megtér hozzád, és törvényt ne rontsatok: mert a' mit tselekedtek, Ő abba belát. 114. És a' gonoszokhoz ne hajoljatok, hogy ne érintsen benneteket a' tűz: mert nincsen Istenen kívül semmi pártfogótok; 's más által nem is fogtok megsegíttetni. 115. És végezd-el imádságodat a' nap' két végső részein (az az: reggel és estve,) és az éjnek részén, a' nap' lenyugvása után; ugyan is a' jó tselekedetek elenyésztetik a' veszélyeket. Ezzel intetnek a' vissza-emlékezők. 116. És békével тұrj, mert Isten a' jóltévők' jutalmát elveszni nem engedi. 117. És nem valának é az előbbeni nemzetségek közül is hittel és erkölssel felruháztattak, kik tilalmazták a' föld' megvesztegetését? De nem voltak ezek, csak kevesen, kikét meg is szabadítottunk; de többen voltak a' gonoszok, kik követték a' gyönyörűség' ösvényét, és Istentelenek voltak. 118. És nem vala olyan a' te Urad, hogy elveszitené a' városokat igazságtalanul; midőn azoknak lakosai igazságot követők lennének, 119. Ha akarta vala Urad, valóban egy nemzetté (az az: egy vallásúvá) tehetné volna az embereket. És meg sem is szűnnek ök a' Hit' dolgában különbözö vélekedéssel lenni; kivéven a' kiken könyörül az Úr, és bétellyesedik a' te Urad' szava, t. i. megtöltöm a' gyehehnát géniuszokkal, és emberek' sokaságával. 120. És ezeket mind, a' Követek' történeteikből adjuk-elő néked: hogy megerősítenénk szívedet; és el is érkeze az igazság, az intés, és emlékeztetés a' Hívekre nézve. 121. És mondjad azoknak, kik nem hisznek: Munkálkodjatok véleményetek szerint; mi is a' miénk szerint. 122. És várjátok munkáitoknak végét: mi is elvárjuk. 123. És Isten előtt tudva vagyon az Eg' és a' Föld' titka: és mindenek Ő hozzá gyűlnek majd számot adni. Tiszteld hát Őt', és bizodalommal támaszkodjál reá; mert jól tudja Uratok, miben munkálkodtok.

XII-ik Súra.

J ó z s e f é.

(Mekka-i. 111. Versek-ből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. A. L. R. 2. Ezek Jelei a' kijelentett Könyvnek. 3. Mi ugyan Arabs nyelven szállítottuk azt alá, hogy megértenétek. 4. *) Mi szép történeteket beszélünk - elő abban, mellyeket már kinyilatkoztattunk néked. Ha előtte jöttél vala e' világra, te is a' tudatlanok közzül lettél volna. 5. Emlékezz reá: a' midőn mondaná József az ő Attyának: Óh Atyám! valóban én láttam tizenegy Csillagokat, és a' Napot, és a' Holdat; látám azokat, hogy engem imádának. 6. Felele az Attya: Óh édes Fiam! ne beszéld-el Testvéreidnek látásodat: hogy álnokságot ne koholjanak ellened: minthogy a' sátán az embereknek világos ellensége. 7. És a' szerint, a' mit láttál, kiválaszt téged a' te Urad, és megtanít tégedet a' jövődőknek magyarázatjára, és kitölti kegyelmét reád, és a' Jakób nemzetségére; valamint kitölté azt Ábrahám és Izsák atyáidra. Mivel a' te Urad tudós, 's bölcs. 8. A' József, és testvéreinek Históriaja például fog szolgálai a' maradéknál. 9. Mondának egymásnak az ő testvérei: József, és az öcscse Benjámin kevesebbek a' mi Atyáink előtt, mint mi, és pedig mi sokan, nagyobb, és hatalmasabb rész vagyunk. Bizonynal a' mi atyánk világos tévelygésben vagyunk. 10. Öljétek-meg tehát Józsefet, avagy küldjétek - el őt meszsze-földre; hogy nem gátoltatván más szeretetitől, kedveljen benneteket; egyébaránt azután igaz emberek lesztek. 11. Mondá valamellyik: Ne öljétek-meg Józsefet, hanem vessétek valamelly víztartó mélységbe: kiségitik őt talán valamelly útaxók; ha ezt tselekszitek vele. 12. Mondották: Mi atyánk! mi az oka: hogy nem bízod reánk Józsefet? mi nékie jó tanács-adóji leendünk. 13. Bocsássad - el hát őt' holnap velünk, hogy szabadab-

*) W. 4. A' Józsefről való História, annyira meg van mesékel undokítva, hogy a' Chavaregiták' szakadásából lévő bölcsőbb Moszlémok, mint bizonytalan Írótól költt Apogryphus regét, kihagyandónak itélték. Lásd Marrakczius p. 4. Prodr. pag. 98. és in Refut. Alc. pag. 360.

ban mulathassa magát, 's idejét tölthesse; mi őrzői leszünk. 14. Felele az Attya: Szomorúság talál meglepni, ha veletek mégyen; mert félek, valami farkas megeszi őt; midőn nem fogtok reá vigyázni. 15. Felelének. Ha megakarná ölni a' farkas, mi leszünk védelmezői; azon esetre mi veszünk-el inkább elébb. 16. Midőn azonban vele elmentek, egymás között tanácsot tartottak; hogy egy mély ó kútba vetnék őt, és kinyilatkoztattuk nékie, midőn már a' kútba lenne, mondván: Valaha még el fogod nékiek beszélni ezen dolgot; és nem fogják megérteni. 17. Eljövének azonban Attyokhoz egy estve, és siránkoznak. 18. Mondván: Oh mi Atyánk! Mi előre menvén, egymást elmellőztük, Józsefet hagyván a' bútorok mellett, és addig megevé őt a' farkas. De te nem hiendesz nekünk; bár ha igazak vagyunk is. 19. És neki hamis vért mutatának. Mondá Jákób: Melly helyesen koholtátok -ki szíveitek' szándékát. De jeles béketúrásra vagyon szükségem. És az Isten' segítségül való hívása szükséges az eránt, a' mit előmbe-terjesztétek. 20. És jövének utazók, (az az: Madianita kereskedők,) és az ő víz-hordozójokat elküldötték, ki midőn alá-bocsájtotta volna vedrét a' kútba, mellyben József vala, és a' kötélhez ragadva látta volna Józsefet, a' mint őt' húzná, mondván: Oh örvendetes dolog. Itt egy gyermek vagyon. És az ő bátyjai őt' szolgáljoknak, nem pedig testvérjeknek lenni mondották; pénz-nyereség kívánásból ezt tselekedyén. Az Isten pedig tudója vala tselekedeteiknek. 21. És megvették őt a' Madianiták csekély áron; sőt mint alávaló dolgot, alig akarták őt' elfogadni. 22. És mondá az Egyiptomi Potifár (ki őt' megvette) Feleségéhez, Zalichához: Tisztességesen bánj vele; meglehet, hogy hasznos lehet ő nekünk; gyermekünké fogadván őtet. És ekképpen állapítottuk-meg a' József' helyét Egyiptomban; hogy megtanítanánk őt a' jövendő dolgoknak magyarázatjára: mivel az Isten hatalmasan tselekszi a' mit elrendelt tselekedni; de az embereknek nagyobb része nem tudja azt. 23. Minekutánna azonban elérte volna ifjú legény idejét, adtunk néki bölcsességet 's tudományt; és ekképpen jutalmaztuk-meg a' jót tselekvőket. 24. És megkívánta őtet bujaságból az, kinek házába vala, 's bezárván az ajtókat, mondá: Jőjj hozzám. Felelele József: mentsen Isten ezen gonoszságtól! Valóban eddig boldoggá tette Uram lakásomat; de nem boldogíttatnak a' gonoszsá-

got mivelők. 25. És már Potifárné meghatározta szívében, hogy vétkezzen véle, és már József is hajlott a' vétkezni való szándékra; el is követte volna, hogyha látás által az Úrnak világos Jelét nem szemlélte volna. *) Így tselekedtünk véle, hogy a' gonosztságot elfordítanánk tőle: minthogy ő jámbor hív szolgálók között való volt. 26. Igyekezvén tehát egymást megelőzni a' ház' ajtaján: ez hogy elfutna, amaz hogy a' futót megtartóztatná. És elvágván az aszszony József köntösének hátrúlját, találkoztak szemközt az ajtónál Urával. Mondá az aszszony férjének: Mit érdemel az, ki Urának feleségét bűnre kívánja? bizonyjal azt, hogy tömlöczbe vettessék, és büntetéssel illettessék. 27. Felele József: Ó kívánta-meg személyemet. És valaki a' ház-nép között monda: ha köntösének, előlről való perémje vagyon elmetszve: az aszszony mond igazat, és József hazug. 28. Ha pedig a' perém' elvágása a' ruha' hátrulso részén esett, akkor az aszszony hazudott, és József léssen igaz. 29. A' midőn azomban férje szemlélné, hogy a' metszés hátról vagyon: mondá: Valóban ez a' ti ravaszságtok óh aszszonyok: bizonyjal álnokok vagytok; annakutánna mondá Józsefnek: 30. József halgatással mellőzzük-el! és te óh Zelicha bűnödért bocsánatot kérjél; mert valóban te valál a' vétkes. 31. Azomban híre ment a' városbeli aszszonyok között, kik mondák: a' Nagyságos Ur' felesége buja-képpen megkívánta szolgáját; valóban őt' mi világos tévelygésben szemléljük lenni. 32. Midőn azomban Zalicha azoknak intelkedéseiket hallaná, nagy vendégséget készíté, mellyre meghíván őket, mindegygyik kezébe kést, és citrom-almát adott, hogy azt vágnák-fel, és mondá Józsefnek: Eredj-ki, és m^g tasd-meg magadat nékiek. A' midőn pedig meglátnák őt', magasztalták személyét, és nézésébe annyira elmerülének, hogy a' citrom helyett ön' kezüket vágták-meg, a' nélkül hogy azt észre-vették volna. És kiálták: Ah bizony nem ember ez; hanem egy tiszteletre méltó Angyal. 33. Mondá Zalicha: Ez pedig éppen az, ki miatt engemet vádoltatok, és már megkívántam őt'; de ő kívánságimnak mindenkor állandóul ellene

*) W. 25. Jelt.) Azt költik, hogy Jákób rettenetes formában jelent-meg Józsefnek, és kezével megütötte volna József' mellyét; melly által buja testi kívánsága, újjainak végin költöze-ki belőlle.

szegezte magát. De ha nem tselekszi azt, a' mit nékie parancsolok; bizonynal a' tömlöczbe vettetik, és alávaló lészen. 34. Mondá József: Kívánatosabb nekem Uram! a' tömlöcz, mint a' mire igyekeznek engemet ezen aszszonyok fordítani: de ha el nem fordítod tőlem álnokságát azoknak; fiatakképpen fogok hozzájuk hajlani, és esztelen leéndek. 35. Meghalgatta hát őtet az ő Ura, és elfordította tőlle azoknak csalárdságait; mivel az Isten halló és esmérő. 36. Végre csak-ugyan jónak tetszett Pótifárnak és az ő Tanácsossainak: hogy Józsefet bizonyos időre tömlöczbe vetteté. 37. És más két iffjak is a' tömlöczbe vettek véle. Mondá az egygyike azok közzül: Látszatott nekem álmomban, mintha szőlő-gerézből bort facsartam volna. A' másik pediglen mondá: Nekem úgy tetszett, mintha fejemen kenyeret hordozván, a' madarak ettek volna belőlle. Fejtsd-meg tehát nekünk látásunkat; mert téged valóban Istenfélőnek tartunk. 38. Nem érkezend táplálástokra eledel, míg meg nem magyarázom látástokat: mivel az én Uram megtaníta engemet arra: minthogy én az Istenben hinni nem akaró, 's a' jövődő életet tagadó Nemzetek' szakadását elhagytam. 39. És Abrahám, Izsák, és Jákób Atyáim' vallásokat követtem. Nem szabad nekünk társat tenni az Isten mellé. Ez az Istennek az emberek eránt való irgalmából adatott nekünk. De többnyire a' vett jókért, nem adnak hálát az emberek. 40. Óh tömlöczömnnek Társai: Vallyon a' felosztott Urak jobbak é? mint a' mindeneket felül-haladó egygy Isten? 41. Kívüle nem tiszteltek egyebet, mint pusztaneveket; mellyeket ti és atyáitok elneveztek. Nem bocsájtott az Isten e' felől valami Jelt, vagy bizonyító erőiséget. Az ítélet egyedül az Istené: Ki megparancsolá néktek, hogy rajta kívül mást ne tiszteljetek. Ez az igaz Vallás, de az embereknek nagyobb része nem esmeri azt meg. 42. Óh fogoly Társaim! Valóban egygyik közzületek bort nyujtand innya Urának: a' másik pedig fel fog feszíttetni, és madarak fognak fejről enni. El vagyon a' dolog határozva, mellyről tudósítást óhajtotok venni. És mondá annak, kit kiszabadulándónak véle: Megemlékezz rólam Urad előtt. De elfelejteté véle a' sátán Józsefről megemlékezni Ura előtt. Tömlöczbe marada hát egynehány évekg. 43. És monda Égyiptomnak Királya: Ime én hét kövér teheneket láttam: elnyelték azokat a' más hét soványak; és hét kövér kalászokat, és más hét vé-

kony száradtakat. Oh Népem' Nagyjai! magyarázzátok-meg látásomat, ha erre alkalmasok vagytok. 44. Felelének: Álmoknak zavarodásai ezek: mi pedig az álom' magyarázatjaira nem oktattattunk. 45. Monda pedig az, ki kiszabadult vala, csakugyan megemlékezvén Józsefről. Én megfejttem néktek ennek magyarázatját; hanem bocsásatok-el. Elbocsájtatván azomban, el méne Józsefhez, és mondá néki: Oh igaz hívő József! taníts-meg engem a' hét kövér tshenek' értelméről, mellyeket a' más hét soványok elnyeltek; és a' hét vastag kalászkokról, és a' más hét vékonyakról; hogy az emberekhez vissza-térvén, megjelentessem nékiek azoknak értelmét. 47. Mondá József: vetni fogtok a' következő hét esztendőben. A' mit pedig aratandotok, hagyjátok-meg a' maga kalászában, hogy annál jobban eláljon; kivéven azon csekély mennyiséget, mellyet táplálástokra fordítandotok. 48. Annakutánna következni fognak más hét igen sovány esztendők, mellyek megemésztk az elsőket. 49. Ezek után eljövend az esztendő, mellyben meggazdagíttatnak az emberek, és a' szőlő-szemekből bort fognak facsarni. 50. És mondá a' Király: Vezessétek őt' (az az: Józsefet) hozzám. Midőn pedig eljönne Józsefhez a' Követ, mondá: Térj-viszsa Uradhoz, és kérd-meg tőle: mi vala azon aszszonyoknak céljok, kik megvagdalták kezeiket? Ugyan is tudósítatva vagyon az én Uram, az ő álnok fortélyaikról. 51. Monda a' Király az előtte özsze-gyülekezett aszszonyoknak: Mi vala célotok, midőn József' személyét buja indulatból megkivántátok. Felelének: Távoztassa Isten! mi semmi rosszat nem tudunk felőlle. Mondá a' méltóságos Pótifár Felesége: Én kivántam-meg bujaképpen az ő személyét; de ő jámbor, és igaz. 52. Másoknak jelentéséből hallván ezeket József, mondá: Ez szerfelett való szerencse nékem; hogy megtudná ez által Uram az álnokságot, mellyet távolléttiben ellene nem követtem-el, és hogy az Isten nem kormányozza a' családok' fortéllyait. 53. Nem is állítom ártatlannak a' büntől lelkemet: mert a' lélek valóban hajlandó a' roszra, hanem-ha könyörül rajta az Ur: minthogy ő könyörülő, 's irgalmazó. 54. És mondá a' Király: Vezessétek őt' hozzám, hogy mások felett megkülömböztessen. És megszólítván őt' a' Király, mondá nékie: Te állandó hív szolgám leszel. 55. Mondá József a' Királynak: Rendelj engem felvigyázónak a' csűrökre; mert jó Gondviselő le-

szek. 56. És ekképpen erősítettük - meg József' helyét Egyiptomban, hogy válaszszon benne magának lakást tet-szése szerint. És közöljük irgalmunkat azzal, a' kivel akarjuk, és ne engedjük elveszni a' jót-selekvők' jutalmát. És pedig jobb a' jövőendő élet' jutalma a' világeénál, azoknak, kik hinni és félni fogják az Istent. 58. Eljövénnek azomban Józsefhez az ő bátyjai, és bémentek hozzá; ők ugyan őt' meg nem esmérék; de ő megesmérte azokat. 59. Midőn pedig felkészítette volna őket gabonával, és más az útra megkívántató dolgokkal, monda: Hozzátok - el kissebb testvéreteket; nem látjátok é hogy én jól megtöltöm a' mérőt, és hogy én jól fogadom a' vendégeket. 60. Ha el nem hozzátok őtet, nem lesz' többé nálam számotokra gabona - mérés, ne is közelítsetek hozzám. 61. Felelének: Tüstént elkérjük őtet attyától, és azonnal tellyesítsük kívánságodat. 62. Mondá pedig József a' maga szolgálainak: Tegyétek a' megvett gabona' árát az ő táskáikba; hogy vegyék észre, midőn háza-népeikhez vissza-térnek. 63. Minekutánna pedig attyokhoz vissza-térnének, mondának: Oh Atyánk! megtiltatott nekünk a' gabona - vásárlás; ha csak Benjámint magunkkal el nem visszük. Küld - el hát velünk öcsénket, hogy mérettessék nekünk búza; mi nékie valóban Gondviselői lészünk. 64. Felele nekik az attya: Vallyon reátok bízam é őtet? valamint annak bátyját reátok bízam? De az Isten legjobb Gondviselő; mert Ő könyörülő, 's legirgalmasabb. 65. Midőn pedig megnyítnák táskáikat, megtalálák pénzeiket, melly vissza-adatott vala nékiek. Mondának: Mi még egyéb kegyelmet várunk. Ez a' mi pénzünk, melly vissza-adatott: vissza-térünk, veszünk búzát ház-népeinknek, és öcsénknek gondját visellyük, és annak árráért egy iga tevé' terhével megsaporodik élelmünk. 66. Mondá az Atya: semmi módon nem eresztém - el őtet veletek, ha csak meg nem esküdtök, hogy bizonyosan visszahozzátok hozzám, ha csak valamelly nagy akadály nem tartóztat; halál, vagy más eset. Midőn pedig magokat kötelezék, monda nekik: Az Isten erről a' mit mondatok, bizony-ság. 67. És mondá: Oh fíjam! ne azon az egy kapun, hanem más különböző kapukon lépjetek - be a' Városba. De nem fog nékem az én intésem semmit használni; ha csak az Isten maga nem segít benneteket: minthogy az ítélet egyedül az Istené! Ő reá támaszkodom én; és Ő benne bízom. 68. Midőn pedig belépének a' Fejedelmi városba, sem-

mit-sem tett az intés, hogy külön kapukon menjenek-bé, csak az Attya nyugtatta-meg magát általa, hogy t. i. észre ne vegyék őket, 's gyanúsokká ne legyenek, mint idegenek. Jákób pedig tudta, mi következik, mert bölcs, értelemmel bíró vala; mivel megtanítánk őt; de az embereknek nagyobb része nem érti azt. 69. Minekutánna pedig bementenek Józsefhez, magához vévén öcscsét Benjámint, monda József: Én bátyád vagyok; ne indulj-meg azon, a' mit ellenem Bátyáink elkövetének. 70. Midőn pedig őket eleséggel felkészítette volna, az öcsce' podgyászsába tevé ivó-csészéjét, és midőn azok elmenének tőle, kiabála utánnok a' Követ: Oh utazó Társaság! ti tolvajok vagytok. 71. És hozzája fordúlván, mondának: Mit keresel? 72. Felele az Egyiptombeli: A' Király' ivó-csészéjét keressük. És annak, a' ki elő-adja azt, egy teve teher gabona adatik; mellyről én leszek a' kezes. 73. Mondának a' József' Testvérjei: Az Istenért kérünk, már esmérhettek bennünket, hogy mi nem jöttünk megrontására a' földnek, és hogy mi soha-sem valánk tolvajok. 74. Felele az Egyiptombeli: Mi sors érje tehát azt, ki ellopta a' csészét; ha hazugságot szállottatok. 75. Felelének a' József' Testvérei: kinek podgyászsában talál-tatik a' Király' ivó-pohara, szolgáljon annak személye elégtételül. Így jutalmazták nálunk a' gonoszúl tselekvőket. 76. És kezdé József vizsgálni az ő zsákjaikat, mi-nekelőtte öcscsének zsákját vizsgálná: és kihúzá azt öcsce' zsákjából. Így sugallottunk fortélyt Józsefnek. Nem engedtetett volna néki különben, hogy az öcscsét a' lopás' bűnéért szolgáljává tegye; ha Isten' akarhatja nem lett volna. Nagysággal magasztaljuk-fel a' kit akarunk. 77. Mondának a' Bátyjai: Ha lopott Benjámín, lopott az előtt Bátyya József is. És elrejté József ezeket szívébe, nem is nyilatkoztatott-ki nékiek ezekből semmit; hanem monda magában: Ti gonoszabbak vagytok a' tolvajság' elkövetésében, mint én és Benjámin, és az Isten legjobban tudja: a' mit most mondátok. 78. És szóllának Józsefnek Bátyjai: Oh te legméltóságosabb! ennek az attya elag-gott korú, tartóztass-le hát helyette mi közzülünk egy-gyet: mivel tapasztaljuk, hogy te kegyes, 's szelid vagy. 79. Felele József: Az Isten óvjon engem, hogy letartóztatnék valakit azon kívül, kinél jószágunk találtatott: mert ha ezt mívelnénk; bizonynal gonoszok lennénk. 80. Midőn azomban kétségbe esnének az ő megszabadítása fe-

löl, tanácsot tartottak egymás között, és mondá a' leg-
 öregebb. Vallyon nem tudjátok é hogy atyátok lekötele-
 zett benneteket, Isten' segítségül hívása által: és már
 annakelőtte mit követtetek-el József ellen? Semmiképpen
 nem távozok - el hát e' földről, míg meg nem enged né-
 kem az Atyám, avagy míg az Isten meg nem mutatja ité-
 letét ez eránt; minthogy Ó legigazabb Itélő. 81. Térje-
 tek-vezszo Atyátokhoz, és mondjátok-meg: Oh Atyánk!
 Valóban Fiad lopást követett-el; nem teszünk egyébről
 bizonytságot, csak a' mit tudunk: És néked hittel pecsé-
 telt fogadásainkat, hogy őt' vissza-hozzuk, nem tellye-
 síthettük; mivel midőn fogadást tettünk előttd: nem gya-
 níthattuk, hogy lopást követend-el. 82. És tudakozd azon
 Várost, mellyben valánk, és a' Kereskedőket, kikkel
 útaztunk, 's tapasztalni fogod, hogy mi az igazság' sza-
 vait beszéljük néked. 83. Mondá nekik az Attyok: Sőt
 inkább ezen dolgot szíveitekbe koholtátok; de illő én
 hozzám a' szép béke-tűrés. Talán megtörténhetik még,
 hogy vissza-adandja nékem őket Isten; mert Ó a' Bölcs
 és Tudó. 84. És elfordulván tőlök, mondotta: Oh nagy
 fájdalmat érzek József miatt! és megfejéredének szemei
 a' nagy keserűség miatt: mivel egészen elnyomattatott
 vala a' belső fájdalom által. 85. Mondának fíjai: az Is-
 tenért! meg nem szűnik é még is Józsefért való keserved
 haláلودig. 86. Felele ő: Panaszkom fájdalmam' elvi-
 selhetetlenségéről, és keservemről az Isten előtt, és tu-
 dom az Isten' kinyilatkoztatása által azt; a' mit ti nem
 tudtok. 87. Oh Fíjaim! eredjete, kérdezősködjete, 's
 híreket tapogassatok Józsefről és annak öcseséről, és
 kétségbe ne essetek az Isten' irgalmáról; mert nem ké-
 telkednek az Isten' jószágáról, csak a' hitetlenek. 88. Mi-
 dőn pedig megjelentek József előtt, mondották: Oh jeles
 méltóságú! meglepett bennünket, és házunk' népét a'
 nagy csapás, és eljöttünk kevés pénzzel, töltsd - meg
 mindazonáltal a' mérőt, és adj nekünk alamizsnaképpen
 búzát, minthogy Isten fizeti-meg jutalmát az alamizsnál-
 kodóknak. 89. Monda nekik József: Vallyon emlékeztek é
 mit követtetek-el József és annak öcsse ellen; tudatla-
 nok lévén, mi fogna ő vélek történni? 90. Felelének ők:
 Hát vallyon te vagy é valóban József? Felele ő: Én va-
 gyok József, és Benjámin az én öcsém. Már jól tett Is-
 ten mi velünk. Mert valóban, ki az Istent féli, és bé-
 kével tűr; bizonynyal annak jutalmát nem engedi elvesz-

ni. 91. Mondották Bátyyai: Isten kegyelmezz! már felmagasztala téged felettünk az Isten; és mi megismerjük: bűnösök valánk. 92. Felele József: Ne legyen már ezentúl szemre-hányás. Megenged néktek az Isten; mivel Ő könyörülő, legirgalmasabb. 93. Menjetek-el, 's ezen felső ruhámat vessétek Atyám' ábrázatjára, és vissza-nyeri szemei' világát; és jöjjetek hozzám egész nemzetségekkel. 94. Midőn pedig Egyiptomból Chanaan felé haza költöznének: mondá nékiek az attyok: József' illatját érzem. De talám őrvültnek vélték engem'. 95. Felelének: Az Istenért! te régi tévelygésedben vagy; József eránt még is meg van szefelett szereteted. 96. Midőn azonban Júda a' szerencsés Követ a' ruhával megérkezett, attya' ábrázatjára borítván azt, 's szeme' világa azonnal megjött. Mondá: nem mondtam é néktek; hogy én Isten' kinyilatkoztatásából tudtam azt, a' mit ti nem tudtatok? 97. Felelének: Oh Atyánk! Bocsánatért esedezz vétkeinkért; mert valóban bűnösök valánk. 98. Mondá Jákób: Azonnal esedezek érettetek az én Uram előtt, mivel Ő irgalmas, 's megengedő. 99. Minekutánna pedig visszatértek volna Egyiptomba, bévezettettek József' eleibe, és elfogadá József az ő szüléit, és mondá: Telepedjete-le bátorsággal Egyiptomban; ha ez az Isten' akaratja. 100. És felmagasztalá szüléit, és mindnyájan előtte leborúlva imádák őt; ú. m. Atya, Anya, 's Bátyyai. És mondá: Ez az én látásom' magyarázatja: a' mit hajdan láttam; bétöltötte azt az Isten: és kegyes vala erántam; midőn a' tömlőczből megszabadíta, és a' pusztaságból, hol sátorok alatt vala lakások, benneteket ide költöztetett; minekutánna a' tettetést közöttem, és bátyáim között felébresztette volna a' sátán; mivel kegyes az Isten az iránt, ki eránt kegyességét gyakorolni akarja: mivel Ő tudó 's bölcs. 101. En Uram! már részesítél engem az ország-lásban, és megtanítottál a' Jövendő' magyarázatjaira; a' mennyiben néked tetszett. Egek, és Földek' Alkotója! Te vagy az én Pártfogóm! mind ezen, mind a' jövendő életben; engedd nékem, hogy úgy haljak-meg, mint Moszlem; és kapsolj-össze engem, az igaz jámborokkal. 102. Ezt a' Titok' társjától nyilatkoztatjuk-ki néked óh Mohammed! és nem voltál még az életben; midőn egygyütt tanácskoztak vala a' József' bátyjai: álnokságot készítvén József ellen. 103. Nem fog az embereknek nagyobb része hinni; bár melly nagyon óhajtanád is azt. 104. Nem kí-

vánsz tőlök ezen Al-Koránért semmi jutalmat; mert nem egyéb ez, mint minden teremtményeknek (Világoknak) megintések. 105. És bár mennyi Jelei legyenek is a' Földön és az Egekben; az emberek csak bámulói lesznek azoknak: és tőlök megszire eltávoznak. 106. És nagyobb része is azoknak, társakat fognak adni Isten mellé. 107. Vallyon hiszik é, hogy hozzájok érkezend a' feddés, vagy hogy véletlenül eljövend az óra: Ők valóban azt meg nem fontolják? 108. Mondjad nékiek: Ez az én ösvényem. Világos bizonyságok által hívlak az Istenhez, én, és a' ki engem követ. Dicséret Istennek! én nem vagyok a' Társat-adók között. 109. És nem küldöttünk előtted másokat, mint pusztá embereket: és pedig a' városok' seregéből, nem a' pusztának lakossai között küldöttük őket. Vallyon nem vándorlottak é körül a' Mekkaiak a' föld' kerekiségét, és nem szemlélték é mitsoda vég-sors éré azokat, kik előttök valának? És pedig a' jövendő élet' palotája jobb lészen az Istent félőknek, mint hajléka e' jelenvaló életnek. Vallyon nem értitek é ezt? 110. Mídon már kétségbe estenek az isteni Követek, és vélték, hogy hazugoknak fognak tartatni, megérkezett hozzájok segedelmünk, és megszabadítánk, a' kit akartunk; de nem fordúla-el büntetésünk a' gonosz emberektől. 111. Már a' bölcsességgel bíró emberek' számokra elegendő tanítások valának a' Követek' Históriajában. Ezen Al-Korán nem valami új történetet elő-adó beszéd, melly hazug módon koholtatott volna, hanem megerősítése annak, a' mi Isten által régen kinyilatkoztatott, és megkülömböztetett magyarázatja minden a' hitre tartozó dolgoknak: és vezéreltetés, 's irgalom minden hívő embernek.

XIII-ik S ú r a.

M e n y d ö r g é s. *)

(Mekkaik. 45 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. A. L. M. R. 2. Ezek a' Könyv' Jelei: és igazság az, a' mi Urad által alá-bocsáttatott; de az emberek töbnyire nem hisz-

*) Lásd a' 15-ik Verset.

nek. 3. Isten az, ki az Egeket kiterjeszté látható oszlopok nélkül; annakutánna üle Királyi Székibe, 's kényszeríté a' napot és a' holdat az ingyen szolgálatra. Minden teremtmény fut a' kirendelt pályán: Minden dolgot kormányoz: nyilván mutatja Hatalma' Jeleit, hogy az Isten' eleibe való jutást valóban elhídjétek. 4. És Ő kiterjeszté a' földet, 's állandó hegyeket, és folyó-vizeket teremtett, és minden növényből egy nemző párt. Ő tselekszi, hogy az éj fedje-bé a' nappalt. Valóban a' vizsgálódó embereknek igazán ezekben vannak az Istenség' Jelei. 5. És a' földnek egymástól elváltt részei vannak, és szőlős-kertek, szántó-földek, pálmák, szélyel-ágadzó, vagy egygyes törzsökön. Mind ezek egy nemű vízzel áztattanak, némellyeket az élelemre alkalmasabbnak tettünk másoknál. Bizonyára ezek világos Jelek az értelmes emberek előtt. 6. Ha ezeken csudálkozol, sokkal csudálatosabb némellyek mondások: Vallyon ugymond: minekutánna porrá leszünk, hogy-hogy támadunk-fel mint új teremtmények? 7. Ezek azok, kik nem hisznek az ő Urokban, kiknek lánczok hányatnak nyakaikra; ezek lesznek az örök tűzben mulatandó lakosok. 8. Kívánni fogják tőled a' büntetésnek siettetését. És már az előtt is látták az Isteni bosszúznak illyforma példáit. Kegyelemmel tellyes a' te Urad a' bűnös emberek eránt; de egyszer'smind rettetes is a' büntetésben. 9. És nevetségképpen mondják a' hinni nem akarók: Tett é Isten csudát ő érette? De Te hirdető vagy, nem pedig csudákat tenni küldettéttel; mert minden Nemzetnek adatott Kormányozó. 10. Tudja az Isten minden aszszony méhének terhét: és mitsoda változásokon megy által fogantatásakor; mert minden dolognak mértéket szabott. 11. Ő tudja, mind a' nyilvános, mind a' titkos dolgokat: Nagy, és Felséges Ő. 12. Mindegy Ő előtte akár elrejti, akár világosítja valaki gondolatját: olyan Ő előtte az éjjel magát elrejtő, mint a' nappal járó. 13. Nékie t. i. az embernek egymás után következő őrző-angyalai vannak, 's őrzik őtet az Isten' parancsolatjából. Isten meg nem változtatja kegyelmét az emberekhez, míg ők el nem változtatják a' jót vétekké. Midőn pedig az Isten akarja megbüntetni az embereket, senki-sem lehet annak elfordítója; nem is leszen Ő rajta kívül semminémű pártfogójok. 14. Ő szemlélteti veletek villámjait, rettentvén azzal egyszer'smind; az esső felől reménységet adván, és a' terhes fellegetek támaszt-

ja. 15. Az Ő dicséretét ünnepli a' villám, menyörgés: és az attól való félelem miatt dicsőítik Őtet az angyalok; Ő küldi a' menyköveket, és megüti a' kit akar. Ők vetelkednek az Isten' dicsőítésében, Ki erős és hatalmas. 16. Csak Őt' méltó és illendő segedelmül hívni, és a' kik Ő kívül más Isteneket hívnak segítségül, nem halgatják-meg azokat semmi dologban, 's úgy járnak mint a' ki kezeit kiterjeszti a' kútban való vízhez, hogy folyjon szájába; de haszontalan! bizonyára kárhozatos a' hitetlenek' folyamodások. 17. Mindenek a' mik a' Földön és Egekben vagynak, megalázzák magokat Isten előtt, szántszándékkal, vagy akaratjok ellen a' reggeli, 's az estvéli árnyékok is. 18. Mondják: kitsoda az Egeknek és Földnek Úra? Feleld: Isten. Mondjad: Vallyon tehát esmértek é Ő kívül pártfogókat; kik sem nem árthatnak, sem nem segíthetnek? Mondjad: Egyforma é a' vak a' szemmel látóval? vagy hasonlítható é a' setétség a' viláosságához? Ollyan társakat adtak é Istennek, kiknek az Ő teremtéséhez hasonló teremtséik nincsenek é? Mondjad: Isten minden dolgoknak a' Teremtője, és Ő legtehetősebb. 19. Alá-bocsájt az Egekhől vizet, és folynak bőven, azokon felül tajték úszván. És végre abból is, a' mit a' tűzbe olvasztanak, hogy nyakra való ékességet, vagy más házi bútort tsínáljanak, szinte ollyan tajték lészen. Illy példa-beszéddel adja-elő Isten az igazságot, és haszontalanságot: mert a' tajték elvettetik; a' mi pedig hasznos az embereknek, úgymint a' víz és az ércz, megmaradnak a' föl ön; így terjeszti-elő Isten a' példa-beszédeket. 20. Azoknak sorsok boldogság lészen, az az: a' Paradicsom, a' kik Uroknak engedelmeskednek; azoknak pedig, a' kik nem engedelmeskednek, bár övék volna minden, a' mi a' földön van, és azzal megváltani kívánnák is magokat, minden vétkeik össze-számoltatnak, és gye-henna lesz lakó-helyek, 's kínos ágyatskájok lesz'. 21. Hát a' ki tudja, hogy alá-szállított néked Urad által az igazság, ollyan lesz' é mint a' vak? Bizonyára a' kiknek szívek van, az által megintetnek. 22. A' kik tellyesítik az Istennek tett fogadást, és meg nem szegik a' frigyét. 23. És az Isten' parancsolatja ellen nem vétkeznek: félik az Istent, és tartanak attól, hogy felszámoltassanak roszt' tselekedeteik az Itélet' napján. 24. És a' kik békességes-tűrók, várván az Urok' színének meglátását; és elvégezik a' rendelt imádságokat, adakoznak nyilván,

vagy titkosan azokból, mellyeket táplálatokra adtunk: és eltávoztatván a' gonoszszágot, jót tselekedvén; ezeké leszén a' paradicsomi jutalom. 25. Az Éden kertébe bélépnek kegyes atyáikkal, feleségeikkel és gyermekeikkel. Angyalok fogják őket meglátogatni, mondván: 26. Békesség néktek azért, hogy békével тұrtetek: és imé a' gyönyörű paradicsomi jutalom. 27. A' kik pedig megszegik az Isteni szövetséget, és eltapodják az Isten által tett rendeléseket; és megvesztegetik a' földet: ezeken lesz' az átok, és ezeké lesz' a' gye'henna. 28. Gazdagon nyújt az Isten jövedelmet némellynek, és megszükiti azt a' mint akarja. Örvendeznek ugyan e' világi életben sokan, de ez a' jövendő élethez képpest csekélység. 29. És csúfolódva mondják a' hitetlenek: Nemde bocsájtott é alá valami csuda Jel az ő Ura által? Feleld: valóban Isten tévelygésben hoz a' kit akar; és igazgatja magához a' megtérőt. 30. A' kik hisznek, és szívek nyugszik az Úrról való emlékezethen; mert vallyon nem bátran nyughatik é a' szív Istenben? 31. A' kik hiendenek, és jót tselekesznek, boldogság és paradicsom lesz' sorsok. 32. Úgy küldöttünk téged, mint más Prófétákat a' népek közzé, kiket már megelőztek más nemzetek, hogy hirdesd néki azokat, a' miket kinyilatkoztattunk néked; 's ők még sem hisznek az Irgalmazóban. 33. Mondjad: Ó az én Uram! Nincsen Isten, csak Ó egyedül: Ó reája támaszkodom, és én Ó hozzá fogok jutni. 34. Ámbár valami új Al-Korán hegyeket tudna mozdítani, 's a' földet megnyitni, szólhatókká tenni a' halottakat; még sem fognak hinni a' Mekkaiak: De az Istenre tartozik ez a' dolog. Nem tudják é a' Hívók, hogy-ha az Isten akarja, vezérelni fogja az egész emberiséget? És meg nem szűnik a' hitetleneket ostorozni azért, a' mit elkövetének; vagy meg nem szűnsz te ób Mohammed Seregeiddel Hazájok előtt állani (t. i. Mekka előtt,) míg az Isten' ígérete bé nem tellyesedik. Ugyan is Isten nem ellenkezik az Ó ígéretivel. 35. Már előtted kinevettetek a' Követek; és meghosszabbítottam ugyan szerencsés élteket azoknak, a' kik nem akarának hinni; de azután megbüntettem őket: és pedig mi szörnyű vala büntetésem? 36. Kitsoda tehát az, a' ki minden lélekre figyelmez, ki mit tselekszik? Ha Társakat adtak az Istennek, Mondjad: Nevezétek-meg őket. Avagy neveztek é néki a' földön valamit, a' mit Ó nem tudna? Hiszen a' sátán vette őket a' csalárd-

ságra: és elfordulának az igazság' útjától; mert a' kit tévelygetet az Isten, nem leszen annak semmi Igazgatója. 37. Ezeké leszen a' világi büntetés is: de gyötrelmesebb a' jövendő életbeli büntetés; mert senki-sem leszen ott nékik Isten előtt védelmezőjök. 38. A' paradicsomi gyönyörűség, melly a' kegyes szelideknek ígértetett, felséges; folynak ugyan is ott szép vizek; örökké-valók az eledelek, és árnyékok: a' hitetlenek' jutalma pedig tűz leszen. 39. És azok között, kiknek a' Könyvet régen alá-bocsátottuk, sokan örvendenek az Al-Koránnak; de némellyek a' hivatalosok között tagadják annak egy részét. Mondjad; Nekem parancsolatom vagyon, hogy szolgáljak Istennek, és Tár-sat-adó ne legyek. Ő hozzá hívogatok, és hozzá leszen jutásom. 40. Alá-bocsájtottuk a' Könyvet Arabs nyelven, és bizonyára ha követendő azoknak kívánságait; semmi pártfogód nem leszen néked Isten előtt. 41. Már előtted küldöttünk Követeket, adtunk nekik feleséget és gyermekeket: és egy Követnek sem adattatott, hogy csudákat tegyen; hanem-ha különös Isteni engedményből. Minden idő-korra adatott Istentől új Törvény-könyv. Kitérli Isten abból, vagy megerősíti a' miket akarand; mert nála vagyon az Anya-könyv. 42. Továbbá: akár tudtadra adjuk a' jövendő büntetéseknek egy részét; a' mivel őket fenyegetjük: akár meghalsz a' nélkül, hogy megtudnád, mindegy, mert te reád egyedül csak a' Prédikáció tartozik; mi reánk pedig a' szoros megvizsgálás 's ítéles. 43. Avagy nem látták é, hogy mi az ő Földjök' határára jöttünk, és megkissebbítettük azt? Mert az Isten íté, senki az Ő ítéletét el nem fordítja: és Ő igen gyors a' tettek' felszámolásában. 44. Már családúl tselekedtek az előttök valók: de tud az Isten minden csalárdságot. Tudja Ő, mit keres magának minden lélek: és meg fogják tudni a' hitetlenek, kié leszen az égi Ház. 45. És mondják a' hitetlenek: Nem vagy Isten által küldött. Feleld: Elegendő bizonyosság közöttem és közöttetek az Isten, és az, a' kinél a' Könyv' tudománya vagyon.

XIV-ik Súra.

Á b r a h á m.

(Mekka-i. 52 Versekből álló.)

A könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. A. L. R. 2. Ez a' Könyv, mellyet alá-bocsátottunk, azért adatott néked: hogy Isten' akaratjával, vezesd - ki általa az emberek a' setétségből a' világosságra, a' mindenek felett dicséretes, felséges útra. 3. Az Istené minden, a' mi az Egekben és a' Földön találatik: és jaj a' hitetleneknek, a' szörnyű büntetés miatt. 4. Nagy tévelygésben vannak, kik e' világot fellyebb becsülik a' jövődő életnél, és szántsándékkal eltérnek az Isten' útjától. 5. Úgy küldöttünk minden Követet, hogy minden nemzetnek tulajdon nyelvén hirdesse az Igazságot. De tévelyegteti Isten, és vezérli a' kit akar; mert Ő mindenek felett hatalmas, tudós. 6. Elküldöttük Mózesst Jeleinkkel, és mondtuk néki: Vezesd - ki Népedet a' setétségből a' világosságra, és juttasd eszékbe az Isten' dolgait. Minden kétségen kívül nagy Jelek lesznek ezek a' hálát - adóknak, békeséges-túróknak. 7. Mondá Mózes az ő Népének: emlékeztek az Isten' jótéteményéről, hogy megszabadíta benneteket a' Faraó Néjétől. Kemény büntetéssel illetek benneteket, megöldösték fiaitokat, de megengedték leányaitokat élni: és ebben Uratok által nagy próbára valátok vetve. 8. És meginte benneteket Uratok, mondván: Valóban, ha kedvemben jártok, megsaporítalak benneteket; hogy - ha pedig kedvem ellen tselekesztek; terhes lesz' büntetésetek. 9. Mondá Mózes: Hogy - ha bár hitetlenek lesztek is, és mindenek, kik a' földön vannak; de az Isten boldog, 's dicsősséges marad. 10. Nemde eljuta é hozzátok az előttetek valóknak Históriaja: t. i. a' Noé, Aad, Themud, és utánnok következő Nemzeteké? kiket csak Isten ösmért. Eljövének hozzájok a' Követek világos bizonyságokkal; de ók a' boszszonkodás miatt kezeiket szájjaikra tevék, hogy azokat bédugnák, és mondanak: Mi tagadjuk azt, a' miknek hirdetésére küldetve vagytok; 's valóban gyanús dolog előttünk, a' mihez hívtok. 11. Felelének Követjeik: Lehet é az Is-

tenről kételkedni, az Egek' és Föld' Alkotójáról; a' ki hív titeket, hogy bocsássa-meg bűneiteket, és várakozék irgalmasan halálotok' meghatározott napjáig. Mondának ők: Ti csak hozzánk hasonló emberek vagytok, kik el kívántok minket attól fordítani, a' mit tiszteltek Atyáink. Mutassatok tehát nekünk világos hatalmat, csudákat. 12. Felelének Követjeik: Mi csak olyan emberek vagyunk igaz mint Ti: hanem az Isten Jóltévő szolgálja eránt: és nem minket illet hatalommal (az az: csudakkal,) megjeleni előttetek; csak a' mennyiben Isten megengedi. Az Istenre támaszkodjanak tehát a' hívek. 13. És nem töllünk függ, hogy ne támaszkodjunk Istenre, mert már vezérelte a' mi ösvényinket, 's békeségesen tőrjük boszszantásaitokat; tehát Istenre támaszkodjanak a' hívek. 14. Mondának, a' kik követjeiknek nem akarának hinni: Okvetetlen kihajtunk benneteket Földünkről, vagy térjetelek Felekezetünkhöz. 'S mondá nekik Urok Kijelentés által: Bizony elveszítjük a' gonosz-ságot tselekedőket. 15. Lakosaivá teszünk benneteket a' Földnek ő utánnok. Ez a' kedvezés azé lesz', ki félni fogja méltóságomat 's intéseimet. 16. És segedelemért könyörögtek a' Követek; és elveszett minden kevély, nyakas, 's makacs. 17. Ezeknek felnyittatik a' gyehe-na, és isznak a' megevesedett vízből. 18. Lassan fogják azt szörbölni az unalom miatt: nem lesz' azt könnyű a' torkon által-bocsájtani; 's megkörnyékezi őket minden felől a' halál: de nem halhatnak-meg, mert szüntelen kíséri őket a' legkeményebb büntetés. 19. Kik nem hisznek az ő Urokban: olyan lesz' munkájok, mint a' hamu, mellyet szét-szór a' szél; semmiben-sem boldogulhatnak, mert követi őket a' végső veszély. 20. Avagy nem láttad é, hogy az Isten igazságban teremtette az Egeket és a' Földet? Ha akarja elveszít titeket, 's más új teremtéseket állít-elő: mert nem nehéz ez Istennél. 21. Majd megjelennek az Úr előtt mindnyájan: és mondák az egygyűgyűebbek az elcsábító Tanítóinak: Mi követőitek voltunk, hát vallyon elfordíthattok é töllünk valamit az Isten' büntetéséből? Felelének a' Fejedelmek: ha vezérlett volna bennünket Isten; mi is vezéreltünk volna titeket. Mindegy már akár békételenül szenvedünk, akár békeségesen tőrünk; mert nincsen semmi menedék-helyünk. 22. Minekutánna végre-hajtatott az ítélet és kárhoztatás, mondá a' sátán: Isten ígéreté néktek az

igazságot; én is ígéretém, hanem megcsaltalak benneteket; de nem volt nékem erőm benneteket kényszeríthetni: én csak kecsegtettelek, és engedtetek. Ne engemet hát, hanem ön' magatokat vádoljátok. Most egymást nem segíthetjük. Én nem hittem, hogy Istennek Társa legyek, a' mint ti véltétek: Valósággal gyötrelmes büntetések léssen az Istenteleneknek. 23. A' kik hittek, és jót tselekedtek, bévezettetnek az Édeni kertekbe, örökké ott mulatandók; folynak azokba szép vizek: Köszöntések módja léssen: Békekesség! 24. Nem értetted é, mint adta Isten elő példa-beszédben az igaz hit-vallást? Hasonló ugyan is a' jó fához, állandóak annak gyökerei a' földben; ágai az Ég felé terjednek. Minden időben elő-hozza gyümölcsét Isten' akarójából: a' Ki az emberek' oktatására így ad-elő példa-beszédeket. 25. A' hitetlenség pedig hasonló a' rossz fához, melly kiirtatik a' föld' színeről, 's nincs abban semmi állandóság; mert rossz gyökerei vannak. 26. Megerősíti Isten azokat, kik hiendeknek, a' hit' állandó ígéje által mind e' világon, mind a' jövő életben: és tévelyegni engedi Isten a' gonoszokat; mert azt tselekheti az Isten, a' mit akar. 27. Hát nem vettétek-észre azokat, kik az Isten' kegyelmét hitetlenséggel cserélték-fel, és Nemzeteket süjlesztettek - alá a' veszedelem' házába. 28. A' gyeheennába fognak égni, és óh melly szerencsétlen lesz' az ott lakás. 29. Mert Istenhez más Isteneket adtak Társul, hogy elcsábítsák az embereket az ő ösvényétől: Mondjad: gyönyörködjetek míg lehet; mert nem sokára tűzre mentek. 30. Mond-meg szolgálóimnak: kik hisznek, hogy elvégezzék rendesen imádságaikat, és nyilván is, titkon is alamizsnálkodjanak azokból, mellyeket táplálatjokra adtunk; minekelőtte eljövend a' nap, a' mikor nem lesz' sem vevés, sem eladás, sem kedvezés. 31. Isten az, ki teremtette a' Földet, és az Egeket, alá-bocsájt az Égből vizet, 's általa természet táplálatotokra mindenféle gyümölcsöket, és ingyen szolgálókká teremtette a' hajókat, hogy hordozzanak a' tenger' hátán benneteket az Ő parancsolatja szerint; valamint önkéntes szolgálátotok alá vetette a' Folyó-vizeket. 32. Ingyen szolgálatra kényszerítette, a' napot, a' holdat; a' nappalt és az éjjelt. 33. És minden jókból adott néktek, a' miket csak kértetek; és ha meg akarjátok számolni az Isten' jótéteményeit: végére nem mehettek. Ah az ember gonosz, és háládatlan. 34. És

mondá Ábrahám: Uram! tedd nékem és fíjaimnak bátorságossá ezen Tartományt (t. i. Mekkát,) hogy szabadok legyünk a' bálványok' imadásától. 35. Uram! az emberek között sokakat megtántorítottak már ezek. 36. A' ki tehát követend engem, az belőlem való lészen; de a' ki nem fog engedelmeskedni: Te dolgoz, ha megkegyelmezel. 37. Mi Urunk! én letelepítettem a' terméketlen Völgyben (közel a' Néked szenteltetett Szent-Egyházhoz) az én nemzetségemet; t. i. Ismáelt, és az ő anyját: Engedd Uram, hogy ők pontosan végezzék Imádságaikat. Adjad, hogy az emberek szíves indulattal viseltessenek erántok, és tápláld őket gyümölcsökkel; hogy meghálálhassák Néked. 38. Mi Urunk! te tudod a' miket kivilágosítunk és a' miket eltítkolunk; mert semmi sincs titokban Előtted, a' mi csak vagyon az Égben és a' Földön. Dicséret Istennek! a' ki az én aggodt' időmben adta nékem Ismáelt és Izsákot: Valóban az Úr meghalgtja a' Könyörgést. 39. Uram adjad, hogy én is, u. aradékom is pontosan végezzük Imádságunkat. Halgasd meg mi Urunk Könyörgésünket. Irgalmas légy, és bűnbocsátó nékem, az én atyáimnak, és a' híveknek a' Számadás' napján. 40. Ne gondold: hogy Isten elfelejtené a' gonoszok' munkálkodásait. 41. El fogja halasztani a' büntetést azon napig, mellyen fel fognak emelődni a' szemek. 42. Akkor sietnek az emberek az Itéletre hívónak szavára, felemelik fejüket, szégyelletében senki-sem fog egymásra nézni, és a' félelem miatt üressék lesznek szíveik minden érzéstől. 43. Fenyegesd az embereket azon nappal, mellyen elkövetkezend hozzájok a' büntetés; a' midőn mondani fogják a' kik gonoszúl tselekedtek: Mi Urunk! várokozzál csak, csak kevés napokig. 44. Majd engedünk már hívásodnak, és a' Követeknek. De mondatni fog nékiek: Nemde nem esküdtetek é már ez előtt is, hogy el nem szakadtok? 45. Azokkal laktatok, kik gonoszúl bántak lelkeikkel; tudtotokra volt, mit tselekedtünk azokkal: és szóllottunk néktek példa-beszédekkel. 46. Alnokságot koholtak Mohammed ellen; de az Istennél tudva volt a' csalárdság, hogy elrontaná azt: bár olly hatalmas lett volna is csalárdságok, melly a' hegyet is megmozdítaná helyéből. 47. Ne gondold tehát hogy ellenkezni fog az Isten Követjeinek tett ígéretivel; mert az Isten mindenek felett hatalmas: Kinek van ereje a' boszszú-állásra. 48. Bizonyos napon által-változik a' Föld nem Földdé, az

Egek nem Egekké; és minden ember sietni fog a' gyözedelmes egy Istenhez. 49. Meglátod azon napon az el-kárhoztakat, kéz és láb békókba verve. 50. Szurokból léssen ingek, és láng, tűz fogja arczaikat fedni. 51. Hogy megfizesse Isten munkája' bérét minden Léleknek; mert Ó igen gyors a' számvételben. 52. Ez az Izenet és Ki-nyilatkoztatás az emberek' számokra, hogy megtérjenek, és megtudják, hogy Ó az egy Isten: és a' kiknek szívek van, figyelmetesekké tétessenek.

XV-ik Súra.

H e g r u m. *)

(Mekkai. 99 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. A. L. R. 2. Ezek a' Könyvnek, a' nyilvános Koránnak jelei. 3. Valaha fogják óhajtani a' hitetlenek; hogy bár-csak Moszlemok lettek volna. 4. Ne bántsд őket, hadd egyenek, gyönyörködjenek, és kecsegtesse őket az Örök-élet' reménye; majd megtudják: mi rosз' történik velek. 5. Semmi Várost sem veszítettünk-el a' nélkül, hogy meg ne íratott volna előre a' Könyvben, az elvesztés' határ-napja. 6. Egy Nemzet' veszélye sem előzi-meg a' rendelt időt; sem későbbre nem maradhat-el attól. 7. És mondák Mohammednek a' Mekkaiak: Hallod é? a' kihez az Intés alá-bocsáttatott: (t. i. az Al-Korán) úgymint hozzád; Te valóban ördöngös vagy. 8. Bizony angyalok' társaságába jönnél hozzánk; ha Igazmondó volnál. 9. Nem küldetnek-le angyalok szükségen kívül, hanem ha a' gonoszok' büntetésére; mikor már tovább megtéréseket nem kell várni. 10. Alá-bocsátottuk az Intést (az Al-Koránt,) és meg is őrizzük azt. 11. Már küldöttünk előtted a' Nemzetekhez Követeket. 12. És nem ment hozzájok Követ; hogy ki ne nevelték volna. 13. Mi bocsájtjuk ezen hit-szegést a' gonoszok' szíveikbe. 14. Nem hisznek Moham-medben; pedig már az előbbiek példásan megbüntetőd-

*) „Hegrum“, Medina és Syria között való völgynek tartatik; a' hol a' Themudaeusok laktak. Lásd a' 79-ik Verset.

tek. Ha felnyitnók is előttök az Egek' Kapuit; felhágni igyekeznének. 15. Bizony azt mondanák: részegségben kabúltak-el szemek; 's meggyarázslott emberek vagyunk. 16. Tornyokat építettünk az Égen, (t. i. a' Zodiacus' jeleit) és felékesítettük azokat csillagokkal, a' nézőknek gyönyörködtetésekre. 17. És megőrzöttük azokat a' megköveztetett sátántól. 18. De a' ki orozva reá-halgt; utól-éri a' nyilvános láng. 19. Kiterjesztettük a' földet, és állandó hegyeket alkottunk rajta; és mindenféle csemetékkal felékesíténk a' természet' rendje szerint. 20. És alkottunk néktek élelemre valókat; azoknak, kiknek ti nem adtok ételmet; az az: az állatoknak. 21. Minden dolognak nálunk élés-tára vagyon, és mindent adunk igaz mértékben. 22. És küldöttük a' szeleket, hozván magokkal vízzel terhes felhőket; küldöttünk az egekből vizet, mellyel megöntözzük a' földet, és azt kútaitokba nem tarthatjátok. 23. Mi ölünk és elevenítünk; mi bírunk mindennel. 24. Ismértük, a' kik előttetek voltak, és ismerjük az utánnatok következőket. 25. Őszsze-gyűjti őket majd a' te Urad: mert Ő a' bölcs, a' tudós. 26. Fekete sárból formált száraz agyagból teremtettünk embert. 27. Már az előtt teremtettük az ördögöket, füst nélkül való tűzből. 28. Emlékezz: miképp mondotta Urad az angyaloknak: Imé fekete sárból gyúrtt száraz agyagból fogok teremteni Embert. 29. Majd ha elkészítem őt', és fuvallok belé lelkemből: borúljatok-le Őt' imádni. 30. Imádnak hát Őt' mindnyájan az angyalok. 31. Hanem az ördög nem akará azt tselekedni. 32. Mondá néki tehát Isten: Oh ördög! mi környékezett-meg téged: hogy nem imádod? 33. Felele az ördög: nem voltam olly oktalan, hogy imádjam az Embert, kit fekete sárból formált száraz agyagból teremtettél. 34. Takarodj-ki tehát a' Paradicsomból, és megköveztetett lészel. 35. Rajtad léssen az átok egész Itélet' napjáig. 36. Felele az ördög: várakozz Uram addig, míg a' halottak feltámadnak. 37. Mondá néki Isten: Elvárakozom hát egész addig a' rendelt napig. 38. Felele az ördög: Uram, azért hogy megcsaltál engem! én is megcsalom őket, és kedvesekké tészem az embereknek a' vétkeket. 39. De a' te hűséges szolgáládon kívül. 40. Monda Isten: Ez az én egyenes ösvényem 's akaratom. 41. Az én szolgáláimon nem léssen néked hatalmad, csak a' gonoszokon. 42. Ugyan is azoknak minnyájoknak bérek a' gye'henna' tüze. 43. Vannak annak hét

kapuji: minden kapuból visz' az út külön rekeszbe. 44. De az Istent-félők Folyó-vizes kertekben lesznek. 45. Bélépendenek abba békével és bátran. 46. Kiirtunk minden rosz' indulatot szíveikből: Olyanok lesznek, mint a' testvérek nyugvó helyeken össze-találkozván. 47. Nem fogja őket a' fáradság érdekelni, és soha ki nem vettettetnek onnan. 48. Hirdesd szolgálóimnak, hogy én irgalmaszó, kegyelmes vagyok. 49. És hogy gyötrelmes a' büntetésem. 50. És az Ábrahám vendégeinek Históriaját beszéld - elő nekik. 51. Midőn ugyan is bétérnének hozzá, mondák: Békesség! Felele ő: Én félek tőletek. 52. Mondának: ne féljete! mi ugyan is jövendölünk néked egy születendő bölcs fíjút. 53. Felele: Hát Fíjat jövendöltök é nekem, kit már utól-ére a' vénség? Mi okon jövendöltök tehát így? 54. Mondának: Igazat hirdetünk néked; ne légy hihetetlen. 55. Felele: Ki kételkedhetik az Ur' kegyelméről; hanemha a' tévelygők. 56. Mondá: Mi tehát a' ti foglalatosságatok óh Követek? 57. Felelének: mi a' kárhuzatos emberekhez küldettünk. 58. De a' Lót nemzetségét kimentjük a' veszélyből. 59. Csak felesége iránt végeztük-el: hogy ő elveszszen a' többiekkel. 60. Midőn hát eljövének Lót nemzetségéhez a' Követek: 61. Mondá nekik: ti ösméretlen emberek vagytok. 62. Felelének: annak megbizonyítására jöttünk hozzád, a' miről polgártársaid kételkednek, t. i. az Isten' hatalmáról. 63. És igazsággal jöttünk hozzád; mert mi igaz hívők vagyunk. 64. Útazz-el tehát ez éjjel nemzetségeddel egygyütt. Senki se fordúljon közzületek hátra, és menjetek a' hová parancsoltatok. 65. És kijelenténk neki a' dolgot, hogy a' több otthon-maradttal mind elveszendők legyenek reggelig. 66. És örömeikbe ugrádozva jövének a' Lót házához Sodoma Várossának lakossai. 67. Mondá nekik Lót: ezek az én vendégeim; ne becstelenítsetek-meg hát engem. 68. És féljétek az Istent: és gyalázattal ne illessetek engem. 69. Felelének: Hát nem tilalmaztunk Téged, minden embernek házádba való befogadásától. 70. Mondá Lót: Itt vagynak Leányaim: ha ezen gyalázatos vétkeket akarjátok elkövetni, inkább éljete ezekkel. 71. Ah de a' te életedre mondom óh Mohammed! eszeveszett kábultságba maradtak ők mind végig. 72. Elvesztette őket reggelre kellvén a' Gábriel kiáltása. 73. Tetejét alólrá és fenekét tetejére tettük: és tüzes kő-essőt hullattunk reájok. 74. Az igazán belátóknak, vannak ezekben jelei az

Istenségnek. 75. És az a' Város a' Syriába vezető egyenes úton volt. 76. Ebbe valóban intő Jeleik vannak a' híveknek. 77. Hasonlóképpen az Aleica Város' lakosai gonoszok voltak. 78. És boszszúkat állottuk rajtok: és mind a' két Város Sodoma t. i. és ez, az Ország-úton voltak. 79. A' Hegrum Várossa lakossai hazugsággal vádolták az Isten' Követeit. 80. És rettenetes Jeleket mutattunk nékiek; de nem figyelmezttek azokra. 81. A' kősziklák' üregjeibe ástak házat, a' mellyben bátorságban lennének. 82. De elveszté őket reggelre a' Gábiel kiáltása. 83. Nem használt semmit munkálkodások. 84. Igazságban teremtettük az eget és a' földet, 's azt a' mi e' kettő közt vagyon: és bizony a' végső Itélet' napja eljövendő. Távozz-el tehát óh Mohammed nemzetedtől szép módon. 85. Bizony a' te Urad Teremtő és mindent Ismérő. 86. Már közöttünk véled a' hét verseket, mellyek teszik az első Súrát: és a' nagy Al-Koránt. 87. Ne terjeszd-ki szemeidet a' gonoszokra, kiknek bőven adtunk világi jókat: és ne szomorkodj azért, hogy nem akarnak hinni; de terjeszd-ki szárnyaidat a' hívek felett. 88. És mondjad: én nyilván hirdető vagyok. 89. Valamint küldénk büntetést azokra, kik a' Szent Könyvet megosztják: valamit elfogadnak; a' több részt megvetik. 90. A' kik az Al-Koránt csak részszerint állítják igaznak. 91. Épen úgy fogunk azoktól minnyájoktól számot kérni. 92. Azért, a' mit tselekesztek. 93. Hirdesd-ki tehát a' parancsolatot: és meszsze-távozzál a' társat-adóktól. 94. Mi elegendők leszünk óltalmazni téged a' csúfolódóktól. 95. A' kik az Isten' ellenébe más Istent téznek; majd nem sokára megtudják, mi történik velek. 96. Tudjuk, hogy az ő beszédek miatt szorongattatik szíved. 97. De te hirdesd a' Te Urad' dicséretét: és légy az Őt' Imádók között való. 98. És szolgálj Uradnak, míg el nem érkezik hozzád a' bizonyos eljövő, t. i. a' halál.

XVI-ik Súra.

A' M é h e k é. *)

(Mekkai. 128 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Eljön az az Isten' hatalma, ne siettessétek tehát azt. Dicséret néki! 's távol légyen, hogy Néki társakat lehetne adni. 2. Angyalokat küld szolgálóhoz parancsolatja által, és mondaná nekik: Hirdessétek hogy nincsen Isten egyedül én: Csak engem féljetez hát. 3. Az Egeket és Földet igazságban teremtette; magasztaltassék minden hozzáadandó Társak felett. 4. Sárból teremtette az embert; és imé még is világosan vételkedik a' halottak' feltámadása felől. 5. Barmokat is teremtett: 's ezekbe találatnak a' melegülésre való szereitek, más számtalan hasznaitok: és általok tápláltatok. 6. És gyönyörüségtek vagyón benne, a' mikor behajtjátok estve az akolba, és kibocsátjátok reggel a' legelőre. 7. Hordoznak is más tartományokban által, hová csak nagy fáradsággal juthatnátok-el: A' Ti Uratok valóban kegyelmes, irgalmazó. 8. Ő teremté lovakat, öszvéreket és szamarakat, hogy üljetez-fel azokra; sőt emhèreket is fog teremteni: mellyeket nem ösmértek. 9. És az Istenre tartozik megmutatni az igaz ösvényt, és elhajolni attól, ha akart volna bizonyára minnyádotokat vezérlett volna. 10. Ő alá-bocsájtott az égből vizet; abból vagyón italtok, és az által nevedik az élő-fa, és a' legelő-hely. 11. Az által tenyészte magokat, kertbeli zöldségeket, pálmákat, szőlőket, 's mindenféle gyümölcsöket. Ezekben az Istenség' Jele azokra nézve, kik ezeket észszel megfontolják. 12. Ingyen való szolgálatotokra kénszerítette a' Napot, Holdat, és Csillagokat. Ezekben vannak az értőkre nézve a' Jelek. 13. Hatalmatok alá adott mindeneket, mellyeket a' Földön oly különböző színűeknek teremtett. 14. Ő az, ki alátok vetette a' tengert, hogy friss húst, (az az: halakat) egyetek belőle: és vegyetez abból ékességeket (az az: gyöngyöket,) mellyekkel ékesítítez testeteket.

*) Így neveztezik a' 68-ik 's 69-ik Versekből.

És szemléled az ezt barázdoló hajókat: hogy kereskedést hajókázással űzzetek; hogy ezért hálákat adjatok. 15. És a' földön állandó Hegyeket alkota, hogy ne mozogjanak véletek; — úgy Folyó-vizeket, és Utakat is, vezérlésekre. 16. És igazgató Jeleket teremte, mellyeket csillagok által teremte. 17. Vallyon tehát a' ki teremt, olyan é az, mint a' ki nem teremt? avagy nem fontollyátok é ezt meg? 18. Ha meg akarjátok számlálni az Isten' jótéteményeit: meg nem foghatjátok azokat; az Isten megbocsájtó, kegyelmes. 19. Isten tudja mind azokat, a' miket felfedeztek; és a' miket eltitkoltok. 20. Nem teremtenek azok, kiket Istenen kívül segítségre hívtok; sőt magok is teremtettek. 21. Holttak azok, nem elevenek: és nem érzik, mikor formáltatnak a' mesteremberek által. 22. A' ti Istenetek egy Isten. A' kik pedig nem hisznek a' jövőendő életben: az ő tagadó szíveik eltaszítják az igazságot kevélyen. 23. Kétség-kívül Isten tudja, a' miket kinyilatkoztatnak, és a' miket elhalgatnak; és az Isten nem szereti a' kevélyeket. 24. A' midőn mondatik nékik: mit bocsájtott-alá Isten Mohammednek? Felelnek: az előbbienek' költeményeit. 25. Hogy hordozzák egész terheiket a' feltámadás' napján: és azok' terheinek is egy részit, kik őket tudatlan tévelygökké teszik. Úgy é keserves lesz' azon teher; mellyet hordánnak. 26. Álnokul bántak az előttök valók is: el is jöve az Isten az ő épületjeikhez; hogy azt talpkövestől felforgassa: azért is felőlről reájok esett a' fedél, és onét jöve nyakokra a' büntetés; a' honnét meg sem gondolák. 27. Végre az Itélet' napján, megszegyeníti őket, kérdezvén: hol vannak az én társaim; a' kiktől a' hívek ellen annyit versengettetek? a' Hívek felelnek: mai nap' nagy zavarodás, 's illetődés léssen: és veszély a' hitetleneken. 28. Azok, kik igazságtalanok voltak tulajdon lelkeik iránt, és kiket által-adnak a' halálnak, az angyalok egygyességet fognak ajállani utolsó órájokban, mondván: Nem tettünk semmi rosszat. De felelni fognak az Angyalok: Igen is tettetek. Az Isten tudja, a' miket tselekedtetek. 29. Lépjetek-bé tehát a' gye'henna' kapuin, örökre benne maradandók: és keserves lesz' a' vakmerőknek lakó-helyek. 30. Mondatni fog azoknak, kik kegyesek voltak: mit bocsájtott-alá Uratok? Felelnek: a' legjobbat azoknak; a' kik jót tselekedtenek: jó dolgok léssen azoknak ezen a' vi-

lágón is; de sokkal jobb lesz' ennél a' más világi Hajlék! És óh mi dicső a' jámborok' Palotája. 31. Az Éden Kertbe menendének, hol csergő-patakok folynak; mindennel, a' mi csak kívánható bővelkedni fognak. Így jutalmazza-meg Isten a' kegyeseket. 32. A' jóknak, kiket a' halálnak által-adnak az Angyalok, fogják mondani: Békesség néktek! Lépjetek a' Paradicsomba azért, a' mit tselekedtetek. 33. Talán azt várják a' hitetlenek, hogy angyalok jöjjenek hozzájuk, megölni őket; vagy a' Te Uradnak büntetését. Úgy tselekedtek azok is, kik előttök voltak, 's nem volt igazságtalan Isten erántok; hanem ők voltak ollyasok tulajdon lelkeik eránt. 34. Veszélyek történtek rajtok, tselekedeteiknek bérül: és alá-szállott reájok, a' mit nevettek. 35. És mondták a' Társat-adók, t. i. a' bálványozók: ha akarta volna Isten, ő rajta kívül sem mi, sem Atyáink, nem imádtunk volna mást: se nem tilalmaztunk volna parancsolattya nélkül semmi dolgot. Így szóltak az előttök valók is: Avagy tartozik é egyéb a' Követekre, mint a' nyilvánosságos hirdetés? 36. Minden nemzetben támasztottunk Követet, a' ki mondaná nékik: Imádjátok az Istent, és vessétek - meg a' bálványokat. Ezek közül némellyeket vezérelt Isten; némellyeknek pedig az Isten' akaratja szerint el kelle tévelyedni. Utazzátok - bé a' Földet, és tekintsétek-meg: mint lett végek, kik hamissággal vádolák a' Követeket. 37. Ha nyughatatlan vagy óh Mohammed megtérésök eránt, tudd-meg: hogy Isten nem fogja vezérelni, a' kit egyszer tévelyegtetni akar: nem is lesznek annak semmi segítőji. 38. És esküvének nagy indúlattal az Istenre, mondván: nem támasztja-fel Isten, a' ki egyszer meghal; sőt inkább feltámasztja azt, mert az ő ígérete tartozás és igazság: de sok emberek nem tudják ezt. 39. Hogy világossá tegye nékik azt, a' miben ellenkező értelműek voltak, és tudják-meg a' hitetlenek: hogy ők hazugok. 40. Nékünk, midőn valamelly dolgot Lételre akarunk elő-hozni: csak ezt a' szót kell mondanunk: Légyen! — 's azonnal meglészen. 41. És a' kik hazáikból kivándorolnak, minekutánna méltatlanul üldöztettek, szép lakást adunk nékik ezen a' világon is; de a' jövődöbéli jutalom nagyobb lesz. Óh, ha tudták volna ezt a' hitetlenek! 42. A' kik békességesen tűrnek és Istenre támaszkodnak; megáldja őket Isten. 43. És nem küldöttünk előtted angyalokat Követül, csak férj-

fiakat, kikhez kijelentések által szállottunk. Kérdezzétek meg bár a' megintés nemzetséget, (a' Mózsés Könyveiben, és az Evangyéliomban jártasokat: a' Zsidókat és Keresztyéneket;) ha nem tudjátok: ők, tudják ezt. 44. Küldöttük pedig őket nyilvánvaló bizonyságokkal és könyvekkel; és alá-bocsátottuk néked a' megintést, (az Al-Koránt) hogy nyilvánítsd - ki az emberéknek, hogy mi bocsájtattott - alá az ő számokra; azt, hogy elméjekkel megfontolják. 45. Avagy bátorságban voltak é, kik Mohammed ellen gonosztságot gondoltak? hogy el nem sülyeszti alattok Isten a' földet, vagy nem éri őket büntetés véletlen. 46. Vagy hogy meg nem bünteti őket, midőn kereskedés' kedvéért utaznak; nem tehetik ők az Istent megbüntetésekre tehetetlennek. 47. Vagy nem büntetheti - meg őket vágyonaiknak, fogyásából származó rettegések által? Valóban a' mi Urunk kegyes, irgalmazó. 48. Nemde látjátok, hogy minden a' mit teremtett Isten, jobbra, vagy balra; árnyékaikkal miként hajlonganak, imádván Istent. 49. Mert Istent imádja minden, a' mi az Egekben és a' Földön vagyon; az állatok és az anyagok: és ezek nem kevélyednek - el. 50. Félik a' legfelségesebbet: és teszik, a' mi parancsoltatik nékik. 51. És mondá - Isten: Ne hidjete két Istent, mert csak én vagyok az eggy Isten; és engem, engem féljete. 52. Övé minden a' mi a' földön, és az égben találtatik; Ő tőle származik az igaz hitvallás. No 's tehát az Istenen kívül félték é mást? 53. És a' milly jóval bírtok ingyen, mind az Ő kegyelméből vagyon. Midőn pedig valami ártalom ér, csak hozzá lehet folyamodni, sóhajtozni. 54. Minekutánna pedig kiszabadít a' veszélyből, ismét némelly társat fog tenni az ő Urához. 55. Hogy hitetlenül visellyék magokat azért, a' mit adtunk nékik. Éljete örvendezve a' ti Isteneiteket imádván; majd megtudjátok, mi történik veletek. 56. A' Bálványoknak adják annak egy részét, a' mit táplálójokra adtunk. Az Istenért! bizonyára számot adtok a' költeményért. 57. Leányokat tulajdonítanak az Isteunek. Dicséret néki! És magoknak inkább választanak a' fjakat. 58. Úgy hogy midőn hírül vitetik valamelyiknek, hogy leánya született, megfeketedik orczája, és szomorúsággal tellyes. 59. Titkolgatja másoktól, a' mi nékie izentetett; kétségeskedésben van, megtartsa é azt, megöllye, vagy pedig eltemesse a' porba? Úgyé gonosz az ő ítéletek? 60. Azoknak sorsok örök veszély

lészen, kik nem hisznek a' jövendő életben; Istenek pedig Uralkodó marad: és mindenek felett hatalmas, bölcs. 61. Ha megbüntetné Isten az embereket gonoszságaikért: nem maradna a' földön semmi álat; de halasztja azt az elrendelt határ-napra. Midőn pedig eljövend a' meghatározott időpont, nem fog egy órával sem tovább halasztatni, vagy hamarabb történni. 62. Istennek tulajdonítanak olyyakat, a' miket magok sem kívánnak: és hazugságokat szólnak nyelveik, hogy t. i. övék lészen a' legjobb rész (a' Paradicsom.) Nincsen kétség a' felől, hogy csak tűz adatik azoknak, mellyben örökre mulatandók lesznek. 63. Küldöttünk előtted Követeket a' nemzetekhez, és elcsábítá a' sátán őket: tetszövé tette azt a' mi rosz' volt. Ő volt e' világon pártfogójok, a' jövendő életben pedig gyötrelmes lesz' büntetések. 64. Azért bocsáttuk néked alá a' könyvet, hogy add-elő nékik, a' miben nem tudnak világosan a' hit' dolgai körül megegygyezni; azoknak pedig erősítésekre, a' kik hisznek. 65. És alá-bocsáta Isten az Égből vizet, és feleléstette általa a' megholt földet. Valóban nagy Jel van ebben az értelmes embereknek a' Feltámadásra nézve. 66. Van néktek példátok a' barmokban is. Itatunk benneteket abból, a' mi az ő emléikbe vagyon, t. i. a' tiszta tej, mellyet könnyű lenyelni az ivóknak. 67. És a' pálmának 's a' szőlőnek gyümölcsöiből kaptok részegséget, és jó táplálatot: bizonyára az Isteni hatalomnak ebben vagyon Jele, az érdemes emberek előtt. 68. És szóllott a' te Urad a' Méhhez: Tsinálj magadnak Házat a' hegyekből, és a' fákból. 69. És egyéb mindenféle gyümölcsökből, és járj könnyédeden repkedve. A' mi kijövend az ő hasaikból különbözőféle színű édes-nedv, az ad az embereknek egészséget. Ebben is vannak bizonyosságai az Istenségnek az értelmes Emberek előtt. 70. Isten teremtett titeket: annakutánna meghalni enged, és némellyik közzületek az élet-kor' roszszabb részire vezettetik által; úgy hogy ne tudjon semmi tudományt: elfelejtse a' mit tudott; de az Isten tudós, hatalmas. 71. És az Isten fellyebb-valóknak, gazdagoknak tett némellyeket közöttetek; 's azok, a' kik méltóságosabbakká tétettek, nem osztoznak-meg azokkal, kiket bírnak az ő jobbjai (t. i. rabszolgáikkal;) még is nem veszitek szívetekre az Isteni jótéteményt? 72. Isten adott néktek Feleségeket: és Fiaikat, Unokákat adott Feleségeitekből, és táplálatot minden jó dolgokból.

Hát a' haszontalan bálványokban hisztek é még, és háladatlanok vagytok é az Isten' jósága eránt? 73. És tisztelik az Istenen kívül azt, a' mi semmivel-sem bír, és semmit nem tehet; nem adhat táplálatot a' földön, és az égben. 74. Ne tegyetek tehát hasonlatosságokat az Istennek ellenében; mert az Isten Mindentudó: ti pedig tudatlanok vagytok. 75. Példa-beszédekben elő-ad Isten egy rabszolgát, ki semmivel nem bír; és egy szabad embert, kinek táplálátjára adott maga kegyelméből szép jövedelmet: ő pedig gazdagon adakozik belőlle nyilván, és titkon. Vallyon ezen kettő egymáshoz hasonló é? Dicséret Istennek! Legtöbb emberek nem tudják azt. 76. Más Példa-beszédbe tett Isten két Férjfiakat: egygyet születésétől némat, ki csak terhe Urának, mert akárhová küldi őtet, nem jön elő, tökéletesen semmit-sem végez. Vallyon össze-hasonlíttathatik é ez, és az? 77. Isten tudja az Egek' és Föld' titkait! olly hirtelen eljő az óra, az Itélet' napja, mint egy szempillantat, vagy még sebesebben; mert Isten mindenre Hatalmas. 78. Isten vezeteki benneteket anyátok' méheiből: nem tudatok magatokról semmit, és adott néktek hallást, látást és szíveket, hogy nékie hálákat adjatok. 79. Nem látjátok é az Ég' üregében repülő madarakat? nem tartóztatja-meg azokat; hogy ne repüljenek, csak az Isten. Valóban bizonyságok vagyon ebben a' hívó embereknek. 80. És Isten adott lakásainkra házakat, és tsinált az állatok' bőreiből sátorokat; kiterjesztitek azokat az úton pihenés-tek' napjain: és az ő gyapjaikból, szőreik, és hajaikból mindenféle házi bútorokat, és bizonyos időre ruházatokat. 81. És az Isten rendelt néktek árnyék-helyeket, valamint a' hegyekben barlangokat; adott köntösöket is, mellyek a' hideg és meleg ellen védelmezzenek, és más neműeket, mellyek védelmezzenek a' harcban. Így tölti-ki jótéteményeit erántatok, hogy neki szenteljétek magatokat. 82. Hogyha vonakodni fognak: ne gondolj vele, te reád egyedül csak a' hirdetés tartozik. 83. Egyszer megismérik az isteni Jótéteményt, annakutánna megtagadják azt: és töbnyire hitetlenek. 84. És egy bizonyos napon, minden Nemzet ellen Tanút támasztunk. Akkor nem lesz' kedvezés a' hitetleneknek, 's kegyelembe nem fogadtatnak. 85. És mihelyt látandják a' tűz' kínjait, kik igazságtalanul tselekedtek: semmi könnyítés, semmi várakozás nem lévén, bévettetnek abban. 86. És midőn lá-

tandják a' Társat-adók, a' Társakat, mondják: Mi Urunk! ezek azok, kiket rajtad kívül segítségre hívtunk. Hanem ők felelni fognak nékik: Ti hazugok vagytok. 87. Akkor Istennel egygyességre szeretnének lépni, 's kérni Tőle békességet: és el fognak rejtezni tőlök az ő Társ Isteneik. 88. A' kik hitetlenek lesznek, és elzárnak másokat az Isten' ösvényétől, megszorítjuk büntetéseiket, azért, hogy másokat megvesztegettek. 89. És bizonyos napon támasztunk Tanút, minden nemzet ellen, ön' magok között: és tégedet az Arabsok ellen fogunk Tanúnak állítani; mert neked bocsátottuk-alá a' Könyvet minden dolgok' felfedezésére, a' vezérlésnek, irgalomnak, és a' Moszlémok örvendetes dolgaik' hirdetésére. 90. Bizonyára parancsolja Isten az igazságot, a' jótéviséget, és alamizsnázkodást az atyafiak' számokra: és tilalmazza a' gonoszságot, álnokságot, igazságtalanságot, rágalmazást és árulást; és serkenget hogy magatokat észre-vegyétek. 91. És tellyesítétek az Istennek tett fogadásaitokat, midőn fogadtatok valamit; és meg ne törjétek esküvéseiteket a' megerősítés után. Mert ekkor az Istent tettétek magatokért kezesnek. Valóban az Isten tudja, a' mit tselekedtek. 92. És ne legyetek olyanok, mint az az Aszszony, ki elrontja munkáját, minnekutánna erősen össze-fonta, elrontván ti is esküvésteiket; abban bízván, hogy számosabb légyen a' hitetlen rész, vagy hatalmasabb. Valóban próbálni fog ebben titeket az Isten, és kinyilvánítja néktek a' Feltámadás' napján azt, a' miben egymással ellenkeztetek. 93. Ha akarta volna Isten, valóban egy vallású nemzetté tett volna minnyájotokat. De tévelyegteti a' kit akar, és igazgat a' kit akar. És számot fogtok adni tselekedeteitekről. 94. Ne esküdjétek hamissan, bogy meg ne simúljon lábatok az erős állásból: és ne kóstoljátok a' rosszat azért, hogy elforgattatok másokat az Isten' útjáról, és nagy büntetés ne történjen rajtatok. 95. Ne kereskedjétek az Isteni szövetséggel kis árért; ugyan is jobb lesz' ez néktek: ha megértitek, hogy - ha fogjátok tudni. 96. A' mi nálatok van, elmúlik; a' mi pedig az Istennél van, állandó. És megfizetjük a' jutalmat azoknak jótlekedeteikért, a' kik állandók lesznek. 97. A' ki igazat tselekszik és hiszen, légyen az férjfi, avagy aszszony; bizonynal holdog étellel ajándékozzuk-meg őtet, és megfizetjük jótlekedeteiknek jutalmát. 98. Midőn pedig olva-

sandod az Al-Koránt, folyamodj Istenhez segedelemért, hogy őrizzen - meg téged a' megkövezett sarkánytól. 99. Továbbá, nincsen annak hatalma azokon, a' kik hisznek és az ő Urokra tamaszkodnak, 's Ő benne bíznak. 100. Mert csak azokon van annak hatalma, kik Őtet választják Fejeknek, és a' kik ennek társai. 101. Midőn pedig felcseréljük a' Jelt más Jellel, az Isten legjobban tudja, mit jelentett-ki az Al-Koránban: azt fogjak néked mondani a' hitetlenek: Valóban te vagy az ilyen verseknek koholója. De nagyobb része azoknak nem tudja azt. 102. Mondjad: leküldé az Al-Koránt a' szentség' lelke a' te Uradtól igazsággal, hogy megerősítse azokat, a' kik hittek, és igazgassa: és örvendetes üzenet légyen ez a' Moszlémoknak. 103. Tudjuk ugyan a' mit ők mondanak. Bizonyosan ember tanítja őtet. Azon nyelv, mellyen beszélnek a' Mohammed úgy vélt Tanítóji, pallérozatlan, vad: ez pedig mellyen íratott az Al-Korán, pallérozott Arabs nyelv. 104. Továbbá: a' kik nem hiszik az Isten' Jeleit, nem fogja igazgatni azokat, 's fájdalmas lesz' azoknak büntetése. 105. Valóban hazugságokat költenek, a' kik nem hisznek az Isten' Jeleibe; és igazán ezek a' hazugok. 106. A' ki megtagadja az Istent, minekutánna egyszer Ő benne hiszen; azonkívül ha kényszerítettne, de szíve erős állhatatossággal a' hitben marad; azomban, a' kinek szíve hitelenségben marad: ezekre haragszik az Isten; és ezeknek nagy büntetések leend. 107. Ez pedig azért lesz', mert jobban szerették ezt a' világot, mint a' jövődő életet; és mivel az Isten nem igazgatja a' hitetlen embereket. 108. Ezek azok, kiknek szíveikre, hallásaikra, és látásaikra pecsétet ütött az Úr, ezek a' gondatlanok. 109. Bizonyos, hogy azok elvesznek a' jövődő életben. 110. Annakutánna a' te Urad azoknak, kik által-költözének Mekéből Medinába, minekutánna megsanyargattattak, a' harczot kiálták, és állhatatosak maradtak: valóban a' te Urad ezen megtagadás után megbocsát és irgalmaz azoknak. 111. Eljő egy napon minden lélek, hogy ügyét elő-adja maga, és elégtétele lesz' minden léleknek azért, a' mit tselekedett: és nem fognak velek igazságtalanul bánni. 112. És Példabeszédül tevé Isten azon Várost, a' melly bátorságos volt, békességben nyugován, mellybe minden helyről bővségesen bévitetett a' gabona - termés: hanem háládatlan volt az Isten' jótéteményei eránt: azért megköstöl-

tatta véle Isten az éhséget, és Mohammed fegyvereinek félelmét; azért, a' mit tselekedének. 113. Jöve ugyan már hozzájuk Követ közzülök, és hazugsággal vádolák: azért lepte-meg őket a' büntetés, mert igazságtalanul tselekedtek. 114. Egyetek tehát abból, a' mivel Isten megáldott; a' mi jó, s szabados: és haláljátok-meg az Isten' jótéteményét; ha Őtet tisztelitek. 115. Továbbá megtiltotta néktek a' dög-húst, a' vért, a' sertés-húst, és a' mit nem Istennek szoktak áldozni. A' ki pedig ezeknek evésére kényszerítettne; de nem engedetlenségből a' törvény eránt, sem kívántsíságból ezt tselekedné; az Isten néki megenged, és irgalmaz. 116. Ne is mondjátok azt: a' miben hazugságot ejtenének nyelveitek: Ez szabad, ez nem szabad: hogy költsetek az Istenről hazugságot; midőn az Isten illyetént semmit-sem mondott. Mert a' kik hazugságokat koholnak az Istenről, nem fognak boldogíttatni. 117. Rövid ideig használják ez életet, a' jövendő életben pedig gyötrelmes büntetések leszen. 118. Azok felett pedig a' kik Zsidók, megtiltottuk azt, a' mit az előtt mondtunk néked: nem is tettünk nékiek ebben rövidséget; hanem tulajdon lelkeik eránt ők voltak igazságtalanok. 119. Valóban a' te Urad azoknak igazán megkegyelmez, a' kik tudatlanságból bálványoztak; azután megtérnek és megjobbítják magokat; valóban a' te Urad meghocsát és irgalmaz ezeknek. 120. Továbbá: Ábrahám az Istennek engedelmeskedő, igaz hitű, Fő-papi Fejedelem vala; és nem volt az Istennek Társat-adók közzül. 121. Haláadó az Ő jótéteménye eránt. Kiválasztá őtet, és igazgatá az egyenes úton. 122. Adtunk néki e' világon jókat, és ő igazán az igazak közzül való leszen a' más világon. 123. Azután sugallat által mondtuk néked: kövesd az igaz hitű Ábrahám' vallását; mert ő nem volt a' Társat-adók közzül. 124. *) Ugyan is Szombat rendeltetett azoknak, a' kik egymással ellenkeztek ebben: és valóban a' te Urad igazán fog azok között itélni a' Feltámadás' napján; a' kik ellenkezők valának. 125. Bölcsességgel és szép intésekkel hívogasd a' te Urad' útjára, és a' legszebb szókkal vetélkedj velek: mert a' te Urad jobban tudja, ki távozott-el ösvényétől, és ki jár azon. 126. Hogy-ha va-

*) A' Zsidókról az költetik: hogy ők megvetvén a' Pénteki nap' ünneplését; a' helyett magoknak a' Szombatot választották.

lakit büntettek: büntessétek úgy, mint ti büntettettek. Hogy-ha békével szenveditek, elhagyván a' bosszú-álást; valóban ez jobb lesz a' béke-tűrőknek. 127. És békességesen tűrjél, mert nem leszen a' te békességes-tűrésed egyébkint, mint az Istennel. Ne is szomorkodjál miattok, és ne légy szorongattatásban azért; a' mire álnokul igyekeznek. 128. Ugyan is azokkal van Isten, kik Őtet félik, és jót tselekesznek.

XVII-ik S ú r a.

A z é j j e l i ú t a z á s é.

(Mekka-i. 110 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Dicséret annak, a' ki éjjel által-vitte *) Mohammed' szolgáját

*) Ezen Mekkaból Jéruszálembé, onnét az Égbe való általvitel' meséje hosszasan beszéltetik-elő Marraktzius Prodr. 2-ik Részének 17-ik, 20-ik lapjain, és a' megczafolásnak (Refut.) 412-ik lapján. Galaledinnék elő-adása szerint e' következők a' Mohammed' szavai: „Eljöttem ugymond lovagolva az Alborakkon, a' melly fejer iga-vonó marha, fejerebb a' számárnál és setétebb az öszvérnél, és körmei' vége meg volt hasadva. És addig vitt engemet, míg nem érkezém a' Jéruszálemi Templomba, a' hol megkötöttem azt egy karikához, a' mellyhez kötözték a' Próféták: annakutánna bémenvén a' Templomba, imádkoztam benne kettőztetett hajtogatásommal; a' midőn pedig kijönnék: előmbé jöve Gabriel egy edény borral, és egy edény tejjel. Én azomban a' tejes-edényt választottam. És monda Gabriel: Helyesen választottad. Minekutánna ezt monda: felmenénk a' Hold-világ' egében. És zörgetett Gábiel az ajtón: hogy nyitnatnék-ki. Kérdezék tőle, ki vagy te? Felele: Én Gábiel vagyok. Kérdezték újjonnan tőle: Es ki van véled. Felele: Mohammed. Meg ismét kérdek tőle: meg van é már nékie parancsolva az Isten' követsége? Felele: meg van. Megnyitattott tehát nekünk az ajtó: és íme szemközt jöve velem Ádám, köszöntvén engem, és minden jókat kívánván nekem. Annakutánna felmenénk a' második Égbe; zörgetett Gábiel az ajtón, hogy nyitnák-meg: az előbbi kérdések és feleletek ntan kinyitattott az

a' Haram Szent-Egyházból, a' legtávolabb Templomba; mellyet megáldottunk kerületiben, hogy mutassunk nékie

ajtó: és előnkbe jövének Ős-anyánknak két Fijai, t. i. Janos és Jézus; kik köszönnvén nekem, megáldottak. Ezután felmenénk a' harmadik Egbe, zörgetvén az ajtón Gabriel (az előbbeni kérdések 's feleletek után, megnyitotta, és látám az igen megszépült Józsefet; ki megköszöntvén, nekem minden jót kívánt. Annakutánna felmenvén a' negyedik Egbe; mellynek ajtaján a' midőn zörögött volna Gabriel (a' szokott kérdések 's feleletek után) felnyitotta nekünk, és láttam Edrist, (Henókot) ki minden Jók' kívánásával köszönte-meg engemet. Annakutánna mentünk az ötödik Egbe: mellynek ajtaja (az előre bocsájtani szokott beszéd után) megnyitotta: és láttam Áront; ki megköszöntött engem, boldogságot kívánván. Továbbá felmenénk a' hatodik Eghez, (előre bocsátván a' szokott kérdéseket és feleleteket) megnyílt nekünk annak ajtaja is: és láttam Mózsest, ki áldás-kívánással köszöntött-meg engem. Végteére eljutottunk a' hetedik Eghez: a' fentebbi kérdések után felnyílt annak ajtaja; láttam Ábrahámot, kire bízva volt a' Há'z' vigyázatja, mellybe naponkint 70 ezer angyalok mennek-bé, és soha abból vissza nem térnek: Annakutánna elvezetett engemet azon fához, melly Sedret Almontahinak neveztetik, mellynek levelei az Elefánt' füleihez, és gyümölcsei a' víz-edényhez hasonlók. A' midőn pedig Isten' akaratjából ahoz közelítene, azon része a' fának mellyhez érkezett elváltozott, és semmiféle teremtés annak szépségét ki nem magyarázhatja. Ezek után némelleyek kinyilatkoztattak nekem, mellyek közzé tartozik az is: hogy minden nap ötven Könyörgéseket kellene elmondanom. Alább-szálván tehát Mózseshoz érkeztem, a' ki mondá nekem: Mit parancsol Urad a' te Népednek? Felelek: Minden nap és éjjel ötven Könyörgéseket elimádkozni. És mondá Mózsés: Térj Uradhoz és könyörögj néki, hogy kissebbitené meg ezeknek számát, mivel tehetetlen egy nép ez annak bétellyesítésére: mert én így tapasztaltam az Izráel fiai között. Akkor tehát vissza-térék az én Uramhoz, és mondám: Én Uram! kissebbits-meg ezen számot az én népemnek. Ő pedig öt könyörgéssel szállítá alább. Viszsa-térvén ezek után Mózseshoz, mondá nekem: Mit míveltél? Felelek: megnyertem, hogy öt imádságokat elengedne. És mondá Mózsés: Még se töltheti-bé ezek' számát a' te néped, térj tehát vissza Uradhoz, és esedezz: hogy még egynéhányat húzzon-le belőlök. Én azonban nem szüntem menni, és vissza-jönni az én Uramtól Mózseshoz mind addig, míg minden izben le nem húzta Uram öt Könyörgéseket; míglen az Úr mondá nekem: Óh Mohammed! már csak öt Imádságok maradnak minden napra és éjjelre; úgy hogy, minden Imádságba tíz

a' mi Jeleinkből: ugyan is Ő maga a' halló és szemlélő. 2. És adtunk Mózsésnek Könyvet, és őtet tettük az Izráel fiai Igazgatójának, mondván nékie: Őrizkedjetek, kívülöttem más Oltalmazót el ne fogadjatok. 3. Sem a' Noé' familiáját. Valóban ő háládatos szolgám. 4. Mert egyáltalában megmondottuk az Izráel fijainak a' Könyvben. Bizonyára két ízben rosszszúl fogtok tselekedni a' földön, és nagy kicsapongással téréndetek-el az igaz útról. 5. Midőn pedig az ígéletnek első íze eljőve, nagy hadi erővel bíró szolgálóinkat tüzeltük ellenek; megtörtént az Ígélet' első része. 6. Annakutánna néktek engedtük a' győzedelmet rajtok; gazdagokká tettünk, és megsokasítottunk titeket, mondván: 7. Ha jót tselekesztek, jót tesztek tulajdon lelkeitekkel: ha pedig gonoszúl tselekesztek, önnön lelkeitekkel fogtok rosszat tenni. Midőn pedig eljött vala az Ígéletnek második íze, hogy nyomorgatnák a' ti arczáitokat, és hogy elrontás végett bérohannának a' templomba; miképpen bémentenek abban első ízben, és hogy lerontanak, a' mire felmásztak pusztítólag. 8. Talán megtörténik: hogy irgalmas leszen néktek a' ti Uratok. Ha vissza-téréndetek a' bűnhődésre, mi is vissza-téréndünk büntetésekre. És a' gyehehnát tegyük a' hitetlenek' tömlőczévé. 9. Valóban ezen Al-Korán egyenesebb útra vezérel, és hirdeti a' hívőknek, hogy az igazat munkálkodóknak nagy jutalmok leszen. 10. És hogy a' jövendő életet nem hívőknek, gyötrelmes, kínzó büntetéseket készítettünk. 11. És a' jó helyett rosszat kér az ember, és nyomon kívánna meghalgattatni. 12. Az éjjelt és a' nappalt alkottuk hatalmunk' jeléül: Azután eltörlöttük az éjjel' Jelét, és a' nappalnak szem-

---

foglaltatik, és ekképpen vannak ötven Könyörgések; és a' ki szorgalmasan iparkodik valami jót elkövetni, bár nem követné is azt el, még is jóúl tulajdonítom azt. És ha szántszándékkal igyekezik egy rosszat elkövetni, de mindazáltal nem tselekeszi azt, nem róvom-fel nékie. Ha azonban elköveti, felróvok nékie egy gonoszt. Lejővén tehát, érkezék Mózséshez, és elő-beszéllettem néki a' felyebb valókat. Ő azonban mondá nékem: Térj-viszsa Uradhoz és könyörögj nékie, hogy ezen számot is kisebbítsemeg a' te nemzetednek; minthogy tehetetlen annak bétöltésére. Én azonban felelék: Már annyi ízben tértem-viszsa az én Uramhoz: hogy valóban szégyellek annyiszor vissza-térni. Mondá pedig az Isten' Követje Mohammed: Láttam az én Felséges és dicsőséges Uramat!

be-ötlő Jelt rendeltünk: hogy munkáitok után bőv áldást vegyetek Uratoktól; és hogy az idő számítására nézve tudnátok az esztendőknék számát, mert minden dolgot különböztetéssel különböztettünk-meg. 13. És minden ember nyakára felakasztottuk az ő madarát, *) és előmutatjuk néki a' Könyvet a' Feltámadás napján: ki nyitva találja azt, és a' mondatik nékie. 14. Olvasd a' Könyvedet: ön' magadtól is kitelhet tselekedeteidnek öszszeszámitása. 15. A' ki igaz lesz', magának lesz' igaz; a' ki hibás, maga ellen lesz' hibás: nem is fogja a' lélek másnak terhét viselni. Nem is büntettünk-meg addig semmi nemzetet, míg előre megintő Követ által meg nem intettük. 16. Midőn is valamely Várost el akartunk veszteni; eleve megparancsoltuk a' Város Fő-embereinek, a' nép Fejeinek, hogy mit kellene tselekedniük: Hanem vétkezett: és igazságosan illik reá a' mi mondásunk. Azért irtottuk - ki azt fenekestől. 17. És hány nemzetségeket irtottunk - ki Noé után? És a' te Urad szolgálak vétkeit eléggé tudja és látja. 18. A' ki nagyon szereti ezt az életet, megadunk annak ebben mindent: de anakutánna gyehehnát adunk néki; a' hol mint elvettezett, tűzzel fog égettetni. 19. A' ki pedig a' mai esetre vágyódván, jót tselekszik és hiszen: kedves lesz' Isten előtt. 20. És bőven részeltetjük mind ezeket, mind amazokat a' te Uradnak ajándékaiban, mert senkitől sem lesz' megtagadtatva a' te Uradnak ajándéka. 21. Nézzed, melly kitüntetésnek, 's felmagasztalánk némellyeket mások felett. És valóban a' jövendő élet tökéletesebb lesz' a' mostaninál. 22. Ne tégy az Istenhez más Istent; ne ülj gyalázatosan minden tehetség nélkül. 23. És megparancsolta a' te Urad, hogy rajta Kívülötte senkit se imádjatok: és megparancsolta, hogy jól tegyetek szüléitekkel; bár közülök egygyike, vagy mind a' ketteje eléri az aggodt idő-kort. Ne mondjad tehát nékiek: aha, ejnye! ne is lármázz és zörögj reájok; hanem tisztelettel szólj hozzájuk. 24. Alázd-meg magadat előttök szánakozással, és mondjad: Én Uram, légy kegyelmes mind kettőjöknek; valamint ők mind ketten tápláltak engem csecsemős koromban. 25. Legjobban tudja a' ti Uratok; mi vagyon a'

*) W. 13. A' madarat. — Ezen a' Moszleñok író-eszközt értenek, vagy is papírost; mellyen minden embernek tselekedetei meg vannak írva.

ti lelkeitekben; hogy-ha jót tselekesztek, megbocsát Ő az engedelmességre térőknek. 26. És add - ki atyádíjainak, a' mivel tartozol; adj a' szegénynek és az útazóknak: és ne tékozzold vagyonaidat tékozlással. 27. Mert a' tékozlók az ördögök' testvérjei; az ördög pedig hűség-telen volt az ő Úrához. 28. Ha semmit-sem adsz nékik, mivel magad is szűkölködöl, és magadról kell gondoskodnod: csak jó szót adj nékik. 29. És ne légy szerfelett szűk markú, sem nagyon adakozó; ne légy gyalázatos, koldus. 30. Valóban bőven ad Urad annak, kinek akar: és megvonja az áldást attól, a' kitől akarja; mert Ő esmeri és látja szolgálait. 31. És meg ne öljétek gyermekeiteket a' szegénységtől való félelem miatt: gondoskodni fogunk mi rólok, és rólatok. Ugyan is azoknak megölettetések, nagy vétek. 32. És ne paráználkodjatok: ugyan is ez istentelen, gonosz eggy ösvény. 33. Sem egy lelket meg ne öljétek egyébkint mint igazsággal, mert azt megtiltotta Isten; a' ki pedig igazságtalanul megölelend valakit, már hatalmat adtunk annak Örököseinek a' gyilkos ellen. De a' megölésben túl ne menjen a' határon. 34. És ne nyuljatok a' kisdéd árva' javaihoz, hanem ha annak javára; míg érettebb idejére nem jutand, és tartsátok-meg a' kötetést: Ugyan is a' kötésekről számot kell adni. 35. Töltsétek-meg a' mértéket, midőn mérni fogtok, és igaz fontokkal fontoljatok. Ez jobb és szebb lesz' az első állapotra való vissza-térésre. 36. Ne kövesd azt, a' mit nem tudsz, mert a' hallás, látás, és a' szív azok, mellyekről számot kell adni. 37. És ne járj a' földön kevélyen: Ugyan is te semmi módon el nem hasítod a' földet, sem el nem éred magosságoddal a' hegyek' magosságát. 38. Ez a' te Uradnál igen utálatos gonosszág. 39. Ez abból van, a' mit kinyilatkoztatott néked a' te Urad a' Bölcsességről; ne is tegyél az Istenhez más Istent: hogy ne vettessél-meg gyalázva, 's elvettette a' gyehehába. 40. Avagy kiválasztott é benneteket a' ti Úratok a' fiú gyermekekkel, és magának az angyalokból vett é aszszonyokat? Ti valóban ezen tárgyban igen nagyot mondatok. 41. Már ugyan tettünk ezen Al-Koránba külömbféleléseket, hogy megintódjunk; de ezzel csak az igazságtól való elhajlásokat nevelték. Mondjad: Hogy ha állítások szerint több Istenek volnának vele, valóban vágyódnának az Úr trónussának útjára; hogy harczoljanak ellene. 43. Övé a' dicséret! Távol légyen ez Tőle.

44. Hét Egek és a' Föld dicsérik Őtet, és a' mi azokban vagyon. Semmi dolog nincs, melly az Ő dicséretét ne hirdetné. Hanem nem fogjátok-meg elméitekkel azoknak dicséreteket: ugyan is kegyes Ő, 's irgalmas. 45. A' midőn pedig olvasandod az Al-Koránt, te, és azok közzé, kik nem hisznek a' jövődő életben; elzáró takarót teszünk. 46. És fedezőt teszünk az ő szíveikre, és terhet az ő füleikre; hogy ne érthessék azt. 47. Mert midőn megemlíted Uradat az Al-Koránban, hogy csak Ő maga vagyon; akkor futva térendenek - vissza tőled. 48. Mi legjobban tudjuk azt, hogy mit ballanak ők, a' midőn halgatnak téged, és a' midőn mesélgetnek magok között: Mondjad, midőn mondják a' gonoszok: Nem követtek egyebet, miútt esze-veszett embert. 49. Nézzed: mi példa-beszédeket tettek becstelenítésedre. Hanem hibáztak, és nem nyithatták - ki az utat az igazságra. 50. És mondának: Minekutánna mi csak csont és vékony por leszünk, vallyon feltámasztatunk é új teremtéssel? 51. Felelj: Legyetek kövek, vagy vas; vagy kívánságaitok szerint akármeddig nehezebb test a' teremtésből; mindazáltal fel fogtok támadni. De azt mondjátok: Ki eleve-nít-meg bennünket? Felelj: a' ki először teremtett benneteket. De mozgatni fogják fejeiket feléd csudálkozás-sal, és mondandják: Mikor leszén az: Feleljed: megtörténik talán, hogy nem távol van az idő. 52. Egy nap elő-hív Isten benneteket sírjaitokból parancsolatja által: és azt fogjátok gondolni; hogy csak kevés ideig mulattatok a' Világon. 53. És mondjad az én szolgálóimnak: hogy tisztességes szavakkal szállítsák a' hitetleneket; mert a' sátán egyenetlenségeket hinteget közzétek: ugyan is sátán az embereknek nyilvánosságos ellenségek. 54. Legjobban tudja azt Uratok, hogy mi vagyon bennetek: megkegyelmez néktek, vagy is megbüntet benneteket akarátja szerint: Mert nem küldöttünk téged, hogy Gondviselőjök légy. 55. Legjobban tudja a' Te Urad, mi vagyon a' Földön, és az Égen. És némelly Prófétákat másoknál jele-szebbekké tettünk, 's Dávidnak adtuk a' Zsoltáros Könyvet. 56. Mondjad: Hívjátok segítségül Istenei kívül más Isteneket, még sem vehetik-el azok róllatok a' rossz-szat, sem el nem fordíthatják, sem fel nem cserélhetik. 57. Azok, kik az Urat segítségül hívják; óhajtják az ő hozzá való közelítést: és remélik irgalmát, és félik büntetését; mert rettenetes a' te Uradnak büntetése. 58. Egy

Város siatsen, melyet el ne rontanánk a' Feltámadás' napja előtt, vagy meg ne büntetnénk azt kegyetlen büntetéssel. 59. Az égi Könyvbe van ez írva. 60. Nem is tartóztatott egyéb hennünket attól, hogy csudákkal nem küldenénk téged, mint az: hogy hazugságoknak vélték azokat az ő Óseik, 's ezt tennék a' Mekkabeliek is; adtunk is a' Themudaeaiaknak látható nyöstény tevét, és gonoszúl bántak vele; nem is küldünk csuda-tévő Prófétaikat, csak rettegés' gerjesztésére. 61. Emlékezz: hogy mondánk néked: A' te Urad tudja az Emberek' dolgait; és azért lett a' látás, melyet mutattunk néked éjjeli útazásodban: hogy az embereket kísértsük; mint a' megátkozott Fát, mellyről szó van az Al-Koránban. És próbálni fogjuk őket azzal; de csak hibájokban öregbülnek. 62. És midőn mondtuk: Imádjátok Ádámot: imádták őtet minnyájan, az ördögön kívül; a' ki mondtotta: avagy imádjam é azt, a' kit sárból teremtettél. 63. Mondotta ismét: Itt, a' kit fellyebb hecsültél nálam, ha engedsz nékem helyet a' Feltámadás' napjáig, kipusztítom törzsököstől, keveseken kívül. 64. Mondá néki Isten: Távozz: adatik ugyan néked hely; de a' ki követni fog téged, annak díjja a' gye'henna lészen. 65. És tedd őket a' roszra könnyen hajlandóvá szavaiddal, és támadd-meg őket lovasaiddal és gyalogjaiddal; és adjál nekik javakat, és fjakat, ígéretek is tévén nekik. De nem fog nekik a' sátán egyebet ígérni tsalárdságnál. 66. Továbbá: a' kik az én szolgálaim lésznek, nem lesz' azokon hatalma. 's elégséges bátorságok lesz' a' te Uradban. 67. A' ti Uratok az, a' ki futásra indítja hajóitokat a' tengeren, hogy szerezzetek kereskedés által az ő hőségéből: ugyan is irgalmas Ő hozzátok. 68. Midőn utól-ér bennefeket a' szerencsétlenség a' tengeren, el fognak hagyni titeket Isteneitek. Midőn pedig megszabadultok, haza jöven, az Úrtól meszsze távoztok; mert az ember háládatlan. 69. De vallyon másszor bátorságosok lesztek é, ha meghasítja Isten alattatok a' föld' oldalát, vagy ha küldend reátok dühös szélvész: akkor majd nem találndtok magatoknak gondviselőt? 70. Bátorságosok lesztek é mikor ismét tengerre szálltok, és rettenetes szelet küld reátok, hogy alá-buktasson, mivel háládatlanok voltatok: akkor nem találndtok védelmezőt. 71. Megbecsültük az embereket, felmagasztaltuk őket a' földön a' barmok felett, szárazon, tengeren vezéreljük, és gondoskodtunk számokra

minden világi jókról. 72. Majd egy nap előhívunk minden embereket, Prófétaikkal egygyütt, a' kinek adattatik jobb kezébe az ő tulajdon könyve; azok magok fogják olvasni azt, 's nem fog vélek tellyességgel igazságtalan bánás történni. 73. És a' ki ez életben vak, az a' jövő életben is világtalan lészen, és tévelygő az úttól. 74. A' hitetlenek majd eltérítének téged attól, a' mit kinyilatkoztattunk; ha azt tetted vala, meghitt barátjoknak fogadtak volna. 75. És ha meg nem erősítünk vala téged: már közel valál, hogy elhajlanál hozzájuk. 76. Valóban, ha azt tenni mérészelted vala, megköstöltatuk volna veled az életnek és a' halálnak fulánkját; akkor nem találtál volna magadnak ellenünk védelmező segítő. 77. Már a' Zsidók majd kiutasítottak téged a' Medinai földről; de ha kiűztek volna is: ők is kevés ideig maradtak volna meg ott. 78. Sokat törvényt tanítani küldöttünk már hajdan Követeink közzül, és nem találz azokban változtatni valót. 79. Álhatatos légy az imádságban nap-szálatkor, és hajnalban az Al-Korán' olvasásában: ugyan is hajnalban tanúi az Al-Korán olvasásának és az imádságnak az angyalok. 80. Éjjel is foglalatoskodj abban, mert nagy érdemet szerzesz ez által, és feltámaszt téged Urad a' Feltámasztás' napján; és dicső helyre állít. 81. És mondjad: Uram! mind kimenetelemkor igazsággal vezérelj, mind bejövetelemkor; és adjad hatalmatod kegyelmedből segítségemre. 82. Mondjad: eljőve az igazság, és eltávoza a' hiúság; melly haszontalan volt. 83. E' Könyv a' híveknek hasznokra és idvességekre lészen; a' gonoszoknak pedig veszedelmeket neveli. 84. Ha jót teszek az emberrel: elfordul, háládatlan lészen; midőn pedig a' gonosz érendi őtet: kétségbe esik. 85. Mondjad: bár kiki munkálkoddjon a' maga útja szerint; de a' ti Uratok legjobban tudja, mellyik az egyenesebb ösvény. 86. És kérdeznek téged a' Zsidók a' lélekről. Felelj: A' lélek az én Uram' munkája; de csak igen kevésbé adatott néktek annak esmérete. 87. Ha akaránk eltörölnénk azt, a' mit kinyilatkoztattunk; de azután nem találnál magadnak pártfogót. 88. Csak Uradnak írgalma tart-meg: ugyan is Ő adakozó, 's bőkezű te erántad. 89. Mondjad: Ha össze-gyűjtetnének is az emberek és az ördögök a' végett, hogy szerezzenek az Al-Koránhoz hasonló Könyvet; nem tehetnék azt. 90. Ez Al-Koránban külömbféle igazságokat tanítánk az embe-

reknek: de töbnyire nem akarák elfogadni a' hitetlenek. 91. És mondának: Nem fogunk addig hinni, míg csak forrást nem fakasztol-ki a' földből; vagy pálmás és szőlős Kertet nem állítasz folyó-vizekkel. 92. Vagy míg, a' mint ígéréd, le nem szakaszod reánk az Eget; vagy meg nem mutatod az Istent nyilván, és az angyalokat. 93. Vagy míg nem lesz' házad aranyból: vagy lajtorján fel nem mégy az Égbe; és alá nem bocsájtasz nekünk Könyvet, mellyet olvassunk. Felelj: Dicséret Istennek! Én nem vagyok egyéb, csak emberi Követ? 94. E' tartóztatta az embereket, hogy ne hidjenek; hogy embert 's nem angyalt küldött é az Isten Követségbe? 95. Feleld: Ha a' földön lagnának angyalok, bizonyára angyal Követet küldöttünk volna hozzájuk. 96. Mondjad: Elegendő bizonyság az Isten köztem és közöttetek: ugyan is. Ó a' szívekbe belátó, és megismérő. 97. A' kit vezérel Isten, a' léssen megigazított; a' kiket pedig tévelyegni enged, soha-sem találsz számokra segítőt. És össze-gyűjtjük őket a' Feltámadás' napján, a' szégyenbe borúltakat, vakokat, némákat, siketeket, és az ő lakóhelyek a' gyehenna léssen; ha aludni kezd a' láng, ismét megújíjtjuk a' tüzet. 98. E' büntetés lesz' azért, hogy nem hittek Jeleinkben, és mondták: Vallyon, minekutánna már csontá és porrá leszünk, feltámadunk é új teremtéssé? 99. Nem tudják é hogy Isten teremtette az Egeket és a' Földet, 's Ó elég hatalmas, hogy teremtessen más embereket is. Ó meghatározta az elkerülhetetlen sorsot, nincs kétség arról: de nem hiszik a' gonoszok. 100. Mondjad: ha bírnátok minden kincsekkel: még is félnétek költeni valamit az Istenért: mert az ember fősvény. 101. Engedtünk Mózsosnek kilencz nyilvános csudák' tételére engedelmet: bár kérdezd-meg az Izráel' fíjait. Monda néki Faraó: Te búbajos vagy óh Mózsos. 102. Felele Mózsos: nem tselekedte ezen csudákat csak az Egeknek és Földnek Ura, mint nyilvános bizonyságokat: és te elveszett vagy óh Faraó. 103. Kiakarta tehát őt' úzni Faraó a' Földről. De víz alá fojtottuk Faraót és minnyájokat, a' kik véle valának. 104. És mondtuk az ő halála után az Izráel fíjainak: Lakjátok a' földet. Midőn pedig eljövend az ígértt nap, csoportosan vezetünk benneteket Itéletünk' eleibe. 105. És igazsággal hocsájtottuk azt alá (t. i. az Al-Koránt,) és úgy küldöttünk téged, mint a' boldogság' és büntetés' hirdetőjét.

106. És az Al-Koránt részenként nyilatkoztattuk ki, hogy pihenéssel olvassad azt az embereknek. 107. Mondjad: Hidjetez benne, vagy ne hidjetez. Valóban azok, kiknek adatott hajdan a' tudomány, t. i. a' Zsidók és a' Keresztyének, midőn olvastatik előttök, leborúlnak arczal a' földre, és mondják: Dicséret a' mi Urunknak, mert igérete bétellyesedett. 108. És leborúlván sírnak, és öregbíti az Al-Korán' olvasása buzgóságokat. 109. Mondjad: hívjátok segítségül az Istent, az Irgalmazót. Az Ó nevei közzül akármelleyiket hívjátok segítségül, ezek a' legszebb nevezetek. Ne mond imádságodat, ne olvasd az Al-Koránt igen fennt hangon, sem pedig lassú hangon: hogy tanítványid meg ne tanulhassák azt. De kövesd a' közép ösvényt. 110. Mondjad: Dicséret Istennek, ki nem nemzett magzatot: sem Társa nincs az országolásban: sem Pártfogóra, Segítőre, erőtlensége miatt nincs szükség. Dicsőíttessék! mert Ó igen Felséges.

XVIII-ik Súra.

A' B a r l a n g é.

(Mekka. 110 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Dicséret Istennek, ki Mohammed' szolgájának alá-bocsátotta az Al-Korán Könyvét, és nem tett belé semmi magával ellenkezőt; de azt egészen igazzá formálta. 2. Hogy az ő tekintetétől jövő nyomorúsággal intse a' hitetleneket; és hirdesse a' jámbor híveknek, nékik melly nagy jutalmok leszen. 3. És hogy örökké-való lesz' boldogságok. 4. És intsek-meg azokat, kik mondják: Az Isten Fiat nemzett, megmutatván, hogy nincsen nékik, valamint nem volt atyáiknak bölcsességek. Kevély a' mondás, melly szájokból kijő, 's nem mondanak csak hazugságot. 5. El ne veszítsd magadat, futván az ő nyomokon; ha nem hiszel ezen új hirdetésben, meg fogják banni, 's nagyon fájlalni. 6. Mi felékesítettük a' földet, minden hasznos dolgokkal, mellyek rajta vagynak az emberek' számokra. 7. Egy része a' földnek áldott, termékeny; más része puszta, kopár. 8. Avagy nem hiszitek é, hogy a' barlang és

Rakim' lakosai, egy volt a' mi csudálatos Jeleink között? 9. Midőn a' hitetlenektől való félelemből össze-szaladtak a' gyermekek a' barlangba, mondták: Mi Urunk irgalmazz nekünk, könyörülj rajtunk, és igazítsd bajainkat jóra. 10. Mi tehát mély álomba süllyesztettük őket a' barlangba több esztendőig. 11. Azután feleléstettük őket, hogy megtudnánk: ki fogják é találni, mennyi ideig múltak ott. 12. Mi néked igazsággal elmondjuk az ő történeteiket. Ezek ifjú emberek voltak, kik hittek Urukba, és neveltük őket. 13. És erősítettük az ő szíveiket, midőn a' Tyrannus előtt állottak, és mondták: A' mi Urunk az Egeknek és a' Földnek Ura. Nem imádkunk rajta kívül más Istent; mert ha azt tennénk, az igazságot tagadó gonoszok lennénk. 14. A' mi nemzetünk elfogadott rajta kívülötte más Isteneket: de mi nem fogunk azok mellett tartani, ha csak elő nem mutatják isteniségeknék csalhatatlan bizonyosságait; mert ki gonoszabb mint az, a' ki az Isten felől hazugságokat költ? 15. És mondták: midőn elváltjuk magunkat a' hitetlenektől, nem fogják imádni, csak az Istent, és szaladanak a' barlangba: s kiönté reájok Uratok az Ő irgalmát. 16. Mikor a' nap felkölt, elhajlott jobbra, az az: dél-felé, az ő barlangjok előtt; midőn lenyugodott, elhagyá őket balra, az az: elhajla éjszakra; és ők a' barlangnak tágasabb helyén valának. Ez egy volt az Isten' csudái között. A' kit ugyan is vezérel Isten, az vezéreltetett léssen: a' kit pedig tév elyegni enged: soha-sem találz annak kormányozót, se gítót, vagy gondviselőt. 17. És ébren-lévőknek gondoltad volna őket: mert nyitva valának szemek, pedig mind a' lúdtak. És forgattuk őket jobbra és balra. És az ő kutyájok kinyújtott lábakkal vala a' barlang' torkolatjában. 18. Hogy-ha véletlenül reájok bukkantál volna, bizonyára hátat fordítottál, és megteltél volna félelemmel. 19. Azután költöttük-fel őket az álomból, hogy kérdeznék-meg egymást, mondván egyik: mennyi ideig múltunk itten? Felelének: Egy, vagy két nap: de mondták mások: Legjobban tudja a' ti Uratok, mennyi ideig múltunk itten. Továbbá mondták: küldünk egygyet magunk között pénznel a' Városba, hogy eledelt hozzon, és nyájasan bánjon az ott lakozó polgárokkal; közöttünk pedig senkinek-sem adjon hírt. 20. Mert különben, ha feljönnek ide, megköveznek, vagy az ő vallásokra vissza-vezetnek; és így soha

nem leszünk boldogok. 21. És így ellenek lázzítottuk a népet, hogy megtudja, hogy az Isteni ígélet igazság, és hogy ne legyen kétség a Feltámadás napjáról. Versengének az emberek egymás között a hét aluvókról, és mondák a hitetlenek: egy titkos helyen építettek magoknak házat, 's ott tartózkodtak. 22. De az Úr legjobban tudja ezt, felelének a hívek. Igen is építünk felettek egy Imádságos házat. 23. Mondának némellyek: Hárman voltak ezen Ifjak, a negyedik pedig a kutyajok. Mások így szólnak: Öten voltak, a hatodik a kutya. Mások ismét mondják: Heten voltak, nyolczadik volt a kutya. Szólj te óh Mohammed: az én Uram legjobban tudja az ő számokat; nem is fogják azt tudni, csak kevesen. 24. Úgy versengj vélek, a mint néked kinyilatkoztatott. És ne is kérdezz senkit közzőlök, t. i. a Zsidók és Keresztényének közzől. 25. És soha se mondjad valami dologról: Valóban én ezt teendem holnap, ha csak hozzá nem teszed: ha az Isten akarja. És megemlékezz Uradról, midőn elfelejtetted Őt, mondván: Az én Uram igazgat engem; Ő segít, hogy megtudjam ezen dolog valóságos történetét. 26. És mulatának a barlangban három-száz, némellyek szerint kilencz-száz évekig. 27. Mondjad: az Isten legjobban tudja. Övé az egeknek és a földnek titka, Ő általa látunk és hallunk. Nincsen Ő rajta kívül semmi Pártfogó, sem társul nem vesz magához senkit az ítélet-tételben. 28. Olvasd: a mi kinyilatkoztatott néked a te Urad Könyve felől, nincs az Ő szavainak megváltoztatója, és sehol nem találsz Ő rajta kívül menedéket. 29. És állandóul tarts azokkal, kik segítségül hívják Urokat reggel és estve: és óhajtják az Ő színe látását, és ne fordúlj-el tőlök, ha boldog világi életet akarsz élni; 's ne engedelmeskedj azoknak, kiknek szíveket megkeményítettém, 's ne kövesd az ő kívánságokat. 30. És mondjad: A ti Uratoktól való igazság az, a mit hirdetek néktek: hidje, a ki akarja, vagy ne hidje; de mi a gonoszúl tselekvőknek tüzet készítettünk, és körül fogja őket a lángokkal kevert Füst. Hogy-ha segedelemért fognak könyörögni, segíttetni fognak vízzel, melly mint az olvasztott réz égetni fogja orcájokat; nyomorúlt sors léssen ez, és szegény mulatás. 31. De a ki hiend és jót tselekszik, nem fogjuk engedni elveszni jutalmát. 32. Ezeké lesznek az Éden kertjei: folynak azokba 's alattok csörgedező patakok: felékesítetnek ott ara-

nyos karkötőkkel; 's arannyal szövött zöld selyemből készült ruhákba és fényes köntösökbe öltöztetnek-fel, és nyugszanak menyaszszonyi ágyaikon. Oh boldog jutalom és gyönyörű enyhely. 33. Terjesz-elő' nekik példa-beszédben két Férjfiakat. Adtunk az egygyiknek két szöllős és palma-fás Kertet. 34. Mind a' két kert megtermette a' maga gyümölcsét, és meg nem csalt. 35. És azon embernek sok kerti-gyümölcse lévén, és kérkedő-módon mondotta a' másíknak: én gazdagabb vagyok náladnál, és hatalmasabb házam' népe. 36. És belépvén kertjébe, monda: Nem gondolom, hogy ez a' kert valaha elveszhetne. 37. És nem hiszem, hogy Itélet' napja lenne. És ha bátor feltámadok; de ennél a' Kertnél szebbet találók é? 38. Monda neki az ő Társa: Hát nem hiszel é abban, a' ki téged porból teremtett, és férjfiúvá formált? 39. Én hiszek Istenben, és nem adok Társat az én Uramnak. 40. Csak azt mondod: a' mit Isten megenged; Ó nálla vagyon a' Hatalom. 41. Megtörténhetik: hogy az én Uram Istenem még jobbat ad nekem a' te Kertednél, és alá-bocsájthatja az Egből menyköveit, és elrontja azt. 42. Vagy ár-vízzel elsepreti. 43. És elromlott a' Kert és gyümölcse. Elkezdvén kezét felemelni bánkódott, hogy sokat költött reá, mert pusztává lett, 's csak a' szőlőkarók maradtak-meg, és monda: Oh vajha Társat nem adtam volna az én Uramnak. 44. És nem találtatott olly ember, a' ki megsegítette volna őt', 's az Itélet' napján sem talál Pártfogót Istenen kívül. 45. Minden kegyelem, és segedelem az Istentől jön; Ó általa érnek az igaz hívek boldog véget. 46. Terjeszd elejébe a' világi élet példáját. Ez ollyan, mint azon víz, mellyet alá-bocsátottunk az Egből, melly által kicsirázik a' mag, megzöldül és szép lészen; de majd megszárad szára, és széllyel-hordja annak magvait a' szél; mert az Isten minde nek felett hatalmas. 47. A' javak és magzatok a' világi életnek ékességei: de a' tselekedetek örökké-valók a' te Uradnál; ezek jutalmat nyernek az Úrtól. 48. Meglátod egy napon: mint mozdúlnak-meg a' hegyek, egyenes lesz' az egész Föld, és öszsze-gyűlnek minden emberek. 49. És bé fognak mutattatni a' te Uradnak sorjában, egy-gyenként, és Ó mondja nekik: úgy jöttetek hozzánk minden vagyonaitoktól megfosztatva, oly pusztán, mint a' millyenek a' teremtéskor voltatok, és azt véltétek, hogy meg nem tartandjuk ígéletünket. 50. Kinek kinek kezé-

be adatik a' vétkeket magába foglaló Jegyző-Könyv. Meglátod, hogy fognak irtózni a' kárhozottak, és mondandják: Oh jaj nekünk! mit jelent ez a' Könyv? nem történik semmi kitsiny avagy nagy, hogy ne lenne abba feljegyezve, és szemek eleibe jönek, a' mit tselekedtek; nem is fog a' te Urad senkivel is igazságtalanul tselekedni. 51. Mondottuk az angyaloknak: Imádjátok Adámot, és imádák őtet minnyajan. Hanem Eblis, t. i. az ördög, a' Génuszok közzül volt, és eltért az ő Urának parancsolatjától. Vallyon tehát elfogadjátok é őt, és nemzetségét rajtam kívül pártfogóitoknak; holott ők néktek ellenségeitek? 52. Én senkit nem fogadtam Társammá az Ég és Föld' teremtésekor; nem volt segítségem ő tőlök. 53. Egy nap fogja Isten mondani a' hitetleneknek: Híjjátok segedelmül a' Társakat, a' kiket Isteneknek lenni véltetek. Fogják tehát segítségekre hívni azokat, de nem fognak azok felelni akkor. A' végveszedelem utól-éri, és a' gyehennába elvesznek. 54. Szemlélni fogják az elkárhozottak' tüzet, a' bévettetést gyanítani fogják, és meg nem menekednek tőle. 55. Sok példa-beszédeket adánk-elő az Al-Koránban az embereknek; de az emberek csak vetélkednek, kérdezősködnek. 56. Eljött az egyenes útra vezérlő, de nem hisznek a' sok czivódás, vetélkedés miatt: és ha bocsánatot nem kérnek, az esik rajtok, a' mi őseiken, t. i. világos veszély. 57. Nem küldünk Követeket, csak tanítani, hirdetni és fenyegetni. És vetélkednek a' hitetlenek holmi haszontalan beszédekkel, hogy kiküszöbölhessék az igazságot. És ők csak tréfának vették az Al-Koránban az én Jeleimet, és azt, a' mivel fenyegettetek. 58. És ki gonoszabb annál, a' ki megintetett az ő Urának Jeleiről, s még is meszsze távozik azoktól, és elfelejti, a' mit kezei véghez vittek. Mert borítékot tettünk szíveikre, hogy ne érthessék azt; és nehezséget az ő füleikbe. 59. Ha hivandjátok is őket a' megigazulásra, nem fognak ők azért megtérni soha. 60. A' te Urad bűnbocsájtó, véghetetlen irgalmas: ha meg akarná büntetni, igen hirtelen megtsелеkedte volna. De a' mint megigértetted, elhalasztódott az Itélet' napjáig; a' mikor nem találnak semmi mentséget. 61. Sok városokat elvesztettünk, minekutánna gonoszul tselekedtek, és eleve megintettük. 62. És mondotta Mózsés a' maga szolgájának Jó'sué-nak, a' Nun fijának: Nem szünök - meg az utazástól, míg el nem érek a' két tenger' össze-köttetéséhez,

avagy hosszas ideig fogok vándorolni. 63. Midőn pedig mind ketten elérenek ezen két tengerek' össze-kapcsolása helyére, elfelejtették magokkal elvinni azon haljokat, mellyet hoztak vala magokkal. Továbbá: útat vett magának azon hal a' tengerbe, a' föld alatt lévő úton. 64. Midőn pedig onnét eltávoznának, mondá Mózsés a' maga szolgájának: Hozd-elő a' mi ebédünket, mert ezen útunkban már nagyon elfáradtunk. 65. Felele a' gyermek: Hiszed é midőn a' kősziklához szaladtunk, és elfelejtettem a' halat? Nem is felejtette más azt vélem el egyéb a' sátánnál, hogy ne emlékezzen-meg róla; és mind kettejeknek csudálkozásokra a' hal a' tengerbe szaladt. 66. Mondá Mózsés: Ez az a' mit óhajtottunk. És vissza-tért mind a' kettő, útjokat vévén az előbbienek' nyomai után. 67. És találának a' mi szolgálaink közül való szolgát, a' kinek kegyelmünkből adtunk volt kegyelmet, és megtanítottuk őt' színünktől bölcsekké válni. 68. Monda nékie Mózsés: Akarod é? követni foglak Téged olly feltétellel, hogy megtaníts engem arra, a' mire oktattál, az én vezérlésemre? 69. Felele az: Valóban, te nem férhetsz-meg vélem állandóan. 70. Hogyan is tartóztathatnád-meg magadat, hogy ne kérdezősködj tőlem a' felől, a' mit meg nem foghatsz? 71. Mondá Mózsés: Állandónak fogsz engem tapasztalni, ha az Isten akarandja, és mindenben engedelmes leszek. 72. Mondá ő: ha tehát engem követni fogsz, ne tudakozz engem semmi dologról, míg magam elő nem hozom. 73. Utazának tehát mind ketten, míg fel nem léptek egy hajóra, és ő össze-törte azt. Mondá nékie Mózsés: Vallyon azért rontod'é azt össze, hogy víz alá fojtsad annak embereit? Már is valóban csudálatosan tselekedtél. 74. Felele ő: Úgy é megmondottam: hogy vélem meg nem maradhatsz? 75. Monda Mózsés: Ne haragudj rám azért, hogy megfejtkeztem, és nehéz dolgot ne parancsolj nekem. 76. Tovább menének tehát, míg nem találtak egy ifjat, kit ő megöle. Monda Mózsés: megölted úgy é az ártatlan lelket ok nélkül. Már csakugyan istentelen dolgot tselekedtél. 77. Felele ő: Úgy é megmondottam néked, hogy vég-fogytig meg nem férhetsz vélem? 78. Monda Mózsés: Ha még ezután valami dolog felül kérdezősködöm: ne tarts-meg Társadnak. Már kimentettem magamat előtted. 79. Szarándokoskodának tehát, míg Antiochia' várossába nem érenek. Kérének ételt annak Polgáritól, hanem

azok megtagadták tőlök a' szállást. Találának pedig abban egy dülő-félben lévő falat, melyet ő felegyenesített. Mondá Mózsés: Ha akartad volna, azért jutalmat kaphattál volna. 80. Felele ő: E' választ-el minket egymástól. De elbeszéllem elébb néked annak okát, miért nem tartóztathattad-meg magadat a' tudakozóástól. 81. Ugyan is azon hajó, melyet özsze-törtem, némely szegényeké volt, a' kik munkalódnak a' tengeren: meg akartam gyengíteni azt, mert a' hátok megett nem meszsze vala a' tengeri rablók' Királya, a' ki minden hajót erőszakosan elfogott. 82. Az az ifjú pedig, a' kit megöltünk, hívó szülektől származott hitetlen volt, feltünk ugyan is, hogy megfertézteté szüleít tévelygésével, és hitetlenségével. 83. Azt akartuk tehát, hogy jobbat, 's szüle-tiszteelőbbet adjon nekik helyette. 84. A' fal pedig a' városban két árva ifjaké vala, és kincs volt alatta, melly mind a' kettőjüket illette: az attyok pedig jó, igaz ember volt, és azt akarta a' te Urad, hogy mind a' kettő emberi korra jutván, mind ketten felvegyék a' kincset az Ő irgalmasságából. És nem tettem azt a' mit láttál, a' magam akarattjából: ez a' magyarázatja azoknak, a' mellyek felett meg nem tudtad magadat tartóztatni, hogy halgassál. 85. És kérdezősködni fognak tőled óh Mohammed a' Zsidók a' két szarvúról. *) Feleld: Elő-beszéllem néktek annak históriáját. 86. Mi ugyan állandó helyet szereztünk neki a' földön, és utat mutattunk neki. 87. Követte tehát az utat, míg nem elére a' Nap' lenyugvó helyére: 's találta azt fekete sár' forrásába lenyugodni, és találá azon forrás' szomszédságában nem meszsze egy hitetlen nemzetet. 88. Mondánk: óh két szarvú! vagy had-dal nyomorgasd azt, vagy tedd foglyokká. 89. Felele a' két szarvú: Ha valaki hitetlen lészen, majd megbüntetjük azt: annakutánna vissza-vezettetik az ő Urához az Ítélet' napján, és igen keményen megbüntettetik. 90. A' ki pedig hiend és jót tselekedend, azé lészen a' legjobb jutalom, és könnyen tellyesíthetőkké teszszük nekik parancsolatinkat. 91. Annakutánna folytatta útját, míg el nem ért oda, a' honnan a' Nap kél, 's látta azt, oly nemzetek felett felkelni, mellyeknek nem adtunk takaródzót heve ellen. 92. Így volt a' dolog, már megértet-

*) Nagy Sándor gondoltatik annak lenni; másoknak más, valami Király, vagy angyal értetődik a' két szarvún.

tük értelmünkkel, hogy ki volt vele, a' mellyek birto-
kába valának. 93. Annakutánna folytatta útját, míg két
nagy hegy közzé nem ért, mellyek alatt talált egy nem-
zetet, a' melly alig érthette a' beszédet. 94. Mondának:
Oh két szarvú, valóban Jagug és Magug a' mi földünk-
nek pusztítóji: Akarod é tehát, hogy adózzunk néked
oly feltétellel, ha mi és azok közt kőfalat vonsz. 95.
Felele: Jobb az, a' mivel engem erősített az Én Uram.
Hanem segítetek engem erőitekkel, hogy állandó védel-
met tegyek közzétek és azok közzé. 96. Hozzatok né-
kem darab vasakat, hogy tegyem térré a' két hegy' ol-
dalát. Mondotta azontúl: Fújjátok, — míg meg nem tüze-
sítem. 97. Mondá ismét: Hozzatok olvasztott érczet,
hogy reá önthessem azt. 98. Azért is fel nem mászhattak
azon falra Jagug és Magug; keresztül sem áshatták azt.
99. Mondá a' két szarvú: az, a' mit tselekedtem, az én
Uramnak irgalma volt. Midőn pedig eljövend az én Uram-
nak ígérete, és kijönnek Jagug és Magug közel az Itélet
előtt, apró porrá töri azt. Mert tiszta igazság az én Uram-
nak ígérete. 100. És hagyunk némelleyeket azon napon ide 's
tova kalandozni; megfuvatván pedig a' trombita, özsze-
gyűjtsük őket. 101. És kitegyük azon nap a' gyeheennát
a' hitetleneknek. 102. A' kik vakok valának az én emlé-
kezetemre, és nem halhatták az Al-Koránnak igazságát.
102. Avagy azt gondolják é a' hitetlenek, hogy nem fo-
gom megbüntetni őket, ha szolgálaimból fogadnak magok-
nak Urat én kívülöttem? Valóban mi a' gyeheennát szál-
lásul készítettük a' hitetlenek' számokra. 104. Mond:
Elő-hozzuk é néked azokat, a' kik elvesztették tulajdon
tselekedeteiknek érdemét, kiknek a' világi életben tévely-
gett tanítások, és kik jónak vélik, a' mit tselekesznek.
105. Ezek azok, kik nem hiszik a' te Urad' Jeleit, és
az Itélet' napját, a' miért haszontalanokká lesznek az ő
munkálkodásaik. Azért nem rendelünk nekik az Itélet'
napján mértéket. 106. Az ő jutalmok a' gyeheenna léssen,
azért, mert hitetlenek voltak, és csak kinevették az én
Jeleimet, és a' Követeimet. 107. Azoknak pedig, a' kik
hittek és jót tselekedtenek, szállásaikká lesznek a' Pa-
radicsom' kertjei. 108. Örökké azokba fognak mulatni:
nem fognak kívánni változtatást. 109. Mondjad: ha a'
tenger ténta lenne, az én Uram szavainak leírására: va-
lóban kiapadna elébb a' tenger, mint-sem elfogynának
az én Uramnak szavai, ha más téntát hoznánk is annak

leírására. 110. Igen is szint olyan ember vagyok, mint ti: kinyilatkoztatik nékem, hogy a' ti Istenetek valóban csak egy Isten. A' ki tehát reményli az ő Urának ítéltre való jövetelét, tselekedjék jól; ne is adjon társul senkit az ő Urának imadásában.

XIX-ik Súra.

M á r i a. *)

(Mekкаи. 98 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. K. H. I. A. S. 2. Elő-adása a' te Urad irgalmának Zachariás' szolgája eránt. 3. Midőn titkos Imádságaiba segítségül hívta a' maga Urát. 4. Mondá: valóban fájnak az én csontaim, és össze-vegyültek az én hajfűrtjeim; és sohasem voltam én Uram a' Te imadásodban szerencsétlen. 5. Mivel nincs örökösöm, ki utánnam öröködjék, magtalan lévén Feleségem: ajándékozz tehát nékem egy fiú magzatot örökösül. 6. A' ki örökösöm légyen, és a' Jákób nemzetségéből való: és kedveljed én Uram azt. 7. Óh Zachariás: mi valóban jövendölünk néked Fijat; az ő neve lesz Jahia, az az: János. Senkinek sem adatunk az előtt ilyen nevet. 8. Felele: Én Uram! hogy lesz nékem Fijam, minekutánna magtalan az én feleségem, és már én aggott öreg korra jutottam. 9. Mondá nékie az angyal: Így leszén. Mondá a' te Urad: ez nékem könnyű leszén; mert már teremtettelek az előtt téged', és akkor még te semmi - sem valál. 10. Felele: Én Uram, mutasd nékem ennek jelét. Monda az angyal: Ennek jele leszén, hogy bár egészséges leszel, három éjszaka emberhez nem fogsz szólani. 11. Kimene tehát a' néphez a' Templom Szekrestyéjéből, és intett nekik: Dicsérjétek az Istent reggel és este. 12. Óh Jahia! vegyed a' Könyvet, 's szorgalmasan olvasd, és adtunk néki ítélő-tehetséget, az az: Prófétziát, midőn még csak három esztendő gyermek vala. 13. És könyörülővé, és adakozóvá tettük; és Istenfélő volt. 14. És szülei iránt igaz-

*) a' 27-ik Verset hasonlítsd a' 3-ik, 33-ik és 35-ikhez.

ságos; és nem kevély, vagy makacs. 15. És boldog a' nap, mellyen született, mellyen meghal, és mellyen halottaiból elevenen feltámasztatik. 16. És hozd-fel az Al-Koránban Mária't; midőn eltávozott nemzetségétől napkeletre. 17. És elvivé titkon felső köntösét, mellyel magát béfedezné, és elküldénk hozzá a' mi lelkünket, tökéletes emberi formában. 18. Monda Mária: Imé az én Uramhoz folyamodok, hogy védelmezzon engem te tőled: Ha Istenfélő vagy, nem nyúlsz hozzám, midőn védelemért az Istenhez folyamodok. 19. Felele Gábiel: Valóban én az Úrnak Követje vagyok, hogy tenéked Szent Fiját ajándékozzak. 20. Monda Ó: Hogyan leszen nékem Fijam, midőn nem illetett engem Férj, sem kurva nem voltam. 21. Felele Gábiel: Így lesz: Mond a' te Urad. Ez nekünk könnyű leszen, hogy csudálják Őt az emberék; és megmutassuk könnyörületességünket. És ez általunk meghatározott dolog. 22. Méhébe fogadta tehát azt, és messzre földre ment vele terhesen. 23. Reá jövén pedig a' szülés' fájdalma egy palma-fának töviben. Monda: Oh vajha én ez előtt meghaltam, 's elhagyattattam, 's elfelejtődtem volna. És felkiálta nékie Gábiel: a' ki alatta lellyebb állott. Ne szomorkodj: már alkotott az Isten alattad egy patakot. 24. És üsd-meg feletted a' palma' tőkét; lehullatja reád az érett palma' özsze-szedhető gyümölcszeit. 25. És egyél, igyál; és ne sírj. Annakutánna ha látasz valami embert a' gyermek felől tudakozódni, mond: Én valóban bőjtöléssel fogadtam-fel az irgalmas Istennek; azért is semmi módon nem szóllok az Emberhez. 26. Méne tehát vele a' maga népéhez, és hordozta azt. Mondának néki: Oh Mária! valóban te csudallatos dolgot tselekedtél. 27. Oh Áron' húga; nem volt a' te atyád rossz' ember; sem anyád kurva. 28. Ó pedig intett reája, mondani akarván: beszéljeteK véle. Felelének: Hogyan beszéljünk véle, midőn még bölcsőben való csecsemő? 29. Monda a' gyermek: Valóban én az Isten' szolgálja vagyok. Által-adta nékem a' könyvet, és Prófétának felkene engemet. 30. És áldottá tett engemet, akárhol léndek, és inádságot 's alamizsnálkodást parancsola nékem, míg csak élek. Anya-tisztelővé tett engem, 's nem tevé kevélyé, szerencsétlenné. 31. És áldott az a' nap, mellyen születtem, mellyen meghalok, és a' mellyen feltámasztatom. 32. Ez a' Jézus a' Mária Fija, az igazságnak Igéje; ki felől kételkednek. 33. Nem volt illó az Is-

tenhez, hogy Fija lenne. Távol légyen ez Tölle. Midőn valamely dolgot elhatározand: ezt mondja annak: Légy és léssen. 34. És pedig az Isten az én, és a' ti Uratok: szolgáljatok tehát nékie: ez az egyenes ösvény. 35. De ellenkeznek a' Felekezetek egymás közt a' Jézus felől való hitben; pedig jaj azoknak; kik hitetlenek a' nagy napon. 36. Oh mennyit fognak hallani és látni azon napon, mellyen hozzánk jönnek. De a' gonoszok már ma világos tévelygésben vannak. És fenyegezzed őket fájdalom fohászokdás' napjával, midőn elhatározva léssen dolgok, és ők most nem gondolnak semmivel, és nem hisznek. 37. Valóban mi fogjuk e' földet örökségül bírni, és a' mi azon, 's annak felette vagyon, és minnyájan hozzatok vissza-térítettnek. 38. És beszélj az Al-Korán' könyviben Ábrahámról: Ugyan is ő igaz Proféta vala. 39. Midőn ezt mondá az Attyának: Oh Atyám miért tiszteled azokat, a' mik nem hallanak, nem látnak, és semmit-sem használnak? 40. Oh én Atyám, már én eljutottam annak esméretére, a' mit te még nem tudsz; kövess hát engem: elvezetlek az igaz útra. 41. Oh Atyám! ne szolgálj a' sátánnak: ugyan is a' sátán pártütő volt az Irgalmazó ellen. 42. Oh Atyám! félek, hogy megbüntet téged az Irgalmas Isten, és hogy társa lésszel a' sátánnak. 43. Felele néki az attya: Hát megvted é te az én Iste neimet óh Ábrahám? Valóban ha fel nem hagysz ezzel a' dologgal, megkövezlek téged. Avagy távozz tőlem messzire. 44. Mondá néki Ábrahám: Békesség néked: Bocsánatot kérek néked az én Uramtól: Ugyan is Ő én felőlem gondoskodik. 45. Elválasztom magamat tőletek és azoktól, kiket az Istenen kívül tiszteltek, és segítségül fogom hívni az én Uramat: könnyen meg lesz: hogy ha Uramat segítségül hívom, nem leszek szerencsétlen. 46. Midőn pedig elszakasztaná magát tőlök és azoktól; kiket imádtanak az Istenen kívül, ajándékoztuk vala nékie Izsákot és Jákóbot, és mind kettejeket Profétákká tettük. 47. És ajándékoztunk nekik a' mi kegyelműkből javakat és fiakat, és igazság szólló nyelvet. 48. És beszélj Mózsésről a' Könyvben: ugyan is ő tiszta vallású vala; Követ és Proféta volt. 49. És elő-szóllítottuk őtet a' Sinai hegy' jobb oldaláról: és hozzánk közelítvén beszéllettünk vele. 50. És az ő öcscsét Aront megengedtük Profétává lenni a' mi irgalmasságunk által. 51. És említsd-meg a' Könyvben Ismáelt: ugyan is hűséges volt ő

igéreteinek tellyesítésében: Követ, 's Proféta vala. 52. Imádságot és alamizsnálkodást parancsola nemzetségének, és kedves vala az Istennél. *) 53. És említsd-meg a' Könyvben Edrist, az az: Enócot: Ugyan is ő igaz ember, és Proféta volt. 54. És magas helyre emeltük-fel őtet. 55. Ezek azok, kikkel jól tett Isten az Ádám nemzetéből való Proféták közzül, és azok közzül, kiket Nóéval hordoztunk a' Bârkában: és az Ábrahám és az Izsák nemzetségekből, és azok közzül, kiket igazgattunk és kiválasztottunk. Midõn azok előtt, a' Könyörülõnek Jelei olvastattak; arczra borúlva imádkozának és sírának. 56. Következének pedig utánnok más Felekezetek, kik elhagyák az Imádságot, 's követték a' test' kívánságait: de majd behullanak a' pokol' sebes hullámjai közzé. 57. Hanem a' ki magába száll, hiszen és jót tselekszik, ezek lépnek-bé a' Paradicsomba, és semmi dologban sem fognak vélek igazságtalanul bánni. 58. Ezek mennek-bé az Éden Kertjeibe, mellyeket az Irgalmas, megígért vala szolgálainak, az az: midõn azok nélkül valának e' világi életben; mert bételleyesedik a' mit megígért. 59. Nem halanak azokban haszontalanságokat, hanem békességet: és megkapják azokban táplálásokat, reggel és estve. 60. Ez a' Paradicsom, mellyet annak adunk szolgálaink közzül, a' ki Istenfélõ léssen. 61. És nem jöttünk alá az égből egyébkint, hanem a' te Urad' paráncsolatjából. Övé az, a' mi előttünk, utánnunk, és azok között vagyon. Nem is feledékeny a' te Urad. 62. Az Egeknek, a' Földnek, és annak, a' mi e' kettõ között vagyon, Ura. Tiszteljed tehát Őtet, és álhatatos légy az ő imáadásában. Tudsz é néki nevet adni. 63. És azt mondja az ember: minekutánna meghalok, valóban fel fogok é támadni? 64. Avagy nem emlékezik é az ember, hogy mikor őtet teremtettük, semmi-sem volt az előtt? 65. Hanem esküszöm a' te Uradra: igazán össze-gyűjtsük őket, és az ördögöket; annakutánna térden-állva járassuk vélek a' gyehennát. 66. Azután minden csoportból külön választjuk azokat, kik vakmerõen megátalkodtak az Irgalmas ellen. 67. Annakutánnn, mi legjobban fogjuk tudni, kik lesznek közzülök legmértõbbak a' megégettetésre. 68. És

*) 52. De azon Énok, ki Edrisnek neveztetik, sokkal később élt annál az Éuóknál, ki elevenen az égbe ragadtatott. Lásd Bartoloccius Bibl. Rabb. P. 2. pag. 845.

senki sinesen köztetek, a' ki le ne menne a' gyehehába: ez a' te Uradnál meghatározott Rendelés. 69. Azután kiszabadítjuk abból az Istenfélőket, 's benne hagyjuk térdelpelni a' gonoszokat. 70. És a' midőn felolvastatnak előttök nyilvános Jeleink, ezt mondják a' hitetlenek a' hívőknek. A' kettő közzül, melyikünk' állapotja jobb és szebb? 71. És előttök hány nemzetségeket veszténel, melyek gazdagabbak és szebbek voltak? 72. Mondjad: a' ki tévelyeg, adjon annak az Irgalmas hőszzú és szerencsés életet. 73. Még meglátják azt, a' mi nekik ígértetik, vagy a' büntetést, vagy az órát, az az: a' gyehehá' kínjait; megösmérik ugyan is, ki volt rosszabb helyen, és alább való védelem alatt. 74. És öregbítendi Isten azokat, kik igazgattattak. 75. És a' jó tselekedeteket a' Te Urad gazdagon megjutalmaztatja. 76. Láttad é azt, a' ki nem hiszen Jeleinkben és mondja: Valóban megajándékoztatom vagyonnal és magzattal? 77. Ösméri é vallyon a' titkot? avagy kapott é erre nézve szövetséget az Irgalmastól? 78. Semmi módon. Majd felírjuk azt a' mit mondott: megterhesítjük az ő büntetését. 79. És megadunk neki mindent a' mit kíván ezen a' világon. Hanem hozzánk majd csak pusztán és meztelen jön az Itélet' napján. 80. És az Istenen kívül más Isteneket vettek magokhoz segítségül. 81. Semmi módon nem lesz' az: majdan megvetik azoknak tiszteleteket, és ellenek támadnak. 82. Ugy é láttad, hogy mi ördögöket küldöttünk a' hitetlenek ellen, kik unszolják őket a' vétkezésre? 83. Ne siess tehát ő ellenek: mert számítjuk nekik a' napokat, melyeken büntetések elhalasztatik. 84. Bizonyos nap' össze-gyűjtjük az Irgalmazóhoz járulandó Istenfélőket. 85. És a' vétkeseket a' gyehehába leszállítjuk. 86. Nem nyernek pártfogást csak azok, kik szövetséget nyerték az Irgalmasnál. 87. És mondják a' Zsidók és Keresztyének: Magzatot nemzett az Isten. 88. Már ugyan iszonyú rút dolgot mondottatok. 89. Kis híjja, hogy azért kétfelé nem nyílik az Ég, meg nem hasad a' Föld, és össze nem omlanak a' Hegyek. 90. Azért, hogy magzatot tulajdonítottak az Irgalmazónak. 91. Nem is illik az, az Irgalmazóhoz, hogy magzatja légyen. 92. Nincsen az égben és a' földön egy szolga sem, hogy el ne jöjjön az Irgalmazóhoz. 93. Már ugyan rendre vizsgálta, és megszámolta őket. 94. És minnyájan, pusztán jönnek-el hozzá a' Feltámadás' napján. 95. A' kik pedig

hisznek és jót tselekesznek: ad nekik az Irgalmazó magok, és az Isten közt köz-szeretetet. 96. Valóban könyítettük azt, az az: az Al-Koránt, a' te Arabiai nyelved által, hogy örvendetes dolgokat hirdess az által az Istenfelőknek: és fenyegeessed általa a' patvarkodókat. 97. És hányat vesztettünk-el előttök a' nemzetekből? Találsz é azok közzül avagy csak egygyet is? 98. Avagy hallasz é felölök csak legkissebb suttogást is?

XX^{ik} S ú r a.

T. H.

(Mekkai. 135 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. T. H. 2. Nem azért küldénk-le néked az Al-Koránt, hogy az terhedre legyen. 3. Hanem hogy megintse az Istenfelőt. 4. A' küldé azt le, a' ki teremtette a' Földet, és a' magos Egeket. 5. Mint Irgalmas, Királyi Székben ül. 6. Övé, a' mi az Egékben és a' Földön, meg ezen kettő között legyen; valamint az is, a' mi a' Föld alatt találtatik. 7. Hogy-ha valamit hirjesztesz beszéddel, valóban Ó tud minden titkot; sőt a' titoknál titkosabbakat is. 8. Istennen kívül, nincs más Isten; az Ó Nevei legszebbek. 9. Tudod é a' Mózsés' történetét? 10. Midőn tüzet látá, és mondá nemzetségének: Várjatok itt: mert én tüzet láttam; hadd hozzak néktek belőlle egygő üszköt: vagy a' tűz által kapjak útasítást. 11. A' midőn pedig elérne hozzá, ezen szó adatott néki: Oh Mózsés.! 12. Én vagyok igazán a' te Urad: ugyan is te a' Tuva szent völgyében vagy. 13. Én pedig kiválasztottalak Téged: azért is figyelmetesen halgasd, a' mi tenéked kinyilatkoztatik. 14. Bizony én vagyok az Isten: nincsen Isten csak én: imádj tehát engem, és az én emlékezetemre tedd imádságodat. 15. Valóban eljön az óra nem sokára: megjelentem azt, hogy mindenki elvegye tselekedete' jutalmát. 16. Ne fordítson-el hát tégedet annak elhívésétől az, a' ki nem hiszi azt, hanem követi a' maga kívánságát: ne-hogy elveszszél. 17. És óh Mózsés! mi az, a' mi a' te jobb kezében vagy? 18. Felele: az én veszszóm; leveleket szaggatok vele nyájaim' számokra, és több más hasznát

is veszem annak. 19. Mondá néki Isten: Vesd-el azt magadtól. 20. El is vetette azt magától, és imé kígyóvá változott, a' melly ide 's tová futkosa. 21. Mondá néki Isten: Fogd-meg azt, és ne félj tőle, azonnal régi állapotjára vissza-változtatjuk. 22. És tegyed a' te jobb kezedet a' bal hónod alá; és kihúzod azt fejéren, minden sérelem nélkül. Ez lészen a' második csuda. 23. Hogy pedig legnagyobb csudáink közzül mutassunk néked. 24. Menj el Faraóhoz: Ugyan is ő túl mene már a' gonoszság' határán. 25. Felele Mózsés: Oh Uram! terjeszd-ki az én mejjemet, és könnyítsd-meg nékem foglalatosságomat. 26. És öld-fel nyelvem' csomóját, hogy megértsék beszédemet. 27. És add nekem Tanács-adóul nemzetségemből Aron öcsémet. 28. Övedztesd vele veséimet, 's munkálkodásomban társul add nékem ötöt. 29. Hogy nagyon dicsérjünk Téged, és sokszor emlékezzünk-meg rólad. 30. Mert te vigyázol mi reánk. 31. Felele Isten: már bétellyesedett kérésed óh Mózsés. 32. És már másod ízben voltunk erántad kegyelmesek. 33. Midőn megjelentettük Anyádnak azt, a' mi kinyilatkoztatott vala, és mondtuk. 34. Tedd őt' egy szekrénybe, 's vesd-bé a' tengerbe, és vesse-ki azt a' tenger a' partra, hogy vegye-fel őtet az én és az ő ellensége; és szeretetemmel fedeztelek, hogy szemem előtt felneveltetnél. 35. A' midőn sétálna a' te húgod Mária, és mondaná: Megmutassam é néktek, ki valalja-fel annak nevelését magára? visszavezettünk tégedet a' te anyádhoz, hogy ne sírna és ne szomorkodna. 36. És megölted a' lelket, az az: az Egyiptomi embert; megszabadítván tégedet a' rettegéstől, próbatétellel próbáltunk téged, és a' Madián nemzeténél tíz esztendőig mulattál. Annakutánna parancsolatunkból Faraóhoz mentél óh Mózsés! 37. Kiválasztottalak téged magamnak, és mondtam. 38. Menjetek, te, és öcséd kilencz csudáimmal, én rólam szorgalmasan megemlékezzetek. 39. Menjetek Faraóhoz: mert ő az istentelenség' legfelsőbb mértékére hágott. 40. És szóljatok vele szelid igéket: talán majd figyelmetessé tétetik, és félni fog. 41. Felelének: Mi Urunk! valóban félünk: hogy hirtelen velünk valami gonoszt tselekszik. 42. Monda nekik Isten: ne féljetek, mert véletek vagyok; hallani és látni fogom. 43. Menjetek hozzá, és mondjátok: Mi a' te Uradnak Követei vagyunk: bocsásd-el azért velünk az Izráel' fíjait, és ne kínozd őket. Urad' csudájával jöttünk hozzád; és békesség

annak, ki követendi a' vezérlést. 44. Nékünk kinyilatkozta-
 tott a' büntetés, melly érendi azokat, kik hazugságokkal vá-
 dolnak bennünket, vagy kétszínűsködni fognak. 45. Monda
 Uratok: Kitsoda a' ti Uratok Mózsés? 46. Felele Mózsés:
 A' mi Urunk minden dolgok' Teremtője, és Igazgatója. 47.
 Mondá Faraó: hát az előbbeni nemzetségeknek mitsoda
 Vallások volt? 48. Felele Mózsés: Azoknak tudományok
 Uramnak Könyvében vagyon; nem fog ő hibázni, és nem fe-
 lejtkezik-meg. 49. Ő terjeszté-ki a' földet, és természet azon
 ösvényeket, és alá-szállít az Égből essőt, melly által min-
 denféle plánták felnőnek. 50. Egyetek, és legeltessétek
 marháitokat. Ezek jelül szolgálnak az értelemmel bírók-
 nak. 51. A' földből teremtettünk benneteket is, majd visz-
 sza-térítünk oda titeket; és egykor ismét kihozunk belől-
 le. 52. Már megmutattuk Faraónak minden Jeleinket:
 de hazugságnak állította azokat. 53. Monda Faraó Mó-
 zsesnek: Talán azért jöttél hozzánk óh Mózsés: hogy
 bűbájlásod által kiűznél bennünket Országunkból? 54.
 Mi is tudunk mutatni olyan bűbájlást. Rendelj tehát
 időt és helyet az öszsze-jövetelre. 55. Felele Mózsés: A'
 ti öszsze-jöveletek' ideje történjék Ünnepi napon, és
 világos nappal jőjjenek-öszsze az emberek. 56. Faraó hát
 öszsze-gyűjtötte a' tudósabb bűbájlókat; és érkezett a'
 kiszabott helyre, 's időre. 57. Monda nékik Mózsés: Jaj
 néktek, ne koholjatok az Isten ellen hazugságot, hogy
 nagy kínnal meg ne öljön benneteket. Már hajdan is el-
 vészett az, a' ki hazugságot költött. 58. Vetélkedtek pe-
 dig magok között mesterségek felett Faraó' bűbájossai,
 és eltitkolták öszsze-szólalkozásaikat. 59. És mondották:
 ezen két bűbájosok, ki akarnak benneteket űzni lakó-föl-
 detekből, és magokkal az Ország' Nagyjait elvinni. 60.
 Szedjétek-öszsze a' ti mesterségeket, és álljatok-elő
 szép renddel: mert bizony szerencsés leszen ma az, a'
 ki győzni fog ezen vetélkedésben. 61. Mondották: Óh Mó-
 zses! válaszs: akár te csapod-el-elébb veszszödet, akár
 mi. 62. Felele Mózsés: Ti vessétek-el előbb. Imé azom-
 ban az ő veszszek szemfényvesztés által tsudállatosoknak
 tetszettek Mózsés előtt; látván azokat, imide amoda fu-
 tosni, 's mozogni. 63. És félelmet érzett Mózsés az ő lel-
 kében. 64. De mondánk: ne rettegj, te léssesz a' győze-
 delmes. 65. Vessd-el a' mit Jobbod tart: és meg fogja
 emészteni azokat, a' miket ők elő-mutattak: mert nem
 boldogítja Isten a' bűbájost semmiben. 66. Leborúltak te-

hát imádkozva a' bűbájosok, mondák: Hiszünk az Áron és Mózsés Istenében. 64. Mondá nékik Faraó: talán még az előtt is hittetek már néki? Bizonytal itt a' ti Előljárótok, a' ki titeket a' bűbájosságra tanított. 68. Elvágatom kezeiteket, 's lábaitokat; felfeszítelek benneteket a' Pálma-fa' derekára, hogy megtudjátok: kitsoda? én é, vagy a' Mózsés Istene rettenetesebb és állandóbb a' hűntetésben? 69. Felelének: Semmiképpen nagyobbra nem becsülünk tégedet; mind azt, a' ki teremtett minket, és világos Jelekkel hozzánk megérkezett. Határozd-meg, a' mit el akarsz ellenünk követni: csak e' világi életet veheted-el. Mi valóban hiszünk Urunkban, hogy bocsássam meg bűneinket, és azt, a' mire minket kénszerítettél, t. i. a' bűbájosságra; mert az Isten jobb, 's tökéletesebb náladnál. 70. Valóban, a' ki bűnökkel megterhelve jelenend-meg Ura előtt az Itélet' napján, azé leszén a' gye-henna; mellyben sem meg nem hal, sem nem él. 71. A' ki pedig hívó leszén, és jót tselekszik: azé leszén a' felsőbb polcz. 72. Az Éden' Kertében: alattok szép patakok folynak! benne lakoznak örökké; és ez leszén jutalma annak, a' ki megtisztítva leszén. 73. Mondottuk Mózsésnek: Eredj, 's indulj-meg éjjel szolgálímmal Egyiptomból, és üsd-meg veszzölddel a' tengert, ez által száraz utat tsínálván nékiek a' tengeren; ne félj, hogy utól érjen. 74. És Faraó táborával kergette őket, és elnyeletették a' tenger által. És tévelygésbe estek a' Faraó emberei, mert nem egyenes úton vezéreltettek. 75. Óh Izráel' Fijai! megszabadítottunk benneteket ellenségetektől, és kijeleltük néktek a' törvény-adásra a' Sinai hegyének jobb oldalát; és hullattunk felettetek mannat és fürjeket. 76. Egyetek azon javakból, mondottuk: mellyeket táplálástokra rendeltünk, és ne legyetek háládatlanok, hogy alá ne száljon reátok haragom. 77. Mivel a' kire haragom száll, az, a' gye-henna' mélységébe rohan. 78. De, kegyelmes leszek ahoz, a' ki megtér, hiszen, és jót tselekszik: az ilyen vezéreltetni fog. 79. Mi siettetett téged a' te népedtől való eltávozásra Mózsés? hogy eljőnnél a' törvény' elfogadására. 80. Felele: Itt vannak ok az én nyomomban. Én pedig hozzád siettem Uram, hogy kedves legyek előtted. 81. Mondá néki az Isten: Már tudjuk, mit mívelt a' nép, miolta elhagyád: tévelygésbe hozta azt egy Samaritánus. 82. Viszsa-tére azért Mózsés az ő népéhez nagy haraggal, boszszonkodással, és felette szomorúan.

83. És monda: Óh én népem! megígérte Uratok, hogy törvényt ad néktek; hát nem várhattátok é meg békével, míg megjövök: hogy vonjátok magatokra az Isten' haragját, megrontván a' nékem tett fogadást. 84. Nem rontottuk mi meg önkint parancsolatodat; de kénszerítettünk a' nép' ékességeiből ajánlást tenni mérték szerint; mellyet becsapván a' tűzbe a' Samaritánus, megolvastott. 85. És formált belőlle borjút, oly hasonló testűt, hogy majd megbódult. 86. És monda a' Samaritánus, és az ő társai: Itt a' ti Istenetek, és a' Mózsés' Istene. De elfelejtkezvén Mózsés erről, elvándorla, hogy más Istent keresne. 87. De vallyon nem tapasztalták é, hogy nem ada a' borjú nekik feleletet; és sem segíthetett, sem ártathatott nekik? 88. Mondotta ugyan nekik Áron: Óh én népem! csak Isten-kísértés ezen borjú, hanem a' ti Uratok az Irgalmazó: kövessetek tehát engem, és engedelmesskedjete parancsolatomnak. 89. Felelének: nem szűnünk-meg azt tisztelni, míg vissza nem tér Mózsés. 90. És monda Mózsés, midőn vissza-tére: Óh Áron! mi tartóztatott-meg téged, hogy ne kövess engem, midőn tévelyegni láttad őket? hát engedetlen voltál parancsolatom eránt? 91. Felele: Óh én anyámnak Fija, ne ragadj-meg engem szakállom, 's üstökömnél fogva. 92. Valóban félttem, azzal fogsz vádolni, hogy szakadást és meghasonlást gerjesztek az Izrael' Fijai között, és meg nem őrzöm Igéidet. 93. Mondá Mózsés a' Samaritának: mit csináltál, óh Samarita! 94. Felele: Tudtam azt, a' mit ők nem tudának. Vettem ugyan is a' Követ' (az az: Gabriel) lova' nyomából egy maroknyi port, és becsapván azt az önteni való borjú' formájába: mert e' vala lelkem' sugallása. 95. Monda néki Mózsés: Távozz-el: büntetésed az lészen, hogy mondani fogod a' véled szemközt találkozónak: Ne illess engem, és ez néked tőlem intésül szolgáljon a' büntetés felől, mellyet semmi módon el nem kerülhetsz. Nézd-meg a' te Uradat, a' kit alhatatosan imádtál. Bizony megegetjük őt. Azután porát hányjuk szélyel a' tengerbe. 96. Hívek! a' ti Uratok, az igaz Isten; nincs Isten csak egyedül Ő: minden dologra kihat tudománya. 97. Így terjesztjük-elő Néked a' régi történeteket: így adtunk néked Kegyelmeinkből intést, az az: Al-Koránt. 98. A' ki attól meszsze távozand, istentelen-ség' terhét fogja viselni Itélet napján. 99. Örökké hordozni fogják a' terhet. 100. Valamelly nap megszólal a'

trombita, és össze-gyűjtetnek a' gonosztévők: azon nap a' szemeknek nagy tompulások leszen. 101. Alatsony, reszkető hangon fogják egymásnak mondani: Nem mulattatok a' világban, csak tíz napiglan. 102. Mi tudjuk legjobban, mit mondanak a' közöttök lévő méltóságosok: Nem mulattatok ott ugymond: csak egy nap. 103. És kérdezősködni fognak tőled a' hegyekről: hogy t. i. mi történendik vélek az Itélet' napján. Feleld: Az én Uram porrá törí azokat. 104. És egyenes térséget tsinal belőlök mindenütt. 105. Nem fogsz azokon legkissebb hajlásokat, vagy dombokat szemlélni. 106. Azon nap követni fogják az emberek Asraphelt, az itéletre hívó Angyalt, és kén-telen lesz' azt követni minden, és alázatosok lesznek a' szavak az Irgalmazó előtt: nem is fogsz egyebet hallani a' láb-dobogásnál. 107. Azon nap nem fog használni a' Könyörgés, csak a' kinek megengedi az Irgalmazó, és tetszeni fog vallásában ez a' hit-czikkely: Nincs több Isten, csak egyedül az Isten. 108. Tudni fogja az Isten az elmúltakat és jövendőket; ők pedig ebből semmit-sem értenek. 109. Megalázzák magokat az Örökké-Élő előtt; és elveszsz, a' ki gonoszszággal van rakva. 110. A' ki pedig valami jót tselekszik, és a' hívek közzül való lesz', ne féljen, hogy igazságtalanságot, 's alnokságot tselekszik vele. 111. Alá-bocsájtottuk az Al-Koránt Arabs nyelven, és különböző Intéseket tettünk abban: hogy féljék az Istent; hogy támaszszon benne igaz hitet. 112. Magasztaltasson tehát az Isten, Ó Király, és Igazság; ne is siess az Al-Korán' olvasásában, míg el nem végeztetik a' kinyilatkoztatás, és mondjad: Uram öregbítsd az én tudományomat. 113. Hajdan fogadást tétettünk Adámmal, hogy nem fog enni a' tiltott almából. De elfelejtkezett és evett, 's így nem találtunk benne állandó, erős feltételt. 114. Emlékezz csak, midőn mondtuk az angyaloknak: Imádjátok Ádámot, és imádják. Hanem Eblis nem akará azt tselekedni. 115. És mondtuk: Oh Ádám! valóban ez a' te, és féleséged' ellensége: Vigyázz tehát, hogy ki ne vessen a' Paradicsomból; mert szerencsétlen leszel. 116. Akarom: hogy ne éhez, se ne légy mezítelen benne. 117. Hogy ne szomjúhozz, se ne gyötrettess a' Nap' forróságától. 118. De sugallá néki a' sá-tán, mondván: óh Ádám! akarod é, hogy megmutassam néked az Örökkévalóság' fáját, és az Országot, melly soha el nem múlik? 119. Ettenek tehát belőlle, és szé-

gyelleni kezdék szemérem részeiket, 's kezdék azokat befedezni paradicsom-levelekkel; engedetlen lévén Ádám az ő Urához, és parancsolatját által-hágtá. 120. Azután ismét befogadta őtet kegyelmébe, és hozzá-térvén, vezérlette őtet. 121. Mondá Isten: menjetek-le innen, (a' Paradicsomból) kiki ellensége leszen egymásnak. Azután eljövend tőlem hozzátok a' vezérlés. 122. A' ki tanításomat követni fogja; nem fog tévelyegni, és nem leszen szerencsétlen. 123. De a' ki Intésemtől eltávozand: annak szerencsétlen lesz' élete, és mint vakot fogjuk előnkbe állítani az Itélet' napján. 124. Akkor mondandja: Uram! miért állítal engem ide vakon; holott az előtt látó valék? 125. Felelni fog az Isten: Így történik veled, mert eljutottak hozzád Jeleink, 's megfelejtkeztl rólok; a' szerint feledékenységre maradsz te is mai napon. 126. Így bánunk azzal, a' ki több Isteneket imádván, kicsapongott, 's nem hitt Urának Jeleibe; és a' jövődő életbeli büntetés rettentőbb leszen, ez életbelinél. 127. Avagy nem esett é a' Mekkaiknak értékre, hogy elvesztettük azon nemzeteket hajdan, mellyeknek hajlékjait mostan ők lakják. Valóban ebben tanúság vagyon az értelemmel bírók' számára. 128. Ha Isten' parancsolatja szerint el nem halasztódott vala az ő büntetések; szükségesképpen régen elérkezett volna az ő veszélyek: De meg van a' nap határozva, az ő elvesztésekre. 129. Békevel tőrjed a' mit mondanak, és Uradnak dicséretét hirdesd reggel a' nap' felkölte, és lenyugvása előtt; és az éjjelnek némelly óraiban is dicsérjed Őtet, valamint a' nappal' vég részeiben is; hogy magaddal megelégedhessél. 130. Ne is függeszd szemeidet a' világi Jókra, mellyeket azért engedtünk némellyeknek, hogy őket megpróbáljuk: De a' paradicsomban nagyobb és allandóbb leszen Uradtól jövő boldogságod. 131. Parancsold-meg Népednek az imádságot, és alhatatos légy abban. Nem kívánjuk tőled, hogy szorgalmaskodj a' tied' számára megszerezni az élelmet; mert mi már gondoskodtunk táplálásod felől, melly az Istent-félőnek jutalma. 132. És mondák a' hitetlenek: ha csak nem jön Urának csnda-tételeivel, nem hiszünk Mohammednek. 133. Úgy é, elérkeze hozzájok azon kijelentés, melly az előbbeni Füzetekbe meg vala írva. 134. Ha őket hamarább elvesztettük vala, az az: Mohammed' eljövele előtt, bizonyára azt mondották volna az Itélet' napján: Mi Urunk! hogyan hihettünk, ha nem küldöttél Követet hozzánk, hogy

Jeleidnek engednék, minekelőtte megszegényítettének és megaláztatnánk. 135. Mondjad: Kiki várja - el a' mi vég rá következik. Várjatok tehát: majd megtudjátok: kik voltak az igaz útnak Követőji, és ki volt a' vezéreltetett.

XXI-ik S ú r a.

A' P r ó f é t á é.

(Mekkai. 112 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Elközelgetett a' Mekkaiak számadások' ideje, és ők restek, semmitől nem tartanak. 2. A' mi Intés legközelebbé megérkezett hozzájok, (az Al-Korán) azt csak másoktól hallották, és abból tréfát űznek. 3. A' gyönyörűségek szíveiket elfordították tőle, és titkon így szólnak, a' kik gonoszt mívelnek: Vallyon ez a' Mohammed nem hozzátok hasonló Ember é? Vallyon a' bűbajosság' halgatására mentek é? meglátjátok, hogy az nem egyéb, mint bűbajosság? 4. Mondjad: Az én Uram tud minden Igét, a' mi mondódik az Egekben és a' Földön; mert Ő halló és esmérő. 5. Azt mondták az Al-Koránról: Ez csak zavaros álmok' csoportja. Sőt maga költötte azt: és ő közönséges Vers-tsináló. Jőjjön hozzánk csudák' bizonyosságával, ha akar; valamint ő előtte a' Proféták jöttek volt. 6. Éppen így nem hittek ő előttök azon Városok, mellyeket elvesztettünk, jóllehet látták csudáinkat: hát ezek hiendenek é? 7. Hajdan is csak férjfiakat küldénk, kiknek kijelenténk akaratumkat. Bár kérdezzétek meg a' megintetett nemzetségeket, ha ti nem tudjátok. 8. Ollyan testet adtunk azoknak is, melly evett, ivott, és nem voltak örökké élők e' földön. 9. Híven megtartottuk ígéletünket: és megszabadítottuk, a' kit akartunk, és elvesztettük a' kicsapongókat. 10. Alá-szállítottuk néktek az Al-Korán' Könyvét, melly a' ti tanúságtokra van megírva: hát nem értitek é? 11. És hány városokat elvesztettünk, kik gonoszok valának; és támadni engedtünk utánnok más nemzeteket. 12. Midőn azomban éreznék büntetésünket, imé ők azon városokból hirtelen elfutának: de megmondattott ő nékiek: 13. Ne fussatok oly sebes-

sen: hanem térjetekek-viszsa ahoz, a' miben gyönyörköd-
 tetek: menjetekek lakó-helyetekekbe. 14. Felelének: Óh jaj
 nekünk! valóban gonoszok voltunk. 15. És nem szünt-
 meg ezen kiáltások, míg csak hasonlóvá nem tettük őket
 a' learatott vetéshez; őket elvesztvén. 16. És nem játékból
 teremtettük az Eget és a' Földet, és a' mi a' kettő
 között van. 17. Ha akartunk vala tréfát üzni gyönyörködésünkre:
 bizony ön' magunkból üztünk volna; azt tselekedvén. 18. A'
 hiúságot megtámadjuk igazsággal, és az igazság semmivé teszi
 azt, és el fog enyészni. És jaj néktek azért, a' mit az Isten felől
 prédikáltok. 19. Mert az Övé a' mi az Egekben és a' Földön
 vagyon, és a' kik mellette vannak, nem utálják-meg kevélyen az ő
 szolgálátját; de soha-sem is fáradnak-el abban. Dicsérik Őt
 éjjel, nappal, és nem lankadnak-el. 21. Vallyon ha fogadtak
 Isteneket a' földön? feltámasztják é azok a' holtakat? 22. Ha e'
 két helyen, az Egen és a' Földön, különböző Istenek lennének,
 mind a' két részen lévőek megromolnának. De dicsőség és
 dicséret Istennek a' Trónus Urának: távol légyen tőle, a'
 mit Felőlle hirdetnek. 23. És Ő nem fog számadás alá
 vettetni azért a' mit mivel; de ezek számadás alá vettek.
 24. Ha Ő kivüle elfogadtak több Isteneket? Mondjad: hozzá-
 tok-elő bizonyágtokat a' dolog felől. Ez nagy tanúság azoknak,
 kik velem vannak, és azoknak, kik előttem valának. De
 nagyobb része azoknak, nem isméri az igazságot, és meszse tá-
 vottak tőlle. 25. Nem küldénk előtted egy Követet is, hogy
 ki ne nyilatkoztattuk volna néki, hogy nincsen más Isten,
 csak én egyedül: így hát engem tiszteljetekek. 26. És
 mondották: A' Könyörülő magzatot nemzett az angyalok köz-
 zül. Dicséret néki. Sőt inkább azok az ő tiszteletes szolgál-
 jái. 27. Nem előzik-meg Őt' szavaiban, és az ő parancsolatját
 végre-hajtják. 28. Tudja azt a' mi vala előttök, és a' mi
 következni fog utánok: Közbenjárók ők. 29. De csak esede-
 znek azokért, kikért tetszik: mert ők az Úr' színe előtt
 rettegnek. 30. És a' ki meri mondani közölök: Én vagyok
 kivüle még Isten, azt gyehenna tűzével büntetjük, mint
 gonoszokat. 31. Vallyon nem tudták é a' hitetlenek, hogy az
 Egek és a' Föld bezárva valának, és mi elválasztottuk
 azokat; és hogy minden élő állatot vízből teremtettünk?
 Tehát még sem hisznek é? 32. És állandó hegyeket
 alkottunk a' földre, ne-hogy megindúlna vélek, és tettünk
 azon hegyek' közepette széles,

tágas útakat, hogy az emberek útazásaikban vezéreltetnének. 33. És rendeltük az eget fedélnek, a' föld felett; de ők az égi Jelektől elfordultak. 34. És Ó teremtette az éjjelt, nappalt, napot, holdat, 's csillagokat; a' melyek minnyájan magok tengelyeik körül sebesen forognak. 35. És előtted egy embernek sem engedtünk e' világon örökös maradást: és ha Te meghalándasz, lesznek é ők Örökké-valók? 36. Minden megkóstolandja a' halált, és meglátogatunk benneteket rosszal és jóval a' kísértetésig; és előnkbe leszen jöveteltek. 37. És midőn meglátnak a' hitetlenek, nem fogadnak szívesen, csak mintegy tréfából, mondván: Vallyon ez é ez, a' ki a' ti Isteneiteket mintegy megvetéssel említi? Ők pedig a' Könyörülőről emlékezni nem akarnak. 38. Teremtett az ember sietve. Majd megmutatom néktek Jeleimet; hogy ne kívánátok azokat siettetni. 39. És mondják: mikor tellyesedik-be ezen ígélet, ha igazak vagytok? 40. Ha tudnák a' hitetlenek az ő sorsokat, a' midőn vissza nem verhetik sem arczájokról, sem hátyokról az emésztő tűz' lángját, és nem segítettetnek-meg, bizonynal hinnének. 41. Hanem sebesen eljövén hozzájok az Ítélet' napja, és megrettenti őket: 's el sem is fordíthatják azt, sem nem várokoznak utánnok, hogy megtérjenek. 42. Már ugyan kicsúfolattak Te előtted a' Követek: hanem magokra szállott a' csúfolókra az ő csúfolódások. 43. Mond-meg: ki védelmez benneteket nappal és éjjel az Irgalmazó ellen? Még is tulajdon ők távoznak meszsziire Urok' intésétől. 44. Hát vannak é nékik Isteneik, kik védelmezzék őket rajtunk kívül? Nem védelmezhetik ön' magokat, t. i. az ő Isteneik, sem nem fognak azok, mint társaink, általunk védelmeztetni. 45. Hanem használni engedték nékik az atyáik élet idejeknek hosszúságát. Hát nem látják é, hogy mi eljövendünk az ő földjökre, megfosztjuk azt vég-széleitől? Avagy ők lesznek é a' győzedelmesek? 46. Mondjad: Bizonyára a' kijelentést hirdetem néktek: hanem nem fogják hallani a' siketek a' hívást, midőn prédikáltatni fog nékik. 47. Ha a' te Uradnak legkisebb büntetése száll is fejekre, azt mondják: óh jaj nekünk! valóban mi gonoszok voltunk. 48. Igaz mérő-serpenyűnk leszen az Ítélet' napján, és egy lélekkel sem fogunk igazságtalanul bánni: ha csak egy mustár-magnyi lesz' is egy, vagy másnak roszt' vagy jó tselekedete, elő-hozzuk azt, hogy igazán megfontoltassék a' mérő-serpenyűn; mert

elegendők lesznek velünk a' becslők. 49. És már ugyanadtunk Mózesnek és Áronnak Megkülömböztetöt, az az: a' Mózes öt Könyveit, mellyek megkülömböztetik a' szabadost a' tilalmastól; és világosságot, valamint Intést az Istenfelőknek. 50. Kik félik az Ó Úrokat titkon, az az: mikor mások által nem is láttatnak, és félnek az óra' (az Itélet-napja') eljövételétől. 51. És ezen Könyv, az áldott Intés: alá-bocsájtottuk ezt az Égből: Hát yallyon ti mocskoljátok é azt bé? 52. Már annakelőtte Ábrahámot egyenes útra vezérlettük, mert őtet méltónak elesmértük erre. 53. Midőn mondá az attyának, és az ő népének: Mellyek azon faragott képek, mellyeket ti szántszándékkal imádtok? 54. Felelének: azoknak már atyáink szolgáltak. 55. Mondá nékik: ti is szintúgy, mint atyáitok is világos tévelygésben vagytok. 56. Felelének: Igazat szólsz é, vagy csak tréfálsz. Mondá nékik: A' ti Uratok a' Földnek, az Egeknek, és ezekben lévőeknek Ura, Ki azokat teremtette, és én bizonyosságot teszek e' felől. 58. És én Istenemre mondom: fortéllal rá-szedem a' ti bálványaitokat, mihelyt eltávoztok azoktól. 59. Darabokra törte tehát azokat, a' legnagyobbikon kívül, hogy ahöz térnének vissza. 60. Mondának: ki tselekedte ezt a' mi Isteneink ellen? valóban valaki az istentelenek között van itt. 61. Mondának némelleyek: hallottunk azok ellen egy fiút zúgolódva szóllani: a' ki Ábrahámnak hívattatik. 62. Mondának a' többiek: Hozzátok őtet az emberek' szeme eleibe, hogy tanúbizonyságot szóljanak ellene. 63. Mondának néki: Oh Ábrahám! te tselekedted é ezt ezen mi Isteneink ellen? 64. Felele: Sőt ez, a' ki legnagyobb közöttök, tselekedte azt vélek; de ha nem hiszitek, kérdezzétek őket, hadd szóljanak. 65. És mondá: Valóban ti vagytok a' gonoszok, kik szólni nem tudó Isteneket imádtok. 66. Azután fejet hajtva mondák néki: Valóban te már tudtad, hogy ezek nem beszélnek. 67. Felele Ábrahám: Avagy azokat tisztelitek é ti az Istenen kívül, a' kik néktek sem nem árthatnak, sem nem használhatnak? Jaj néktek, és jaj annak, a' kit tiszteltek az Istenen kívül. Avagy tehát nem értitek? 68. Felelének: Egessétek-meg őtet, és védelmezzétek a' ti Isteneiteket; 69. Mondottuk: Oh tűz hidegedj-meg, és tartsd-meg ép-ségben Ábrahámot. 70. És csalárdságot akarának ellene elkövetni: hanem ártalmoknak ellene állottunk. 71. És megszabadítottuk őtet Lóttal, által-vívén őket azon

földre, a' hol megáldottuk őket minden teremtményekkel. 72. És pótoléku ajándékoztuk néki Izsákot és Já-kóbot kérésén felül, és minnyajokat Istenfélökké tettük. 73. Fő Papokká tettük őket, hogy igazgassanak a' mi parancsolatunk szerint másokat; sugallottuk nekik a' jó tselekedetek' elkövetését, az imádságnak megtartását, az alamizsnálkodást; és nekünk szolgáltanak. 74. Lótnak pedig adtunk törvény-tudományt, és tudományt; meg is szabadítottuk őtet a' Városból, mellynek lakosai iszonyú gonoszságokat követtek-el: ugyan is azok rosz' és vétkes kicsapongó emberek voltak. 75. És bévettük őtet irgalmasságunkba; mert ő az igazak közzül való volt. 76. És Noé, midőn roszszat kére tőlünk nemzetire, 's meghalgtván, megszabadítottuk őtet, és háza-népét a' nagy szorongattatástól. 77. És oltalmaztuk őtet azon Emberektől, kik hazugsággal vádolták Jeleinket: ugyan is azok rosz' emberek voltak; melly dolgokért elsüllyesztettük őket minnyajokat. *) 78. És megemlítsd Dávid és Salamon' ítélet-tételeket azon szántó-földről, mellyet lelegeltek a' nép' nyájjai; mert mi azon ítéletnek bizony-ságai vagyunk. 79. Megadtuk Salamonnak azon dolog' megérthetését, és minnyájának adtunk Törvény-tudakos-ságot és tudományt; szolgálni is kényszerítettük Dáviddal a' hegyeket, erre kiszítettük a' madarakat is, hogy dicsérjék az Istent, (hogy a' midőn elfáradna az éneklés-ben Dávid, azok dicsérnék az Istent) és ezt mi tseleked-tük. 80. És megtanítottuk őtet a' pánczél' tsinalás' mes-teriségére, hogy védelmezzenek benneteket a' harczban: vallyon tehát háládatosok vagytok é ti ez iránt? 81. És Salamon' hatalma alá vetettük a' dühös szeleket, mel-lyek parancsolatjára megfutották a' föld' színét, a' hová letettük a' mi áldásunkat, ezek pedig előttünk mind tud-

---

*) W. 78. Ezen mesét elő-adja Gelál: Marraktzius megezáfol-ja 456-ik lapján, t. i. némellyeknek Juhai a' pásztor' jelen nem léttében a' szántó-földre törvén, leették azt egészen, melly kár megvétel iránt való panasz Dávid és Salamon' eleibe került; monda azomban Dávid: A' szántó-föld tulajdonosának adattassanak által a' Juhok, az okozott kár' vissza-pótlása' fejében. Salamon azomban szólla: hogy a' kár téríttessék-meg a' tej-szaporodás. és gyapjából; a' Ju-hok mindazáltal a' kárt-okozónak adattassanak vissza; a' melly hogy ekképpen történt-meg a' Salamon ítélete sze-rint, közönségesen hiszik.

va valának. 82. És meghódítottunk néki az ördögök közül némellyeket, a' kik részére a' tengerből gyöngyöket és drága köveket buvárokodának: e' felett más munkát is kényszerítették véghez vinni, és mi vigyáztunk rájuk. 83. És emlékezzél - meg Jóbról, a' midőn Urához kialtozna, mondván: Engem nyomorúság környékezett-meg, hanem te igen irgalmas és könyörülő vagy. 84. És meghalgattuk őtet, kinyilatkoztatván néki az ő ártalmát, és visszaadtuk Familiáját, és az ő javait kétszeresen, irgalmasságunkból: hogy intésül szolgálna azoknak, a' kik az Istent tisztelik. 85. És emlékezz-meg Ismaélről, Edrisről, és Dulkephliről, *) ezek mindnyájan béke-tűrók voltak. 86. És bévettük őket a' mi irgalmasságunkba: mivel ezek valának az igazak között. 87. És Duldunimról, az az: Jónásról, midőn nemzetire megharagudván, elvándorlana, azt vélván, hogy hatalmunkat rajta semmiképpen meg nem mutathatjuk. Felkiáltott a' setétségben (az az: a' halnak hasában.) Nincs más Isten, csak Te egyedül. Dicsőség Tenéked. Valóban én a' gonoszok között való voltam. 88. Meghalgattuk tehát őtet, és megszabadítottuk minden szorongatástól: mert így mentjük-meg mi a' hívveket. 89. És Zachariásról, midőn segítségül hívná az ő Urát, mondván: Én Uram ne engedd-meg, hogy magtalan legyek; mert te vagy legjobb Örökösöm. 90. Meghalgattuk tehát őtet, és ajándékoztuk néki Jánost, és alkalmatossá tettük Feleségét a' szaporításra; mivel ezek vételkedtek egymással a' jó tselekedetekben, szeretettel 's félelemmel híván bennünket segítségül; alá-vetvén magokat nekünk alázatossággal. 91. És Máriáról, ki szeplőtelen Szűz vala, és a' mi lelkünket belé fuvallottuk, és csudának tettük - ki Őtet, és az Ő Fiját, minden nemzetek előtt. 92. Valóban ezen ti nemzetségték egy nemzet, és én vagyok a' ti Uratok: szolgáljatok tehát nekem. 93. De a' Keresztyének és Zsidók meghasonlottak vallásokban egymás között. Pedig mi hozzánk téréndenek minnyájan az Itélet' napján. 94. A' ki tehát jót tselekedend, és a' hívők között lészen, nem lesz' jutalma megtagadva; és mi valóban feljegyezzük néki azt. 95. És átok leend minden város felett, mellyet elvesztendünk: valóban

*) 85. Dulkephlim, némellyek szerint a' Jób fija volt; mások pedig Prófétának: némellyek ismét kegyes embernek; mások ellenben bűnös, de megtért embernek gondolják.

e' világra nem térnek vissza. 96. Valameddig út nem nyílik a' Jagug és Mágug költözésekre, közel az Itélet' napja körül: ezek azomban minden magos hegyekről elő fognak sietni. 97. És a' míg el nem közelgetne az igaz ígélet, (az az: a' Feltámadás' napja) és íme rettegve emelik-fel szemeiket azok, kik hitetlenek valának, mondván: Oh jaj nekünk! már nem vigyáztunk azon napra: sőt gonosz szívűk voltunk. 98. Valóban ti óh Mekkaiaiak, és az a' mit tiszteltek az Istenen kívül, mint a' fa megégték a' gyeheennában: ti abba alá-szállandotok. 99. Ha ezek Istenek lettek volna, nem szállottak volna belé; örökre ott fognak pedig maradni mindnyáján. 100. Nagy sírás és jajgatás leszen ottan, és ők semmit se halhatnak, annak nagy mélysége miatt. 101. Továbbá azok, kiknek a' Paradicsom rendeltetett, attól, (az az: a' gyeheennától) meszsze távoznak. 102. Nem fogják annak legkissebb hangját is hallani; és a' mit óhajtottak lelkeiknek, örökre bírni fogják. 103. Nem szomorítja-meg őket az örök kárhozatnak legnagyobb félelme, és elejébe jövendenek nékik az angyalok sírjokból való kijövetelkor, mondván: Ez az a' nap, melly néktek megígértetett. 104. Bizonyos napop össze-hajtogatjuk az Eget, valamint Segel nevű angyal a' könyveket szokta össze-hajtogatni. Ollyan módon, a' mint az első teremést a' semmiből kihoztuk: ismét semmivé teszszük azt. Ezt ígérjük mi, és a' mit ígérünk, bé is tellyesítjük. 105. És már ugyan megírtuk a' Szent Könyvekben, (az az: a' Zsoltárookban) a' megintés után, hogy a' földnek örökösü az én igaz szolgálím lesznek. 106. Valóban ezen Al-Koránban híradások vagon az embereknek, a' kik tisztelik az Istent. 107. És azért küldöttünk tégedet, hogy irgalmas légy minden teremtményekhez. 108. Mondjad: valóban kinyilatkoztatott nékem, hogy a' ti Istenetek csak egy Isten légyen: vallyon tehát ti Moszlemok lesztek é? 109. Hogy-ha vonakodni fognak, mondjad nekik: Egyaránt hirdettem néktek hadat: de nem tudom vallyon közel vagy meszsze vagon é az, a' mi ígértetik néktek. Mert valóban Ő tudja legjobban mondásaitoknak világosságát, (az az: a' mit nyilvánosságosan szóllotok) és tudja azt a' mit eltitkoltok. 111. És nem tudom, vallyon az a' mit én néktek jelentettem, a' ti megpróbáltatástokra fog é szolgálni, és annak használása ideig tartó leszen é? 112. Mondjad: Én Úram, ítélj én közöttem és én ellenkezőim között

igazsággal. És a' mi Urunk könyörülő, és segítségül hívandó az ellen; a' mit felőle és felöllem hazugul hirdettek.

XXII-ik S ú r a.

A' Szarándokoskodás.

(Mekkaik. 87 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Óh Mekkaikak, féljétek a' ti Uratokat, mivel az óra' indulása (az az: a' földindulás az Itélet' napján) nagy dolog léshen. 2. Azon nap, mellyen meglátjátok azt, megfelejtkezik minden szoptató a' maga esecsemőséről, és minden terhet viselő megszűli a' maga szülöttjét; részegeknek fogod látni az embereket, pedig nem lesznek igazán részegek: hanem az Isten' büntetése rettenetes léshen. 3. És az emberek között valaki minden tudomány nélkül vetelkedik az Isten felől, ez által a' pártot-ütött sátánt követi. 4. Elvégezte az Isten a' sátán felől, hogy a' ki őtet pártfogójának vállalja; azt ő elcsábítja, és a' pokol' kínjára vezérli. 5. Óh emberek, ha kételkedtek a' feltámadás felől; valósággal mi porból alkottunk benneteket: később megaludt vérből: annakutánna a' testnek részszerint formás, részszerint formátlan részéből, hogy világossá tenénk elöttetek a' mi hatalmunkat, és nyugodni engedünk benneteket az anyátok' méhében mind addig, a' míg nekünk tetszik, egész a' meghatározott ideig. Azután kihozunk benneteket mint csecsemőket. Továbbá azt tselekeszszük, hogy elérjétek a' ti megállapodott férjfi korotokat. És némelyik ezen idő-kor előtt meghalálozik. És némelyik eléri az öregségnek végső idejét, elannyira, hogy elfelejti mind a' mit tudott. És száraznak fogod látni a' földet: a' midőn azomban essőt bocsájtunk reája, megindul magában, és minden plántáknak buja nemeit megtermi. 6. Ez azért vagyon, mivel az Isten igazság, és mivel Ő eleveníti-meg a' holttakat, és mivel Ő minden dologban hatalmas. 7. És hogy az óra, (az az: az Itélet' napja)

eljövend: nincs arról semmi kétség, sem arról, mivel az Isten feltámasztja azokat, kik a' koporsóban vagynak. 8. És valaki minden tudomány, vezérlés és megvilágosító Könyv nélkül verseng az Isten felől. 9. Kevélyen megátalkodván, hogy másokat elcsábítson az Isten' útjától. Ennek léssen a' földön gyalázatja. És megkóstoltatjuk vele a' Feltámadás' napján az égető tűz' gyötrelmét, és mondandjuk néki. 10. Ez az előbbieneknek' elmúlasztásából esett rajtad; és mivel az Isten nem igazságtalan szolgálai eránt. 11. És valaki bizodalmasan nem tiszteli az Istent. Ha jó történend véle, bátorságosan Ó hozzá fog ragaszkodni. Ha hogy pedig valamely kísértés fogja őt' érni, vissza-tér a' hitetlenségre e' világi és jövendő élete' elvesztésével. Ez léssen a' nyilván-való elvesztés. 12. Ha az Istenen kívül annak fogja segedelmét kérni, a' ki sem nem árthat, sem nem használhat. Ez igen messze távozó tévelygés az igazságtól. 13. Ha pedig annak kéri segedelmét, a' ki inkább árt, mint segít; bizonynal szerencsétlen az ilyen Pártfogó, és szerencsétlen annak Pártfogoltja. 14. Annakutánna bévezeti Isten a' hívőket és jó tselekvőket a' kertekbe, mellyek alatt Folyó-vizek folynak; mivel az Isten megtszelekszi a' mit akar. 15. A' ki azt gondolja, hogy e' világon nem fogja Mohammedet az Isten megsegíteni, valamint a' jövendő életben is: terjeszszen-ki kötelet, és akaszsa-fel magát, majd meglátja, használt é haragja Mohamed ellen. 16. És így bocsájtottuk-alá azt (t. i. az Al-Koránt,) a' melly a' világos Jeleket magában foglalja; mert az Isten megigazít, a' kit akar. 17. Valóban, a' kik hiendenek, akár Zsidók, akár Sábaiták, akár Keresztyének, akár bűvös-bájosok, akár társat-adók légyenek azok, valóban határozást fog kötöttök tenni Isten a' Feltámadás' napján; mert az Isten minden dolog felett tanú. 18. Nemde szemléled é? hogy az Istent imádja a' mi a' földön és az egekben vagyon: a' nap, a' hold, a' csillagok, a' hegyek, a' fák, az állatok; valamint sokan az emberek között is? Sokan elveszik pedig méltó büntetéseket. A' kit pedig megvetend Isten, nem lesz' annak egy tisztelője sem; ugyan is az Isten megtszelekszi a' mit akar. 19. Ezen két ellenkező Felekezet, (a' hívek t. i. és a' hitetlenek) vetélkedtenek az ő Uokról. Azután a' hitetleneknek tűzből készítették ruházatjok, és forró víz öntetik-ki fejekre. 20. Megolvad ezek által az ő bőrök, és

a' mi hasaikban vagyon. 21. És ostorozásokra, vasból készült, horgas buzogányokkal fognak kínoztatni. 22. Valahányszor ki akarnak a' tűzből menni, a' nagy fájdalmak miatt; mind annyiszor vissza-taszíttatnak abba, és megmondatik nékik: Kóstoljátok az égető láng' büntetését. 23. Azután bévezetendi Isten azokat, kik hittek és jót tselekedtenek, a' Kertekbe, mellyek alatt friss patakok folynak: felékesítetnek azokban, arany és drága gyöngy-szemekből készültt kar-kötőkkel, és selyemből lesznek öltözetjeik. 24. És jóra igazgattatnak, hogy higgyék az eggy Istent, és dicséretes útra vezéreltetnek. 25. A' ki pedig hitetlen leend, és eltiltand másokat az Isten' útjától, és a' Mekкаи Templom' látogatásától, melyet egyaránt építettünk mind a' jövevény, mind az idegen emberek' számára. 26. És a' ki meg akarja azt szentségteleníteni valamely istentelenség által; megkóstoltatjuk azzal a' kínos és fájdalmas büntetést. 27. Megemlékezz, midőn menedék-helyül adtuk Ábrahámnak a' Mekкаи Templom' helyét, és mondottuk néki: senkit se adj nekünk társul, és tisztán tartsad az én házamat az azt körüljárók, benne megállók, és az imádkozásra magokat meghajtandók' számokra. 28. És hirdessétek - ki az emberek között a' szarándokoskodást, hogy jöjjenek hozzád gyalog, vagy lovagolva akármelley kisoványodott tevé: eljövendenek a' legtávolabb útról. 29. Hogy bizonyosságaik legyenek a' szarándokoskodásból eredő hasznoknak, és emlegessék az Istennek nevét (a' kirendelt napokon) azért, hogy megengedte nékik használni a' tereh-hordó barmokat. 30. Egyetek tehát azokból, és étessétek belőlök a' szegény koldusokat. 31. Azután végezzék ájtatosságaikat, tellyesítsék ajállásaikat, és járják-körül a' régi házat. 32. Ezt tegyék: A' ki dicsóíti az Isten' ítéletit, jobb léssen néki. Megengedtetik néktek minden marhát megenni, kivévn azokat, mellyeknek mint tiltottaknak nevei felolvastattak előttetek. Távozzatok továbbá a' bálványozás' undokságától, és kerüljétek a' hazug mondásokat. 33. Az eggy Istenben igazán hidjete, se társat ne adjatok néki: Mert a' ki társat adand az Istennek, olyan léssen, mint a' mi leesett az Égből, 's elvitték a' madarak: vagy bele fűjvén a' szél: távolra elviszi azt. 34. Ez így vagyon. A' ki pedig magasztalja az Isteni ajállásokat, valóban ezek kegyes szívekből erednek. 35. Néktek van az állatokból

hasznotok; annakutánna illendő őket elvezetni a' régi házhoz a' feláldoztatásra. 36. Minden nemzetnek rendeltünk állandó Szent helyeket, a' hol az Isten' nevéről emlékezzessenek azért, hogy a' teher-hordó marháknak használatát megengedte. A' ti Istenetek csak egy Isten: annak ajánljátok tehát magatokat. És jelentsd-meg az Istent alázatosan tisztelőknak. 37. Kik az Isten' említésével, szíveik félelemmel telnek-el, és azoknak, kik békességesen szenvedik, a' mi rajtok történt; és eleget tesznek kötelességeknek az Imádságban; és abból, a' mit élelmekre adtunk nékik, alamizsnálkodnak. 38. Az Isteni tiszteletre áldozat véget adtunk néktek Tevéket. Sok hasznotok van néktek azokból. Említsétek tehát azok felett az Isten' nevét, midőn felkötven első bal lábokat, három lábaikon álva megáldoztatok. Midőn pedig kiesnek az ő oldalaik a' feláldoztatás után: egyetek, és tartsátok jól azokból a' szűkölködőket, és azt a' ki nem is kér, hanem megelégszik azzal, a' mi néki adatik. Úgy vetettük azokat alátok, hogy meghaláljátok azt nékünk. 39. Nem jutnak az Istenhez azoknak sem húsaik, sem véreik: de eljut hozzája a' ti kegyességtek. Azért vetettük azokat alátok, hogy magasztaljátok az Istent azért, hogy vezérlett benneteket. És hirdesd a' jóltévőknek. 40. Hogy Isten elfordítja a' hitetlenek' csalárdságait a' hívők'től: mert nem szereti Isten az álnokot és hitlent. 41. Megengedettett a' harczolóknak, hogy a' hitetlenek ellen harczoljanak: azért, hogy azok igazságtalanul boszszantattak ezek által. És az Isten eléggé hatalmas azokat felsegélleni. 42. Ezek azok, a' kik igazságtalanul kihányattak hajlékaikból, azért, hogy ezt mondták: A' mi Urunk az Isten. De ha nem üzné Isten az embereket más emberek által: valóban lerontatnának a' Keresztyének Klastromjaik és Templomjaik, és a' Zsidók' Sinagógaik, és a' könyörgő jó házak (az az: a' Mohammedánusok' Mecsetjeik.) Sokat említetik ezen helyeken az Isten' neve. Mert segíteni fogja Isten azt, a' ki Őtet hívja; mert az Isten erős és igen hatalmas. 43. Ezek azok, kiket ha megerősítünk a' Földön, imádkoznak és alamizsnálkodnak; tiltani fogják a' rosszat és a' jót parancsolandják. Mert az Istené lészen a' dolgok' vége, (az az: a' végső nap mindenek vissza-térendenek Ő hozzá. 44. Ha hazugságokkal fognak vádolni téged: már az előtt hazugságokkal vádolták Profétáikat Noé, Aad, és Themud'

népei. 45. Az Ábrahám' népe a' Lót nemzete, és a' Madián' lakossai. És Mózsés is hazugság' költésével vádoltatott. Meghoszszabbítottam a' hitlenek' életeket: azután megbüntettem őket, és melly rettenetes nagy volt az én büntetésem. 46. Hányat rontottunk-el a' városok közzül, mellyek most omladékaiba hevernek; mert gonoszok voltak? És hány kútak vannak elhagyattatva? És hány megerősített tábor-helyek vannak pusztán? 47. Avagy nem útazták é be a' földet? Úgy é vannak szíveik, mellyekkel érezzenek, vagy füleik, mellyekkel haljanak. Valóban nem vakok az ő szemeik: hanem vakok szíveik, mellyek mejjeikben vagynak. 48. És unszolni fognak tégedet a' büntetés' siettetésére. De a' te Urad vissza nem húzza a' maga ígését, mert a' jövődő életben a' te Uradnak egy büntetésbeli napja olyan lesz', mint ezer esztendő azok közzül, millyeneket itten számláltok. 49. És azon városok közzül hányat éltettem boldogságban, és ők gonoszok voltak? Azután eltöröltem őket. És vissza-térnek hozzám a' feltámadás' napján. 50. Mondjad: Oh Emberek! valóban én világos hirdetőtök vagyok néktek. 51. A' kik tehát hiendenek, és jót teendenek: azoké lesz' a' kegyelem és tisztességes jövedelem. 52. A' kik azomban a' mi Jeleinket megerőtleníteni igyekeznek: ezek a' poklok' társai lesznek. 53. És egy Követet, vagy Próféfát sem küldöttünk előtted, ki midőn azt olvasná, a' Sátán valami hibát olvasása közben ne csuszszantott volna be azokba. De eltörlendi Isten azt a' hibát, mellyet a' Sátán szúrt közibe: Azután megerősítendi Jeleit: mert az Isten bölcs és tudó. 54. Hogy az, a' mit a' Sátán közibe szúrtt, kísértetésekre szolgáljon azoknak, kiknek szíveikben az istentelenség' nyavalyája uralkodik, és kemény szívvel bírnak. Még pedig a' gonoszok nagy szakadásban vannak. 55. És hogy tudják, kiknek adatott ezen tudomány, hogy ezen Al-Korán az Istentől való Igazság, 's azért hidjenek és nyugodjanak-meg benne. Mert az Isten az igaz útra vezérlendi azokat, a' kik hittek. 56. És nem szünnék-meg felölle kételkedni, (az az: az Al-Koránról) a' hitetlenek, míg eljutna hozzájuk hirtelen az óra, avagy elérkezne hozzájuk azon sovány nap' büntetése, az az: a' Bedrei harcznak, vagy az utolsó Itéletnek büntetése. 57. Az Istené leszén azon napon az országlás. Megítélendi őket. Továbbá a' kik hittek és jót tselekedtenek, a' gyönyörűséges Kertekben lesznek. 58.

A' kik pedig nem hittének, és hazugságot költöttek a' mi Jeleink ellen, ezeknek gyalázatos büntetések lesz'. 59. És a' kik kivándorolnak Mekkából az Isten' útjáért, azután megölettetnek, vagy meghalálnak, jól gondjokat viseli Isten azoknak; mivel Isten a' legjobb Gondviselő. 60. Minden kétségen kívül bévezeti őket oda, a' hol ön' magoknak tetszések leszen; (t. i. a' Paradicsomban) mert az Isten kegyelmes 's tudó. 61. Ez úgy vagyon, és a' ki szolgálatot tészzen a' hitetleneknek, azután igazságtalanul bánnak véle a' hitetlenek: valóban megsegíti azt az Isten; mivel az Isten kegyelmes és megenged. 62. Ez megleszen, mivel az Isten a' nappal után éjjelt, éjjel után nappalt következtet; mert az Isten mindent hall és lát. 63. Ez is meglesz', mivel az Isten Igazság, és az, a' mit rajta kívül segítségül hívnak; hijábanvalóság. 64. Nemde nem látod, hogy az Isten az égből essőt bocsájt-alá, és a' föld zöldellővé válik? Mivel az Isten szemes, bölcs. 65. Néki szolgál az, a' mi az Egekben és a' Földön vagyon; mert valóban az Isten gazdag, dicséretes. 66. Nem látod é, hogy az Isten ingyen szolgál néktek mind azzal, valami a' földön vagyon, és a' hajók a' tengeren az Ó parancsolatjából futnak? És tartóztatja az Eget, nehogy a' földre ne roskadjon, hanem ha az Ó akaratja által: minthogy az Isten az emberek iránt kegyes, irgalmas. 67. És ő az, ki által éltek és meghaltok: azután ismét életet adand néktek a' Feltámadáskor: és még is háládatlan az ember. 68. Minden nemzetnek rendeltünk vallásbeli szer-tartást, 's ők tartsák is meg azt. Ne vetélkedjenek tehát veled e'féle tárgyért, (az az: ne vetélkedj vélek a' vallásról) hanem hívd-meg őket a' te Uradhoz; minthogy te vagy az egyenes vezérlés alatt. 69. Hogyha vetélkednének veled, mondjad nekik: Az Isten legjobban tudja, a' mit tselekesztek. 70. Ó fog ítéletet hozni ügyetekben. 71. Hát nem tudod é? hogy az Isten tudja azt a' mi történik az Egekben és a' Földön? Valóban ez megirattatott a' Könyvben, az az: az Isten' őrzése alatt lévő Táblán), és ez az Istennél könnyű. 72. A' bálvány-imádók esztelenül azt tisztelik, mellynek semmi hatalom és tudomány nem adatott. 73. És midőn olvastatnak nekik a' mi világos Jeleink az Al-Koránból, megesmérod arczaikon a' hitetleneket: láthatod a' megtagadást, az unatkozást, és irtózást; csak hogy fel nem támadnak azok ellen, a' kik olvassák Jeleinket. Mondjad: még valami

kedvetlenebbet hirdetek néktek? Gonoszabb leend a' tűz, mellyel Isten azok ellen fenyegetődzik, kik hitetlenek. Siralmas lészen az abba való bémenetel. 74. Oh Mekkaiak! előtökbe terjesztetett a' példa-beszéd, haljátok-meg azt. A' kiket Istenen kívül tiszteltek, soha csak egy szünyogot sem teremtenek, bár minnyájan öszsze-gyűljenek is e' végre. És ha csak a' szünyog ragadna is el tőlök valamit, azt vissza nem nyerhetnék. Gyenge mind az imádó, mind az imádott. 75. Nem mérték az Istent az Ő Igazságának mérő-serpenyűjével. Valóban az Isten egyedül erős, és fő-hatalmas. 76. Választa Isten angyalokból, és emberekből Követeket; mivel Ő egyedül a' halló, és megtekintő. 77. Esmérte a' mi volt az előtt és a' mi lett az után: és majd az Isten' színe eleibe állíttatnak mindenek. 78. Hívek! hajoljátok-meg, és tiszteljétek Uratokat, és jót tselekedjétek, hogy boldogok lehessetek. 79. És harcoljátok az Istenért buzgósággal. Ő választott-ki benneteket, nem is tett a' Vallásban reátok nehéz terhet. A' ti atyátoknak Ábrahámnak vallását adta néktek. Ő nevezett benneteket Moszlemoknak annakelőtte, és itt az Al-Koránban is, hogy légyen a' Követ, (az az: Mahommed) tanúbizonyságul ellenetek a' Feltámadás' napján, és ti legyetek tanúk az emberek ellen. Álhatatosok legyetek az Imádságban, és adjatok alamizsnát, és erősen ragaszkodjatok az Istenhez; mert a' ti Uratok néktek Segítőök, 's Pártfogóök.

XXIII-ik Súra.

A' H í v e k.

(Mekka-i, 128 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Boldogok a' kik hisznek. 2. Kik alázatosan elvégzik Könyörgéseket. 3. És a' kik káromló, gonosz beszédet nem tesznek. 4. A' kik alamizsnát osztogatók. 5. És a' kik nem paráználnak. 6. Hanem egyedül feleségeik eránt viselkednek szeretettel, vagy szolgálóik iránt. 7. A' kik ezen kívül kívánnak másokat; azok kicsapongók. 8. És a' kik kezességöket, és törvény előtt tett fogadásaikat megtartják. 9. A' kik Imádságaikat szorgalmasan elvégzik. 10. Ezek lesznek az Örökösök. 11. Kik megörökösödnek a' Paradicsomban, benne állandóan maradván. 12. Teremtettük az embert sárból. 13. Ismét Férjfi' magvából. 14. Ismét aludt vérből. Ezt teremtettük egy darab hússá. Azután csontokká alkottuk. Továbbá felöltöztettük a' csontokat hússal. Végre, másod ízben teremtettük, midőn meglelkesítettük a' Testet. Áldott légyen az Isten, a' legjobb Teremtő. 15. Minnyájan meg fogtok halálozni. 16. Azután, a' Feltámadás' napján feltamadtok. 17. Mi teremtettünk felitekbe hét Egeket, és gondoskodtunk az itt alant élőkről. 18. Azután alá-bocsátottunk vizet az Égből, és megállapítottuk azt a' földön; ezt tselekedvén, mi valóban hatalmasok vagyunk. 19. Ez által készítettünk néktek pálmás és szőlős kerteket. 20. Hol sok gyümölcsötök teremvén, esztek azokból. 21. És alkottunk néktek fát, a' Sinai hegyen, melyből olaj foly. 22. Vagyon néktek az okatlan állatokból is sok hasznosok: itatnak benneteket téjjel, húsokat megeszitek. 23. Azok, mint hajók hordoznak titeket. 24. Elküldöttük Noét, a' maga népéhez, a' ki mondotta: Oh én Népem, szolgáljatok az Istennek: nincsen Isten kívülte: nem fogjátok é tehát Őtet félni? Mondának a' hitetlenek? Előljárói: nem egyéb ez, mint hozzátok hasonló ember, a' ki felettetek való elsőségre, méltóságra vágyakodik. Ha azt akarta volna Isten, hogy senkit se tiszteljünk rajta kívül, valóban angyalokat küldött volna alá; nem pedig

ezen embert. Nem hallottuk azt a' mi első atyáinktól. 26. Esze-vesztett ember ez: vigyázzatok reá, mi lesz' belőlle. 27. Mondá Noé: Uram oltalmaz-meg engem tőlök. 28. És mondottuk kinyilatkoztatás által nékie. Tsinálj magadnak Bárkát. Midőn pedig eljövend a' rendelt idő, és a' víz árkából kiömlött. 29. Bocsáss-bé abba minden állatokból két párosokat, különböző nemekből, és a' te Házad' népét; azon kívül, kit érdekle a' büntetés. És ne is szöllits engemet azokért, a' kik istentelenek; mert azok a' víz alá fúlnak. 30. Midőn pedig te, és a' veled lévők béköltözendenek a' Bárkába, mondjad: Dicséret Istennek, ki megszabadított bennünket az istentelen népektől. 31. És midőn kiszállandasz belőlle, mondjad: Én Uram, szállíts engemet ki szerencsésen, mert Te legjobb kimentő vagy. 32. Valóban ebben az Isteni hatalomnak Jelei voltak, 's ez által a' Noé' népeit keményen megpróbáltuk. 33. Más nemzetet támasztottunk utánnok. 34. És küldöttük hozzájuk nemzetekbeli Húd nevű Követünket, a' ki mondotta nékik: Imádjátok az Istent. Nincsen kívülötte Istenetek: nem fogjátok é Ötet félni? 35. És népének hitetlen Fejei, kik a' Feltámadást tagadák, kiknek a' világi gyönyörűségekből bőv részt adtunk, mondák: Csak olyan ember ez, mint ti vagytok: Eszik is, iszik is. 36. És valóban, ha engedelmeskedni fogtok az olly embernek, mint magatok vagytok, elvesztek. 37. Vallyon igéri é néktek, hogy a' halál után, minekutánna porrá és csonttá léztek, elevenen fogtok sírjaitokból kivezettetni? 38. Távol légyen távol, hogy betelleyesedne, a' mi néktek ígértetik. 39. Nincs egyéb élet, e' világi életnél. Meghalunk, és élünk; 's fel nem támadunk. 40. Ő csak Isten ellen hazugságokat koholó férjfiú; de nem hiszünk mi mondásainak. 41. És mondá Húd: Én Uram! őrizz-meg engemet azon hazugságtól, mellyel vádolnak. 42. Felele Isten: Kevés varakozás után valóban meg fogják ők azt hánni. 43. Ugyan is elvesztettük őket igazságos büntetéssel, és olyanokká tettük, mint a' kiszaradt csirázatot. Távol vannak tehát az istentelen Népek az Isten' irgalmasságától. 44. Azután más nemzeteket támasztottunk ő utánnok. 45. Nem előzi-meg semmi nemzet' büntetése elhatározott idejét. Nem is fogja Isten a' határ napnál tovább túrni. 46. Küldöttünk Követeket; de valahányszor valamelly nemzethez Követ ment; mind annyiszor hazugságokkal vádoltatott

az. Ezért hát egygyik nemzetet elvesztettük a' másik után, és új beszéd-fárgyává tettük azt. Távol legyetek tehát az Isteni irgalomtól, ti nem hívó nemzetek. 47. Később Jellekkel és nyilvános hatalommal küldöttük Mózesst, és Áront, a' Mózes' öcsését. 48. Faraóhoz és az ő Főbbjeihez: de nagyon felfúvzkodott emberek lévén, nem halgatták-meg őket. 49. Mondának tudniillik: avagy hidjünk é két hozzánk hasonló embereknek, kik azon felül, a' nekünk szolgáló nemzetből valók? 50. És hazugsággal vádolák mind kettejeket: melly bűneikért el is vesztek. 51. Adtunk Mózesnek Könyvet, hogy általa megigazúlhassanak, t. i. az Izraeliták. 52. És Máriának Fiját, és az ő Annyát csudálatossá tettük; befogadván mind kettejeket egy magos, nyugalmas, és tiszta forrassal bővölködő helyre. 53. Oh Követeim! éljete a' szabad Javakkal, és igazat tselekedjete; mivel annak, a' mit műveltek, tudója vagyok. 54. A' ti nemzetségtek, egy különös nagy nemzetség, és én vagyok a' ti Uratok: féljete tehát engem. 55. És megszakadtak a' Zsidók és Keresztyének magok között, a' Vallás' czikkelyeire nézve. Minden Felekezet a' maga Vallásában gyönyörködik. 56. De engedd őket tévelygéseikbe maradni, egész haláluk' órájáig. 57. Számot adnak a' magzatokról és világi jókról, mellyeket nékiek ajándékoztunk. 58. Hasznokra, nem pedig károkra adtuk; de ők azt meg nem értik. 59. Továbbá, kik az Isten' büntetésétől félnek. 60. És a' kik az ő Urok' Jeleiben hisznek. 61. És a' kik az ő Uroknak társakat nem tesznek. 62. És a' kik adnak alamizsnát; mind azok egyszer majd az ő Urok' színe előtt megjelennek. 63. Ezek vetélkedve gyakorolják a' jó tselekedeteket, és megelőznek másokat azokban. 64. És nem terheljük senki lelkét fellyebb, csak tehetsége szerint, és nálunk vagyon a' Könyv, melly igazságot szöll: hogy senki igazságtalanul nem fog bántatni. 65. Az ő szíveik tudatlanságban hevernek az Al-Korán felől, és nem azt tselekszik, a' mi a' híveknek megparancsolatott vala. 66. De elvesztettük az ő Előljárióikat: íme azok hozzánk kiáltanak. 67. De megmondatik nékiek: Ne váltsatok ma szót: mert általunk meg nem segítettetek. 68. A' mi Jeleink már felolvastattak előttetek; de ti vissza-fordultatok. 69. Kevélyen felfúvzkodva, a' Nép éjjel özsze-jöve; mesét és hijábanvalóságot beszéltek Mohamedről, és az Al-Koránról. 70. Miért nem

fontolták-meg figyelmesen az Al-Korán' szavait: vallyon érkezett é hozzájok egyéb; mint a' mi hajdan atyaikhoz. 71. Miért nem esmérték-meg a' Követet? 's miért nem fogadják-el. 72. Azt mondják: Ördögös ő. Sőt inkább elérkezett hozzájok az igazság; de a' nagyobb rész gyűlölte azt. 73. Hogy-ha az ő akaratjok lett légyen meg; zavarba jött volna az Ég, Föld, és mindenek. Mi elhoztuk nékik a' vezérlést; (az Al-Koránt) ők azomban meszsze eltávoztak attól. 74. Avagy kívánsz é tőlök bért a' te prédikálásodért? De a' te Uradtól jövő jutalom jobb; mert Ő a' legjobb adakozó. 75. Te hívogatód őket az igazság' útjára. 76. De a' kik nem hisznek a' jövőendő életben, már azok meszsze távoztak-el az igazság' útjától. 77. Hogy-ha könnyörültünk volna rajtok, és megkönnyebbittünk volna az inséget, bizonynal erősebben ragaszkodtak volna az ő tévelygéseikhez, és abban megatalkodva, meg is maradhattak volna. 78. Büntetéssel érdeklettük őket, még se alázták-meg magokat az ő Urok előtt, és leborúlva nem esedeztek nékie. 79. Még egészen meg nem nyitottuk a' rettenetes büntetésnek ajtaját, 's már is kétségbe estek. 80. Isten az, a' ki teremtetete bennetek a' hallást, látást és szíveiteket, és melly kevesen adtok néki azért halát. 81. Ő, a' ki alkotott benneteket a' földből, és majd minnyájan az Ő színe eleibe fogtok gyűlni. 82. Ő az, a' ki megelevenít, megöl, és Ő tőle vagyon az éjjelnek és nappalnak változása: és ezt még sem értitek é? 83. Ők is azt mondták; a' mit az előttök valók. 84. Tudniillik: minekutánna meghalunk, és porrá 's csonttá válunk, feltámasztunk é azután valósággal? 85. Már megígértetett ez nékünk, és a' mi Atyáinknak is annakelőtte; de nem egyéb ez, mint régi mesés költemény. 86. Mondjad: Kie a' föld, és a' mi rajta vagyon, értitek é ezt? 87. Felelni fognak: az Istené. Vallyon tehát meg nem tértek é? 88. Mondjad: Ki a' hét Egeknek és a' nagy Trónusnak Ura? 89. Felelének az Isten. Mondjad: hát miért nem féltitek Őt? 90. Mondjad: minden dolgok' birodalma ki kezeiben vagyon? szóljatok ha tudjátok: 91. Felelének: az Istenében. Mondjad: ki igézett-meg tehát varázslás által benneteket? 92. Mi elhoztuk az igazságot; mindazonáltal ők még is hazugságot szóllanak. 93. Nem fogadott Isten magzatot, nincs is Ő mellette más Isten: külömben elrontotta volna egygyik Isten a' mit a' másik alkotott, és egy-

gyik a' másika felett felemelte volna magát. Dicséret Istennek! távol légyen a' mit fölül hirdetnek. 94. Ó a' nyilvánvalónak, és a' titoknak megesmérője: távol légyen, hogy az Istennek társai volnának. 95. Mondjad: Uram! láttasd-meg vélem bétellyesedését annak, a' mit nékik ígértél. 96. Uram! ne vess engemet az istentelen Nemzetek közzé. 97. Ugyan is: mi arra elég hatalmasok vagyunk, hogy megláttassuk véled azt, a' mivel fenyegetünk. 98. Bocsásd-meg nékik, hogy megtértenek: jól tudjuk a' mit hirdetgetnek, (felelgetnek) 99. És mondjad: Én Uram! a' te oltalmadba ajállok magamat; szabadíts-meg a' sátán' intselkedéseiktől. 100. Oltalmad alá futok Uram: hogy ne ártassanak nékem. 101. Mikor valamelyiknek közzülök halála fog történni, mondandja: Uram! téríts engem vissza még egyszer az életre. 102. Hogy jót tselekedjek abban, a' helyett, a' mit elkövettem; de majd ezt a' feleletet kapják: Semmiképpen nem. Hasztalan lesz' az esdeklés: mert hátok megett lesz' a' korlát, hogy vissza ne jöhessenek a' napig, mellyen feltámasztatnak. 103. A' midőn megfúvódik a' trombita: nem leszen akkor közöttök atyafiság; nem is fogják viszontagolva egymást barátságosan mulattatni. 104. Továbbá: a' kiknek mérő-serpenyűik jótlekedetekkel nehézkesek lesznek: azok a' szerencsések. 105. A' kiknek pedig hijánosok lesznek, ezek az elveszendők, 's örökre a' gyehennába mulatandók. 106. Égetni fogja orozáikat a' tűz, 's öszsze-ütik a' fájdalmak miatt ajakaikat, mikor mondatni fog nékik. 107. Ugy é olvastattak néktek az én Jeleim az Al-Koránban? De ti hazugságokkal vádoltátok azt. 108. Felelnek: Mi Urunk, erős, hatalmas lőn rajtunk a' nyomorúság, és mi tévelygő emberek valánk. 109. Mi Urunk, vezess-ki a' tűzből. Ha ismét vissza-térendünk a' tévelygésre; akkor valóban, mint gonoszokat, méltán büntess. 110. Mondandja nékik Isten: Távol legyetek elkárhoztak; ne is szállítsatok-meg engem a' szabadulásért. 111. De az én hív szolgálaim így fognak szólni: Mi Urunk, mi igazán hittünk; kegyelmezz tehát nekünk, és irgalmas légy: mert Te vagy a' legkegyelmesebb. 112. De gúnyolással fogadtátok azokat, róllam meg nem emlékeztetek, és nevetséget űztetek belőlök. 113. Én pedig megadtam nékik mai nap Jutalmokat, azokért, a' mellyeket békével szenvedtek, és ők boldogok lesznek. 114. Mondani fogja nékik Isten:

Hány esztendőig mulattatok e' világon? Felelnek: Mulattunk egy nap, vagy egy napnak valamely részét, bár kérdezd-meg a' számláló angyaloktól, a' kik előszámlálják a' teremtvények' idejeket, munkállódásaikat. 116. Mondandja nékik Isten: mulassatok csak kevés ideig; a' mit megösmérnétek, ha számolni tudnátok. 117. Gondoltátok é, hogy haszontalanul teremtettünk benneteket, és hogy ti nem gyülnétek majd hozzánk az ítéletre? 118. Dicsértessék az Isten, a' Király, az igazság' Istene: nincsen Isten, csak Ó egyedül: a' tiszteletre méltó, Trónus' Úra. 119. A' ki pedig ez Istenen kívül, más Isten' segedelmét kívánja: nincsen igaza, valóban a' számadás' terhe fogja nyomni Isten előtt az ő bűnéért, és nem fognak boldogulni a' hitetlenek. 120. És modjad: Uram bocsáss-meg, irgalmazz nékem: mert Te vagy a' nagy Irgalmú.

XXIV-ik S ú r a.

V i l á g o s s á g.

(Medinai. 64 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Ezen Súrát az égből bocsájtottuk-alá, és sérthetlenné tettük rendeléseinket, és mutattunk világos Jeleket, hogy t. i. meginttessetek. 2. A' latorkodót, és kurválkodót, mind kettejeket száz ütéssel büntessétek, és ne legyen megkegyelmezés erántok; ha hisztek Istenben és a' végső napban; büntetéseiknek pedig legyenek néhány hívek tanúi. 3. A' kurválkodó ne mehessen férjhez; hanem csak valamelly latorkodóhoz, vagy társat-adóhoz. És a' latorkodó ne vehessen házas-társul mást; mint valamely kurválkodót, vagy társat-adót. Mert a' házasság' ily' neme meg van tiltva a' híveknek. 4. A' kik pedig a' tiszta hív aszszonyokat vádolják fajtalansággal, és négy szemmel látó tánukat nem allítanak-elő, ostorozzátok nyolczvan ütéssel: és ne fogadjátok-el könnyen semminémű dologban azoknak vallomásaikat; mert az illyenek árulók. 5. Hanem a' ki ezek után megtérend, és magát megjobbít-

ja: valóban Isten azoknak irgalmas és kegyelmes lesz'. 6. A' kik pedig házasság-töréssel vádolandják Feleségeiket, és tanúk nem lesznek, tehát négyszer esküdjenek meg, hogy igazat mondtak. 7. Az ötödik esküvés legyén az Isten átkainak önn' magára való hívása, ha hazudnak. 8. És eltávoztatja a' Feleség magáról a' büntetést, ha az Istenre négyszer megesküszik, hogy Férje hazud. 9. És ötödik esküvése léssen az Isten haragjának magára való kívánása, ha Férje igazat mondó. 10. Ha nem volna rajtatok az Isten' irgalma, és bő kegyelme, mivel Isten bölcs és megbocsájtó; valóban kijelentené az igazságot, és megbüntetné a' hamissan esküvőket. 11. Továbbá, ha hazugságokat mondának, ne véljétek, hogy az által néktek ártanak; sőt inkább jót tésznek, és mindenkinek azok, közül megbüntetődik gonoszsága, mértéke szerint. És a' ki közülök a' gonoszságnak súllyát magára vállalta; annak nagy büntetése léssen. 12. Avagy mikor hallottátok a' rágalmat, nem gondolták é azt csekélységnek a' hív Férjfiak, és a' hívő Ászszonyó, megismérték é nyilvános és vétkes hazugnak. 13. Allítottak é elő négy tanút? és mivel nem állítottak négy tanúbizonyosságot Isten előtt, nem hazugok é ők? 14. Hogy ha nem lenne rajtatok láthatóképpen mind ebben, mind a' jövődő életben az Isten' kegyelme és irgalma: nagy veszedelem ért volna benneteket. 15. Azért, hogy által-eresztitek a' rágalmazás' vétjét nyelveiteken, és azt mondjátok ajakaitokkal, a' miről nem volt tudományotok, és könnyűnek, csekélységnek vettétek, éppen az, az Isten előtt nagy véték. 16. Avagy midőn a' rágalmat hallottátok, nem mondtátok é? hogy mi reánk nem tartozik erről itélni. Dicsősség Istennek! ez hazugság. 17. Int benneteket Isten, hogy ne térjétek soha az ily bűnre vissza; ha hívek vagytok. 18. És kijelenti néktek maga Jeleit Isten; mert az Isten tudós, bölcs. 19. A' kik szeretnek holmi becstelen tetteket hírelni a' hívőkről; azoknak gyötrelmes büntetések léssen. 20. Mind e' világon, mind a' jövődő életben: az Isten tudja ezt, de ti nem tudjátok. 21. Hogy ha nem volna az Isten' kegyelme és irgalma rajtatok; minden kétségen kívül régen megbüntetett volna benneteket. 22. Oh Hívók! ne kövessétek a' sátán' nyomdokit; mert a' ki követi, annak ocsmányokat, és tilalmasakat fog ő parancsolni. Ha meg nem kegyelmezett volna Isten; soha nem lett volna csak egy ártat-

lan is köztetek. De Isten megengesztelődik a' kihez akar: mert Ő által-látó, megeméző. 23. Fel ne fogadják a' gazdagok, hogy attyokfijainak, a' szegényeknek, és az Isten' útjáért kiköltözőknek nem adnak valamit: Hanem könyörüljenek, és kegyesen bánjanak azokkal: Nemde ti is kívánjátok, hogy bocsásson-meg néktek Isten? mert Ő megbocsájto, irgalmas. 24. Továbbá, a' kik rágalmaz-zák a' szemérmes, egyszerű életű, hívő Aszszonyokat: megátkozthatnak mind ebben, mind a' jövendő életben, 's nagy lesz' az ő büntetések. 25. Majd egy nap tanúbizony-ságot fognak tenni azok ellen tulajdon nyelveik; kezeik és lábaik arról, a' mit tselekedtek. 26. Azon nap, eleget tétet Isten az ő bűneikért, és megtudják, hogy Ő nyilvánvaló igazság. 27. A' fajtalan aszszony-személyek roszt' férjfiaknak, a' fajtalan férjfiak pedig fajtalan aszszonyoknak; a' jók jóknak adattassanak, és ezek a' jók megtisztíttassanak, védelmeztessenek az ellen a' rágalom ellen a' mit róllok mondanak. Ezeknek kedvező és tisztességes sorsok leszen a' Paradicsomban. 28. Oh Hívők! ne menjetek a' mások házaikba, minekelötte engedelmet kérnétek, és köszönnétek a' Ház-népnek. Hasznos ez néktek, hogy megintettessetek. 29. Hogy-ha nem talál-tok belől senkit; addig ne lépjete-be, míg meg nem engedtetik néktek. Hogy-ha pedig szó adódik néktek: térjetek ugymond vissza: akkor betérhettek; így bátor-ságosabb lesz' rátok nézve, mert Isten tudja, a' mit tselekesztek. 30. Nem vétkeztek mindazáltal, ha bétértek a' pusztá épületekbe, a' hová valami hasznos do-log végett bétérhettek; mert az Isten tudja, a' mit fel-fedeztek, és a' mit elrejtetek. 31. Mondjad a' híveknek, hogy tartóztassák-meg szeméiket, és őrizzék-meg testeiket a' tilalmas dolgoktól: ez leszen javokra nékiek. 32. És mondjad a' hívő aszszonyoknak, hogy tartóztassák-meg szeméiket, és őrizzék-meg szemérmes részeiket, és ne mutogassák az ő ékességeket, és fedezzék-el kebeleiket felső köntöseikkel, és ne fedezzék-fel ékességöket, csak az ő férjeiknek, vagy ön' szüleiknek, vagy férjeik szüleinek, vagy férjeik fíjainak, vagy magok fíjainak, vagy testvérjeik fíjainak, vagy nényjeik' fíjainak, vagy aszszony cselédjeiknek, a' kiket bírnak az ő Jobbjaik, az ő szükségekre rendelt férfi személyeknek, kik a' házasságra alkalmatlanok, vagy a' csecsemőknek, a' kik még tiszták 's ártatlanok az aszszonyi nem' testi esmére-

tétől. És ne hányják lábaikat annyira, hogy kitessék, a' mit elfedeztek. És térjetez minnyájan az Istenhez óh Hívek, hogy boldogok lehessetek. 33. És a' kinek közöttetek házas-társa nincsen, adjatok annak magatok között, vagy Istenfélő szolgálóitok között. Ha szegények leendenek, meggazdagítja őket Isten az ő bővségéből; mert az Isten adakozó és mindentudó. 34. És a' kiknek nincsen módjuk házasodni, tartóztassák-meg magokat a' parázna élettől, míg módot ad Isten nékik bőségből. Ha azok között, kiket bírnak Jobbjaitok, szabadság-levelet kívánnának tőletek: irjátok-meg nékik, ha jóknak találandjátok őket; és adakozzatok nékik az Isten' javaiból, mellyeket tinéktek adott; és ne kénszerítsétek szolgálóleányzóitokat a' parázna életre, hahogy tisztaságban akarnak élni. Ha ki pedig kénszeríteni fogja őket; irgalmas léssen nékik az Isten. 35. Már alá-szállítottuk hozzátok világos Jeleinket, a' minőket már láttak a' ti előttetek valók, és ezek intésül szolgálják az Istenfélőknek. 36. Isten megvilágosítja az eget és a' földet, mint egy lámpást, mellyben a' kristály-üvegben égő szent olaj vagyon. Fénylő csillagnak látszik, és nagy fényt terjeszt-el. Isten az Ő világosságával vezérel a' kit akar, és az ő népének bölcs példa-beszédeket ad elő tanúságul; mert Ő mindentudó, bölcs. 37. A' Hajlékokba megengedte az Isten, hogy magasztaltassék, és említessék azokban az Ő neve dicsérettel, reggel és estve. 38. Emberek! ne vonjon-el a' kereskedés, adás-vevés, az Isten' emlékezetétől, az imádságnak megtartásától, és az alamizsna osztogatásától: kik félték a' napot, mellyen fel 's alá fognak forogni a' szívek és szemek, (az Itélet-napot.) 39. Hogy megfizessen Isten néktek kegyességtekért, és nagyobbítsa jutalommal maga bőségből. Mivel az Isten mérték nélkül Jóltévő. 40. És a' kik hitetlenek leendenek, azoknak tselekedetei olyanok, mint a' köd a' sík pusztában; a' szomszédhozó vélvén azt víznek, míg hozzá nem érkezend, de semmit-sem talál; hanem megtalálják ők az Isten előtt a' Könyvet, mellyben minden tettek fel lesz' írva, és eleget téssen nékik Isten szoros számadásával; mert Ő tökéletes a' számvévésben. 41. Vagy olyanok lesznek az Ő tselekedeteik, mint a' setétség a' tenger' fenekén, elborítva homállal és setétséggel, mellyben senki-sem látja a' maga kezét; mert a' kit Isten meg nem világosít, nem lát semmit. 42. Nem látod é hogy az

Istent minnyájan dicsérik, kik az égen és földön vannak; valamint a' levegőben lévő égi madarak a' magok módjok szerint. Mindenek mondják Könyörgéseiket és Dicséreteiket, és az Isten megesmérője annak, a' mit tselekesznek. 43. És az Istené a' Mennyeknek országa és a' Föld, és az Istenhez lészen eljövetelek az Itélet' napján. 44. Nem látod é hogy az Isten gyengén hajtja a' felhőket: azután egygyesíti őket magok között, és rakásra halmozza. Látod osztán az essőt, melly ömlik azoknak üregeiből. És lebocsájtja Isten az égből a' feltornyozott felhőket, mellyekben jég vagyon, és megöl és sebesít avval a' kit akar, és elfordítja, a' kitől akarja. Kevesen múlik, hogy az Úr villámjainak fényessége a' szemeket világosságoktól meg nem fosztja. 45. Felváltoztatja Isten az éjjét a' nappallal: bizonyára ebben nagy a' bölcsesség. 46. És az Isten minden vad-állatokat vízből teremtett, és azok között némellyik a' háton csúsz, némellyik két lábon járó, némellyik pedig négy lábon teszi menetelét. Így alkot Isten a' mit akar: mert Ő minden dolgokban hatalmas. 47. Már alá-szállítottuk világos Jeleinket az Al-Koránban, és az Isten vezérel a' kit akarand az egyenes útra. 48. Majd mondják a' gonoszok: Hittünk az Istenben és Mohammedben az Ő Követjében, engedelmeskedtünk is nékik; pedig egy része vissza-húzza magát, és nem a' hívők között valók. És midőn az Istenhez és az Ő Követjéhez hívattnak, hogy közöttök itéletet tegyen: imé nagy részint meszsziire eltávoznak. 50. Ha igazság lenne közöttök, sietve megtérnének. 51. Vallyon szíveikben nem nyavalyások é ők? Vallyon kételkednek é? Vallyon félnek é, ha gonoszúl bánik velek az Isten, és az Ő Követe? De ők magok gonoszul tselekvők. 52. De a' hívek, midőn az Istenhez, és az Ő Követjéhez hívattnak, hogy itéletet hozna ő közöttök, így szólnak: Hallottuk és engedelmeskedtünk: és ezek a' szerencsésések. 53. A' ki engedelmes leend az Istennek és az Ő Követjének, és felendi az Istent, és ájtatos lészen: idvezül. 54. Megesküdtek az Istenre legszentebb esküvéssel, hogy-ha parancsolta vala nékik, bizonynal elmentek volna a' hadba. Mondjad: Ne esküdjetek. Az engedelmes-ség Igazság: hiszen az Isten tudósítatott arról a' mit tselekesztek. 55. Mondjad: engedelmeskedjete Istennek, és az Ő Követjének. Ha vonakodtok, kiki számot fog adni a' maga terhéről és hivataljáról; ha engedelmesked-

tek, vezéreltettek, mert nincsen a' Követnek más hivatala, hanem egyedül a' világos hirdetés. 56. Megigérte az Isten azoknak, a' kik hiendenek közzületek és igazat tselekesznek, hogy őket örökösítendi a' hitetlenek után Földbe, valamint örökösítette azokat, a' kik ő előttök valának, és állandóvá teszi az ő vallásokat, mellyet bevettek, és változtatandja félelmeket báforságra: tisztelni fognak engemet, és semmi társat nem adnak nékem; a' ki pedig hitetlen marad ezután, az elveszendő. 57. Végezzétek - el az Imádságot, alamizsnálkodjatok, engedelmesek legyetek a' Követnek, hogy irgalmat nyerhessetek. 58. Ne véljed, hogy azok, kik hitetlenek az Isten' hatalmát megerőtleníthetik, hogy meg ne büntetné őket a' földön, és az ő helyek nem a' tűz lenne; pedig iszonyú dolog abba menni. 59. Oh Hívek! kérjenek engedelmet tőletek a' hozzátok való bémenetelre azok, kiket bírnak jobbaitok, (az az: szolgálítok, szolgálóitok) és azok is, kik még el nem érték közzületek a' férjfiúi kort, három idő-pontban, t. i. hajnali imádság előtt, és midőn lesznek köntöseiket déli időben, és az estvéli Imádság után. Ezen három idő-pontok után nem lesz' vétek, hogy-ha hozzátok bémenendenek, felszolgálván néktek, valamint szokások Urok körül szolgálni. Így hirdeti az Isten néktek Jeleit; mert Ő bölcs, 's tudó. 60. Hasonlóan, midőn gyermekeitek elérendik férjfiúi korokat, kérjenek engedelmet hozzátok való bémenetelre minden időben. Így jelentí-ki Isten Jeleit; mert Ő bölcs, 's tudó. 61. A' sokszori szülés által elgyengült aszszonyok, kiknek aggott korok miatt nincs reménységek ujjont házasságra lépni: nem vétkeznek, ha ékességeiknek fitogatásából lesznek orcza-fedelőket, de ha attól magokat megtartóztatják, jobb lesz' nékik; mert az Isten halló, 's tudó. 62. Nem vétkeznek a' vakok, sem a' sánták, sem a' betegek, valamint ön' magatok sem, ha fiaitok, avagy atyáitok, anyáitok, férjfi avagy leány testvéreitek, vagy atyátok, anyátok, leány vagy férjfi testvérjei, vagy jó barátaitoknak Házaikba esztek, avagy olly házba, mellynek kulcsait őrzitek, (az az: ollyasoknak házaikba, kiknek vagyonokra gondot viseltek. A' midőn pedig bélépendetek házaikban, Isten' nevében áldott köszöntéssel köszöntétek azokat. Így nyilatkoztatja - ki Isten Jeleit, hogy megértsetek. 63. Valóban azok a' hívek, kik hisznek az Istenben és az Ő Követjében, az ettől nyerendő engede-

lem nélkül el nem távoznak tőlle, midőn valamelly dologért általa bégyűjtenek, ha az elmenetelre való engedelmet tőled kérendik, úgy ezek hisznek az Istenben és az Ő Követjében. A' midőn tehát valamelly dolgok miatt engedelmet kérnek tőled; engedd-meg a' kinek akard, 's kérj azoknak bocsánatot Istentől: ugyan is az Isten megbocsájtó, irgalmas. 62. Ne nevezzétek a' Követet a' szerint, a' mint egymást szöllongatjátok. Jól tudja azt Isten, hogy ki távozik-el a' tanítástól. De őrizkedjenek azok, a' kik ellenkeznek az Ő parancsolatjával, hogy meg ne lepje őket az e' világon való büntetés, vagy ne lepje-meg őket a' fájdalmas büntetés a' jövőendő életben. 65. Úgy é, hogy az Istené, a' mi a' földön és égben vagyon? 's tudja azt, buzgók vagytok é a' hitben, vagy kétszínűk; és valamelly nap minnyájan hozzá gyülekeznek az emberek, és el fogja nékik beszélni, mit munkálódtak. Mert az Isten minden dologban tudós.

XXV-ik S ú r a.

K ü l ö m b ö z t e t é s.

(Mekkái. 77 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. Áldott légyen, ki alá-bocsátotta a' Külömböztetést maga szolgáljára, (az az: Mohammedre az Al-Koránt) hogy légyen minden teremtményeknek (t. i. embereknek és génuszoknak) Tanítója. 2. Annak, Kié az Egek és a' Föld, nincsen magzatja, nem is volt Országában társa: minden dolgot teremtett; azután elrendelt. 3. Még is Ő rajta kívül fogadtak Isteneket, a' kik semmit-sem teremtenek, sőt magok teremtetnek. Sem jót, sem rosszat nem tehetnek ön' magokkal sem, és sem az életre, sem a' halálra, sem a' feltámasztásra való hatalommal nem bírnak. 4. És a' hitetlenek mondják: Mi egyéb ezen Al-Korán, mint Mohammed által koholt hazugság, mellynek szerzésére mások, (az-az: a' Zsidók és Keresztények) segítettek. Azomban, mikor ezt mondják: gonoszságot és hazugságot szöllanak. 5. Azt is mondották: Ezek az előb-

benieknek meséi. Leírta azt azoknak Könyveikből, mert ezek nékie reggel és estve olvastatnak. 6. Mondjad: alábocsájtotta ezen Al-Koránt az, a' ki tudja az Egek' és a' Föld' titkait. Ugyan is Ó a' megbocsájtó, 's irgalmazó. 7. Így is szólttak: Mi baja ezen Követnek? Eszik ételt, iszik és járkál az útszákon? Ha csak alá nem bocsájtatik hozzá Tanító-társúl angyal. 8. Vagy alá nem száll valamely kincs: vagy valami szép, gazdag kert, a' mellyből élni fog gyönyörködve. Semmi módon nem fogunk nékie hinni. A' kik Ót' követik, csak babonaságokkal játszó embert követnek. 9. Lásd, mihez tesznek Téged' hasonlóvá; eltévedtek ők, 's fel nem találhatják az igazság' ösvényét. 10. Áldott légyen az, a' ki néked jobbat adhat, mint ezek mondanak, ha akar: t. i. Édeni kerteket, mellyekbe Folyók lesznek, és pompás égi palotákat. 11. A' ki tagadandja az Itélet' napját, készítettünk annak égő tüzet. 12. Ha valaki meglátja őket távol helyről: 13. Már meghallja, melly dühösséggel fognak kiabálni. 14. És midőn megkötözve lelökhetnek a' nyomorúságos helyre, kétségbe esnek. 15. És segítségre fogják hívni a' halált. 16. Mondjad: avagy nem jobb é ennél, a' jóknak megígértt Paradicsom' Örökkévalósága? az léssen jutalmok, és lakó-helyek. 17. Bétellyesedik nekik a' Paradicsomban, a' miket kívántak ön' magok, örökké ott fognak múlatni. A' te Uradnál az ígélet bétellyesedik. 18. És valamely nap' begyűjti a' bálványozókat, és azokat, a' kiket imádtanak az Istenen kívül, és mondandják ezeknek: Ti csábítottátok é el szolgálmat? vagy ön' magok tévelyedtek-el az igazság' útjáról? 19. Felelendenek: Tiéd a' dicséret! nem tartoztunk volna kívülőtted más Urat ösmérni, de meggazdagítottad atyáinkat, velünk egygyütt, úgy, hogy megfelejtkeznénk intése dről, és elveszendők lettünk. 20. Mondandja Isten a' bálványozóknak: azok, a' kiket tiszteltetek, hazudtak abban, a' mit ígértetek: el nem fordíthatjátok magatoktól a' büntetést, 's nem segíhettek magatokon; mert a' ki gonosz léssen, megkóstoltatjuk véle a' nagy büntetést. 21. Csak embert küldöttünk Követül hajdan is, ki evett, ivott, és járt az útszákon, és egygyiket a' másik által megerősíteni próbáltuk. Békével tűrjétek: mert a' Te Urad jól látja, ki a' békével tűró. 22. És mondják: a' kik nem reménylik a' velünk való találkozást (az Itélet' napját.) Ha csak angyalok nem bocsájtatnak-alá, avagy

nem látjuk - meg az Istent: nem hiszszük Mohammedet Profétának. Elkevélyedtek ezek, és nagy tévelygésbe estek. 23. Majd ha meglátandják az angyalokat a' gonoszok, kiáltani fognak: segítség! segítség! 24. De előmutatjuk vétkeiket, minden munkálkodásaikat, és a' legjobbak is porrá lesznek. 25. Nagyobb boldogságok lesz' a' Paradicsom lakosainak, kik déli pihenésben, 's gyönyörűségben fognak lenni. 26. És mondjad: Majd meghasad az Ég a' felhőkkel; alábocsájtatnak az angyalok. 27. Az Irgalmazó' országa azon napon eljön, melly a' gonosztévőknek nehéz napjok leszén. 28. Akkor öszsze-harapdalja a' gonosztévő tulajdon kezeit, és mondandja: Oh vajha én a' Követ' útján jártam volna. 29. Oh jaj nekem: bár csak ne fogadtam volna a' gonoszt barátom-má. 30. Félre vezetett engem a' megintetéstől, (az Al-Korántól.) A' sátán az embernek árulója. 31. És monda a' Követ: Uram! megvetette Népem ezen Al-Koránt. 32. És így tettünk mindenik Profétának a' gonosztévők közül ellenségét: de elégséges Igazgató és Segítő a' te Urad. 33. És mondják: a' kik hitetlenek: Ha csak egyszerre alá nem bocsáttatik néki az egész Al-Korán, nem hiszünk néki. De mi részenkint bocsájtottuk azt néked alá, hogy megerősítsük általa a' te szívedet; egygyik részt a' másika után mondtuk néked. 34. Nem is hozhatnak hozzád a' hitetlenek semmi más ehez hasonló példa-beszédeket; ha csak mi nem jövünk hozzád igazsággal és legjobb magyarázattal. 35. Majd öszsze-gyűjtetnek a' gyehennába a' tévelygők, kik eltértek az idvesség' útjától. 36. Hajdan által-adtuk Mózsésnek a' Könyvet, Segítő és Tanácsosnak tettük az ő öcscsét Áront. 37. És mondtuk nekik: menjetek azon néphez, melly hazugsággal vádolta Jeleinket, mellyért elveszítjük azt nagy veszedelemmel. 38. És emlékezz-meg Noé' nemzetségéről, a' melly hamissággal vádolta a' mi Követünket: elmerítettük, és tanúságul tettük őket az Embereknek, készítvén nékiek gyötrelmes büntetést. 39. És emlékezzél-meg Aadról, Themudról, és ezen idő közt élő más sok nemzetségekről. 40. Minnyájoknak ezek közzül bölcs beszédeket szóllottunk megintetésekre, és minnyájokat elvesztettük nagy veszéllyel. 41. Látták a' Mekkaiak azon Várost, mellyre esett az átok esső, (az az: Sodomát) mindazonáltal nem hitték még is a' Feltámadást. 42. És midőn meglátnak a' hitetlenek tégedet gunyolódva [fogadnak,

mondván: Ez é tehát az, kit Isten Követjének választott? 43. Bizony majd el nem fordít vala Isteneink' tiszteletitől bennünket, ha hozzájok állhatatosok nem maradtunk volna. Ah! de majd megtudják, midőn látni fogják a' büntetést, hogy ki vala eltévelyedve az igazság' útjától. 44. Mint látszik tenéked? A' ki illetlenül beszél az Istenről, vallyon te leszel é annak gondviselője? 45. Vagy véled é, hogy nagyobb része azoknak hall, vagy téged értenek é? Nem egyebek azok, mint barmok: sőt még tévelygőbbek az igazság' útjától. 46. Nem veszed é észre? a' harmatot, mellyet az Isten szét-önt a' földön. Ha akarná, állandóan a' földön maradna. 47. De a' Nap elolvasztja és magához veszi, lassan felszivogatván. 48. És Ó az, a' ki az éjjelt teremté az álomra, nyugodalomra, és a' nappalt a' munkára, az emberek' számokra. 49. Ó az, a' ki bocsátja a' szeleket, mint szerencsés hirdetőit irgalmasságának (az az: az esső előtt,) és alá-bocsájtunk az Égből tiszta vizet, hogy feléleszszük általa a' meghalt tartományt (a' száraz földet,) hogy megittassuk a' barmokat és embereket. 50. Ez áldást kiosztogattuk közöttök, hogy megemlékeznének az Isten' jótétemnyeiről. De az emberek háladatlanok. 51. Ha akartuk vala, minden városba küldöttünk volna Hirdetőt. 52. Te ne engedelmeskedj mindazonáltal a' hitetleneknek; hanem inkább ostromoljad őket ezzel, (az az: az Al-Koránnal;) mint terhes vítatással. 53. Isten az, ki határt szabott a' vizeknek; egygyik édes és jó ízű, amaz sós, 's keserű; és gátot vetett a' kettő közt, és sorompót, hogy fel ne zavarodnának. 54. Ó az, a' ki teremtette vízből az Embert, Férjfiat és Asszonyt, hogy szaporodjanak; mert a' te Urad hatalmas. 55. Még is tisztelik az Istent kívül azt, melly nem használ és nem is árt nekik; mert a' hitetlen segítője a' sätánnak. 56. Úgy bocsátottunk tégedet, mint boldogság hirdetőjét, és boldogtalansággal fenyegetőt. 57. Mondjad: Nem kívánok tőletek azért, hogy prédikállok, semmi jutalmat, csak attól, ki az Urhoz való útját el akarja küldeni, (az az: a' ki jó szándékból akar valamit adni az Istenért.) 58. És támaszkodj az előre, a' ki meg nem hal, és gyakoroljad az ő dicséretét, ki elegendő arra, hogy szolgálainak fogyatkozását megösmérhesse. 59. A' ki alkotta az Egeket és a' Földet, és azt, a' mi e' kettő között vagon, hat napok alatt: azután elfoglalá a' Könyörülő az Ó Trónusát. Kérdezd az iránt a' tudós és bölcs

Férjfiakat; hogy megtanítsanak tégedet. 60. Midőn mondatik a' hitetleneknek: Imádjátok a' Könyörülőt. Felelni fognak: Kitsoda a' Könyörülő? Vallyon imádjátok é azt, a' kit nekünk parancsolsz? és ekképpen öregbíték az ő gonoszságokat. 61. Aldott légyen, a' ki az égi Jeleket teremtette, és a' világító napot, és a' fénylő holdat. 62. Ő az, ki következteti az éj után a' nappalt, hogy meghálálják jótéteményit az emberek. 63. A' Könyörülőnek szolgálja, kik alázatossággal viselik magokat a' földön, és midőn a' tudatlanok megszóllítják őket, felelnék: Békesség, (az az: békességesen.) 64. A' kik az éjjelt, és a' nappalt az Úrnak imáadásában töltik. 65. A' kik mondják: Mi Urunk! fordítsd-el mi tőlünk a' gyehenna' büntetését. 66. Mert a' gyehenna irtóztató üléssel és állással fenyeget. 67. A' kik se nem fősvények, se nem vesztegetők; de középszert tartók. 68. És a' kik nem hívnak segedelmekre az Istenen kívül más Istent: nem is ölnek embert, hanem csak törvényesen: nem is fajtalanok; ezek örökké boldogok lesznek. 69. A' kik ellenkezőképp' tselekesznek, megkettőztetett gyötrelmek lesz' a' Feltámadás' napján. 70. Hanem a' ki hiend és penitentziát tartand és jót tselekedend, elváltoztatja az Isten a' rosszát jóra; mert Ő irgalmazó, kegyelmező. 71. A' ki jót művelend és megtér; az valóban az Istenhez jut egész szívvel. 72. És a' kik hamis bizonysgot nem mondanak, és nem patvarkodnak; de alázatosok. 73. A' kik, midőn hirdettetik nekik az ő Uroknak Jelei, nem siketek és vakok azok iránt. 74. A' kik mondják: Mi Urunk! adj nekünk feleségeinktől magzatokat, kik szemeink' gyönyörűségei legyenek; és adjad, hogy ők Téged féljének. 75. Az ilyenek a' Paradicsomban a' felső pólczczal jutalmaztatnak-meg azért, hogy alhatatosak voltak, és üdvezlést 's békességet találandanak. 76. Örökké ott múlatnak. Gyönyörű hely lészen az a' nyugalomra. 77. Mondjad a' gonoszoknak: Isten meg nem halgatja kérésteket, és meg nem világosít; mert hazugsággal vádoltátok az Ő Kötvetét Mohammedet és az Al-Koránt: és nem sokára elérkezik büntetétek.

XXVI-ik Súra.

A' P o é t á é. (Lásd a' 223-ik Verset.)

(Mekkai. 227 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. T. S. M. 2. Ezek az igazságot kinyilvánító Könyvnek Jelei. 3. Talán epezted lelkedet a' Mekkaiknak hitetlenségeken. 4. Ha akarnánk rémítő Jeleket bocsájtanánk - alá az égből; 's akkor megaláznák magokat. 5. De nem jövend hozzájok más intés azon kívül, melly az Al-Koránban kinyilatkoztatott. 6. Ők ugyan azt hazugsággal vádolták: de elérkezend hozzájok az izenet, mellyet ki nem fognak nevetni. 7. Vallyon nem tekintettek é a' földre? mennyiféléket teremtettünk mindent a' maga neme szerint? 8. Valóban ezek az Ő hatalmának igaz Jelei: de azért nem igen sok emberek a' hívók. 9. Ugyan is a' te Urad mindenek felett hatalmas, és irgalmas. 10. És emlékezz-meg, midőn Mózsést megszóllította a' Te Urad, mondván: Menj-el az istentelen Emberekhez. 11. A' Faraó népihez: vallyon nem fognak é tőlem félni? 12. Felele Mózsés: Uram! félek, hogy majd hazugsággal fognak vádolni engem. 13. Szorongatódik mejjem, és nyelvem akadozik: küldj tehát Áronhoz, hogy jőjjön-el vélem! 14. Mert bünt követvén-el nállok, félek: hogy megölnék engemet is. 15. Mondá néki Isten: Dehogy ölnek - meg téged! Menjetek a' mi Jeleinkkel: mi vigyázunk reátok. 16. Menjetek Faraóhoz, és mondjátok-meg: mi az idők Urának Követei vagyunk. 17. Bocsásd-el velünk az Izráel' Fijait. 18. Felele Faraó: nemde magunk közt neveltünk é téged, 's köztünk töltötted ifjúságod' esztendeit? 19. Nem nagy gonoszságot követtél é el, megölvén az Egyiptomi embert? de te a' háládatlanok egygyike vagy. 20. Felele Mózsés: Valóban elköttem azt: és én vétkes voltam. 21. Azért futottam - el, mert féltém tőletek: hanem adott nékem az én Uram bölcsességet, és Követjének tett engem. 22. Hát ez é a' kegyelem, mellyel engem tetézel: hogy szolgáliddá tetted az Izráel' Fijait?

23. *) Felele Faraó: Hát ki a' századoknak (világoknak) Ura? 24. Monda Mózsés: Az, a' ki Ura az Egeknek, a' Földnek, 's mind annak, a' mi e' kettő közt vagy; ha ezt igazán hiszitek. 25. Mondá Faraó a' körülötte állóknak: Halljátok é? 26. Monda Mózsés: Ó a' ti Uratok, és a' ti törzsök atyáitoknak Ura. 27. Monda Faraó a' körülötte állóknak: Valóban a' hozzatok küldött Követ, esze-veszett. 28. Monda Mózsés: Ura Keletnek, Nyugatnak, és azoknak, a' mik e' kettő között vannak; ha értitek. 29. Monda néki Faraó: ha te rajtam kívül más Istent esmérsz, tömlöczre vettetek. 30. Felele Mózsés: azt fogod é tenni akkor is, ha nyilvánvaló csudálatos dolgot fogok tselekedni. 31. Mondá néki Faraó: Mutasd-meg tehát ha jó'sló vagy é? 32. Elvetvén tehát veszszejét, és imé sárkány váltt belőlle. 33. És kihúzván kezét kebeléből, fényes tündöklővé lett. 34. Monda Faraó a' körülötte lévő Fő méltóságoknak: Ez igazán tudományos bűbajos. 35. Ki akar vetni benneteket földetekről szemfény-vesztésével: mit parancsoltok tehát? 36. Felelének az Ország' Nagyjai: Halaszd továbbá az ő és testvére' ügyét, és küldjél a' városokba hírmondókat, a' kik — 37. Elődbe állítsák a' tudományos szemfényvesztőket. 38. Összegyülekeztek tehát a' kirendelt határ-napra a' bűbajosok. 39. És e' mondatott a' sokaságnak: Összse vagytok é már gyülekezve? 40. Talán nem kövessük a' bűbajosokat, ha ők lesznek a' győzedelmesek? 41. Midőn pedig eljöttek volna a' bűbajosok, ezt mondák Faraónak: Lesz' é valami jutalmunk, ha győzedelmesek leendünk? 42. Felele nékik Faraó: Bizony ti léstek a' legbelsőbb embe-reim. 43. Mondá nékik Mózsés: vessétek-el a' mit akartok. 44. Elyetették tehát köteleiket és veszszeiket, mondván: A' Faraó hatalmára mondjuk; mi leendünk ma győzedelmesek. 45. Elcsapta azomban Mózsés a' maga veszszejét, és imé felfalta az a' bűbajosoknak kígyókká varázsolt köteleiket és veszszejeiket. 46. És leborúltak a' Mágusok. 47. Ezt mondák: Hiszünk a' világok' Urában. 48. A' Mózsés és Áron Urában. 49. Mondá nékik Faraó: Valyon hittetek é benne, minekelötte figyelmeztetnélek benneteket. Valóban ez a' ti Fejedelmetek, a' ki titeket a' bűbajlásra tanított. De majd meglátjátok, mit tselekszem véle-

*) 23. Ezek nem Faraó', hanem az Izráel fiai' előtte törté-
tek. *Exod.* 4, 6. 30.

tek. 50. Elvágatom kinek-kinek jobb kezét 's bal lábát, és minnyájatokat felfeszítetek. 51. Felelének: Nem fog az ártalmunkra lenni: mert a' mi Urunkhoz léssen menetelünk. 52. Mi azomban reményljük, hogy megbocsátja Isten bűnünket; minthogy elsők valánk, a' kik Ó benne hittünk. 53. És tudtára adtuk ihletés által Mózsésnek: Indulj-meg éjjel az én szolgálommal; minthogy üldöztetni fogtok az Egyiptombeliek által. 54. Elküldötte tehát városokint vezéreit Faraó, hogy össze-gyűjtenék a' katonaságot, és mondá: 55. Valóban ezek csekély számmal vannak. 56. És külföldben is haragosaink. 57. És mi valóban gyorsan össze-gyűjtetett nagy sokaságu seregből állunk. 58. És engedték őket kiindulni (az Egyiptombelieket az Izraeliták' nyomorgattatásokra) kertjeikből, és vizeik mellől. 59. Kincseikkel, és pompás hajlékaikból. 60. Így tselekedtünk, és örökségül adtuk mind ezeket az Izrael fíjainak. 61. És üldözték őket, felkelvén a' nap' feljövétele előtt. 62. Midőn pedig meglátták volna egymást a' két Sereg, mondák a' Mózsés' Követői: Mi valóban elfogattatunk az Egyiptombeliek által. 63. Felele Mózsés: Semmiképpen nem; mivel velem van az én Uram, ki vezérteni fog engem. 64. És megjelentettük Mózsésnek: Üsd-meg vessződdel a' tengert. És az tizenkét részre szakadt, és minden része, egy magos hegynyi lett. 65. És közel engedték jönni az Egyiptombelieket. 66. És megszabadítottuk Mózsést és minnyájokat, a' kik véle valának. 67. Azután alá-merítettük az Egyiptombelieket. 68. Valóban ebben nagy Jel vala: de azért kevesen hívének. 69. Mert a' te Urad nagy hatalmu és könyörülő. 70. És beszéld-el nékik az Ábrahám történetét. 71. A' midőn mondaná Átyjának 's nemzetének: mit tiszteltek? Felelének: Tiszteljük a' bálványokat, és egész napokat tiszteletekben töltünk. Monda Ábrahám: Vallyon meghalgnak é titeket, a' midőn segítségül hívjátok. 72. Vagy használnak, avagy ártanak é néktek? 73. Felelének: De ha ebben találtuk Atyáinkat, és ők ekképp' tselekedtek. 74. Monda ő: mint vélekedtek? a' kiket — 75. Ti, és atyáitok tiszteltek. 76. Légyenek inkább ellenségeim; de az a' világnak Ura. 77. Ki engem teremtett, és igazgat. 78. Az táplál engem, és italt ad nékem. 79. És ha megbetegszem, Ó gyógyít-meg engemet. 80. Ó altat-el engem a' halálban, és ismét megelevenít. 81. És a' kitől várom bűneim' bocsánatját, az Ítélet' napján. 82. Én Uram! adj nékem bölcsességet,

és kapcsolj engem össze az igazakkal. 84. És add nékem az igazság' nyelvét azok között, kik utánam jönnek. 85. És tégy engem a' Paradicsom gyönyörűségének örökössei közzé. 86. És engedj-meg az én atyámnak, mert ő a' tévelygők között vala. 87. És ne szégyeníts-meg engem a' Feltámadás' napján. 88. A' napon, mellyen nem használnak a' kincsek, és a' fiak. 89. Csak egyedül annak, ki igaz, tiszta szívvel jövend az Isten' színe eleibe. 90. És [közelíteni fog a' Paradicsom az Istenfélőkhöz. 91. És megnyittatik a' pokol az istenteleneknek. 92. És ezt mondjak nékik: hol vannak az idegen Istenek? vallyon segítenek, vagy védelmeznek é azok titeket. 93. És belé vettetnek abba magok az Istenek is, és a' kik tévelygésből tisztelték azokat. 94. És az ördögök seregestől. 95. Ezt az elcsábítottak fogják mondani, vetelkedvén az ördögökkel, kiket tisztelték? 96. Az Istenért! minnyájan világos tévelygésben voltunk. 97. A' midőn egyenlővé tettünk benneteket a' világok' Urához. 98. És nem csábítottak-el bennünket mások, csak a' gonosztévők. 99. Nincsen is nekünk semmi Pártfogónk. 100. Sem rólunk gondoskodó barátunk. 101. Ha megengedettne nekünk a' világra való vissza-menetel: valóban a' hívők közzül valók lennénk. 102. Valóban Jel vala abban, a' mi Ábrahámról mondatott; de többnyire kevesen hittek. 103. És pedig a' te Urad kétség kívül nagyon hatalmas, és könyörülő. 104. Hazugsággal vádolta a' Noé népe a' Követeket. 105. A' midőn mondaná nékik az ő rokonok Noé: Nem féltétek é tehát az Istent? 106. Valóban én vagyok a' ti hív Követetek. 107. Féljétek tehát az Istent, és legyetek engedelmesek nékem. 108. És nem is kívánok tőletek semmi jutalmat azért, hogy prédikállok, mert az én jutalmam egyedül a' világok Uránál vagyon. 109. Féljétek tehát az Istent, és engedelmesek legyetek nékem. 110. Felelének nékie: Vallyon kövessünk é Téged, midőn csak a' legalább valók követtek tégedet? 111. Monda Noé: Avagy nincsen é nékem tudományom arról, a' mit ezek tselekesznek? 112. Egyedül az én Uramé ezeknek megvizsgálása; hogy-ha értitek. 113. Nem vetem-el magamtól a' híveket. 114. Ha nem vagyok is nyilvánvaló Hirdető. 115. Felelének néki: Óh Noé! ha csak meg nem szünsz ezen hirdetetéseidtól; minden kétségen kívül megköveznek. 116. Monda Noé: Óh én Uram! igazán hazugnak tart engem az én népem. 117.

Itélj-meg engemet, és őket, és szabadíts-meg engem, és a' kik velem tartanak, a' hitetlenek' kezéből. 118. Ugyan is megszabadítottuk őket, és azokat, kik az álatokkal megtölt bárkában voltak. 119. A' többieket pedig víz alá fojtottuk. 120. Bizony ebben igazán Jel vala, még sem hittének sokan. 121. Továbbá, a' te Urad valósággal mindenek felett hatalmas és irgalmas. 122. Hazugsággal vádolták az Aadaeusok is Követjeiket. 123. Midőn monda nékik az ő rokonok Húd: Nem féltetek é az Istent? 124. Én hív Követetek vagyok. 125. Féltétek tehát az Istent, és engedelmeskedjétek nékem. 126. És nem kívánok azért tőletek semmi jutalmat: mert a' századok' (az az: világok') Uránál vagyon az én jutalmam. 127. Valyon minden magos helyeken állítatok é fel Jeleket, hogy kicsúfolhassátok azokat, kik határaitokon általmenendének. 128. Avagy tsináltok felséges kézműveket, örökíteni akarván neveteket azok által. 129. És midőn erőszakosan tselekedetek, erőszakosan tselekesztek pedig, midőn kevélyen viselvén magatokat, minden irgalom nélkül verekedtek, vagy öldöstök. 130. Féltétek tehát az Istent, és engedelmeskedjétek nékem. 131. És féltétek azt, a' ki erőt adott néktek a' tselekedetre. 132. Megáldott beneteket fiakkal és marhákkal. 133. Kertekkel és forrásokkal. 134. Valóban én féltetek benneteket a' nagy nap' büntetésétől. 135. Felelének neki: Mindegy az nekünk, akár intesz bennünket, akár nem. 136. Csak azt hirdeted, a' mit az elébbiek koholtak. 137. Nem is fogunk mi az Istentől megbüntettetni. 138. Hazugsággal vádolták tehát őket, a' miért elvesztettük őket. Valóban ebben igazán Jel volt: de azért nem sok hívők voltak közzülök. 139. A' te Urad igazán mindenek felett hatalmas és irgalmas. 140. Hazugsággal vádolták a' Thaemudok a' Követeket. 141. Midőn monda nékik az ő attyokfijok Sáleh: Ugyé fogjátok félni az Istent? 142. Valóban én a' ti hűséges Követetek vagyok. 143. Féltétek tehát az Istent, és engedelmeskedjétek nékem. 144. Nem is kívánok ezért tőletek semmi jutalmat: mert csak a' századok' (az az: világok') Uránál van az én jutalmam. 145. Valyon meghagyattatok é az e' földön lévőkben bátorságosan, hogy el nem veszthetitek azokat? 146. A' kertekben és forrásokban. 147. A' vetésekben és pálmás fáitokban, a' mellyeknek gyümölcei kellemes ízűek. 148. És okos kigondolással házakat építetek a' hegyekből. 149.

Féljétek tehát az Istent, és engedelmeskedjete nekem. 150. És ne engedelmeskedjete az árulók parancsolatjaiknak. 151. A' kik megvesztegetik a' földet, és meg nem újjítják azt. 152. Felelének néki: Valóban te a' bűbájosok között való vagy. 153. Szinte olyan testi ember vagy, mint mi vagyunk: hanem mutass valami csudát, ha igazmondó vagy. 154. Monda Sáleh: Ezen nyöstény Tevének, *) és néktek meghatározott napi italotok van. 155. Meg ne bántátok azt, nehogy a' nagy napnak büntetése érdekeljen. 156. De mivel megölték azt, 's nem bánták tselekedeteket. 157. Utól-érte őket a' büntetés. Valóság-gal ebben igazán Jel volt. Még sem voltak sok hívők közöttök. 158. Mert ugyan is a' te Urad mindenek felett hatalmas, 's irgalmas. 159. Lót népe is hazugsággal vádolta Követjeit. 160. Midőn monda nekik az ő testvérek Lót: hát nem fogtok félni az Istentől? 161. Valóban én hív Követetek vagyok. 162. Féljétek tehát az Istent, és engedelmeskedjete nekem. 163. Nem is kívánok azért főletek jutalmát, mert csak a' századok' (világok') Ura jutalmazhat-meg engem. 164. A' teremtmények' férfi neméhez járultok é? 165. És elhagyjátok a' ti Uratok által néktek adatott Feleségeiteket; mivel gonosz emberek vagytok. 166. Felelének néki: Óh Lót! ha meg nem tartóztathatod magadat ezen szavaktól, bizony kivette-tel városunkból. 167. Mondá Lót: utálok a' ti vétkeiteket. 168. Uram! szabadíts-meg engem és házam' népét attól, a' mit tselekesznek. 169. Megszabadítottuk tehát őtet, és egész Háza-népét. 170. De az ő vén aszszony felesége elveszett a' többi Sodomában maradtakkal. 171. Annakutánna elvesztettük a' többi Sodomabelieket. 172. És essőt bocsátánk reájok. Hanem gonosz vala ez azoknak, kiket előre keményen meginténk. 173. Valóban ebben igazán Jel volt, hanem kevesen voltak a' hívők. 174. Mert ugyan is a' te Urad mindenek felett hatalmas és könnyörülő. 175. Hazugsággal vádolták Követjeiket az Aleika lakossai is. 176. Midőn monda nekik Scioaib: Ugyé félni fogjátok az Istent? 177. Valóban én néktek hűséges Követetek vagyok. 178. Féljétek tehát az Istent, és engedelmeskedjete nekem. 179. Mert nem kérek én azért főletek semmi jutalmát; mert meg nem jutalmazhat engem más a' századok' (az az: a' világok') Uránál. 180.

*) Nyöstény Teve.) Lásd a' 7-ik Súra' 74-ik Versében.

Tele töltsetek a' mérő edényt, 's meg ne csonkítsátok azt. 181. És igaz fonttal mérjétek. 182. Meg ne csaljátok az embereket vagyonjaikban, és gonoszul ne tselekedjétek a' földön, elpusztítván azt. 183. És féljétek a' ki az eget és földet, és az első teremtményeket teremtette. 184. Felelének nékie: Te valóban a' bűbajosok között való vagy. 185. Te se vagy egyéb, mint hozzánk hasonló ember, és bizonyosnak véljük, hogy te egy vagy a' hazugok között. 186. Tselekedd tehát, hogy egy darab ég szakadjon reánk; ha az igazmondók között való vagy. 187. Mondá Scioaib: az én Uram legjobban tudja, a' mit míveltek. 188. Ekképpen hazugsággal vádolták őtet, mellyért is a' setétség' napjának büntetése környékezte őket: továbbá ez vala a' nagy nap' büntetése. 189. Valóban ebben nagy Jel vala; de azért kevesen hittének. 190. A' te Urad igen hatalmas és könyörületes. 191. És ezen Al-Koránt minden kétségen kívül a' világok' Ura küldé alá. 192. Letevé azt egy hűséges lélek, Gábiel. 193. A' te szívedre, hogy lennél annak hirdetője. 194. Tiszta Arabs nyelven van írva. 195. És valóban emlékezet van erről az előbbeni Sz. Könyvekben. 196. Nem Jel volt é ez a' Mekkaiaknak, hogy tudták ezt az Izrael fíjainak bölcsei is? 197. Hogyha valamelly idegennek küldöttük. 198. És az, a' Mekkaiaknak olvasta volna azt, még sem hittének volna benne. 199. Így vezettük-be azt a' gonoszok' szíveikbe. 200. Nem fognak benne hinni, míg a' fájdalmas büntetést nem látandják. 201. Hirtelen megérkezik pedig az, és nem fogják észre-venni. 202. És ezt mondják: hiszen várakozni kell míg megtérünk. 203. Vallyon büntetésünket óhajtják é siettetni? 204. Hogy tetszik néked? ha sok esztendőket engedünk nékik használni. 205. Azután megérkezik hozzájok a' kínos gyötrelm, mellyel fenyegettetek. 206. Mit fog nékiek használni, a' mit már eltöltöttek? 207. És nem vesztettünk -el semmi várost, míg nem azt először megfenyegettük. 208. 'S megintettük, és egygyel-sem bántunk igazságtalanul. 209. És nem szállítottunk véle alá (az az: az Al-Koránnal) ördögöket; az az: nem azok voltak annak szerzői. 210. Nem is illeti ez őket, nem is tehetik azt. 211. Mivel ők az égben lévő angyalok szavainak hallásától, igen távol vannak. 212. Ne hívj tehát az Istenen kívül más Istent segítségül, hogy ne légy a' büntetendők közt. 213. És hirdesd ezt

rokonidnak. 214. És légy emberséges az iránt, a' ki követend téged a' hívek közzül. 215. Hogy-ha engedetlenek lesznek irántad, szólj nekik: Én ugyan tiszta vagyok atól, a' mit tselekesztek. 216. És vedd bizodalmat a' Hatalmasban, és Irgalmasban. 217. A' ki lát, midőn felkelsz a' Könyörgésre. 218. És látja társalkodásodat a' könyörgőkkel. 219. Mivel Ő a' halló, 's esmérő. 220. Vagy elbeszéljem é nektek, kire szállnak alá az ördögök? 221. Leszállnak minden hazugra, és gonoszra. 222. Hintegetik a' mit hallanak; de nagyobb része hazug. 223. És Poéták követik őket csalatkozva. 224. Nem láttad é, hogy ők minden folyón, völgyön kóborlanak. 225. És azt mondják: hogy ők azt tselekszik, a' mit nem tselekszenek. 226. Azokon kívül, a' kik hittek és jót tselekedtek, és az Istenről leggyakrabban megemlékeztek. 227. És megboszszulták magokat gúny-írással a' hitetlenek ellen, minekutánna igazságtalanul megboszszontódtak azoknak satyráik által. És megtudják a' gonoszok, hová mennek halálok után.

XXVII^{ik} S ú r a.

H a n g y a. (Lásd a' 19^{ik} Verset.)

(Mekкаи. 93 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. T. S. 2. Ezek világos Jelei az Al-Koránnak. 3. Vezérlés és boldog hír a' hívőknek. 4. Kik imádkoznak, alamizsnálnaknak, és erősen hisznek a' jövődő életben. 5. Továbbá, a' kik nem hisznek a' jövődő életben, adtuk azoknak világi javakat és szerencsét, mellyen megrettennek, midőn látandják azoknak hijában valóságát és fertelmét. 6. Ezek azok, kiket érend e' földön a' gonosznak büntetése; ezek lesznek a' jövődő életben az igen elfajulttak. 7. És ez Al-Koránt minden bizonynyal által-adja néked a' Bölcs és Mindentudó. 8. Midőn mondá Mózsés az ő Társainak: tüzet láttam, oda megyek, 's hírt hozok felőle; vagy égő üszköt hozok nektek hogy általa meg melegülhessetek. 9. Midőn azomban elérne a' tűzhöz, ezt ki-

álták neki: Áldott légyen az, a' ki a' tűzben van, és a' ki körülte van, és dicséret az Istennek, a' világok' Urának. 10. Óh Mózsés! valóban én vagyok a' bölcs, hatalmas Isten. 11. Vesd-el azért vesszszódet. Midőn azomban látná, hogy mozogna a' földön, mintha kígyóvá vált volna; vissza-húzván magát, hátat fordított, és nem tére vissza. Óh Mózsés! ne rettegj: minthogy nem félnék tőlem az én Követeim. 12. Hanem a' ki gonoszt tselekszik, és a' rosszszat azután jóval váltja-fel, ennek megbocsájtok és kegyelmezek. 13. Tedd tehát kezedet kebelbe, megfejéredve húzod-ki azt minden sérelem nélkül. Ezt Farahó, és népe kilencz csudák közzé számlálják: mert ők bizannyal roszt emberek. 14. Midőn azomban megtudták a' mi világos csudáinkat, ezt mondák: Ez valóságos búbajolás. 15. És kevélységből megtagadták azokat; ámbár jól tudták, hogy Istentől származnak. De figyelmezz: mitsoda végek leszen a' gonoszoknak. 16. És felruháztuk Dávidot és Salamont bölcsességgel, 's tudománnyal, és mondák: Dicséret Istennek, ki felmagasztalt minket sok hív szolgái felett. 17. És örököse leve Dávidnak Salamon a' Profétziában és bölcsességben, mondván: Óh emberek! megtanítottunk a' madarak' beszédére, és megajándékoztattunk minden dolgokkal (az az: minden Proféták 's Királyok' jelességeivel felruházott minket az Isten) valóban ez egy világos megkülömböztetés. 18. És özsze-gyültek Salamonhoz ördögökből, emberekből és madarakból álló seregei, és mind külön-külön vezettettek. 19. Míg elérkeztenek a' hangyák' völgyéhez. Mondá azomban egy hangya, melly Királynéja vala a' többinek, midőn a' Salamon' táborát látná: Óh én hangyáim! menjetek-bé lakó hajlékaitokba, nehogy szélyel taposson benneteket Salamon és az ő tábora észrevetetlenül. 20. És megvidámodván Salamon, szavait mosolygá, mondván: Én Uram! serkents-fel engem, hogy kedves legyek kegyelmedbe, mellyel engem, és szüleimet tetézel, hogy jót tselekedjek, melly kedves légyen előtted, és végy-fel engem irgalmadból igaz szolgálid közé. 21. És körül-nézte a' repülő madarakat is, mondván: Hogy van az, hogy nem láthatom a' Büdösbankát? Hát nincs jelen? 22. Majd megbüntetem ötöt keményen, vagy megölöm; vagy pedig igaz mentséggel tartozik hozzám jönni. 23. A' pedig Salamonhoz nem meszsze telepedvénle, mondá: Olyan tartományt vizsgáltam most, mellyet

Te körül nem jártál, és igaz követséggel jövök Sába nevű földről. 24. Találtam ott egy aszszonyra, a' ki uralkodik rajtok, mindenekkel bíró, és annak királyi Trónusa nagy és felséges. 25. Úgy találtam, hogy ő és népe a' Napot imádnák az Istenen kívül, és felgazdagítá őket a' sátán, és elfordítá az igazság' útjától; mert a' sátántól, fogva tartatnak. 26. Hogy ne imádnák az Istent, ki világossá teszi azt, a' mi el van rejtve az egekben és a' földön; pedig esméri a' mit titkon vagy nyilván tselekesztek. 27. Az Istenen kívül nincs más Isten, a' ki Ura a' nagy Trónusnak. 28. Mondá Salamon: Mindjárt megtudjuk, igazat szóllatok é, vagy hazugságot? 29. Eredj ezen Levelemmel hozzájok, azután hajints-által nékiek; annakutánna elfordulván tőlök, figyelmezz: mit felelnek. 30. Így szólla Balcaisa, Sába' Királynéja, midőn a' Levelet venné a' nép' Nagyjaihoz; Óh Nagyok! Imé egy tisztességes Levelet hajintottak nékem. 31. Melly Salamontól került, 's illy' czímű: A' könyörülő irgalmas Isten' Nevében! 32. Ne támadjatok-fel ellenem: de jőjjetek én hozzám, buzgó ajtatossággal. 33. Monda a' Királyné: Ti Nagyok! tanácsoljatok engem ezen tárgyamban, helyben-hagyástok nélkül legkissebbet sem végzek. 34. Felelének a' Nép' Fejedelmei: Mi erős és bátor vitézek vagyunk; de Tied a' hatalom. Te lássad, mit parancsolsz. 35. Monda Balcaisa a' Királyok: ha valamely városba bémennek, elpusztítják azt, és a' leghatalmasabb Polgárokat megalázzák. Éppen így fognak velünk bánni, a' kik ezen Levelet küldötték. 36. De én majd ajándékokat küldök nékiek, és elvárom, mitsoda ajándékokat hoznak a' Követek. 37. Midőn pedig megérkezne Balkaisa Követe Salamonhoz, monda néki Salamon: fel akartok é engemet gazdagítani? Valóban az, a' mit adott nékem az Isten, jobb annál, a' mivel ti bírtok. Ti azomban örüljetek a' ti ajándékaitoknak, az az: használjátok azokat magatoknak, megtartván kincseteket. 38. Térj-viszsa óh Követ hozzájok: mi azomban seregeinkkel elmegyünk ellenek, nem állhat az ő hatalmuk mi ellenünk, és valóban kiűzzük őket tartományaikból megalázva, és szolgálkává teszszük. 39. Mondá Salamon az övéinek: Óh Nép' Fejedelmei! Ki hozandja-el nékem közületek a' Királyné trónusát, minekelötte megfordulva hozzám jönnének. 40. Felele a' legfortélyosabb az ördögök között: Én elhozom azt néked, minekelötte fel-

kelnél helyedről, és ezt híven tellyesíteni erőm is van elég. 41. Mondá más ördög, kinél vala a' Sz. Irások' tudománya: Én elhozom azt néked egy szempillantás alatt. Midőn pedig látná Salamon a' trónust maga előtt letétetve, monda: Ez az én Uram' kegyelme, hogy meg próbálna, háládatos vagyok é, avagy háládatlan. A' ki tehát háládatos lesz', önnön maga eránt lesz' háládatos. A' ki pedig háládatlan lesz': az én Uram gazdag és adakozó. 42. Mondá Salamon az övéinek: változtassátok - el trónussát, hogy könnyen rá ne esmérjen; hogy meglásuk: vallyon igaz úton jár é, vagy nem? 43. Midőn pedig eljött volna Balkaisa, monda néki: Illyen volt é a' te trónusod? Felele: Éppen olyan mint ez. És monda Salamon: Ó előtte ajándékoztattunk - meg tudománnyal, és magunkat Istennek által - adtuk (az az: Moszlémok voltunk.) 44. És elfordította őtet az igaz hittől az, a' mit tisztelt az Istenen kívül: Ugyan is ő a' hitetlen nemzetek közzül való volt. 45. Ugyan ezen Királynénak monda: Menj - bé a' kastélyba. Midőn pedig látná azt, vízzakásnak képzelvén, felemelé ruháját czombjain felől, hogy által - gázolhasson. Mondá néki Salamon: Valóban ez tömött üvegből tsinált kastély. Mondá akkor a' Királyné: Én Uram! valóban igazságtalan voltam tulajdon lelkem eránt, és most által - adom önnön magamat Salamonnal a' századok' (világok') Urának az Istennek. 46. Már ugyan a' Thaemudeusokhoz is követségbe küldöttük az ő attyokfiját Sállehot, ki ezt monda: Szolgáljatok az Istennek. És íme ők kéffelé szakadva vetélkedtek a' hit' dolgai felett. 47. Mondá nekik Sáleh: Óh én Népem! miért rohantok inkább a' roszra, mint a' jóra? Ugyé bocsánatért fogtok könyörögni az Istennek? hogy irgalmat nyerhessetek. 48. Felelének a' Themudaeusok: Roszszat jövendölünk néked, és azoknak kik véled vannak. Felele Sáleh: A' ti jövendöléstek az Istennél van: hanem ti olyan emberek vagytok, kik Istentől szerencse és szerencsétlenségek által próbáltattok. 49. Voltak pedig a' városban kilencz emberek, kik vesztegették a' földet, 's nem is tettek jót, 's helyre nem állították azt. 50. Mondák ezek egymásnak: Esküdjete egymásnak az Istenre, hogy éjszaka megöljük ezt a' Sállehot háznépével, azután vére boszszulójának megmondjuk: Nem voltunk jelen népe' meggyilkoltatásán, és mi ezen tárgyban valóban igazat szöllünk. 51. És ravaszsgot koholtak el-

lenek; hanem ők észre nem vették ezt. 52. Nézd-meg továbbá, milyen vége volt ravaszságoknak. Tudniillik mi elvesztettük őket egész nemzetségekkel egygyütt. 53. És imé üressen maradtak az ő házaik azért, mert gonoszul tselekedtek. Valóban a' tudós embereknek vagyon ebben igazán Jel. 54. És megszabadítottuk azokat, a' kik hittek és félték az Istent. 55. És megszabadítottuk Lótót is. Midőn mondá Nemzetének: avagy még is tselekszítetek ezen gyalázatos rútságot? minekutánna tudjátok, hogy ez vétek. 56. Hát ti az aszszonyokon kívül a' paráználkodó férfiakhoz jöttök é? Ugy de ti olyan emberek vagytok, kik a' reátok jövődjő roszszat nem esmérítetek. 57. Hanem nem volt egyéb az ő nemzetének felelete, mint ez: Vessétek -ki Lótót háza-népestől várostokból: mert ők magokat a' bűnhödéstől tisztáknak tartják. 58. Megszabadítottuk tehát őtet háza-népestől feleségén kívül, kit a' büntetés' vételére hátra-marasztottunk. 59. És essőt küldénk reájok. Nyomorúságos essőjök volt pedig a' megintetteknek 60. Mondjad: Dicséret az Istennek: és békesség az Ő választott szolgálóinak: jobb é az Isten, mint az, a' mit társul adnak Istennek a' hitetlenek? 61. Ki teremtette az Egeket és a' Földet, és az Egekből alá vizet bocsájt? És kicsiráztatjuk általa a' szépséggel biró zöldségeket. Nincs hatalmatokban, hogy tenyészthessétek az ő fájjaikat. Van é valamelly Isten az Isten mellett. Azomban ezek olly emberek, kik véle egyenlőknek állítanak más Isteneket. 62. Ki tette a' földet állandóságba, és annak belsőjét ki alkotá úgy, hogy Folyó-vizeknek kútfejei légyenek; ki teremtette azon a' mozdúlhatatlan hegyeket, és ki tsinált a' két (t. i. az édes és sós) tengerek közzé gátot, hogy egymással öszsze ne keveredjenek? Avagy más Isten volt é az, az Istenen kívül? Mindazáltal sokan nem tudják ezt. 53. Ki halgatja -ki a' nyomorúságokkal küszködőt, midőn Őtet hívja segedelemül, és feloldoztatik a' rosz' alól? És örökösökké tesz' benneteket a' Földön. Volt é más Isten az Istenen kívül? Melly kevesen gondolják -meg ezt? 64. Ki vezérel benneteket a' földnek és tengernek setétségében, ki küld szelet irgalmának örvendetes jeléül? Hát van é más Isten az Istennél? Távol légyen Isten attól, a' mit néki társul adnak. 65. Ki alkot teremtményt, ki hozza azt vissza halála után az életre? És ki táplál benneteket az Égből és a' Földből? Van é hát más Isten az Istennél?

Mondjad: Hozzátok-fel bizonyságaitokat, ha igazmondók vagytok. 66. Mondjad: Nem tudja a' földi és égi titkokat egyéb, mint az Isten. Nem is tudják az emberek, mikor fognak feltámasztatni. 67. Hanem utól-érte az ő tudományok a' jövődő élet' igazságát. Hanem ők kétségeskednek e' felől; sőt vakok ebben. 68. És ezt mondják a' hitetlenek: Minekutánna mi és a' mi Atyáink porrá leszünk, vallyon igazán kihozattatunk é sírjainkból? 69. Már ugyan megígértetett ez nekünk, és Atyáinknak az előtt: ha azomban több ez, mint az előttünk valóknak mesétskéi. 70. Mondjad nekik: Utazzátok-bé a' földet, és lássátok; mi vége lett a' gonoszoknak. 71. És ne szomorodj azokért, se ne légy figyelembe azért, a' mit ravaszul koholgatnak. 72. És mondják: Mikor tellyesedik-bé ezen ígélet, ha igazmondók vagytok. 73. Feleld: Talán megtörténik, hogy igen közel légyen azon büntetésnek része hozzátok, mellyet siettetni óhajtatok. 74. És valóban a' te Urad nagy kegyelemmel viseltetik az emberek iránt, midőn ezen büntetéseket halasztja. De igen sokan hálát nem adnak néki ezért. 75. És valóban a' te Urad igazán tudja azt, mit rejtenek szíveitek, és mit hoznak világosságra nyelveitek. 76. Nincs is semmi olyan titok a' földön és az égben, hogy fel ne lenne az írva a' nyilvánvaló Könyvben. 77. Valóban ezen Al-Korán igen sokat elő-ád az Izráel fíjainak azok közzül, a' mellyekbe meg nem egygyeznek egymással. 78. És valóban Ő igazgatja a' híveket, 's könyörül rajtok. 79. Azután a' te Urad itéli-el közöttök a' Pert; mert Ő mindek felett hatalmas és bölcs. 80. Támaszkodj pedig az Istenre: mert te világos igazságban vagy. 81. Valóban te nem teszed hallókká a' halottakat, se meg nem hallatod tanításodat a' sikettel. 82. Nem is leszel te a' vakoknak igazgatója, hogy ne tévelyegjenek. Nem teszel mást hallóvá, hanem a' ki hiszen a' mi Jeleinkben: és ezek a' Moszlémok. 83. Midőn pedig eljövend a' büntetés' ideje a' Mekkaiakra, kivezetjük nekik a' földből a' vad-állatot, *) a' melly megszóllítja őket, hogy a' Mekkaei em-

---

*) W. 83. Ezen vad-állatot Zamchascer világosan leírta, a' midőn mondja: Ezen fene állat, a' hiteles Irások' bizonyítása szerint a' Föld' kémlelőnéje, hosszúsága hatvan könyöknyi. Nem érheti-el az őtet elérni óhajtó, meg sem menekedhetik az ő tőle szaladó. Szőrös négy lábai, tol-

berek valósággal nem hisznek erőssen a' mi Jeleinkben. 84. És valamelly nap seregestől özsze-gyűjtjük azokat, a' kik nem hisznek, és hazugsággal vádoltak a' mi Jeleinket, és karikába állítatnak. 85. Míg el nem érnek az Itélet' helyére, ezt mondja nékik Isten: Hazugsággal vádoltatok é az én Jeleimet, és meg nem fogtatok azt tudományal? Mi az, a' mittselekedtetek? 86. És reájok száll a' kárhoytató itélet, azért, hogy gonoszúl tselekedtek, és nem fognak beszélni. 87. Nem mi rendeltük é az éjszakát pihenésre, és a' nappalt a' látásra; ebben igazán Jel van azoknak az embereknek, a' kik hisznek. 88. És valamelly nap megfűjják a' kürtöt, és megborzadnak, kik az égben és földön vannak, kivéven azokat, kiket bátrakka tesz' Isten; mert mindenek egész alázatossággal járúlnak hozzá. 89. És meglátod a' hegyeket, azt vélvén, hogy azok jégből állanak, és azok elmúlnak, sebes felhók' módjára. Az Isten' munkája ez, a' ki mindeneket bölcsen elrendelt: mivel az Isten tudja, mit tselekesztek. 90. A' ki magával jót hozand, jobbal fog bírni annál; és

---

lai, és két szárnyai lésznek. Ebnogiarib pedig úgy írja le, hogy bika fejű, disznó szemű. elefánt fülű, szarvas szarvú, strucz nyakú, oroszlyán mellyű, medve-szór színű; a' hátulso testinek pedig macska formája, kecske-bak farka, és teve körme lészen. A' két körmeinek özsze-foglalódása közepette lészen tizenkét emberi könyök köz, vagy is tágasság. Azt is mondják felölle: hogy a' földből csak a' feje jönne-ki, mellynek magassága az eget' felhóit érné. És Abuhorernek bizonyítása szerint, fel fognak benne mindennemű színek találtatni, és szarvai közt, mintegy három mértföldnyire kiterjedő tágasság lészen, körülbelől, mint a' mennyit egy lovas körül fúthat. És Alhasannak állítása szerint, annak kijövele csak mintegy három napok alatt eshetik-meg. És Alynak Abutaleb fíjának, a' hívek Császárának mondása szerint, a' midón kérdezettne a' hívektől, honnan lenne a' kijövele ezen állatnak? felele: A' legnagyobb Mecsetekből, három nap alatt, és az emberek szemlélni fogjak ótet; de testének csak harmad része fog kijönni. Így midón Mohammed is kérdezettnek: hogy honnan jönne-ki ezen állat? ezt felelé: Az Istennek legnagyobb Mecsetéből: értvén ezen a' Mecsetet, avagy a' Mekkaí Szent-Egyházat. És hiteles bizonyságok szerint azt állítják, hogy három ízben fogna megtörténni annak kijövele. Ki fog jönni Boldog Arabiának szélein: annakutánna elrejtekezik. Továbbat a' róna földön lakozó Arabs Sceniták' földjén: annakutánna sok időig elrejtí magát. A' midón pedig a' legnagyobb Mecsetben lesznek

ők bátorságban lésznek azon napnak rettegésétől. 91. Kik azomban rosszszat hozandanak, arczal a' tűzbe hányattatnak. Avagy nyeritek é más jutalmát annál, mint a' mit munkálkodtatok e' földön? 92. Valóban nékem megparancsoltatott ezen Tartománynak (az az: Mekkánek) Istenét tisztelni, a' ki megszentelte azt, és az övé minden a' földön, és meghagyatott nékem, hogy a' Moszlémok között legyek. 93. És hogy olvassam az Al-Koránt. Továbbá, a' ki vezéreltetik, önnön magának fog vezéreltetni. A' ki azomban tévelygendő, mond-meg neki: Valóban én vagyok egy a' megintők között. És mondjad: Dicséret Istennek; majd nem sokára megmutatandja néktek a' maga Jeleit, és megismeritek azokat; mert gondja van Istennek arra, a' mit tselekesztek.

---

az emberek, nem rettenteli-él őket egyéb, mint annak kijövelele; némellyek elfutnak, némellyek pedig bátran, állandóul megmaradnak annak szemlélésére. Mások elő-adása szerint, a' Sapha hegyéből fog kijönni, és pallérozott Arabs nyelven szólítja-meg őket, és elő-adandja ezen szavait az Al-Koránnak. Minthogy az emberek nem hittek erősen Jeleinkben: mintha mondaná: Mivel nem hitték az én Kijövelelemet. Mivel az ő kijövelele egy a' Jelek között. És ezt mondja: Nemde az Isten' átka lesz' a' gonoszokon. És Alsaddi' elő-adása szerint megszólítja őket minden vallásoknak híjábanvalósága felől, kivévén az Eszlami vallást. És Ebn Homárnak bizorysága szerint, Nyugat felé fordúlván, hangos kiáltással fog kiáltani. Annakutánna Keletnek fordul, Syria és boldog Arabia felé, és hasonlóképpen fog tselekedni. És a' vagyou, a' traditio, vagy hagyományban, hogy a' midőn Jézus, kinek békesség légyen, körül járja a' templomot, és véle lesznek a' Moszlémok, megindul alattok a' föld, és megmozdul a' gyertya-tartó, és meghasadozik a' Saphai Hegy. Kijövéen belőle az állat, nala lévén a' Mózszes veszszeje és Salamon' pecsétje, és megilleti Mózszes veszszejével a' híveknek homlokát, és azon a' helyen fejér pecsétet ütvé, megbélyegzi őket, a' melly az egész ábrázaton el fog terjedni, a' melly fényleni fog mint a' ragyogó csillag, és minden Híveknek szemei közzé felírja ezen ígét. Hívó. Annakutánna pecsétet üt a' Salamon pecsétjével a' hitetlenek orrára, és ez feketére változván, elterjed a' hitetlenek egész képén, és azoknak szemeik közt felirandja ezen szót, Hitetlen. Ragyogni fog tehát a' híveknek orczája a' Mózszes veszszeje alatt, és elrútítatik a' hitetlenek orra Salamon' pecsétje által. Azután azt mondja: Te lészel a' Paradiksom' lakossai, te pedig a' pokol' lakossai között való.

XXVIII-ik S ú r a.

*) A' *Históriáé.*

(Mekkai. 87 Versekéből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. T. S. M. 2. Ezek világos Jelei a' Könyvnek. 3. Elő-adunk néked valamit a' Mózsés és Faraó' történetéből igazságosan, a' hívők' kedvéért. 4. Felfúvalkoda Faraó az Égyiptom Földén, és két részre osztá népét, egy részét sanyargatta, (t. i. az Izraelitákat) megölvén azoknak férfi magzatjait, és életben hagyta leány szülöttjeiket; minthogy ő egy vala a' pusztítók között. 5. És mi jót akartunk tselekedni azokkal, kik sanyargattattak a' földön, tévén őket Fő-papokká, és az ő Országának örökösivé. 6. És állandóvá akartuk tenni helyeket a' földön, és megmutatni Faraónak 's Hámánnak, és mind a' kettejek Izraelitákból álló tábornak azt, a' mitől rettegetek. 7. És szólottunk kinyilatkoztatás által a' Mózsés anyához: Szoptasd őtet. Ha pedig valamelly gonosztól féltened, vedd a' tengerbe, (az az: a' Nílus' vizébe) és ne félj, se ne szomorkodj rajta; mivel vissza-adjuk őtet néked, és Követünké teszszük. 8. Felvette azomban őtet Faraó' nemzetsége a' maga veszedelmére. Továbbá Faraó, és Hámán' Tanácsossa és ezeknek seregei gonoszok, és bűnösök valának. 9. És monda a' Faraó Felesége: Szánjuk-meg őtet: 's ne öljétek-meg, még meg örténhetik: hogy hasznunkra lehet; vagy fogadjuk őt' fiúnká. És ők észre nem vevék, mi gonoszt vonnának ez által magokra. 10. És a' Mózsés anyának szíve ment vala minden félelemtől, és valóban közel vala ahoz, hogy elárúlná őtet; ha zárt nem tettünk volna szívére, hogy légyen a' hívek között. 11. És monda az ő testvérenek Máriának: Kövesd őtet. És távolról nézte vala őt': és ők észre nem vették azt. 12. És akadályúl valánk Dajkáinak a' szoptásban, hogy azoknak tejét szoptani nem akarná, míg az anyától meg nem szoptattatna. Mondá azomban az ő

*) Lásd a' 26-ik Verset.

testvére: akarjátok é, hogy megmutassa néktek az ő nemzetségét, kik felnevelnék őtet néktek, és néki mindenben szoros gondját viselnék? 13. Viszsa-adtuk tehát őtet az ő anyjának, hogy megnyugodnának rajta szemei, ne is szomorkodna, és hogy megtudná ez által, hogy az Isten' ígérete való igazság légyen. De ők nagyobb részint nem tudták ezt. 14. Midőn pedig megértt korra jutott volna; adtunk néki tudományt 's bölcsességet; mivel ekképpen jutalmaztatjuk-meg a' jóltévéket. 15. És béméne Memphis' várossába, midőn a' lakosok délben pihennek, és két férjfiakra talált, kik egymás között kardal vetekedének: egygyik vala az ő nemzetéből, a' másik pedig az ő ellenségei közzül való, és segítségül esdeklett nékie az, a' ki az ő nemzetségéből vala amaz ellen, a' ki az ő ellenségei közzül volt. És egész erővel megüté és megölé őt' Mózes. Azután megbánván tselekedetét, mondá: Ez a' satán' sugallásából esett, mert ő a' csábító, 's a' világos ellenség. 16. 'S mondá: Én Uram! valóban gonoszúl tselekedtem az én lelkem ellen; engedj-meg tehát nékem. Meg is engedett néki, mivel az Isten irgalmas, megbocsájtó. 17. Mondá: Én Uram! minthogy kegyelmesen megbocsájtál nékem; soha-sem lések segítője a' gonoszoknak. 18. Reggel azomban midőn félne, a' városban, és szorongatva vizsgálódna; imé, a' kinek tegnap segítségére vala, nagy kiáltással kéri őtet, hogy légyen segítségére más Egyiptombeli ellen. *) Mondá néki Mózes: Valósággal te egy világos rossz' ember vagy. 19. Midőn azomban erővel akarta volna vissza-venni az Egyiptombeli embert, mondá néki az: Oh Mózes! meg akarsz é engem ölni, valamint megöltél tegnap más embert. Te csak erőszakoskodó akarsz lenni a' Földön, és nem akarsz igazat tselekedni. 20. Jöve azomban a' város' végső résziről gyors futásban egy férjfi, a' ki mondá: Oh Mózes! valóban tanácsot tartanak ellened a' Nép' Fejedelmei, hogy téged megölnének: Távozz tehát innen. Valóban én jó tanácsot adok néked. 21. Kiméne tehát a' városból, félvén attól; magára szorossan vigyázott. Mondá: Én Uram! szabadíts-meg engem a' gonosz nemzetektől. 22. Midőn azomban Mádián felé útnak indulna, mondá: Megtörténhetik, hogy az Isten szerencsésen fogja

---

*) W. 18. Egyiptombeli.) De mind a' ketten Izmaeliták valának. Exod. 2, 13.

vezérleni Népeimet. 23. Midőn azomban Mádián vizéhez érkezne, sok emberekből álló seregeket talált annak mellyéken, kik a' magok barmaid itatták. 24. És talált ezen kívül két Aszszony - személyeket, a' kik a' Folyóviztől távol tartották juhaikat. Mondá nékiek: Mi bajotok? Felelének: Nem itatjuk, míg a' pásztorok el nem távoznak; mert a' mi Atyánk öreg ember. 25. Megitván tehát barmaidat, árnyékba vonult, és mondá: Én Uram! valóban szükségem vala azon Jóra, mellyet nékem ajallottál. 26. Járula tehát hozzája egygyik az aszszonyok közzül egész szemérmességgel, és mondá: Az Atyám hív tégedet, hogy adná - meg jutalmadat azért, hogy juhainkat megitattad. Midőn azomban elmentt volna hozzája, (az az: Mózsas a' leányzó' attyához) és elbeszélte volna néki az ő életének történetét, mondá néki az öreg: Ne rettegj, megszabadultál a' gonosz nemzetek közzül. 27. Mondá az egygyik közzülök: Oh én atyám! fogadd-meg őt' bérbe; minnyájoknál jobb lesz', a' kiket eddig fogadtál, erős és hív. 28. Mondá Jethró Mózsasnek: Férjhez adom hozzád egygyik leányomat, azon feltétellel, ha bérbe szolgálsz nálam nyolcz esztendeig. Hogyha betöltöd a' tíz esztendőt, szabad akaratom lesz': nem is akarok néked ez iránt nehézségeket tenni. Meg is esmérsz engem, ha Isten akarja, az igazak között. 29. Felele Mózsas: Ez légyen az egygyezés közöttem és közötted: akár melly idejét töltöm a' kötésnek, akár a' nyolcz, akár a' tíz esztendőset; ne tartozzak néked több ideig szolgálni: és az Isten légyen ebben tanú. 30. Midőn azomban bétöltötte volna Mózsas a' kiszabott egygyezési időt, és elindúlna háza-népével, a' Sinai hegy' oldalában tüzet látott. *) Mondá házi-népének: Várazoztatok, mivel tüzet láttam, hogy hírt hozzak néktek felölle, avagy eleven tüzet hozzak belölle, hogy megmelegítsétek magatokat. 31. Midőn azomban elérkezne ahoz: Ezt kiáltottak néki a' Szent völgyben folyó patak' jobb oldaláról, egy fáról: Oh Mózsas! Én vagyok az Isten; Ura a' világoknak. 32. Vesd - el vesződet. Midőn mozogni látná azt, mintha kígyó lenne; elmentt, nem is tére vissza. Mondá azomban néki az Isten: Oh Mózsas! Jöjj hozzám, és ne félj, mert te bátor vagy. 33. Tedd kebeledbe kezedet: és min-

*) W. 30. Ezen látást Mózsas még akkor látta, a' mikor Jethrónál vala; és így nem a' Sinai hegy' oldalán.

den sérelem nélkül fejéren fogod azt kihúzni, és vond magadhoz a' kezéd minden félelem nélkül. Továbbá ezek lesznek két Jelei a' te Úradnak Faraóhoz, és az ő Nagyjaihoz; úgymint, a' kik rossz emberek. 34. Monda Mózsés: Én Uram! valóban én megöltem közzülök egy lelket, (az az: egy embert) a' miért félek, ne-hogy engem megöljenek. 35. De az én öcsém Áron ékesebb-szó-ló nálamnal: Küld tehát őtet velem segítségül, hogy engemet igaznak állítson: mivel félek, ne-hogy hazugnak tartassam. 36. Mondá néki az Isten: Mindjárt megerősítjük Karodat a' te öcséd által, és oly hatalmat adandunk néktek mind kettőtöknek, hogy ne követhessenek benneteket a' mi Jeleinkben. 37. Ti ketten és Követőitek lesztek a' győzedelmesek. Midőn pedig eljőve hozzájok Mózsés a' mi világos Jeleinkkel, mondának: Nem egyéb ez, mint kikoholt szemfényvesztés: nem is hallottunk erről legkissebbet is a' mi ős atyáinknál. 38. Mondá pedig Mózsés: az én Uram legjobban tudja, ki vezéreltetett ő általa az igazságra, és ki nyeri-meg jutalmul a' Paradicsomot. Valóban nem lesznek boldogok az Istentelenek. 39. És mondá Faraó: Óh Nagyjaim! soha nem tudtam, hogy légyen néktek én rajtam kívül, más Istenetek. Hanem gerjessz' nekem tüzet óh Hámán a' sár felett, (az az: égess nekem téglát a' kemenczében) és építs belőlle egy igen magos tornyot, hogy felmenvén abba, tekintsem-meg a' Mózsés Istenét; mert én minden kétségen kívül azt gondolom, hogy ez a' hazugok közzül való. 40. És igazság nélkül kevélyen viselte magát ő, és serege, azt gondolván: hogy ők hozzánk nem fognak vissza-té-rittetni. 41. Ugyan is megsemmisítettük őtet, és seregeit, bévetvén őket a' tengerbe. Lássad tehát minémű volt légyen a' gonoszok' kimenetele. 42. És Fő Papokká tet-tük őket, kik másokat híjjanak magok után a' tűzbe, és ezek nem is fognak a' feltámadás' napján segítettetni. 43. És megátkoztuk őket ezen a' világon; a' feltámadás' napján pedig ők magok lesznek a' gyalázatosan megvét-tettek. 44. És már ugyan adtunk Mózsésnek Könyvet, minekutánna elvesztettük az előbbeni nemzeteket; vilá-gosságot, igazgatást és irgalmat az embereknek: hogy általa intettessenek-meg. 45. És nem voltál a' hegy' nyu-gotti részén, midőn Mózsést Faraóhoz Követnek rendel-tük. 46. Hanem mi sok nemzetségeket származtattunk Mózsés után, 's meghoszsza-bbítottuk élet-idejeket, nem

is mulattál a' Mádián lakosai között, elő-beszélni nékik a' mi Jeleinket: pedig mi téged küldöttünk volt. 47. Nem is voltál a' Sinai hegy' oldalán, midőn hívtuk Mózsest: hanem elküldöttünk téged, hogy prédikáljál azon embereknek a' te Urad' irgalmasságából, a' kikhez még előtted Tanító nem érkezett: hogy ők az által figyelmesekké tétessenek. 48. És ha valamely szerencsétlenség érné őket bűneikért, nem mondanák é? Mi Urunk! hát küldöttél é hozzánk Követet, hogy követvén a' Te Jeleidet: legyünk a' hívők között. 49. Midőn pedig eljutna hozzájok a' mi Igazságunk, (t. i. Mohammed az Al-Koránnal) mondák: Ha csak nem adatik néki csuda-tévő hatalom mint Mózsésnek adatott; nem fogunk nékie hinni. Nem tagadták é vallyon azt is, a' mi Mózsésnek adatott az előtt: azt mondták ugyan is a' Mózsés öt Könyvéről, és az Al-Koránról, hogy ezek, két egymást követő bűbajosság. És mondák: mi valóban az egészet megtagadjuk. 50. Mondjad nékiek: Hozzatok tehát ezen kétónél egyenesebb igazságu isteni Könyvet, hogy kövesük azt, ha igazságosok vagytok. 51. Ha nem felelendek néktek, sem azt nem teendik: tudd-meg: hogy ön' vágyaikat követik. Ki pedig inkább tévelygő mint az, a' ki isteni Igazgatás nélkül követi a' maga kívánságát? mert ugyan is az Isten nem vezérli a' gonoszokat. 52. Már ugyan eljuttattuk hozzájok a' mondást (t. i. az Al-Koránt,) hogy általa figyelmetessé tétetvén, megintettesenek. 53. A' kiknek adtunk Könyvet, (t. i. a' Zsidóknak és Keresztyéneknek) ez előtt, (t. i. az Al-Korán előtt) ezek ebben hisznek (úgy-mint az Al-Koránban.) 54. És midőn előttök olvastatik, ezt mondják: Hiszünk benne, ugyan is saját Urunktól való igazság: valóban mi már ez előtt is Moszlémok voltunk. 55. Ezeknek kétszer fog megadatni az ő jutalmok azért, hogy békességsek voltak, és jóval úzték-el a' rosszzat; és mivel gazdagon adakoznak abból, a' mivel megáldottuk őket. 56. És midőn csúfolódásokat hallanak a' hitetlenektől, messze távoznak tőlök, és ezt mondják: Légyen nekünk a' mi, néktek a' ti munkálkodásaitok. Békesség néktek! Nem óhajtjuk a' tudatlanok' barátságát. 57. Te valóban nem vezérled, a' kit óhajtasz: hanem Isten vezérli a' kit akar, és az Isten esméri legjobban a' vezéreltetteket. 58. És mondák a' Mekkaiak: Ha általad kívánnánk vezéreltetni, erőszakosan kiűzetnénk a' mi földünkről. Val-

lyon nem erősítettünk é nekik biztos menedék-helyet (az az: Mekka városát!) Mindenféle dolgok gyümölcsei bévitetnek abba tápláltatásunkra; de azt nagyobb része nem tudja. 59. Elyesztettünk sok városokat, mellyek bujaságban éltek, mellyeknek utánnok lakosai sem voltak keveseket kivéve; és a mi örökségünk lett. 60. És nem volt a te Urad városokat vesztő mind addig, míg Követet nem támasztott, a ki olvasná az Ó Jeleit; és míg lakosai gonoszok nem lettek. 61. Jó a mi adatott néktek, e világi élet, házi bútorok és ékességek. De a mi az Istennél van, jobb és megmaradandóbb. Hát nem értitek é? 62. Vallyon a kinek ígértük a Paradicsomot, és ígértünk beteljesítettük, olyan lesz é, mint a kinek élni engedték a világi gyönyörűséget; s azután a Feltámadás napján, a kárhoztak között való lesz. 63. Majd egy nap fogja őket hívni Isten és mondandja: hol vannak a Társak, kiket mellém adtatok? 64. Felelendenek ők: Mi Urunk! íme ezek kiket elcsábítottunk, valamint mi is elcsábítottunk. De mi ártatlanok vagyunk az ő vétkekben. Soha ők minket nem tisztelének. És mondatni fog azoknak, kik elcsábítottak: Hívjátok segedelműl azon Isteneket, kiket nékem társul adtatok. És segedelműl fogják hívni azokat, de nem fognak felni nekik, és meglátják a büntetést, mellyet nem láttak vala, ha valóban vezérlettek lettek volna. 65. Majd hívandja őket Isten, és mondandja: Mit feleltetek a Követeknek? 66. De nem fogják tudni mit feleljenek, 67. A ki megtér, hiszen és jót tselekszik: a boldogok között való lesz. 68. A te Urad teremt, a mit akar, és választ a mit akar; de nincs az Isteneknek választani való hatalmok. Dicséret Istennek, és távol legyen, hogy nékie valaki Társul adassék. 69. Mert a te Urad tudja, mit titkolnak kebleik, és mit nyilvánítanak ki nyelveik. 70. Mert Ó egyedül Isten; nincs Isten kívül, övé az örökkévaló dicséret, mind e világon, mind a jövő életben. Övé a törvényes hatalom, és hozzá gyűltek majd az Itélet napján. 71. Mondjad: mint tetszik néktek? Ha bocsájtana reátok egész Feltámadás napjáig tartandó éjszakát, mellyik Isten hozna néktek Kívüle világosságot? 72. Mondjad: Mint látszik néktek? Ha Isten a Feltámadás napjáig tartandó nappal adna feleltetek: mellyik Isten hozna néktek Ó kívülre nyugalomra szolgáló éjszakát? Avagy tehát nem láttok é, nem hallotok é? 73. Ingyen kegyelméből adott néktek éjjelt és nap-

palt, hogy nyughassatok, és dolgozhassatok élelmetek' keresésére; és hogy hálákat adjatok. 74. Ismét hívni fogja őket Isten, és mondani: Hol vannak az én társaim, kiket nékem tulajdonítottatok? 75. És állítunk-elő minden nemzetből bizonytságot, Követet, Prófétát, és mondandjuk: Hozzatok bizonytságotokat arról, a' mit hamisan állítottatok. És megösmérik az Isten' igazságát, és elenyésszik előttök, a' miket koholtanak. 76. Kóré a' Mózsés nemzetéből vala; de felfúvalkodva viselte magát: mert annyi kincseket adtunk nékie, hogy csak az ő kulcsai megterheltek volna egy jó erővel bíró sereget. Midőn mondotta nékie saját nemzete: ne magasztald-fel magadat örömedben; mert az Isten nem szereti a' magokat büszkén felmagasztalókat. 77. Hanem szerezd-meg magadnak azzal, a' mit Isten adott néked, t. i. az égi Palotát, a' Paradicsomot; és ne felejtkezz-meg azon sorsodról, mellynek részese lettél ezen a' világon. Tégy jól másokkal, valamint jól tett veled Isten, és ne igyekezz megvesztegetni a' földet: mert nem szereti Isten a' megvesztegetőket. 78. Felele: Valóban az a' mim vagyon, tudományomért adatott nékem. De nem tudta é, hogy már ő előtte nálánál, mind külső, mind belső erőre nézve hatalmasabb nemzeteket elvesztett Isten? És nem fognak vétkeik felől kérdeztegni Istentől az elkárhozandók azért, mert az Isten tudja azokat. 79. Kiméne Kóré az emberek közzé egész ékességében, és mondák a' világi élet' kedvellői: Oh bár csak nekünk lenne annyink, mint a' mennyi Kórénak adatott: valóban néki nagy szerencséje van. De azok, kiknek tudomány adatott, felelének: Jaj néktek! az Isten' jutalma jobb lesz' annak, a' ki hiend, és jól tselekszik: de nem érik azt el mások, csak a' békességes türök. 80. De kétfelé nyitottuk alatta, és ropant kastélyla alatt a' földet; és nem volt semmi erő az Istenen kívül, melly segíthette volna őt'. 81. Midőn pedig reggelt értek azok, kik tegnap az ő állapotját óhajtottak, csudálkozva mondták: Isten oltalmaz! Valóban Isten bőven osztja a' jövedelmét annak, a' kinek akarja szolgálai közzül; és megszorítja azt, a' kit akar. Ha kegyelmes nem lett volna hozzánk Isten, megnyilt volna alattunk is a' föld. Isten oltalmaz! Valóban nem fognak boldogíttatni a' hitetlenek. 82. Az égi kastélyt, (t. i. a' Paradicsomot) azoknak adjuk, kik nem szeretik a' földön a' hiúságot és romlottságot; és boldog lesz' az

Istenfélőknek sorsok. 83. A' ki jót tselekedend, jót nyer; a' ki pedig gonoszul tselekszik, gonoszul visszazonoztatik annak dolga, a' szerint, a' mint tselekedett. 84. A' ki tanította néked az Al-Koránt, vissza-vezérel téged' kívánságod' helyére. Mondjad: Az én Uram legjobban tudja, ki jön igazsággal, és ki légyen világos tévelygésben. 85. Te nem reményleted, hogy hozzád küldetne az Al-Korán' könyve. Urad' kegyelméből küldetett az hozzád; ne légy hát a' hitetleneknek segítőjök. 86. És ne fordítsanak - el téged az Isten' Jeleitől, minekutánna alá-bocsátottuk néked; híjjad az embereket Uradhoz, és semmi módon ne légy a' Társat-adók között. 87. Az Istenen kívül mást segítségül ne hívjál. Nincs Isten csak Ó egyedül. Minden dolog el fog múlni, de Ó megmarad: övé a' törvényes hatalom; Ó hozzá gyűlnek az Ítélet' napján mindenek, hogy megítéltessenek.

XXIX-ik Súra.

A' P ó k. (Lásd a' 41-ik Verset.)

(Medinai. 69 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. A. L. M. 2. Azt gondolják vala az emberek, elég lenne ha mondanák: Hittünk, és tanúbizonyság nem tétetne felőlök, vallyon igazán hittek é? 3. Vizsgálat alá vetettük azokat, a' kik előttök voltak; ugyan is ösmérte Isten azokat, kik igazak voltak hitvallásaikban; és igazán esmérte azokat is, kik hazugok valának. 4. Talán azt gondolták a' gonosztévők, megelőzhetnek bennünket, hogy meg ne büntessük őket? Gonoszul ítélnék és megcsalattatnak ezen vélekedésben. 5. A' ki reméli az Istennel való össze-jövetelt, (az Ítélet' napját) melly az Isten által rendeltetett, tudja-meg: bizony ő eljövendő; mert Ó halló, megesmérő. 6. És a' ki buzgóan harczol a' valásért, valóban tulajdon lelkéért harczol; mert az Isten minden teremtmények, világok nélkül is gazdag, és senkire sincs szüksége. 7. A' kik hiendenek és jót tselekednek, megbocsáttatnak gonoszságaik: és valóban visz-

aza-fizetjük azoknak legszebb ajándékkal, a' mi jót tse-
 lekedtek. 8. Kegyes jóltévőséget parancsoltunk az embe-
 reknek szüleik eránt. Ha szüleitek unszólnának, hogy
 társul tegyétek mellém azokat, a' mik felől nincsen tu-
 dományotok, (az az: ösméretlen Isteneket) ne engedje-
 tek nékiek. Én hozzám tértek vissza majd, és akkor el
 fogom néktek beszélni azt, a' mit elköveltetek. 9. A'
 ki pedig hiend és jót tselekszik; bévezetjük az igazakkal
 a' Paradicsomba. 10. Az emberek között némellyek mond-
 ják: Hittünk Istenben. És midőn üldöztetni fognak az
 emberek által az Istenért, ezen háborúságot Isten' bün-
 tetése gyanánt veszik. És ha jövend a' híveknek a' te
 Uradtól a' harczban segedelem, mondandják: Mi is az
 ő pártjokon vagyunk; de legjobban tudja é az Isten mind
 azt, a' mi a' teremtvényeknek keblekben vagyon? 11.
 És legigazabban isméri azokat, kik hittek, 's a' kik is-
 tentelenek voltak. 12. Azt mondják: a' kik nem hittek,
 azoknak a' kik hittek: Kövessétek a' mi útunkat, és
 magunkra vállaljuk vétkeiteket; ha roszt' úton jártok. De
 azért ők semmit-sem fognak a' vétkekből viselni: 's ha-
 zugságot szólnak. 13. Valóban viselni fogják tulajdon
 terheiket, és majd számot kell adni a' Feltámadás' nap-
 ján arról, a' mit hamissan koholtak. 14. Követségbe kül-
 döttük Noét, a' maga nemzetihez, és vélek maradott öt-
 ven híján ezer (az az: kilencz - száz ötven) esztendeig:
 azután eltörlé őket az özön - víz; mert gonosztévők vol-
 tak. 15. És megszabadítottuk Noét és a' Barka' lakosit,
 (az az: azokat, kik véle a' BARKÁBAN voltak) és Jelül
 tettük ezt minden teremtményeknek. 16. Említsd-meg Áb-
 rahámot, miképp' mondá a' maga népeinek: Szolgálja-
 tok Istennek és féljétek Őtet. Ez idvességes lesz' nék-
 tek, ha fogjátok tudni. 17. De tiszteltek az Istenen kí-
 vül bálványokat, és hamisságokat koholtok. Pedig azok,
 kiket az Istenen kívül tiszteltek, nem bírnak semmivel,
 hogy adhatnának néktek élelmet. Keressetek tehát az
 Istennél élelmet, és szolgáljatok és halát adjatok néki:
 mert Ő hozzá térendetek vissza. 18. Ha hazugsággal vá-
 doltok engem óh Mekkaiak! nem csuda: mert hazugság-
 gal vádolták Profétáikat ez előtt más nemzetek is; de
 nem más a' Követ' kötelessége: csak a' nyilvános hirde-
 tés. 19. Gondoljátok-meg: hogy Isten teremté az embe-
 reket, és majd feltámasztja őket. És ez az Istennél igen
 könnyű. 20. Mondjad: utazzátok - bé a' földet és lássá-

tok, hogy teremtette Isten bölcsen az embereket, és más élő valóságokat is elő-állított. Ugyan is az Isten minden dologra hatalmas. 21. Megbüntet a' kit akar, és megkegyelmez a' kinek akar, és hozzá fogtok gyülekezni az Itélet' napján. 22. Nem fogjátok megerősíteni az Istent, hogy meg ne büntessen a' földön, vagy az égben: nem is lesz' az Istenen kívül semmi Pártfogótok, sem Segítőtok. 23. A' kik pedig nem hisznek az Ó Jeleiben, az Ó eljövetelében; azok az én irgalmam felől kétségbe esnek, és azoknak fájdalmas büntetések leszen. 24. Azt mondá Ábrahámnak az ő népe: Öljük-meg, vagy éges-sük-meg őt'. De megszabadítá Isten a' tűztől. Ebben nagy tapuságok volt a' hívő embereknek. 25. És mondá nekik Ábrahám: Ti felvettetek nagy buzgósággal magatok közzé az Istenen kívül bálványokat a' világi élet' szeretete miatt; de majd a' Feltámadás' napján tagadni, átkozni fogjátok egymást, és a' ti lakóhelyetek a' tűz leszen; és nem leszen semmi segítőtok. 26. Hitt Ábrahámnak Lót, és mondá: én elköltözöm nemzetséggemmel egygyütt azon helyre, mellyre az Úr parancsolá; mert ugyan is Ó mindének felett hatalmas, bölcs. 27. És Ábrahámnak ajándékoztuk Izsákot és Jákóbot. És az ő nemzetéből támasztánk Profétákat, kik írták a' régi könyveket, u. m. a' Mózsés öt Könyveit, Evangyéliomot, a' Zsoltár-könyvet, és végre az Al-Koránt; és megadtuk jutalmát már ezen a' világon is: és ő a' jövendő életben az igazak közzül való lesz'. 28. Emlékezz-meg Lótról, miképp' mondá a' maga Népe: Hát ti olly undok vétet követtek-el, mellyet még semmiféle teremtmény nem tselekedett ezen a' világon? 29. Hát szemtelen fajtalan-sággal járultok a' férfiakhoz? azt tselekszitek é, hogy senki se jőjjön hozzátok a' nélkül, hogy ezen gyalázatot ne szenvedje? De az ő Népe ezt felelé: Tselekedd hát, hogy jőjjön reánk a' büntetés, ha Igazmondó vagy. 30. Mondá Lót: Szabadíts-meg a' megromlott emberektől. 31. Midőn elmentek angyal Követeink Ábrahámhoz, örvendetes üzenettel mondának: Mi elveszítjük ezen várost Sodomát; mert annak lakosai gonosztévők. 32. Felele Ábrahám: Ah! de ott lakozik Lót is. De mondának ők: mi legjobban tudjuk, ki lakozik ott; kiszabadítjuk őt' és háza-népét. Hanem felesége elveszendő. 33. Midőn pedig elmentek volna Követeink Lóthoz, megszorodott, és szorongattatásokat szenvedett látásokra. Hanem ők

mondának: Ne félj, ne szomorkodj: mert mi kiszabadítunk téged és házad-népét; hanem feleségedre büntetés várákodik. 34. Mi veszedelmet fogunk alá-bocsátani ezen városra, gyalázatos bűneikért. 35. És omladéka e' városnak világos Jel's tanúság az embereknek, a' kik értelmeseek. 36. A' Madianitákhoz küldöttük az ő attyokfi-ját Scioaibot, ki mondotta nékik: Oh én Népem! szolgáljatok Istennek, várjátok a' végső napot; és ne vétkezetek, megvesztegetvén a' Földet. 37. De hazugsággal vádolták a' Követet, mellyért eltörlé őket egy nagy földindulás, és meghalva találtattak reggel, térdre borulva hajlékaikban. 38. Elvesztettük az Adaensokat, és Themudaeusokat is, és tudjátok ezt, hajlékaik maradványai' jeleiből is. Szép beszéddel megcsalta őket a' sá-tán, és elfordította az igaz útról: ámbar által-látó eszű-ek voltak. 39. Elvesztettük Kórét, Faraót és Hámánt is. Ugyan is eljött hozzájok Mózsés a' csudák' nyilvános je-leivel: de felfuvalkodtak a' földön; hanem ki nem kerül-hették a' szörnyű boszszuállást. 40. Minnyájokat elvesztettük tehát bűneikért: némellyikre közzülök rettenetes szélvész-t bocsátottunk; némellyiket megölé az égből alá kiáltó szó a' menydörgés; némellyiket a' megnyílt föld elnyelé; némellyiket alá-buktattuk a' tengerbe. És az Isten igazságtalanul nem bánt vélek, de ön' magok voltak magok ellen igazságtalanok. 41. Azok, kik az Isten-nen kívül pártfogókat vettek, olyanok, mint a' Pók, a' a' ki magának házat épített: de minden házak közt leg-erőtlenebb a' pók' háza. Ha ők tudták volna ezt, Isten-nen kívül soha mást nem tiszteltek volna. 42. De Isten tud-ja, mit hívtak Ő rajta kívül segítségül; mert Ő minde-nek felett hatalmas, 's bölcs. 43. Illyen példázatokat tes-zünk az Emberek' eleikbe; de nem értik azt, csak a' tudósok. 44. Az Egeket és a' Földet Isten igazsággal terem-tette: és ebben Jelek vagyon a' híveknek. 45. Beszéld-el nékik azt, a' mi néked kinyilatkoztatott az Al-Korán' Könyve felől, t. i. végezd-el imádságaidat; mert ugyan is az Imádság megszabadít a' veszedelemtől, és megtar-tóztat a' tilalmas dolgoktól: és az Istenről való megem-lékezés a' legnagyobb dolog; mert az Isten tudja a' mit tselekesztek. 46. És ne vetélkedjetek a' régi Könyv' nem-zetségével, (a' Zsidókkal és Keresztyénekkal) csak az-zal, a' mi a' legszebb, t. i. (nyájas szavakkal serkenges-sétek magatok vallására) kivéven azokat, a' kik igazságtá-

lanok lesznek közzülök erántatok: ezekkel pedig nem szóval, hanem karddal kell vetékedni. És mondjátok: hiszünk abban, a' mi nekünk alá-szállított, (t. i. az Al-Koránban) és abban, a' mi hozzátok alá-bocsáttatott; (t. i. Mózsés öt Könyveiben és az Évangéliomban) mert a' mi Istenünk, és a' ti Istenetek egy; és mi annak becsülőji, tisztelői, alázatos szolgálai vagyunk. 47. És így bocsájtottuk néked alá a' Könyvet, valamint alá-szállítottuk a' Mózsés öt Könyveit; a' kik hisznek ebben, hisznek amabban is. Nem tagadják Jeleinket, csak a' hitetlenek. 48. És nem olvasgattál ez előtt semmi Könyvet, sem nem írtál jobboldal: külömben kételkedhettek volna annak igazságáról a' semmisítők, a' kik haszontalanságokkal vadolják az Al-Koránt. 49. Mivel ezen Al-Koránban vannak nyilvánosságos Jelek azokra nézve, kik megajándékoztattak tudománnyal: tehát nem tagadtanak-meg Jeleink, csak a' gonoszok által. 50. És mondják a' Mekkaiai: Ha csak nem bocsáttatnak-alá az ő Úra által csudálatos Jelek, nem fogunk nékie hinni. Feleld: A' Jelek az Istennél vannak, és én csak nyilvános hirdető vagyok. 51. Hát nem elegendő az nekik, hogy alá-bocsáttunk néked Könyvet, hogy olvastasson nekik? Valóban ezen Könyvben igazán irgalom, és megintetések vagyon azoknak az embereknek, a' kik hisznek. 52. Elégséges bizonyosság köztem és közöttetek az Isten. Ő tudja azt, a' mi a' Földön és az Egekben vagyon: mert a' kik hisznek a' hijában valóságban, (az az: a' bálványokban,) és nem hisznek az egy Istenben, azok elveszendők. 53. És gunyolódva fogják óhajtani a' fenyegetődző büntetésnek siettetését: bizony ha nem lenne a' határ-nap megszabva, valóban eljött volna már hozzájok a' büntetés. De bizony majd oly gyorsan eljövend az reájok, hogy azt észre sem veszik. 54. És akkor igazán minden oldalról körül-ölelendi a' gyehenna a' hitetleneket. 55. Valamelly nap befedi őket fejek felett, és lábak alatt büntetéssel, és mondani fogja Isten: Kóstoljátok azt, a' mit kerestetek. 56. Óh hívek! hogy eltávozhassatok a' hitetlenektől, elég tágas a' föld; tiszteljetez hát engem. 57. Minden lélek megkóstolandja a' halált: azután előmbe gyűltök. 58. És a' kik hiendenek és jótselekesznek, a' Paradicsom palotába telepítjük-le őket; folynak azokban szép vizek, 's örökké ott fognak mulatni. Imé a' hív munkásoknak ez a' jutalmok. 59. És a'

kik békességes-tűrók voltak, és az ő Urokra támaszkodtak. 60. Mennyi sok állatok, mellyek nem készítik magoknak élelmeket, tápláltatnak az Isten által; valamint te; mert Ó maga a' halló, megesmérő. 61. Ha kérdezed őket, ki teremtette a' Földet és az Egeket? ki vetette a' holdat és a' napot az emberek' szolgálatja alá? Meg kell vallaniok, hogy az Isten. Miképp hazudnak tehát, midőn más Isteneket tisztelnek. 62. Isten öregbíti jövedelmét, vagy össze-szorítja azon szolgájának, a' mellyiknek akarja: mert Isten hatalmas, bölcs. 63. Ha kérdezed őket: ki bocsájt-alá az Égből vizet és eleveníti-meg az elszáradt földet? Meg kell vallaniok: hogy az Isten. Mondjad: Dicséret Néki. De a' legnagyobb rész ezt nem érti. 64. Nem egyéb e' világi élet, csak játék és tréfa; az égi palota igazán élet. 65. Midőn pedig fellépnek a' hajóra, segedelműl fogják hívni az Istent, ajánlván nékie tiszta hitet. Minekutánna pedig épen, 's jó egészséggel vissza-hozandja őket a' földre, íme ők adnak néki Társúl más Isteneket. 66. Háládatlanoknak bizonyítják magokat azért, a' mit adtunk nekik, t. i. a' világi Jókért: de majd meg fogják tudni, mi történik vélek. 67. Hát még nem látták é, hogy mi tettük az ő várossokat Mekkát bátorságos menedék-hellyé, midőn elragadoztatnak az emberek a' körül-fekvő Tartományokból? 's még is hijában-valóságban hisznek, és az Isteni jótétemény eránt háládatlanok? 68. Ugyan kitsoda annál gonoszabb, mint a' ki Isten ellen hamisságokat kohol, és hazudozik az igazság ellen, melly már hozzá elérkezett? Nincs é a' gyehebben a' hitetlenek' számokra elég hely. 69. A' kik pedig harcolnak értünk, vezérelni fogjuk azokat ösvényeinken: mert Isten a' jóltévőkkel vagyon.

XXX-ik S ú r a.

A' G ö r ö g ö k.

(Mekkai. 60 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. A. L. M. 2. Meggyőztettek a' Görögök. 3. A' szomszéd Földön. De majd a' Görögök meg fogják győzni a' Persákat. 4.

Eltelvén szinte tíz esztendő. Az Istené ezen dolog elő is, utól is. És azon nap, mellyen a' Görögök fognak győzedelmeskedni; örvendenek a' hívek. 5. Az Isten adja e' segedelmet a' Görögöknek. Mert az Isten megsegíti a' kit akar, mert Ő mindenek felett hatalmas, bölcs, és irgalmazó. 6. Isten nem fog ellenkezni a' maga ígéretivel; de az emberek többnyire nem tudják azt. 7. Szeretik a' világi élet' pompáját; de nem gondolkoznak utolsó végekről. 8. Nem fontolták meg lelkeikben, hogy igazságban teremtette Isten a' Földet, Eget, és azokat a' mi e' kettő között vagyon, meddig tartatnak-fel megszabván határ-idejét is. Sokan az emberek közzül nem hiszik igazán az Isten előtt leendő megjelenést. 9. Nem járták ébe a' földet, és nem látták é, mi végek lett azoknak, kik előttök voltak? Nagyobbak voltak nálloknál erőre, és mívelték a' földet, és tovább lakták azt, mint ők látni fogják. Eljöttek hozzájuk Követjeik az igazság' bizonyításával: Isten igazságtalanul nem bánt velek: hanem ők magok voltak igazságtalanok ön' lelkeik eránt. 10. A' gonoszul tselekvőknek ros' végek volt: mert hazugsággal vádolták az Isten' Jeleit, és kinevették azokat. 11. Isten alkotja a' teremtményt: azután vissza-vezeti azt halála után az életre, és hozzá téréndenek vissza. 12. És mikor megáll majd az óra, kétségbe esve megnémülnek a' gonosztévők. 13. Nem fog az isteni Társak (bá-vánnyaik) közzül találkozni, ki érettek könyörögjön, és sokan a' társul adattakat megtagadják. 14. Mert azon nap, mellyen megáll az óra, el fognak a' hívek a' hitetlenektől választatni. 15. A' kik hisznek és igazat tselekesznek: a' kellemes pázsiton fognak gyönyörködni. 16. Ellenben azok, kik hitetlenek voltak, 's hazugsággal vádolták Jeleinket, és tagadják a' jövődő életet: a' vesztő-helyen lesznek bémutatva. 17. Dicséret adassék hát általatok az Istennek, midőn az estve elérkezik, és midőn reggel felkeltek. 18. Nékie Dicséret az Egekben, és a' Földön, mind estve, midőn közel vagytok a' nap-nyugothoz; mind akkor midőn a' Delet eléritek. 19. Ő parancsol az elevenből holttat, és a' halottból elevent, a' miképp meg is eleveníti a' száraz földet; így fogtok ti is sírjaitokból kivezettetni. 20. Eggy az Ő Jelei között az, hogy porból teremtett benneteket, és titeket emberek szét-oszlatott a' földön. 21. Az Ő Jelei közzül való az is: hogy teremtett csontjaitokból Feleségeket, hogy vélek lakjatok;

melly végre szerelmet és irgalmat öntött belétek. Valóban nagy tanúságok van ezekben, a' megfontoló embereknek. 22. És a' Jelek közzül való: a' Földnek és az Egeknek, valamint a' különböző nyelveknek és színeknek alkotása. Ebben Jel van adva mindenféle teremtményeknek. 23. Az ő Jelei közzül való éjjeli és nappali álmotok, valamint az Isten' jóvoltából adattatandó élelem felől való gondoskodás. Ez is tanúság az értelmes embereknek. 24. Különös Jel az is, hogy mutatja a' villámlást nyilával rettentvén, és áhítása az essőnek; mert alá-bocsát Égből vizet, és megeleveníti általa a' földet, annak kiszáradása után. Ez is nagy Jel az embereknek, kik értelmesek. 25. Az Ő Jelei közt van az is, hogy parancsolatjából minden támasz nélkül áll a' Föld és az Ég, majd ha hívni fog benneteket az Itélet' napján a' földről, ezt elhagyjátok. 26. Övé minden, a' mi csak a' Földön vagy Égben találtatik: mindenek tisztelettel szolgálnak nékie. 27. Ő az, ki alkot teremtményt: azután visszateríti azt halála után az életre, és ez könnyebb lesz' néki, mint teremteni; Ő hozzá illik hasonlítani a' mi a' Földön és az Égben a' legfelségesebb; mert Ő mindenek felett hatalmas, bölcs. 28. Előterjesztett tanúságul ön' magatokról vett Példázatokat. Van é azok közt, kiket bírnak jobbaitok, az az: rab-szolgáitok közt olyan, ki veletek hasonló részt venne, szerzett gazdagságotokból? Ismeritek é őket egyenlőknek ön' magatokkal? Illy különösen terjesztjük Jeleinket eleikbe az embereknek, kik értenek. 29. Ilyenek azok, kik követik kívánságaitkat értelem nélkül, Istennek társat adnak szolgálai közzül, 's igazságtalanul tselekesznek; ki fogja pedig igazgatni azt, kit Isten tévelyegtet? nem lesznek annak semmi segítőji. 30. Fordítsd hát arcodat az igaz hit' voltára. Isten' műve az, mellyet ajándékoz az embereknek. Nincs változás alá vetve az igaz Vallás; de sok emberek nem tudják azt. 31. Térjetek-meg, és féljétek Őtet; végezzétek pontosan imádságaitokat, és ne legyetek a' Társat-adók közzül. 32. Kik megosztották hiteket, és szakadásokra oszlának: minden szakadás maga vélekedésének örvendez. 33. Midőn ártalom érendi az embereket, segedelműl fogják hívni Urokat, hozzája fordulván. Azután, mikor megkóstoltatja irgalmát: ime némellyik Társat ad Istennek. 34. Háládatlanoknak mutatják magokat a' vett jökért. Bár darab ideig éljenek is a' jökkel; de megtud-

ják majd, mi történik velek. 35. Hát adtunk é mi nék-
 tek hatalmat, hogy beszélj több Istenekről, mint Társa-
 inról. 36. Midőn megkóstoltatjuk az emberekkel irgal-
 munkat, örvendeni fognak; ha pedig valami szerencsét-
 lenség érendi őket azért, a' mit elkövettek kezeik; íme
 kétségbe esnek. 37. Hát nem látták é, hogy Isten meg-
 bővíti vagy megszőkíti jövedelmét a' kinek akarja? Ez is
 Jel a' hívő embereknek. 38. Add-meg atyádfiainak tar-
 tozásodat, a' szegényeknek és az út-fiának (az utazónak.)
 Ez használ azoknak, kik kívánják az Isten' színét látni;
 és ezek lesznek boldogok. 39. A' mit uzsorára kiadtok,
 hogy szaporodjon az emberek' vagyonaikból; nem fog
 megsaporodni az Istennél. De ha alamizsnát adtok, ke-
 resvén az Isten' színét: ezért két annyit nyertek Isten-
 től. 40. Isten az, ki teremtett benneteket, táplálatot is
 adott; de majd a' halálnak által-adand benneteket, hogy
 ismét megelevenítsen. Vallyon mellyik a' Társul adottak
 közül, ki ezt megtehetné? Övé a' Dicséret, és távol
 legyen Tőle az: a' mi néki Társul adatik. 41. Megtet-
 szett a' Földön és a' Tengeren a' csapás, pusztulás: azért
 hogy megkóstoltassuk az emberekkel ros' tselekedeteik'
 bérét; hogy megtérjenek. 42. Mondjad a' Mekkaiaknak:
 Járjátok-bé a' Földet és lássátok, millyen volt végek
 azoknak, kik az előtt voltak. Azok is főbnyire Társat
 adtak. 43. Térjetez hát az igaz vallásra, minekelőtte el-
 jőjjön a' nap, melly nem lesz' többé elfordítható, hogy
 elő ne hozza azt Isten; azon napon elválasztatnak a' jók
 a' gonoszoktól. 44. A' ki hitetlen lészen, az magának
 lesz' hitetlen; a' ki pedig jót tselekszik, az ön' magá-
 nak fog nyerni. 45. És megjutalmazza azokat, kik jót
 tselekesznek, és hiendenek bőkezűségéből: mert Ő nem
 szereti a' hitetleneket. 46. Az Ő Jelei közül való,
 hogy küldi a' hasznos essőt, hirdető szeleket, és hogy
 megkóstoltassa veletek irgalmát, és hogy evezzenek a'
 hajók az Ő parancsolatja szerint, és hogy szerezzetek
 az Ő jóvoltából vagyont magatoknak kereskedés által:
 hogy haládatosok legyetek. 47. Küldöttünk Követeket
 minden népekhez: elmenének hozzájok nyilvános bizony-
 ságokkal, és megbüntettük, kik kárhozatosan tseleked-
 tek; segítettük pedig a' híveket. 48. Isten az, ki küld
 szeleket és mozgatja a' felhőket, és kiszélesíti azokat
 az égen a' mint akarja, és darabokra oszlatja. Azután
 bocsát belőlle essőket, és midőn kiönti azt hívei felett; íme

azok örvendenek. 49. De némellyek, minekelőtte alábocsátotta volna, szinte kétségbe estek. 50. Tekints az Isten irgalma' nyomaira, hogy éleszti a' földet, minekutánna kiszaradt; így fogja Ő megeleveníteni a' holtakat: mert Ő véghetetlen hatalmas. 51. Ha küldendünk a' felhők' öszsze-gyűjtésére szeleket, és így kedves árnyékot szerzünk az embereknek; még is vissza-térnek gonoszságokra, és háládatlanok lesznek. 52. Te azt nem tselekszed, hogy halljanak a' halottak, és a' siketek. 53. Sem a' vakokat útba nem igazítod. Nem teszel mást hallóvá, mint a' ki hiszen a' mi Jeleinkben: mivel ezek Moszlémok. 54. Isten az, a' ki erőtlenné alkotott benneteket: azután adott a' gyengélkedés után erőt: annakutánna adott az erő után gyengeséget, és özszeget. Teremt a' mit akar; mert Ő tudós, hatalmas. 55. És az Itélet' napján esküdözni fognak a' bűnösök, hogy nem múltattak sírjaikban tovább egygy óránál. Úgy hazudtak akkor, mikor éltenek; mint most. 56. És ezt mondják nekik akkor a' Hívők: múltattatok már az Isten' Könyvében, (az Ő jelenléttében) egész a' Feltámadás' napjáig. Ez pedig a' Feltámadás' napja, mellyet ti nem tudtatok. 57. A' kik gonoszul tselekedtek, nem fog azoknak használni mentegetések: nem is fognak az ő tetszések eránt megkérdeztetni, (az az: hogy tegyék azt, a' mi az Istennek tetszik.) 58. És már elő-adtunk az embereknek ezen Al-Koránban mindénféle hasonlításokat. És ha mutatandasz nekik valami Jelt, (az az: csudát) ezt fogják mondani a' hitetlenek: Ti csak hasztalankodtok. 59. Így üti Isten a' tudatlanok' szíveikre a' pecsétet. 60. Hanem te békességesen tőrjél; mert igaz az Isten' ígérete, és álhatatlanná, köny-elméjüvé ne tegyenek, a' kik nem erőssen hisznek.

XXXI-ik Súra.

Lokman. *)

(Mekka-i. 34 Versekből álló.)

A' könyörülő irgalmas Istennek Nevében! 1. A. I. M. 2. Ezek a' bölcs Könyv' Jelei. 3. A' jóltévőknek vezérlésére és irgalmasságára. 4. A' kik imádkoznak és alimizsnálkódnak, és a' jövőendő életben erősen hisznek. 5. Ezeket fogja Urok vezérelni, és ezek boldogok lesznek. 6. És az emberek között való az, ki megvásárol holmi furcsa új történetet, hogy tévelygésbe hozzon általa másokat minden tudomány nélkül, és az Istennek utából tréfát űzzön. Ezeknek gyalázatos büntetések leend. 7. Midőn azomban olvastatnak előtte a' mi Jeleink, felfúválnak hátat fordít; mintha nem hallotta volna azokat, vagy siket volna. De hirdess gyötrelmes büntetést néki. 8. Továbbá azoknak, kik hiendenek és igazat mívelendenek, gyönyörűséges Kertjeik lesznek. 9. Állandóul bennek mulatnak. Ez az Istennek igaz ígérete: mert Ő hatalmas, 's bölcs. 10. Teremtette Isten az Egeket támasz-oszlopok nélkül, és helyheztetett a' földön állandó hegyeket, hogy meg ne mozdúlna veletek, és minden állatokból adott reája: és alá-bocsátánk az égből essőt, és sarjadzani engedünk azon minden szép fajú plántákat. 11. Ez az Isten' teremtése. Mutassátok-meg továbbá nekem, mit teremtettek azok, kik Ő rajta kívül vannak? Úgy de a' gonoszok világos tévelygésben vannak. 12. És már megajándékoztuk Lokmant bölcsességgel, mondván néki: haládatos légy Isten eránt. Mert, a' ki haládatos lesz', lelkéhez lesz' haládatos; a' ki pedig haládatlan leend; azért az Isten gazdag, 's dicséretes. 13. És emlékezz: mit monda Lokman a' fiának, midőn intené őt: Oh én Fiatskám, ne adj társat az Istennek; mert ilyen

*) Kitsoda volt légyen Lokman, bizonytalan dolog. Az ő hasonlatossága legjobban közelít Aezopushoz, és annak is véli őt' lenni Marraktzius; bár mit állítson is e' felett a' hibás 's költeményes Mohammedi Idő-számlálás.

Társ-adás, nagy gonoszság. 14. És parancsoltuk az embernek szülei eránt tartozó tiszteletét. Hordozta őtet az ő anyja méhében, terhes munkával, és két esztendeig szoptatta. Így tehát haládatos légy erántam, és szüleid eránt. Mindenek hozzám térnek Itélet' napján. 15. Ha azt kívánnak tőled szüleid, hogy társul azt adnád nekem, a' miről néked tudományod nincsen: ne engedelmeskedj nékik. És kövessed őket a' világban; megadván nékik mind kettőjöknek a' mi illik, és járj annak ösvényén, a' ki hozzám tér. Azután hozzám leszen jöveteledek, és akkor előbeszéllem néktek, a' mit műveltetek. 16. Óh Fiatskám! valóban, ha csak egy mustár-magnyi nehézségű légyen is az, és a' kősziklába, vagy az egekbe, vagy a' földön rejtetnék az el; bizonynal elő-állítja azt az Isten; mivel az Isten éles elméjű és tudós. 17. Óh én Fiatskám! imádkozz: parancsolj igazat, 's tiltsd-meg az igazságtalanságot, és békével tūrd-el a' mi rajtad megtörténik; minthogy ez a' dolgok' folyamatja' rendeléséből történik. 18. Ne utáld-meg az embereket, és ne járj a' földön gógösen; mivel az Isten nem kedvelli a' nagyralátót. 19. És légy mérséklett lépéseidben, és mérsékeld szavadat; mert a' rút, utálatos szavak valóban a' szamarak' szava. 20. Vagy észre nem veszed azt, hogy az Isten szolgálatotokra kénszerítette mind azokat, a' mik az egekben és a' földön vannak, és külső jótéteményeit bőségesen önti-ki felettetek? még is van az emberek között olyan, a' ki vetélkedik az Isten felől, tudomány, vezérlés, 's minden megvilágosító Könyv nélkül is. 21. Midőn azomban e' mondatik nékik: Kövessétek, a' mit az Isten alá-szállított: Ezt felelik: Sőt inkább azt követjük, a' mibe atyáinkat találtuk. Vallyon tehát követnék é azt, ha a' sátán őket a' pokol' kőnjaira meghívna? 22. A' ki pedig Istennek ajánlja orcáját és igazat tselekszik; a' már a' jó úton jár, és dolgainak kimenetele az Istenhez. 23. A' ki pedig hitetlen leend, ne szomorítson-meg tégedet annak hitetlensége, mi hozzánk lévén azoknak jövetelek, akkor előbeszéljük nékik, a' mit műveltének: mert az Isten tudója a' szív belső részeinek. 24. Engedünk nékik kevés ideig élni, azután kénszerítjük őket a' kegyetlen gyötrelmes büntetésre. 25. Ha továbbá kérdezed őket: Ki teremtette az Egeket és a' Földet? ezt felelik: Az Isten. Mondjad: Dicséret az Istennek! És még is azoknak nagyobb része nem tudja.

azt. 26. Az Istené mind az, a' mi az Égen és a' Földön
 találtatik: mivel az Isten gazdag, 's dicséretes. 27. És
 ha minden e' földön lévő élő-fák író-tollak lennének, és
 a' tengert ezután kiterjesztené az Isten, és a' hét tenger-
 rekbe foglalt víz, mind író-eszközül (az az: tentául) szolgál-
 na, még sem meríthetnének - ki az Isten' szavai; mivel
 az Isten nagy hatalmú, és bölcs. 28. Csak egy lélek te-
 remtett és támaszt-fel benneteket; mert az Isten hall, és
 lát. 29. Nemde vetted észre, hogy az Isten váltatja-fel
 a' nappalt az éjjellel, és kényszeríti a' napot és holdat,
 hogy néktek szolgáljanak. Mindegygyike ezeknek fut és
 tart a' maga kiszabott határára; és hogy az Isten arról,
 a' mit műveltek, tökéletesen tudósíttatik? 30. Ez onnét
 származik: hogy az Isten tiszta igazság, és mivel az, a'
 mit Ő kivüle imádatok, csupa hijábanvalóság; mert az
 Isten felséges, 's nagy. 31. Nem láttad é, hogy Isten'
 akaratjából úsznak a' hajók a' tengeren, hogy megmutat-
 ná néktek a' maga csudait; valóban ezekben nagy Jelek
 vannak, minden békességes tűrőnek, és háládatosnak.
 32. Midőn azomban a' hegy formára feltornyosodott ha-
 bok, minteggy elfedeznék őket, segítségül hívandják az
 Istent, tisztán imádván Őtet. Midőn pedig szerencsésen
 kihozandja őket a' szárazra: találkozni fog köztök tán-
 torgó hitű. De senki sem tagadja a' mi Jeleinket; ha-
 nem csak a' hitetlen és háládatlan. 33. Óh Mekkaí lako-
 sok! féljétek a' ti Uratokat, és rettegjétek a' naptól,
 mellyen semmiben eleget nem tehet az Atya a' Fijaért;
 sem a' Fiú az Attyáért; mivel az Isten' ígérete való igaz-
 ság. Ne csaljon-meg tehát benneteket e' világi élet, sem
 a' sátán el ne fordítson az Istentől. 34. Valóban tudja az
 Isten az Itélet' napját, alá-bocsátja a' zápor-essőt, és
 tudja mi légyen az anyák' méheikben; és meg sem fog-
 hatja semmi lélek, mit szülhet a' holnapí nap; de nem
 is láthatja előre, hol történik halála; mert csak az Is-
 ten tudhat mindent tökéletesen.
